

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-mail: info@uradni-list.si

Št. **59** Ljubljana, petek **23. 7. 1999**

Cena 1260 SIT

ISSN 1318-0576

Leto IX

DRŽAVNI ZBOR

2791. Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD)

Razlašam zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 8. julija 1999.

Št. 001-22-114/99

Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O ODGOVORNOSTI PRAVNIH OSEB ZA KAZNIVA DEJANJA (ZOPOKD)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ob pogojih, ki jih v skladu s 33. členom kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr. in 23/99) določa ta zakon, je za kaznivo dejanje poleg storilca odgovorna tudi pravna oseba.

(2) Zakon določa, za katero kaznivo dejanje je lahko odgovorna pravna oseba in kakšna kazen oziroma druga kazenska sankcija se ji lahko izreče.

Omejitve pri odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja

2. člen

(1) Republika Slovenija in lokalne samoupravne skupnosti kot pravne osebe ne odgovarjajo za kaznivo dejanje.

(2) Za pravne osebe, ki niso obsežene v prejšnjem odstavku, lahko zakon določi, da so za določeno kaznivo dejanje odgovorne vse ali pa samo nekatere vrste pravnih oseb.

Krajevna veljavnost zakona

3. člen

(1) Po tem zakonu so domače in tuje pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, storjena na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Domača in tuja pravna oseba sta po tem zakonu odgovorni tudi za kaznivo dejanje, storjeno v tujini, če ima pravna oseba na ozemlju Republike Slovenije svoj sedež ali pa na njem opravlja svojo dejavnost, kaznivo dejanje pa je bilo storjeno proti Republiki Sloveniji, njenemu državljanu ali domači pravni osebi.

(3) Domača pravna oseba je po tem zakonu odgovorna tudi za kaznivo dejanje, storjeno v tujini proti tuji državi, tujemu državljanu ali tuji pravni osebi, pri čemer odgovornost pravne osebe ni odvisna od pogojev, določenih v 122. in drugem odstavku 123. člena kazenskega zakonika ter posebnih pogojev za pregon storilca iz 124. člena kazenskega zakonika, razen pogojev iz tretjega in petega odstavka.

II. SPLOŠNI DEL

1. Pogoji, pod katerimi je pravna oseba odgovorna za kaznivo dejanje

Temelji odgovornosti pravne osebe

4. člen

Za kaznivo dejanje, ki ga je storilec storil v imenu, na račun ali v korist pravne osebe, je ta odgovorna:

1. če pomeni storjeno kaznivo dejanje izvršitev protipravnega sklepa, naloga ali odobritve njenih vodstvenih ali nadzornih organov;

2. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi vplivali na storilca ali mu omogočili, da je storil kaznivo dejanje;

3. če razpolaga s protipravno pridobljeno premoženjsko koristjo ali uporablja predmete, nastale s kaznivim dejanjem;

4. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi opustili dolžno nadzorstvo nad zakonitostjo ravnanja njim podrejenih delavcev.

Meje odgovornosti pravne osebe za kaznivo dejanje

5. člen

(1) Ob pogojih iz prejšnjega člena je pravna oseba odgovorna za kaznivo dejanje tudi, če storilec za storjeno kaznivo dejanje ni kazensko odgovoren.

(2) Odgovornost pravne osebe ne izključuje kazenske odgovornosti fizičnih oziroma odgovornih oseb za storjeno kaznivo dejanje.

(3) Za kazniva dejanja, storjena iz malomarnosti, je pravna oseba lahko odgovorna le pod pogoji iz 4. točke 4. člena tega zakona. V tem primeru se sme pravno osebo kaznovati mileje.

(4) Če v pravni osebi razen storilca ni drugega organa, ki bi lahko vodil ali nadziral storilca, odgovarja pravna oseba za storjeno kaznivo dejanje v mejah storilčeve krivde.

Odgovornost pri spremembi statusa pravne osebe

6. člen

(1) Pravna oseba, ki je v stečaju, je lahko odgovorna za kaznivo dejanje ne glede na to, ali je bilo storjeno pred uvedbo stečajnega postopka ali med njim, vendar se ji ne izreče kazen, temveč le odvzem premoženjske koristi ali varnostni ukrep odvzema predmetov.

(2) Če je pravna oseba pred pravnomočno končanim kazenskim postopkom prenehala obstajati, se jo lahko spozna za odgovorno, kazen in druge sankcije pa se izrečejo pravni osebi, ki je njen pravni naslednik, če so njeni vodstveni ali nadzorni organi pred prenehanjem obsojene pravne osebe vedeli za storjeno kaznivo dejanje.

(3) Pravni osebi, ki je pravni naslednik obsojene pravne osebe, njeni vodstveni ali nadzorni organi pa niso vedeli za storjeno kaznivo dejanje, se izreče le odvzem premoženjske koristi ali varnostni ukrep odvzema predmetov.

(4) Če je pravna oseba prenehala obstajati po pravnomočno končanem kazenskem postopku, se izrečena sankcija izvrši v skladu z določbami drugega in tretjega odstavka tega člena.

Skrajna sila

7. člen

(1) Pravna oseba ni odgovorna, če je storilec izvršil kaznivo dejanje zato, da bi od nje odvrnil nezakrivljeno nevarnost škode, ki ne izhaja iz dovoljenih dejanj drugih oseb ali državnih organov, pri tem pa je škoda, ki je grozila, večja od škode, povzročene s kaznivim dejanjem.

(2) V primerih, ko se storilec zaradi prekoračene skrajne sile sme kaznovati mileje ali se mu sme kazen odpustiti, se tudi pravno osebo sme kaznovati mileje oziroma se ji sme kazen odpustiti.

Poskus

8. člen

(1) Če je storilec naklepno kaznivo dejanje začel, pa ga ni dokončal, je za poskus pod pogoji iz 4. člena tega zakona odgovorna tudi pravna oseba, če je v zakonu določeno, da je poskus kazniv.

(2) Pravno osebo se kaznuje za poskus enako kot za dokončano kaznivo dejanje, sme pa se tudi kaznovati mileje.

(3) Če vodstveni ali nadzorni organ storilcu prostovoljno prepreči dokončanje začetega kaznivega dejanja, se sme pravni osebi kazen odpustiti.

Kolektivno kaznivo dejanje

9. člen

Če je pri pravni osebi podan isti temelj odgovornosti glede več istovrstnih in časovno povezanih kaznivih dejanj večih storilcev, taka pravna oseba odgovarja, kakor da bi bilo storjeno eno kaznivo dejanje.

Sostorilstvo pravnih oseb

10. člen

(1) Dvoje ali več pravnih oseb sodeluje pri kaznivem dejanju v sostorilstvu, če je pri vsaki podan kateri od temeljev odgovornosti iz 4. člena tega zakona.

(2) Pri sostorilstvu po prejšnjem odstavku vsaka pravna oseba odgovarja tako, kakor da bi bila edina poleg storilca odgovorna za kaznivo dejanje.

Splošni razlogi za milejše kaznovanje ali odpustitev kazni

11. člen

(1) Če vodstveni ali nadzorni organ po storitvi kaznivega dejanja prostovoljno naznani storilca, se sme pravno osebo kaznovati mileje.

(2) Če vodstveni ali nadzorni organ po storitvi kaznivega dejanja prostovoljno in takoj odredi vrnitev protipravno pridobljene premoženjske koristi ali odpravi povzročene škodljive posledice ali sporoči podatke o temeljih odgovornosti za druge pravne osebe, se sme pravni osebi kazen odpustiti.

2. Kazni in druge sankcije za pravne osebe

Vrste kazni

12. člen

Za kazniva dejanja pravnih oseb se sme predpisati naslednje kazni:

- 1) denarna kazen;
- 2) odvzem premoženja;
- 3) prenehanje pravne osebe.

Denarna kazen

13. člen

(1) Denarna kazen, ki se sme predpisati, ne sme biti manjša od 500.000 tolarjev in ne večja od 150.000.000 tolarjev.

(2) V primeru, ko je bila s kaznivim dejanjem pravne osebe povzročena drugemu premoženjska škoda ali je pravna oseba pridobila protipravno premoženjsko korist, je lahko največja mera izrečene denarne kazni dvestokratni znesek takšne škode ali koristi.

Odvzem premoženja

14. člen

(1) Pravni osebi se lahko odvzame polovico ali več premoženja ali celotno premoženje.

(2) Odvzem premoženja se sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen pet let zapor ali hujša kazen.

(3) V primeru stečajnega postopka kot posledice izrečene kazni odvzema premoženja se upniki lahko poplačajo iz odvzetega premoženja.

Prenehanje pravne osebe

15. člen

(1) Prenehanje pravne osebe se lahko izreče, če je bila dejavnost pravne osebe v celoti ali v pretežni meri izrabljena za izvršitev kaznivih dejanj.

(2) Poleg prenehanja pravne osebe lahko sodišče izreče še kazen odvzema premoženja.

(3) Z izrečeno kaznijo prenehanja pravne osebe sodišče predlaga začetek likvidacijskega postopka.

(4) Iz premoženja pravne osebe, ki ji je bila izrečena kazen prenehanja pravne osebe, se lahko poplačajo upniki.

Odmera kazni

16. člen

(1) Sodišče pri odmeri kazni pravni osebi upošteva poleg splošnih pravil za odmero kazni iz 41. člena kazenskega zakonika tudi gospodarsko moč pravne osebe.

(2) Pri kaznivih dejanjih, za katere je poleg denarne kazni predpisana tudi kazen odvzema premoženja, mora sodišče pri odmeri višine denarne kazni upoštevati, da ne presega polovice premoženja pravne osebe.

Pogojna obsodba

17. člen

(1) Sodišče sme pravni osebi za kaznivo dejanje izreči namesto denarne kazni pogojno obsodbo.

(2) S pogojno obsodbo lahko določi sodišče pravni osebi denarno kazen do 50.000.000 tolarjev in hkrati odloči, da ne bo izrečena, če pravna oseba v času, ki ga določi sodišče in ki ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preizkusna doba), ne bo odgovorna za nova kazniva dejanja.

Varnostni ukrepi

18. člen

Za kazniva dejanja pravnih oseb se smeta poleg varnostnega ukrepa odvzema predmetov po 69. členu kazenskega zakonika izrekati kot varnostna ukrepa:

- 1) objava sodbe;
- 2) prepoved določene gospodarske dejavnosti pravni osebi.

Objava sodbe

19. člen

(1) Varnostni ukrep objave sodbe izreče sodišče v primeru, ko bi bilo koristno, da javnost izve za sodbo, zlasti pa, če bi objava sodbe pripomogla k temu, da se odvrne nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali da se zavaruje varnost prometa ali kakšna korist gospodarstva.

(2) Sodišče oceni glede na pomen kaznivega dejanja in potrebo, da javnost izve za sodbo, ali naj se sodba objavi v tisku, radiu ali televiziji ali po več navedenih sredstvih javnega obveščanja hkrati ter ali naj se objavi njena obrazložitev v celoti ali v izvlečku. Sodišče pri tem upošteva, da bo z načinom objave omogočena obveščenost vseh tistih, v katerih interesu je treba sodbo objaviti.

Prepoved določene gospodarske dejavnosti pravni osebi

20. člen

(1) Sodišče sme pravni osebi prepovedati proizvajati določene proizvode ali poslovati v določenih obratih, ali ji

prepovedati ukvarjati se z določenimi posli prometa blaga ali storitev ali z drugimi gospodarskimi posli.

(2) Varnostni ukrep se lahko izreče pravni osebi, če bi bilo njeno nadaljnje ukvarjanje z določeno gospodarsko dejavnostjo nevarno za življenje ali zdravje ljudi ali škodljivo za gospodarsko ali finančno poslovanje drugih pravnih oseb ali za gospodarstvo ali če je bila pravna oseba v zadnjih dveh letih pred storitvijo kaznivega dejanja že kaznovana za enako ali podobno kaznivo dejanje.

(3) Ta varnostni ukrep se sme izreči za čas od šestih mesecev do petih let, šteto od pravomočnosti sodbe.

Pravne posledice obsodbe

21. člen

(1) Za pravno osebo lahko nastanejo pravne posledice obsodbe tudi, če ji je bila izrečena denarna kazen.

(2) Za pravno osebo lahko nastanejo naslednje pravne posledice obsodbe:

1. prepoved delovanja na podlagi dovoljenj, pooblastil ali koncesij, pridobljenih s strani državnih organov;
2. prepoved pridobitve dovoljenj, pooblastil ali koncesij, ki jih dajejo državni organi.

Zastaranje

22. člen

(1) Zastaranje kazenskega pregona zoper pravno osebo se šteje glede na kazen, ki se po zakonu sme izreči storilcu kaznivega dejanja.

(2) Izvršitev kazni zastara za pravno osebo, ko od pravomočnosti sodbe, s katero je bila kazen izrečena, preteče:

- 1) tri leta pri izvršitvi denarne kazni;
- 2) pet let pri izvršitvi kazni odvzema premoženja in kazni prenehanja pravne osebe.

(3) Izvršitev varnostnega ukrepa zastara:

- 1) ko preteče šest mesecev od pravomočnosti odločbe, s katero je bil izrečen ukrep objave sodbe;
- 2) ko preteče čas, za katerega je bil izrečen ukrep prepovedi določene gospodarske dejavnosti pravni osebi.

Uporaba splošnega dela kazenskega zakonika

23. člen

Za pravne osebe se uporabljajo določbe splošnega dela kazenskega zakonika, kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

III. POSEBNI DEL

Kazniva dejanja pravnih oseb

24. člen

Pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja iz posebnega dela kazenskega zakonika in za druga kazniva dejanja, če zakon tako določa.

Kazniva dejanja iz kazenskega zakonika

25. člen

Pravne osebe odgovarjajo za naslednja kazniva dejanja iz posebnega dela kazenskega zakonika:

- 1) iz šestnajstega poglavja za kazniva dejanja po 141., 151., 153., 154. členu ter po členih od 158 do 160;
- 2) iz sedemnajstega poglavja za kaznivo dejanje po 162. členu;

3) iz devetnajstega poglavja za kazniva dejanja po 185., 186. in 187. členu;

4) iz dvajsetega poglavja za kazniva dejanja po 188. členu in po členih od 191 do 196;

5) iz dvaindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 215 do 209;

6) iz triindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 215 do 229;

7) iz štiriindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 231 do 244 in po členih od 247 do 255;

8) iz šestindvajsetega poglavja za kaznivi dejanji po 268. in 269. členu;

9) iz osemindvajsetega poglavja za kaznivi dejanji po 292. in 293. členu;

10) iz devetindvajsetega poglavja za kazniva dejanja po 297., 298. in 310. členu;

11) iz tridesetega poglavja za kazniva dejanja po 318., 319. in 321. členu;

12) iz enaintridesetega poglavja za kaznivi dejanji po 327. in 328. členu;

13) iz dvaintridesetega poglavja za kazniva dejanja po členih od 333 do 347;

14) iz petintridesetega poglavja za kaznivo dejanje po 387. členu.

Kazni za kazniva dejanja

26. člen

(1) Za kazniva dejanja iz prejšnjega člena se pravne osebe kaznujejo:

1) za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen do treh let zapor, z denarno kaznijo do 75.000.000 tolarjev ali do zneska stokratne povzročene škode ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;

2) za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen zapor nad tri leta, z denarno kaznijo najmanj 2.500.000 tolarjev ali največ do zneska dvestokratne povzročene škode ali protipravne premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

(2) Za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen petih let zapor ali hujša kazen, se namesto denarne kazni lahko izreče kazen odvzema premoženja.

(3) Za kazniva dejanja iz prvega odstavka tega člena se namesto denarne kazni lahko izreče kazen prenehanja pravne osebe, če so izpolnjeni pogoji iz 15. člena tega zakona.

IV. POSTOPEK

Enotnost postopka

27. člen

(1) Zaradi istega kaznivega dejanja se zoper pravno osebo praviloma uvede in izvede postopek skupaj s postopkom zoper storilca.

(2) V enotnem postopku se zoper obdolženo pravno osebo in obdolženca vložijo ena obtožba in izda ena sodba.

(3) Postopek samo zoper pravno osebo se lahko uvede oziroma izvede le v primeru, ko ga zoper storilca ni mogoče uvesti oziroma izvesti iz razlogov, določenih z zakonom, ali pa je bil zoper njega že izveden.

Smotrnost uvedbe postopka

28. člen

Državni tožilec lahko odloči, da zoper pravno osebo ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka, če okoliščine

primera kažejo, da to ne bi bilo smotno, ker je bila udeležba pravne osebe pri storitvi kaznivega dejanja nepomembna, ali ker pravna oseba nima premoženja ali je to tako majhno, da ne bi zadoščalo niti za pokritje stroškov postopka, ali ker je bil zoper njo začel stečajni postopek ali ker je storilec kaznivega dejanja edini lastnik pravne osebe, zoper katero bi bilo potrebno uvesti postopek.

Krajevna pristojnost

29. člen

V primeru, ko je krajevna pristojnost sodišča po zakonu o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr., 25/96 – odločba US, 5/98 – odločba US, 72/98 in 6/99) odvisna od prebivališča obdolženca, postopek pa teče samo zoper obdolženo pravno osebo, je pristojno sodišče, na območju katerega ima obdolžena pravna oseba svoj sedež oziroma kjer ima obdolžena tuja pravna oseba podružnico.

Zastopnik obdolžene pravne osebe

30. člen

(1) V kazenskem postopku zastopa obdolženo pravno osebo zastopnik, ki je upravičen za vsa dejanja, za katera je po zakonu o kazenskem postopku upravičen obdolženec.

(2) Obdolžena pravna oseba sme imeti samo enega zastopnika.

(3) Vsaka obdolžena pravna oseba mora imeti svojega zastopnika.

(4) Sodišče mora vsakokrat ugotoviti identiteto zastopnika obdolžene pravne osebe in njegovo upravičenost za zastopanje.

Določitev zastopnika

31. člen

(1) Zastopnik obdolžene pravne osebe je tisti, ki jo je po zakonu, po aktu pristojnega državnega organa ali po statutu, aktu o ustanovitvi ali drugem aktu pravne osebe upravičen zastopati.

(2) Zastopnik obdolžene tuje pravne osebe je tisti, ki vodi njeno podružnico.

(3) Če obdolženo pravno osebo ali podružnico obdolžene tuje pravne osebe zastopa kolektivno več oseb, te osebe izmed sebe določijo zastopnika. Če tega kljub pozivu sodišča ne storijo ali v danem roku o tem pisno ne obvestijo sodišča, ga izmed njih določi sodišče.

(4) Zastopnik ali osebe, ki kolektivno zastopajo obdolženo pravno osebo, lahko pooblastijo za zastopanje koga drugega. Pooblastilo mora biti dano pisno ali ustno na zapisnik pri sodišču.

(5) Če pred pravnomočno končanim kazenskim postopkom pravna oseba preneha obstajati, sodišče določi zastopnika obdolžene pravne osebe.

Izločitev zastopnika

32. člen

(1) Zastopnik obdolžene pravne osebe ne more biti, kdor je v isti stvari povabljen za pričo.

(2) Zastopnik obdolžene pravne osebe ne more biti tisti, zoper katerega teče postopek zaradi istega kaznivega dejanja, razen če je edini član obdolžene pravne osebe.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena sodišče pozove obdolženo pravno osebo oziroma

podružnico obdolžene tuje pravne osebe, da pristojni organ obdolžene domače ali tuje pravne osebe določi drugega zastopnika in v določenem roku o tem pisno obvesti sodišče.

(4) Če obdolžena pravna oseba nima organa, ki bi bil pristojen določiti zastopnika, ali če v določenem roku ne obvesti sodišča, koga je določila za zastopnika, ga določi sodišče.

Vročanje pisanj zastopniku

33. člen

Pisanja, namenjena zastopniku, se vročajo obdolženi pravni osebi oziroma podružnici obdolžene tuje pravne osebe.

Privedba zastopnika

34. člen

Če pravilno povabljeni zastopnik obdolžene pravne osebe ne pride in izostanka ne opraviči, sme sodišče odrediti privedbo.

Stroški zastopnika

35. člen

Stroški zastopnika obdolžene pravne osebe spadajo med stroške kazenskega postopka. Ti stroški se vnaprej izplačajo iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, samo za zastopnika, postavljenega na podlagi petega odstavka 31. člena in četrtega odstavka 32. člena tega zakona, če obdolžena pravna oseba nima sredstev, iz katerih bi jih bilo mogoče izterjati.

Zagovornik

36. člen

(1) Obdolžena pravna oseba ima lahko poleg zastopnika tudi zagovornika.

(2) Za obdolženo pravno osebo se ne uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o obvezni obrambi.

(3) Obdolžena pravna oseba ne more imeti istega zagovornika kot obdolženec.

Vsebina obtožbe

37. člen

Obtožba zoper obdolženo pravno osebo mora poleg sestavin, predpisanih z zakonom o kazenskem postopku, vsebovati tudi firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu, ter njen sedež, opis kaznivega dejanja in temelj odgovornosti obdolžene pravne osebe.

Zaslišanje in končna beseda

38. člen

(1) Na glavni obravnavi se vedno najprej zasliši obdolženca, šele potem zastopnika obdolžene pravne osebe.

(2) Po končanem dokaznem postopku ter besedi tožilca in oškodovanca dobi besedo najprej zagovornik obdolžene pravne osebe, nato zastopnik obdolžene pravne osebe, za njim zagovornik obdolženca, na koncu pa obdolženec.

Pisna izdelava sodbe

39. člen

Poleg sestavih, predpisanih v 364. členu zakona o kazenskem postopku, mora pisna sodba vsebovati tudi naslednje:

1) v uvodu sodbe firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu in njen sedež ter ime in priimek njenega zastopnika, ki je bil navzoč na glavni obravnavi;

2) v izreku sodbe firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu in njen sedež ter odločbo, s katero se obdolžena pravna oseba spozna za odgovorno dejanja, ki ga je obdolžena, s katero se oprosti obtožbe za to dejanje ali s katero se obtožba zavrne.

Delna razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje

40. člen

Sodišče druge stopnje sme razveljaviti sodbo tudi samo zoper obdolženo pravno osebo ali samo zoper obdolženca, če se da ta del sodbe izločiti brez škode za pravilno razsodbo.

Ukrep zavarovanja

41. člen

(1) V zavarovanje izterjave kazni odvzema premoženja ali odvzema premoženjske koristi lahko sodišče na predlog upravičenega tožilca zoper obdolženo pravno osebo odredi začasno zavarovanje po določbah zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje terjatev. V takem primeru veljata smiselno drugi in tretji odstavek 109. člena zakona o kazenskem postopku.

(2) Če okoliščine opravičujejo bojazen, da bo v okviru obdolžene pravne osebe ponovljeno dejanje, za katerega obstaja utemeljen sum, da je zanj odgovorna pravna oseba ali se s storitvijo podobnega dejanja grozi, lahko sodišče po enakem postopku poleg ukrepov iz prejšnjega odstavka obdolženi pravni osebi začasno prepove opravljati eno ali več določenih gospodarskih dejavnosti.

(3) Če je zoper pravno osebo uveden kazenski postopek, lahko sodišče na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti s sklepom prepove statusne spremembe, ki bi povzročile izbris obdolžene pravne osebe iz sodnega registra. Prepoved se vpiše v sodni register.

Uporaba zakona o kazenskem postopku

42. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se v kazenskem postopku zoper pravno osebo smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku, tudi če postopek teče samo zoper pravno osebo.

V. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

43. člen

(1) Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, je pravna oseba odgovorna tudi za kazniva dejanja iz prvega odstavka 392. člena kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr. in 23/99).

(2) Za kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se pravne osebe kaznujejo s kaznimi, predpisanimi v 26. členu tega zakona.

44. člen

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 713-01/94-12/6

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2792. Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP)**

Razlašam zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 8. julija 1999.

Št. 001-22-118/99

Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O VARSTVU OSEBNIH PODATKOV (ZVOP)****1. Splošne določbe**

1. člen

Z varstvom osebnih podatkov se preprečujejo nezakoniti in neupravičeni posegi v zasebnost posameznika pri obdelavi osebnih podatkov, varovanju zbirk osebnih podatkov in uporabi le-teh.

2. člen

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Osebni podatek – je podatek, ki kaže na lastnosti, stanja ali razmerja posameznika ne glede na obliko, v kateri je izražen.

2. Posameznik – je določena ali določljiva fizična oseba, na katero se nanaša osebni podatek; fizična oseba je določljiva, če se lahko identificira na način, ki ne povzroča velikih stroškov ali ne zahteva veliko časa.

3. Obdelava osebnih podatkov – pomeni zbiranje, shranjevanje ali združevanje podatkov v zbirkah osebnih podatkov, spreminjanje, uporabo ali sporočanje, vključno s prenosom, iskanjem, blokiranjem in brisanjem; obdelava je lahko ročna ali s sredstvi informacijske tehnologije.

4. Zbirka osebnih podatkov – je vsak niz podatkov, ki vsebuje vsaj en osebni podatek ne glede na to, ali je centraliziran ali organiziran in strukturiran na podlagi meril, ki omo-

gočajo uporabo ali združevanjem podatkov, in ne glede na to, ali se obdeluje s sredstvi informacijske tehnologije ali ne.

5. Upravljevec zbirke osebnih podatkov – je fizična ali pravna oseba, ki je z zakonom ali s pisno privolitvijo posameznika pooblaščen, da vzpostavi, vodi, vzdržuje in nadzoruje zbirko osebnih podatkov.

6. Uporabnik osebnih podatkov – je fizična ali pravna oseba, ki je za pridobivanje osebnih podatkov pooblaščen z zakonom, pisno zahtevo ali privolitvijo posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo.

7. Pisna privolitev posameznika – je podpisana privolitev posameznika, da se določeni podatki o njem obdelujejo za določene namene, in ima obliko listine, določila v pogodbi, določila v naročilu, priloge k vlogi, ali drugo obliko v skladu s posebnim zakonom.

8. Blokiranje – je takšna sprememba oblike osebnih podatkov, da jih ni več mogoče povezovati s posameznikom ali pa je to mogoče le z nesorazmerno velikimi naporji, stroški ali porabo časa.

3. člen

Osebni podatki se lahko obdelujejo le, če je obdelava osebnih podatkov določena z zakonom ali, če ima upravljevec zbirke osebnih podatkov pisno privolitev posameznika.

Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil lahko obdelujejo samo tiste osebne podatke, za katere je tako določeno z zakonom.

Upravljalci zbirk osebnih podatkov, ki so za njihovo zbiranje pooblaščen z zakonom, lahko zbirajo osebne podatke, ki se nanašajo na rasno in drugo poreklo, politična, verska in druga prepričanja, pripadnost sindikatu, ali spolno vedenje samo na podlagi pisne privolitve posameznika. Z zakonom se lahko določi tudi druge vrste osebnih podatkov, ki jih lahko upravljalci zbirk osebnih podatkov zbirajo na podlagi pisne privolitve posameznika.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, lahko pravne ali fizične osebe, ki opravljajo javno službo ali dejavnost po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, obdelujejo osebne podatke oseb, s katerimi so v pogodbenem razmerju, če gre za osebne podatke, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje pogodbenih obveznosti ali uveljavljanje pravic iz pogodbenega razmerja.

Kadar se osebni podatki obdelujejo na podlagi pisne privolitve posameznika, mora biti ta predhodno pisno seznanjen z namenom obdelave podatkov in še posebej z namenom njihove uporabe in časom shranjevanja.

4. člen

Obdelava osebnih podatkov, ki se nanašajo na rasno in drugo poreklo, politična, verska in druga prepričanja, pripadnost sindikatu, spolno vedenje, kazenske obsodbe in zdravstveni podatki, mora biti posebej označena in zavarovana.

Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se smejo posredovati preko telekomunikacijskih omrežij samo, če so posebej zavarovani s kriptografskimi metodami in elektronskim podpisom tako, da je zagotovljena nečitljivost podatkov med njihovim prenosom.

5. člen

Določbe tega zakona se ne uporabljajo:

1. za osebne podatke, v zbirki osebnih podatkov, za katere je posameznik pisno privolil, da so v njej in je po naravi ali namenu lahko vsakomur dostopna;

2. za osebne podatke, ki jih zbirajo stranke, društva ali druge podobne organizacije o svojih članih, če se ti strinjajo;

3. za osebne podatke, ki so sestavni del firme ali ime-na družbe ali poslovalnice ali druge organizacije oziroma ustanove;

4. za osebne podatke, vsebovane v knjigah, publikacijah in drugih gradivih, ki se shranjujejo v muzejih, knjižnicah, arhivih in podobnih javnih ustanovah, ter so javna in splošno dostopna.

6. člen

Na ozemlju Republike Slovenije je vsakemu posamezniku, ne glede na državljanstvo in prebivališče, zagotovljeno varstvo osebnih podatkov.

2. Varstvo osebnih podatkov

7. člen

Upravljevec zbirke osebnih podatkov lahko posamezna opravila v zvezi z obdelavo osebnih podatkov poveri drugi fizični ali pravni osebi, ki je registrirana za opravljanje takšne dejavnosti.

Oseba iz prejšnjega odstavka sme opravljati samo storitve obdelave osebnih podatkov v okviru naročnikovih pooblastil in osebnih podatkov ne sme obdelovati ali drugače uporabljati za noben drug namen. Medsebojne pravice in obveznosti se uredijo s pogodbo, ki mora biti sklenjena v pisni obliki in mora vsebovati tudi pogoje in ukrepe za zagotovitev varstva osebnih podatkov in njihovega zavarovanja.

8. člen

Osebni podatki se zbirajo neposredno od posameznika.

Za posamezne primere lahko zakon določi, da se osebni podatki zbirajo tudi od drugih oseb ali pridobivajo iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov, pri čemer mora biti določena oseba oziroma zbirka in vrsta osebnih podatkov ter način zbiranja. Pri pridobivanju podatkov iz že obstoječih zbirk, je potrebno upoštevati namene, za katere so bili zbrani.

Osebni podatki, ki so povezani z narodnim, rasnim in drugim poreklom, političnimi, verskimi in drugimi prepričanji, izobrazbo, zdravstvenim stanjem, razen nalezljivih bolezni, ter spolnim vedenjem, se smejo zbirati tudi od drugih oseb ali pridobivati in povezovati iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov samo ob pisni privolitvi posameznika, na katerega se nanašajo, razen če uporabnik osebnih podatkov namerava uporabljati osebne podatke za statistične ali znanstveno raziskovalne namene v obliki, ki ne omogoča identifikacije posameznikov, pri čemer mora biti določena zbirka in vrsta osebnih podatkov ter način zbiranja.

Pri pridobivanju osebnih podatkov iz zbirk osebnih podatkov s področja javne varnosti, državne varnosti, obrambe države, pravosodja in zdravstva, ni dovoljena uporaba istega povezovalnega znaka.

9. člen

Osebni podatki se smejo obdelovati samo za namene določene z zakonom ali s pisno privolitvijo posameznika in ne smejo biti uporabljeni na način, ki ni združljiv s temi nameni.

10. člen

Osebni podatki se lahko shranjujejo in uporabljajo le toliko časa, dokler je to potrebno za dosego namena, zaradi katerega so bili obdelovani.

Po izpolnitvi namena iz prejšnjega odstavka se osebni podatki zbrisajo iz zbirke osebnih podatkov ali blokirajo, če

z zakonom za posamezne vrste osebnih podatkov ni določeno drugače.

11. člen

Upravljevec zbirke osebnih podatkov mora, če ni predpisano drugače, proti plačilu stroškov posredovanja, posredovati osebne podatke uporabnikom osebnih podatkov.

Upravljevec lahko posreduje osebne podatke uporabniku, ki ni uporabnik osebnih podatkov po tem zakonu samo, če ta namerava uporabljati osebne podatke za statistične ali znanstveno-raziskovalne namene, v obliki, ki ne omogoča identifikacije posameznikov.

Upravljevec centralnega registra prebivalstva lahko uporabnikom iz prejšnjega odstavka na podlagi pisne zahteve posreduje ime, priimek, poklic in naslov posameznika, ki je bil ob zbiranju osebnih podatkov pisno seznanjen s to možnostjo, in posredovanja podatkov ni prepovedal, če te podatke potrebujejo za izdelavo statističnih in drugih raziskovalnih vzorcev ali za pridobitev pisne privolitve posameznika.

Upravljevec centralnega registra prebivalcev ali evidenc stalno in začasno prijavljenih prebivalcev, mora na način, ki je določen za izdajo potrdila, posredovati posamezniku ali pravni osebi ali drugi organizaciji ime, priimek in naslov osebe, zoper katero uveljavlja ali varuje svoje pravice pred državnimi organi, organi lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil.

Upravljevec zbirke osebnih podatkov mora za vsako posredovanje osebnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri osebni podatki so bili posredovani, komu in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov.

Uporabnik osebnih podatkov in upravljevec iz tretjega odstavka tega člena, ter posameznik, pravna oseba ali druga organizacija iz četrtega odstavka tega člena, morajo s prejetimi osebnimi podatki ravnati po določbah tega zakona.

12. člen

Upravljevec zbirke osebnih podatkov lahko posreduje uporabnikom osebne podatke o umrli osebi, če uporabnik lahko izkaže zakoniti interes za uporabo osebnih podatkov o umrli osebi, pa umrli v času svojega življenja ni izrecno prepovedal posredovanja teh osebnih podatkov in če temu ožji družinski člani ne nasprotujejo.

3. Zavarovanje osebnih podatkov

13. člen

Zavarovanje osebnih podatkov obsega organizacijske in ustrezne logično tehnične postopke in ukrepe, s katerimi se varuje osebni podatki, preprečuje slučajno ali namerno nepooblaščen uničevanje podatkov, njihovo spremembo ali izgubo kakor tudi nepooblaščen obdelavo teh podatkov tako, da se:

1. varujejo prostori, oprema (tudi vhodno izhodne enote) in sistemsko programska oprema;

2. varuje aplikativna programska oprema, s katero se obdelujejo osebni podatki;

3. preprečuje nepooblaščen dostop do osebnih podatkov pri njihovem prenosu, vključno s prenosom po telekomunikacijskih omrežjih;

4. omogoča poznejše ugotavljanje, kdaj so bili posamezni osebni podatki uporabljeni ali vnešeni v zbirko osebnih podatkov in kdo je to storil, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov.

V primeru obdelave osebnih podatkov, ki so dostopni preko telekomunikacijskega omrežja, morajo strojna, sistemska in aplikativno programska oprema zagotavljati, da bo obdelava osebnih podatkov v zbirkah osebnih podatkov v mejah pooblastil uporabnika osebnih podatkov.

14. člen

Postopke in ukrepe iz prejšnjega člena predpišejo v svojih aktih in zagotavljajo njihovo izvajanje upravljavci zbirk osebnih podatkov, obdelovalci in uporabniki osebnih podatkov.

4. Katalogi podatkov in katalog zbirk osebnih podatkov

15. člen

Upravljavec zbirke osebnih podatkov za vsako zbirko osebnih podatkov zagotovi katalog podatkov, ki vsebuje:

1. naziv zbirke osebnih podatkov,
2. upravljavca zbirke osebnih podatkov in njegov sedež,
3. pravno podlago vzpostavitve zbirke osebnih podatkov,
4. kategorije posameznikov,
5. vrste osebnih podatkov, shranjenih v zbirki osebnih podatkov,
6. pravno podlago za zbiranje osebnih podatkov,
7. način zbiranja osebnih podatkov,
8. namen zbiranja, obdelave, shranjevanja in uporabe osebnih podatkov ter pravno podlago namena,
9. čas shranjevanja in uporabe osebnih podatkov,
10. omejitve pravic posameznikov glede osebnih podatkov v zbirki osebnih podatkov in pravno podlago omejitev,
11. uporabnike osebnih podatkov, vsebovanih v zbirki osebnih podatkov,
12. dejstvo ali se osebni podatki iznašajo iz države, kam, komu in pravno podlago iznosa,
13. opis zavarovanja.

16. člen

Upravljavec zbirke osebnih podatkov posreduje podatke iz prve, druge, četrte in pete točke prejšnjega člena ministrstvu pristojnemu za varstvo osebnih podatkov, ki v skladu z zakonom vodi katalog zbirk osebnih podatkov (skupni katalog podatkov), in sicer 15 dni pred vzpostavitvijo zbirke osebnih podatkov ali pred vnosom nove vrste osebnih podatkov.

Upravljavec zbirke osebnih podatkov posreduje ministrstvu iz prejšnjega odstavka tudi spremembe podatkov iz prejšnjega člena, in sicer v roku 7 dni od dneva spremembe.

Ministrstvo iz prvega odstavka tega člena objavi katalog zbirk osebnih podatkov na način in v obdobjih, določenih s predpisom o metodologiji njegovega vodenja.

5. Pravice posameznika

17. člen

Ministrstvo, ki vodi in vzdržuje katalog zbirk osebnih podatkov, mora vsakomur na ustno ali pisno zahtevo dovoliti vpogled v katalog zbirk osebnih podatkov in prepis podatkov.

Vpogled mora ministrstvo dovoliti in omogočiti praviloma istega dne, najkasneje pa v 7 dneh, sicer se šteje, da je zahteva zavrnjena.

18. člen

Upravljavec zbirke osebnih podatkov mora na zahtevo posameznika:

1. posamezniku omogočiti vpogled v katalog podatkov, vpogled v osebne podatke, ki so vsebovani v zbirki osebnih podatkov in se nanašajo nanj, ter njihovo prepisovanje;

2. posamezniku posredovati izpis osebnih podatkov, ki so vsebovani v zbirki osebnih podatkov in se nanašajo nanj;

3. posamezniku posredovati seznam tistih, katerim so bili v skladu s petim odstavkom 11. člena tega zakona v določenem obdobju posredovani osebni podatki, ki so vsebovani v zbirki osebnih podatkov in se nanašajo nanj;

4. posamezniku omogočiti vpogled v vire, na katerih temeljijo zapisi, ki jih o posamezniku vsebuje zbirka podatkov in metodo obdelave.

Zahteva iz prejšnjega odstavka se vložijo pisno ali ustno na zapisnik pri upravljavcu zbirke osebnih podatkov.

Upravljavec zbirke osebnih podatkov mora posamezniku omogočiti vpogled in prepis osebnih podatkov po 1. točki prvega odstavka tega člena najkasneje v 15 dneh od dneva, ko je prejel zahtevo, ali pa ga v istem roku pisno obvestiti o razlogih, zaradi katerih vpogleda in prepisa ne bo omogočil.

Izpis iz 2. točke in seznam iz 3. točke prvega odstavka tega člena mora upravljavec zbirke osebnih podatkov posredovati posamezniku v 30 dneh od dneva, ko je prejel zahtevo, ali pa ga v istem roku pisno obvestiti o razlogih, zaradi katerih mu izpisa oziroma seznama ne bo posredoval.

Če upravljavec ne ravna po tretjem in četrtem odstavku tega člena, se šteje, da je zahtevo zavrnil.

Izpis iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne more nadomestiti listine ali potrdila po predpisih o upravnem ali drugem postopku, kar se označi na izpisu.

Stroške v zvezi z zahtevo in izpisom nosi upravljavec zbirke osebnih podatkov.

19. člen

Upravljavec zbirke osebnih podatkov mora na zahtevo posameznika:

1. dopolniti ali popraviti osebne podatke, za katere se ugotovi, da so nepopolni, netočni ali neažurni;

2. izbrisati osebne podatke, za katere posameznik dokaže, da so bili zbrani v nasprotju z določbami tega zakona.

Zahteva iz prejšnjega odstavka se vložijo pisno ali ustno na zapisnik pri upravljavcu zbirke osebnih podatkov.

V primeru, ko upravljavec zbirke osebnih podatkov ugotovi, da so osebni podatki nepopolni, netočni ali neažurni, jih mora sam dopolniti ali popraviti in o tem obvestiti posameznika, če z zakonom ni določeno drugače.

Dopolnitev, popravo ali izbris osebnih podatkov po prvem odstavku tega člena mora upravljavec zbirke osebnih podatkov opraviti v 15 dneh od dneva, ko je prejel zahtevo in o tem obvestiti vlagatelja zahteve ali pa ga v istem roku obvestiti o razlogih, zaradi katerih tega ne bo storil.

O dopolnitvi, popravi ali izbrisu osebnih podatkov mora upravljavec zbirke osebnih podatkov nemudoma obvestiti uporabnike osebnih podatkov, ki jim je osebne podatke posredoval.

Če upravljavec zbirke osebnih podatkov ne ravna po četrtem odstavku tega člena, se šteje, da je zahtevo zavrnil.

Stroške v zvezi z dopolnitvijo, popravo in izbrisom osebnih podatkov ter obvestilom nosi upravljavec zbirke osebnih podatkov.

Dopolnitev, poprava ali izbris podatkov upravljavca ne rešuje morebitne kazenske in materialne odgovornosti.

6. Varstvo pravic posameznika

20. člen

Posameznik, ki ugotovi, da so kršene njegove pravice, določene s tem zakonom, lahko s tožbo zahteva sodno varstvo ves čas, dokler kršitev traja.

Če je kršitev iz prejšnjega odstavka prenehala, lahko posameznik vloži tožbo za ugotovitev, da je kršitev obstajala.

O tožbi odloča upravno sodišče po določbah zakona, ki ureja postopek v upravnem sporu, kolikor ta zakon ne določa drugače.

Postopek s tožbo je nujen.

21. člen

V tožbi, vloženi zaradi kršitev pravic iz 19. člena tega zakona, lahko posameznik zahteva od sodišča, da za čas do odločitve o njegovem predlogu, naloži upravljavcu zbirke osebnih podatkov, da prepreči vsakršno uporabo spornih osebnih podatkov.

V postopku, v katerem se odloča o tožbi, je javnost izključena.

22. člen

Če je bila posamezniku zaradi uporabe osebnih podatkov, ki se nanašajo nanj in ki so bili zbrani na način ali za namen, ki ni v skladu z določbami tega zakona, povzročena škoda, lahko od povzročitelja zahteva odškodnino v skladu z zakonom.

7. Omejitve pravic posameznika

23. člen

Pravice posameznika v zvezi z varstvom osebnih podatkov je mogoče omejiti samo izjemoma v primerih, ki jih določa zakon za potrebe nacionalne varnosti, obrambe, javne varnosti, preprečevanja, razkrivanja, odkrivanja in preganjanja kaznivih dejanj ali kršitve etičnih norm za določene poklice, monetarne, proračunske in davčne zadeve, nadzora javne varnosti, in varstva subjekta podatkov ali pravic in svoboščin drugih, v obsegu, ki je nujen za dosego namena, zaradi katerega se določa omejitve, razen v zvezi z varstvom osebnih podatkov, ki so povezani z narodnim, rasnim in drugim poreklom, političnimi, verskimi in drugimi prepričanja, izobrazbo, zdravstvenim stanjem, razen nalezljivih bolezni ali spolnim vedenjem.

Ne glede na prejšnji odstavek ni mogoče omejiti pravice do vpogleda v katalog zbirk osebnih podatkov in pravice zahtevati sodno varstvo.

8. Iznos osebnih podatkov iz države

24. člen

Upravljevec zbirke osebnih podatkov lahko iznese osebne podatke iz države in jih posreduje tujim uporabnikom osebnih podatkov, če ima država, v katero se iznašajo, urejeno varstvo osebnih podatkov, ki obsega tudi tuje državljanje. Potrdilo o tem izda ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

Ob izpolnjenem pogoju iz prejšnjega odstavka je posredovanje osebnih podatkov tujim uporabnikom osebnih podatkov dopustno, če gre za osebne podatke, ki se posredujejo na podlagi mednarodnih pogodb, konvencij in sporazumov ter pogodb o znanstvenem, poslovnem, tehničnem, kulturnem ali drugem podobnem sodelovanju.

Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena upravljevec zbirke osebnih podatkov lahko iznese osebne

podatke iz države in jih posreduje tujim uporabnikom osebnih podatkov, če v to pisno privoli posameznik in je seznanjen s posledicami.

Iznos osebnih podatkov iz države se evidentira skladno z določbami 15. člena tega zakona.

25. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena iznos osebnih podatkov in njihovo posredovanje tujim uporabnikom osebnih podatkov nista dopustna, če tako določa zakon.

9. Inšpekcijsko nadzorstvo

26. člen

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za varstvo osebnih podatkov.

V okviru inšpekcijskega nadzorstva ministrstvo:

- nadzoruje zakonitost obdelave osebnih podatkov,
- nadzoruje izvajanje postopkov in ukrepov za zavarovanje osebnih podatkov, določenih v notranjih aktih fizičnih in pravnih oseb iz 14. člena tega zakona, ter njihovo ustreznost,

- nadzoruje izvajanje določb tega zakona, ki urejajo kataloge podatkov, katalog zbirk osebnih podatkov in evidentiranje prenosa osebnih podatkov posameznim uporabnikom osebnih podatkov, ter

- nadzoruje izvajanje določb tega zakona o iznosu osebnih podatkov iz države in njihovem posredovanju tujim uporabnikom osebnih podatkov.

27. člen

Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva je inšpektor upravičen:

- pregledovati dokumentacijo, ki se nanaša na obdelavo osebnih podatkov ter njihov iznos iz države in posredovanje tujim uporabnikom osebnih podatkov,

- pregledovati vsebino zbirk osebnih podatkov, katalogov podatkov in kataloga zbirk osebnih podatkov,

- pregledovati dokumentacijo in akte, ki urejajo zavarovanje osebnih podatkov,

- pregledovati prostore, v katerih se obdelujejo osebni podatki, ter računalniško in drugo opremo ter tehnično dokumentacijo,

- preverjati ukrepe in postopke za zavarovanje osebnih podatkov ter njihovo izvajanje.

V primeru, ko inšpektor pri ukrepanju po prejšnjem odstavku ugotovi nezakonnosti v zvezi z varstvom osebnih podatkov, seznaní o svoji ugotovitvi tudi prizadete, neposredno ali preko sredstev javnega obveščanja.

Osebne podatke, s katerimi se seznaní inšpektor pri izvajanju inšpekcijskega nadzorstva, je dolžan varovati kot uradno tajnost.

28. člen

Inšpektor ima pravico in dolžnost:

1. odrediti, da se nepravilnosti, ki jih ugotovi, odpravijo v roku, ki ga določi;

2. odrediti prepoved obdelave osebnih podatkov fizičnim in pravnim osebam iz 14. člena tega zakona, ki niso zagotovile ali ne izvajajo ukrepov in postopkov za zavarovanje osebnih podatkov ali če nezakonito obdelujejo osebne podatke;

3. odrediti prepoved iznosa osebnih podatkov iz države ali njihovega posredovanja tujim uporabnikom osebnih podatkov, če se iznašajo ali posredujejo v nasprotju z določbami tega zakona.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba, in sicer v 5 dneh od dneva njene vročitve.

Pritožba zoper odločbo po 2. in 3. točki prvega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve, o njej pa mora biti odločeno v 7 dneh. O pritožbi odloči vlada.

Če inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi kršitev, je dolžan, da poda ovadbo v primeru suma kaznivega dejanja oziroma poda predlog za uvedbo postopka o prekršku v primeru suma storitve prekrška po tem zakonu.

10. Spremljanje izvrševanja zakona

29. člen

Stanje na področju varstva osebnih podatkov in izvrševanje določb tega zakona spremlja pristojno delovno telo Državnega zbora.

11. Kazenske določbe

30. člen

Z denarno kaznijo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek upravljavec zbirke osebnih podatkov, pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če obdeluje osebne podatke, ne da bi imel za to podlago v zakonu ali pisni privolitvi posameznika (3. člen);

2. če posamezna opravila v zvezi z obdelavo osebnih podatkov poveri drugi osebi, ne da bi sklenil pogodbo v skladu z drugim odstavkom 7. člena;

3. če v nasprotju z zakonom zbira osebne podatke od drugih oseb ali jih pridobiva iz že obstoječih zbirk osebnih podatkov (8. člen);

4. če obdeluje osebne podatke za namene, ki niso določeni v zakonu ali pisni privolitvi posameznika, ali jih uporablja na način, ki ni združljiv s temi nameni (9. člena);

5. če ne zbriše ali blokira osebnih podatkov, potem ko je bil dosežen namen, zaradi katerega so bili obdelani in shranjeni (10. člen);

6. če ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom 11. člena;

7. če ne zagotovi, da katalog podatkov vsebuje podatke, ki jih določa zakon (15. člen);

8. če ne posreduje podatkov za potrebe kataloga zbirk osebnih podatkov (16. člen);

9. če ravna v nasprotju s prvim, tretjim ali četrtem odstavkom 18. člena;

10. če ravna v nasprotju s prvim, tretjim, četrtem ali petim odstavkom 19. člena;

11. če v nasprotju z določbami 24. člena iznaša osebne podatke iz države.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

31. člen

Z denarno kaznijo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek uporabnik osebnih podatkov, pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če obdeluje osebne podatke za namene, ki niso določeni v zakonu ali pisni privolitvi

posameznika ali jih uporablja na način, ki ni združljiv s temi nameni (9. člen).

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

32. člen

Z denarno kaznijo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če prekorači pooblastila, vsebovana v pogodbi iz drugega odstavka 7. člena.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

33. člen

Z denarno kaznijo od 500.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, če v skladu s tem zakonom obdeluje osebne podatke in ne zagotovi zavarovanja osebnih podatkov (14. člen).

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka tudi odgovorna oseba pravne osebe.

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa ali organa lokalne skupnosti, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

34. člen

Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba ministrstva, pristojnega za vodenje in vzdrževanje kataloga zbirk osebnih podatkov, če krši pravico posameznika do vpogleda v katalog zbirk osebnih podatkov ali mu ne dovoli prepisa podatkov, ki so v njem vsebovani (17. člen).

12. Prehodne in končne določbe

35. člen

Državni organi in organi lokalnih skupnosti, organizacije in posamezniki, ki opravljajo javne službe in nosilci javnih pooblastil, uskladijo obdelavo osebnih podatkov z določbami tega zakona najkasneje v dveh letih od njegove uveljavitve.

36. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- določbe zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 8/90 in 19/91),
- določbe zakona o družbenem sistemu informiranja (Uradni list SRS, št. 10/83).

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 210-01/89-3/20
Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

**2793. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o
državnem tožilstvu (ZDT-A)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena
in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije
izdajam

U K A Z
**o razglasitvi zakona o spremembah in
dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu (ZDT-A)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona
o državnem tožilstvu (ZDT-A), ki ga je sprejel Državni zbor
Republike Slovenije na seji 8. julija 1999.

Št. 001-22-119/99
Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N
**O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O DRŽAVNEM TOŽILSTVU (ZDT-A)**

1. člen

V zakonu o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št.
63/94) se 10. člen spremeni tako, da se glasi:

“10. člen

Za pregon storilcev kaznivih dejanj s področja organiziranega kriminala se pri Državnem tožilstvu Republike Slovenije ustanovi skupina državnih tožilcev za posebne zadeve (v nadaljevanju: skupina).

Za organiziran kriminal se po tem zakonu štejejo uradno pregonljiva kazniva dejana, storjena v okviru organizirane kriminalne združbe z notranjimi pravili ravnanja, ki deluje na podjetniški način in pri tem praviloma uporablja nasilje oziroma korupcijo ter z namenom pridobivanja protipravne premoženjske koristi ali družbene moči. Zlasti so to dejanja s področja pranja denarja, korupcije, proizvodnje in prometa z mamili in orožjem, trgovine z belim blagom, zvodništva in prostitucije, hudodelskega združevanja in kazniva dejanja z mednarodnim elementom.

Skupina izvaja pregon iz prejšnjega odstavka do konca postopka na prvi stopnji na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Pri izvrševanju svojih nalog sodeluje z državnim tožilstvom, ki bi bilo pristojno za obravnavanje zadeve po splošnih predpisih o krajevni pristojnosti. Krajevno pristojna državna tožilstva so dolžna obveščati generalnega državnega tožilca Republike Slovenije o zadevah iz prejšnjega odstavka takoj, ko izvedo zanje. Po dodelitvi generalnega državnega tožilca Republike Slovenije, zadevo prevzame v obravnavanje skupina.

Vodja skupine o prevzemu zadeve obvesti policijo.”

2. člen

Za 10. členom se dodata nova 10.a in 10.b člen, ki se glasita:

“10.a člen

Za organiziranost in delo skupine se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o okrožnem državnem tožilstvu.

Generalni državni tožilec Republike Slovenije v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje, izda podrobnejše navodilo za organizacijo in delo skupine.

10.b člen

Potrebno število mest državnih tožilcev v skupini določi na predlog generalnega državnega tožilca Republike Slovenije minister, pristojen za pravosodje.

Vodja skupine se imenuje po postopku, ki velja za imenovanje vodij višjih ali okrožnih državnih tožilstev.”

3. člen

V 36. členu se v prvem odstavku črta besedilo “ali v drugih primerih, določenih s tem zakonom (10. člen)”.

4. člen

Za 37. členom se doda nov 37.a člen, ki se glasi:

“37.a člen

Državni tožilec se lahko dodeli v skupino iz 10. člena tega zakona. V skupino se dodelijo državni tožilci, ki so ustrezno usposobljeni in imajo potrebne izkušnje pri pregonu storilcev kaznivih dejanj iz drugega odstavka 10. člena tega zakona.

O dodelitvi iz prejšnjega odstavka odloča personalna komisija na predlog generalnega državnega tožilca Republike Slovenije in po predhodnem mnenju vodje državnega tožilstva v katerem državni tožilec, ki je predlagan za dodelitev, opravlja svojo funkcijo ter po pisni privolitvi državnega tožilca, ki je predlagan za dodelitev.

Državni tožilec se dodeli v skupino za največ šest let z možnostjo ponovne dodelitve.

Dodelitev v skupino ne posega v položaj državnega tožilca, pripada pa mu plača okrožnega državnega tožilca – svetnika.”

5. člen

V 52. členu se v prvem odstavku za besedami “Državno tožilstvo Republike Slovenije” doda besedilo “in skupina iz 10. člena tega zakona”, beseda “deluje” pa se nadomesti z besedo “delujeta”.

6. člen

Podrobnejše navodilo za organizacijo in delo skupine iz drugega odstavka 10.a člena zakona in določitev potrebnega števila mest državnih tožilcev v skupini iz prvega odstavka 10.b člena zakona je treba izdati v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

7. člen

Do ustanovitve skupine po določbah tega zakona deluje obstoječa skupina tožilcev za posebne zadeve pri Državnem tožilstvu Republike Slovenije.

Skupina po tem zakonu se ustanovi in prične z delovanjem najkasneje v štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-06/90-4/14

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2794. Zakon o standardizaciji (ZSta-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o standardizaciji (ZSta-1)**

Razlašam zakon o standardizaciji (ZSta-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 8. julija 1999.

Št. 001-22-120/99

Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O STANDARDIZACIJI (ZSta-1)****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Ta zakon opredeljuje cilje in načela slovenske nacionalne standardizacije, določa status slovenskega nacionalnega organa za standarde, njegove naloge, članstvo, način financiranja ter ureja pripravo, sprejem in izdajo slovenskega nacionalnega standarda in njegovo uporabo.

2. člen

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, oziroma tisti, ki se v zvezi s standardizacijo najpogosteje uporabljajo, imajo naslednji pomen:

- standardizacija je dejavnost vzpostavljanja določil glede na dejanske ali možne težave za skupno in ponavljajočo se uporabo z namenom, da se doseže optimalna stopnja urejenosti na danem področju;
- mednarodna standardizacija je standardizacija, v katero se vključujejo ustrezni organi iz vseh držav;
- evropska standardizacija je standardizacija, v katero se vključujejo ustrezni organi evropskih držav;
- nacionalna standardizacija je standardizacija, ki se izvaja na ravni posamezne države;
- organ za standarde je standardizacijski organ, priznan na nacionalni, evropski ali mednarodni ravni, katerega osnovna dejavnost, opredeljena v statutu, sta priprava in sprejemanje standardov, ki so dosegljivi javnosti;

– nacionalni organ za standarde je organ za standarde, priznan na nacionalni ravni kot nacionalni član ustreznih mednarodnih in evropskih organizacij za standardizacijo;

– mednarodna organizacija za standardizacijo je organizacija za standardizacijo, katere članstvo je odprto ustrezno nacionalnemu organu iz vsake države:

ISO International Organization for Standardization (Mednarodna organizacija za standardizacijo),

IEC International Electrotechnical Commission (Mednarodna elektrotehniška komisija),

ITU International Telecommunication Union (Mednarodna zveza za telekomunikacije);

– evropska organizacija za standardizacijo je organizacija za standardizacijo, katere članstvo je odprto ustrezno nacionalnemu organu iz evropskih držav:

CEN European Committee for Standardization (Evropski komite za standardizacijo),

CENELEC European Committee for Electrotechnical Standardization (Evropski komite za standardizacijo v elektrotehniki),

ETSI European Telecommunication Standards Institute (Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde);

– standard je dokument, ki nastane s konsenzom in ga sprejme priznani organ in ki določa pravila, smernice ali značilnosti za dejavnosti in njihove rezultate ter je namenjen za občo in večkratno uporabo in usmerjen v doseganje optimalne stopnje urejenosti na danem področju;

– mednarodni standard je standard, ki ga sprejme mednarodna organizacija za standardizacijo in je dosegljiv javnosti;

– evropski standard je standard, ki ga sprejme evropska organizacija za standardizacijo in je dosegljiv javnosti;

– nacionalni standard je standard, ki ga sprejme nacionalni organ za standarde in je dosegljiv javnosti.

II. CILJI IN NAČELA SLOVENSKE NACIONALNE STANDARDIZACIJE

3. člen

Slovenska nacionalna standardizacija zasleduje naslednje cilje:

- zagotavljanje kakovosti proizvodov, procesov in storitev z opredelitvijo njihovih značilnosti, ki določajo zmožnosti, da zadostijo določenemu namenu;
- zviševanje ravni varnosti, varovanja zdravja in življenja ter varstva okolja;
- zagotavljanje smotrne izrabe dela, materiala in energije pri izdelavi in menjavi proizvodov;
- izboljšanje proizvodne učinkovitosti z obvladovanjem raznolikosti, združljivosti in zamenljivosti;
- pospeševanje mednarodne trgovine s preprečevanjem ali odpravo ovir pri trgovanju, ki izvirajo iz neutemeljenih razlik pri poslovanju na nacionalni ravni.

4. člen

Slovenska nacionalna standardizacija temelji na spoštovanju naslednjih načel:

– pravice prostovoljnega sodelovanja in prispevanja vseh zainteresiranih pri pripravi in sprejemanju slovenskih nacionalnih standardov ter prostovoljne uporabe slovenskih nacionalnih standardov;

– konsenza, ki pomeni načelno strinjanje pomembnega dela zainteresiranih o vsebini slovenskih nacionalnih standardov;

– preprečitve prevlade posameznih interesov nad skupnim interesom zainteresiranih;

- preglednosti dela in javne dosegljivosti slovenskih nacionalnih standardov;
- medsebojne usklajenosti slovenskih nacionalnih standardov;
- upoštevanja doseženega stanja tehnike in pravil v mednarodni in evropski standardizaciji.

III. SLOVENSKI INŠTITUT ZA STANDARDIZACIJO

1. Naloge in ustanovitev inštituta

5. člen

Za doseg ciljev iz 3. člena tega zakona Republika Slovenija ustanovi Slovenski inštitut za standardizacijo (v nadaljnjem besedilu: inštitut) kot slovenski nacionalni organ za standarde. Inštitut opravlja naslednje naloge:

- pripravlja, sprejema, izdaja in vzdržuje slovenske nacionalne standarde ter druge dokumente s področja slovenske nacionalne standardizacije;
- vodi register slovenskih nacionalnih standardov;
- predstavlja interese slovenske nacionalne standardizacije v mednarodnih in evropskih organizacijah za standardizacijo;
- zbira, ureja in posreduje standarde in druge dokumente s področja standardizacije v skladu s programom dela;
- vzdržuje baze podatkov o standardih in drugih dokumentih s področja standardizacije v skladu s programom dela ter posreduje informacije iz baz podatkov;
- izdaja glasilo, ki je namenjeno objavam o sprejetih slovenskih nacionalnih standardih ter informacijam o drugih dokumentih s področja standardizacije;
- promovira uporabo slovenskih nacionalnih standardov;
- izvaja druge naloge v skladu s predpisi in sklenjenimi mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Inštitut v okviru svoje dejavnosti opravlja tudi druge naloge in storitve, določene v aktu o ustanovitvi in statutu, če cilj opravljanja teh dejavnosti ni pridobivanje dobička.

Inštitut ima izključno pravico opravljati naloge iz prve do šeste alineje prvega odstavka tega člena.

6. člen

Za potrebe priprave predpisov in javnih naročil inštitut po naročilu Republike Slovenije pripravlja, sprejema, izdaja in vzdržuje slovenske nacionalne standarde ter druge dokumente s področja slovenske nacionalne standardizacije, katerih cilj je zagotavljati varnost, varovanje zdravja in življenja, varstvo okolja ter zaščito interesov potrošnikov.

7. člen

Inštitut je pravna oseba javnega prava, ki se vpiše v sodni register.

Inštitut posluje v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo za javne zavode, če ta zakon ne ureja posameznih vprašanj drugače.

Ustanovitelj inštituta je Republika Slovenija. Akt o ustanovitvi inštituta sprejme Vlada Republike Slovenije.

Sredstva za začetek dela Inštituta zagotovi ustanovitelj.

Za izvajanje nalog iz prvega odstavka 5. člena ter nalog iz 6. člena tega zakona ima inštitut pravico v pečatu, štampljki ali na dokumentih uporabljati grb Republike Slovenije.

2. Članstvo v inštitutu

8. člen

Za uresničevanje svojih interesov v zvezi s slovensko nacionalno standardizacijo lahko postane član inštituta državljan Republike Slovenije ali pravna oseba, ustanovljena po pravu Republike Slovenije s sedežem v Republiki Sloveniji.

Član ima pravico sodelovati pri delu in upravljanju inštituta v skladu s tem z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

9. člen

Član je dolžan plačevati Inštitutu članarino, ki se določi glede na naravo dejavnosti člana, njegov letni prihodek oziroma proračun in število zaposlenih.

Podrobneje se višina članarine in način njenega plačevanja uredita s splošnim aktom inštituta, ki ga sprejme upravni odbor Inštituta.

10. člen

Članstvo preneha z odpovedjo, s prenehanjem člana ali z izključitvijo. Član je izključen s sklepom skupščine inštituta, če ne plačuje članarine ali če huje krši predpise ali splošne akte Inštituta. Članstvo preneha z dnem vložitve odpovedi, dnem prenehanja člana ali z dnem pravnomočnosti sklepa o izključitvi.

Vsebinske prijave in izjave o odpovedi članstva ter druga vprašanja v zvezi z nastankom in prenehanjem članstva ureja statut.

3. Organi inštituta

11. člen

Organi inštituta so:

- skupščina;
- predsednik Inštituta;
- upravni odbor;
- direktor;
- strokovna sveta.

12. člen

Delo inštituta usmerja in vodi skupščina, ki jo sestavljajo vsi člani ter predstavniki ustanovitelja, ki jih imenuje Vlada Republike Slovenije.

Skupščina opravlja naslednje naloge:

- sprejema statut;
- sprejema letni program dela in druge programske akte inštituta;
- izvoli predsednika inštituta izmed svojih članov;
- imenuje svoje predstavnike v upravni odbor;
- opravlja druge naloge, določene z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

13. člen

Predsednik Inštituta predstavlja inštitut, sklicuje in vodi zasedanje skupščine ter opravlja druge naloge, določene z aktom o ustanovitvi in statutom.

Predsednika Inštituta se izvoli za štiri leta in je po preteku tega obdobja lahko ponovno izvoljen.

14. člen

Upravni odbor sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki članov, predstavniki delavcev inštituta in po položaju predsednik inštituta. Število predstavnikov ustanovitelja, predstavnikov delavcev in predstavnikov članov določi akt o ustanovitvi inštituta.

15. člen

Upravni odbor opravlja naslednje naloge:

- skrbi za izvajanje letnega programa dela in drugih programskih aktov inštituta;
- sprejema splošne akte inštituta, razen če je za posamezen splošni akt določeno z zakonom, aktom o ustanovitvi ali statutom, da ga sprejema kak drug organ;
- sprejema splošni akt, ki ureja postopek sprejemanja slovenskih nacionalnih standardov;
- sprejema splošni akt, ki ureja cene storitev inštituta;
- odloča o poslovanju inštituta;
- sprejema finančni načrt in zaključni račun inštituta;
- določa višino članarine za posamezno leto;
- imenuje člane strokovnih svetov;
- imenuje in razrešuje direktorja;
- odloča o zahtevah za varstvo pravic delavcev inštituta;
- predlaga skupščini odločitve iz njene pristojnosti in skrbi za pripravo zasedanj skupščine;
- opravlja druge naloge, ki so določene z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

16. člen

Direktor organizira ter vodi delo in poslovanje inštituta, zastopa inštitut kot pravno osebo in je odgovoren za zakonitost dela in poslovanja inštituta ter opravlja druge naloge, določene z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

17. člen

Direktorja imenuje in razrešuje upravni odbor.

Mandat direktorja je pet let od dneva imenovanja in je po preteku tega obdobja lahko ponovno imenovan.

Pogoje za imenovanje in razrešitev direktorja določita akt o ustanovitvi in statut.

18. člen

Za usmerjanje strokovnega dela ima inštitut dva strokovna sveta:

- strokovni svet za splošno področje;
- strokovni svet za področje elektrotehnike, informacijske tehnologije in telekomunikacij.

Število članov posameznega strokovnega sveta se določi s statutom.

Člane posameznega strokovnega sveta imenuje upravni odbor izmed priznanih strokovnjakov na področju ali področjih, za katera je strokovni svet ustanovljen. Član strokovnega sveta je tudi predstavnik ustanovitelja, ki ga imenuje Vlada Republike Slovenije.

Mandat članov strokovnega sveta je štiri leta od dneva imenovanja in so lahko po preteku mandata ponovno imenovani.

19. člen

Strokovni svet opravlja naslednje naloge:

- skrbi za izvajanje letnega programa dela in drugih programskih aktov inštituta, ki se nanašajo na pripravo in sprejemanje slovenskih nacionalnih standardov;
- sprejema slovenske nacionalne standarde;
- odloča o strokovnih vprašanjih iz okvira dela inštituta;
- pripravlja strokovne podlage za letni program in druge programske akte inštituta;
- upravnemu odboru in direktorju daje predloge in mnenja o organizaciji dela;
- za izvajanje letnega programa dela oblikuje potrebna tehnična delovna telesa;
- opravlja druge naloge, ki so določene z zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom.

4. Financiranje inštituta

20. člen

Inštitut pridobiva sredstva za delo s:

- članarino;
 - prodajo standardizacijskih dokumentov in glasila inštituta;
 - plačili za storitve;
 - iz državnega proračuna in
 - iz drugih virov.
- Inštitut lahko pridobi sredstva iz drugih virov le s soglasjem ustanovitelja.

21. člen

Iz državnega proračuna se financira izvajanje nalog iz prvega odstavka 5. člena ter nalog iz 6. člena tega zakona.

Višina financiranja iz državnega proračuna se določi na podlagi obsega nalog iz prejšnjega odstavka tega člena po letnem programu dela. Pri določitvi obsega financiranja iz državnega proračuna se upoštevajo tudi predvideni obseg članarin, plačil za slovenske nacionalne standarde in sredstva iz drugih virov.

Po sprejemu državnega proračuna se po potrebi v letnem programu dela planirani obseg izvajanja nalog iz prvega odstavka tega člena prilagodi obsegu financiranja za isto leto. Za tako spremembo letnega programa dela lahko skupščina pooblasti upravni odbor.

IV. PRIPRAVA, SPREJEM IN IZDAJA SLOVENSKEGA NACIONALNEGA STANDARDA

22. člen

Slovenski nacionalni standard je nacionalni standard, ki ga ob upoštevanju načel iz 4. člena tega zakona in v skladu s svojimi pravili sprejme inštitut in se označi s kratico SIST.

Slovenski nacionalni standard (v nadaljnjem besedilu: SIST) se lahko pripravi tudi na podlagi mednarodnega standarda, evropskega standarda, tujega nacionalnega standarda ali drugih dokumentov s področja standardizacije. SIST, ki je pripravljen na tak način, se lahko sprejme v slovenskem ali v tujem jeziku.

Informacija o sprejetem SIST se objavi v glasilu inštituta.

SIST se izda kot posebna publikacija in je avtorsko delo v skladu s predpisi o avtorski pravici. Razmnoževanje ali distribuiranje delov ali celote brez soglasja inštituta ni dovoljeno.

V. UPORABA SIST

23. člen

Uporaba SIST je prostovoljna, razen v primeru, da je obvezna uporaba SIST določena s predpisom.

Predpis, ki določa obvezno uporabo standarda, se mora sklicevati na SIST.

24. člen

Skladnost proizvoda, procesa ali storitve s SIST se lahko potrdi z izjavo o skladnosti, certifikatom o skladnosti ali znakom skladnosti.

Izjavo o skladnosti s SIST poda izdajatelj na lastno odgovornost.

25. člen

Nacionalni znak skladnosti s SIST se uporablja v skladu s pravili, ki jih določi upravni odbor. Nacionalni znak skladnosti s SIST se zavaruje po predpisih o industrijski lastnini.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme akt o ustanovitvi inštituta najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona in imenuje vršilca dolžnosti direktorja inštituta.

Vršilec dolžnosti direktorja inštituta mora v treh mesecih po sprejemu akta o ustanovitvi na primeren način javno pozvati fizične in pravne osebe, ki lahko postanejo člani inštituta, da se v treh mesecih po objavi pisno prijavijo za članstvo. Če se prijavi manj kot 15 članov, se objava ponovi.

Vršilec dolžnosti direktorja inštituta mora najpozneje v šestih mesecih po preteku roka uspešne objave sklicati zasedanje skupščine inštituta, ki sprejme statut.

27. člen

Ustanovitelj zagotovi inštitutu potrebne prostore za delo in prenese v njegovo neodplačno uporabo materialna sredstva in opremo Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje, ki so namenjena izvajanju nalog na področju standardizacije.

Obseg teh sredstev in opreme se podrobneje določi v aktu o ustanovitvi inštituta.

28. člen

Inštitut prevzame od Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje tiste delavce, ki opravljajo naloge na področju standardizacije.

29. člen

Za zaposlene v inštitutu se uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj in plače zaposlenih v javnem sektorju.

Do sprejema zakona, ki bo urejal položaj javnih uslužbencev, se za zaposlene v inštitutu uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj zaposlenih v javnih zavodih, in določbe ter količniki zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94 in 36/96), ki veljajo za zaposlene v javnih zavodih.

30. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95).

31. člen

Do začetka dela inštituta iz 5. člena tega zakona opravlja njegove naloge Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

32. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 314-01/93-1/8

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

2795. Zakon o akreditaciji (ZAKr)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o akreditaciji (ZAKr)

Razlašam zakon o akreditaciji (ZAKr), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 8. julija 1999.

Št. 001-22-121/99

Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O AKREDITACIJI (ZAKr)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja ustanovitev, organizacijo in delovanje javnega zavoda, ki opravlja naloge nacionalne akreditacijske službe, ter opredeljuje področje, na katerem se izvaja akreditiranje, in uporabo akreditacije v predpisih, ki določajo ugotavljanje skladnosti.

2. člen

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

- akreditiranje je strokovni postopek, s katerim nacionalna akreditacijska služba s podeljeno akreditacijsko listino formalno potrdi usposobljenost za izvajanje opredeljenih nalog na področju ugotavljanja skladnosti,
- ugotavljanje skladnosti je vsaka dejavnost, s katero se neposredno ali posredno ugotavlja, ali so izpolnjene relevantne zahteve,
- akreditacijska lista je lista, na podlagi katere se izkazuje usposobljenost za izvajanje opredeljenih nalog na področju ugotavljanja skladnosti,
- organ za ugotavljanje skladnosti je od dobavitelja neodvisen laboratorij, certifikacijski organ, kontrolni organ oziroma drug organ, ki sodeluje v postopku ugotavljanja skladnosti, in je lahko državni organ, pravna oseba ali fizična oseba,
- imenovanje organov za ugotavljanje skladnosti pomeni njihovo določitev s strani pristojnega ministra za izvajanje določenih postopkov ugotavljanja skladnosti v skladu s predpisi.

II. SLOVENSKA AKREDITACIJA

3. člen

Za trajno in nemoteno opravljanje nalog nacionalne akreditacijske službe Republika Slovenija ustanovi javni zavod z imenom Slovenska akreditacija.

Slovenska akreditacija opravlja naslednje naloge:

- akreditiranje preskuševalnih in kalibracijskih laboratorijev,

- akreditiranje certifikacijskih organov za certificiranje proizvodov, sistemov zagotavljanja kakovosti in osebja,
- akreditiranje kontrolnih organov za izvajanje kontrole in podobnih opravil,
- sodelovanje v evropskih in mednarodnih organizacijah za akreditacijo in predstavljanje interesov Republike Slovenije v njih,
- svetovanje državni upravi na področju akreditacije in drugega ugotavljanja ali potrjevanja usposobljenosti za izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti,
- drugo ugotavljanje ali potrjevanje usposobljenosti za izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti, vključno z ugotavljanjem izpolnjevanja zahtev za organe za ugotavljanje skladnosti v skladu s posameznimi predpisi, ki določajo ugotavljanje skladnosti.

Slovenska akreditacija v okviru svoje dejavnosti opravlja tudi druge naloge in storitve, določene v aktu o ustanovitvi in statutu, če cilj opravljanja teh dejavnosti ni pridobivanje dobička.

Slovenska akreditacija ima izključno pravico opravljati naloge iz prve do četrte alinee drugega odstavka tega člena. Za izvajanje teh nalog ima pravico na pečatu, stampilki in dokumentih uporabljati grb Republike Slovenije.

Slovenska akreditacija posluje v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo za javne zavode, če ta zakon ne ureja posameznih vprašanj drugače.

Akt o ustanovitvi sprejme Vlada Republike Slovenije.

4. člen

Slovenska akreditacija pridobiva sredstva za delo z izvajanjem svojih storitev, iz državnega proračuna ter iz drugih virov na način in pod pogoji, določenimi z aktom o ustanovitvi. Slovenska akreditacija lahko pridobi sredstva iz drugih virov le s soglasjem ustanovitelja.

Iz državnega proračuna se financira izvajanje nalog iz drugega odstavka prejšnjega člena. Višina financiranja iz državnega proračuna se določi na podlagi obsega nalog iz letnega programa dela, pri čemer se upošteva tudi predvideni obseg sredstev, pridobljenih iz drugih virov, navedenih v prejšnjem odstavku.

5. člen

Organizacija in delovanje Slovenske akreditacije ter postopki akreditiranja, ki jih vodi Slovenska akreditacija, se opredelijo v njenem aktu o ustanovitvi, statutu in drugih splošnih aktih, ki morajo temeljiti na ustreznih nacionalnih, evropskih in mednarodnih standardih ter dokumentih evropskih in mednarodnih organizacij za akreditacijo.

Svet Slovenske akreditacije sestavljajo poleg predstavnikov ustanovitelja in zaposlenih tudi predstavniki gospodarstva, potrošnikov, strokovnih združenj in organov za ugotavljanje skladnosti.

Število članov sveta, način in postopek njihovega imenovanja, trajanje mandata in pristojnosti sveta se določijo z aktom o ustanovitvi.

6. člen

Pri izvajanju akreditiranja se ugotavlja usposobljenost pravnih in fizičnih oseb glede na zahteve ustreznih nacionalnih, evropskih in mednarodnih standardov oziroma dokumentov evropskih in mednarodnih organizacij za akreditacijo.

Akreditiranje se izvede na podlagi zahteve stranke.

Medsebojna vprašanja v zvezi s podelitvijo akreditacijske listine in vzdrževanjem akreditacije uredita Slovenska akreditacija in stranka s pogodbo. Slovenska akreditacija je dolžna skleniti pogodbo z vsako pravno ali fizično osebo, ki

želi pridobiti akreditacijo. Ob sklenitvi pogodbe mora Slovenska akreditacija na nedvoumen in jasen način stranko seznanimi z zahtevami za pridobitev akreditacije in postopkom akreditiranja. Pogodba mora opredeliti pravice in obveznosti pogodbenikov ter izvajanje postopkov akreditiranja v skladu s standardi in dokumenti, navedenimi v prvem odstavku tega člena oziroma v prvem odstavku prejšnjega člena.

Če Slovenska akreditacija ugotovi, da stranka izpolnjuje zahteve standardov oziroma dokumentov iz prvega odstavka tega člena, ji podeli akreditacijsko listino.

Podeljena akreditacija je lahko časovno omejena ali dana do preklica. Akreditirani organ mora trajno izpolnjevati zahteve za akreditacijo. Če jih v času podeljene akreditacije preneha izpolnjevati, se akreditacija lahko preklic.

III. UPORABA AKREDITACIJE V PREDPISIH

7. člen

V predpisih, ki določajo ugotavljanje skladnosti, se lahko opredeli način sodelovanja Slovenske akreditacije v postopku imenovanja organov za ugotavljanje skladnosti z zahtevami predpisov.

V predpisih, ki določajo ugotavljanje skladnosti, se lahko določi, da se na podlagi akreditacijske listine domneva usposobljenost organov za ugotavljanje skladnosti z zahtevami predpisov. Usposobljenost organov iz prejšnjega stavka se lahko dokazuje tudi na drug način.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

8. člen

Vlada Republike Slovenije sprejme akt o ustanovitvi Slovenske akreditacije najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Ustanovitelj zagotovi Slovenski akreditaciji potrebne prostore za delo in prenese v njeno neodplačno uporabo materialna sredstva in opremo Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje, ki so namenjena izvajanju nalog na področju akreditiranja.

Slovenska akreditacija prevzame od Urada Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje tiste delavce, ki opravljajo naloge na področju akreditiranja.

9. člen

Za zaposlene v Slovenski akreditaciji se uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj in plače zaposlenih v javnem sektorju.

Do sprejema zakona, ki bo urejal položaj javnih uslužbencev, se za zaposlene v Slovenski akreditaciji uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj zaposlenih v javnih zavodih, in določbe ter količniki zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94 in 36/96), ki veljajo za zaposlene v javnih zavodih.

10. člen

Do začetka dela Slovenske akreditacije opravlja njeno dejavnost Urad Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje.

Postopki akreditiranja, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se za podelitev akreditacijske listine vodijo po dosedanjih predpisih.

11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-13/99-1/1

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

**2796. Zakon o tehničnih zahtevah za proizvode
in o ugotavljanju skladnosti (ZTZPUS)**

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

**o razglasitvi zakona tehničnih zahtevah za
proizvode in o ugotavljanju skladnosti (ZTZPUS)**

Razglasjam zakon o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (ZTZPUS), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 8. julija 1999.

Št. 001-22-122/99

Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

**O TEHNIČNIH ZAHTEVAH ZA PROIZVODE
IN O UGOTAVLJANJU SKLADNOSTI (ZTZPUS)**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja način predpisovanja tehničnih zahtev za proizvode in postopkov ugotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami ter izdajo tehničnih predpisov, s katerimi pristojni ministri na podlagi tega zakona za posamezne proizvode oziroma družine proizvodov natančneje uredijo najmanj enega od naslednjih elementov:

- tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati,
- postopke ugotavljanja skladnosti s predpisanimi zahtevami,
- določitev organov oziroma zahtev za organe, ki sodelujejo v postopkih ugotavljanja skladnosti (v nadaljnjem besedilu: organi za ugotavljanje skladnosti),
- listine, ki morajo biti priložene ob dajanju v promet oziroma ob začetku uporabe,
- obveznost in način označevanja.

Ta zakon ureja tudi izvajanje nadzora nad izpolnjevanjem zahtev iz tehničnih predpisov in veljavnost listin o skladnosti in znakov skladnosti, izdanih v tujini.

Ta zakon se ne uporablja za predpisovanje tehničnih zahtev in izvajanje postopkov ugotavljanja skladnosti za tiste proizvode, ki so urejeni s posebnimi zakoni.

Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 12. do 15. in 18. člena tega zakona uporabljajo za proizvode, ki so urejeni s posebnim zakonom, če posebni zakon tega izrecno ne uredi drugače.

2. člen

Ministri v skladu s svojimi pristojnostmi po predpisih o delovnem področju ministrstev lahko, po predhodnem mnenju ministra, pristojnega za koordinacijo tehnične zakonodaje, ob upoštevanju mednarodnih načel in prevzetih obveznosti iz dvostranskih in večstranskih sporazumov o preprečevanju in odpravi nepotrebnih ovir v mednarodni trgovini, izdajo tehnične predpise, s katerimi predpišejo tehnične zahteve za proizvode oziroma družine proizvodov (v nadaljnjem besedilu: proizvodi) in postopke ugotavljanja skladnosti, kadar je to nujno zaradi zavarovanja javnega interesa, ki se izkazuje predvsem kot:

- zagotovitev varnosti,
- varovanje življenja in zdravja ljudi, živali in rastlin,
- varstvo okolja,
- varstvo potrošnikov in drugih uporabnikov,
- varstvo premoženja.

Tehnični predpisi iz prejšnjega odstavka se smejo izdati le takrat kadar je to potrebno zaradi uskladitve slovenske tehnične zakonodaje s tehnično zakonodajo sopogodbenc v okviru mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

3. člen

Proizvodi smejo biti dani v promet oziroma se smejo začeti uporabljati samo, če so skladni s predpisanimi tehničnimi zahtevami, če je bila njihova skladnost ugotovljena po predpisanem postopku in če so označeni v skladu s predpisi.

4. člen

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

- "proizvod" je vsak proizvod, ki nastane kot rezultat predelovalnih dejavnosti,
- "tehnični predpis" je predpis, ki določa lastnosti proizvoda ali z njim povezanega postopka in načina proizvodnje. V zvezi s tem lahko vključuje ali izključno obravnava tudi izrazje, simbole, pakiranje, deklariranje in označevanje,
- "tehnična specifikacija" je dokument, ki predpisuje tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati proizvod, kadar je to primerno, pa tudi postopke, s katerimi je mogoče ugotoviti, ali so dane zahteve izpolnjene,
- "dati v promet" pomeni prvič odplačno ali brezplačno dobaviti proizvod v Republiki Sloveniji,
- "začetek uporabe" je začetek prve uporabe proizvoda v Republiki Sloveniji pri končnem uporabniku,
- "dobavitelj" je proizvajalec, njegov zastopnik s sedežem v Republiki Sloveniji, če proizvajalec nima sedeža v Republiki Sloveniji, uvoznik oziroma druga fizična ali pravna oseba, ki je dala proizvod v promet ali omogočila njegovo uporabo,
- "postopek ugotavljanja skladnosti" je vsak postopek, s katerim se neposredno ali posredno ugotavlja, ali so izpolnjene predpisane zahteve,
- "organ za ugotavljanje skladnosti" je od dobavitelja neodvisen laboratorij, certifikacijski organ, kontrolni organ oziroma drug organ, ki sodeluje v postopku ugotavljanja skladnosti in je lahko državni organ, pravna oseba ali fizična oseba,

– "akreditiranje" je strokovni postopek, s katerim se sodeljeno akreditacijsko listino formalno prizna usposobljenost za izvajanje opredeljenih nalog na področju ugotavljanja skladnosti.

II. PREDPISOVANJE TEHNIČNIH ZAHTEV

5. člen

S tehničnim predpisom se lahko določi, da se domneva, da je proizvod skladen z zahtevami tehničnega predpisa, če proizvod ustreza zahtevam neobveznih standardov, na katere se tehnični predpis sklicuje.

Če se tehnični predpis sklicuje na standarde v skladu s prejšnjim odstavkom, minister, pristojen za izdajo posameznega tehničnega predpisa, v soglasju z ministrom, pristojnim za trg, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti.

6. člen

S tehničnimi predpisi se lahko določi obvezna uporaba tehničnih specifikacij, ki jih pristojni ministri izdajo kot posebne publikacije.

Tehnične specifikacije pripravljajo strokovni odbori, ki jih imenuje minister, pristojen za posamezen proizvod. Način priprave tehničnih specifikacij predpiše minister z navodilom. Seznam izdanih tehničnih specifikacij se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, javnosti pa so dosegljive pri pristojnem ministrstvu.

III. POSTOPKI UGOTAVLJANJA SKLADNOSTI

7. člen

S tehničnimi predpisi se določijo proizvodi, za katere mora dobavitelj, preden so dani v promet oziroma preden se začnejo uporabljati:

- zagotoviti izvedbo postopkov ugotavljanja skladnosti s predpisanimi tehničnimi zahtevami,
- izdati oziroma zagotoviti izjavo o skladnosti, preskusno poročilo, certifikat ali drugo listino o skladnosti (v nadaljnjem besedilu: listine o skladnosti),
- izdelati in hraniti tehnično dokumentacijo v predpisanem obsegu, obliki in rokih,
- zagotoviti označitev s predpisanimi znaki skladnosti.

Predpisani postopki ugotavljanja skladnosti so lahko opredeljeni neposredno v tehničnih predpisih ali posredno v standardih ali v tehničnih specifikacijah.

Proizvodov, ki niso skladni s predpisanimi tehničnimi zahtevami, in proizvodov, za katere ni predpisana označitev z znaki skladnosti, ni dovoljeno označiti z znaki skladnosti ali drugimi znaki, ki so podobni predpisanim znakom skladnosti do te mere, da bi lahko ustvarili zmedo na trgu ali zavedli potrošnike.

8. člen

Zahtevnost predpisanih postopkov ugotavljanja skladnosti mora biti odvisna od tehnične zahtevnosti proizvodov in ocene možne nevarnosti, povezane z njihovo uporabo.

Ob upoštevanju kriterijev iz prejšnjega odstavka se s tehničnim predpisom določi postopek, več postopkov ali pa ustrezna kombinacija različnih postopkov, kot so:

- proizvajalčevo samostojno ugotavljanje skladnosti proizvoda pod določenimi pogoji,
- ugotavljanje skladnosti proizvoda, ki ga izvaja organ za ugotavljanje skladnosti, bodisi na enem vzorcu bodisi na statistično izbranem vzorcu iz proizvodnega procesa,

– proizvajalčevo vodenje sistema zagotavljanja kakovosti proizvodnega procesa,

– ugotavljanje primernosti in izvajanje nadzora proizvajalčevega sistema zagotavljanja kakovosti proizvodnega procesa, ki ga izvaja organ za ugotavljanje skladnosti.

IV. DOLOČITEV ORGANOV ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI OZIROMA DOLOČITEV ZAHTEV, KI JIH MORAJO IZPOLNJEVATI ORGANI ZA UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

9. člen

S tehničnimi predpisi se določijo organi za ugotavljanje skladnosti ali pa predpišejo zahteve, ki jih morajo izpolnjevati organi za ugotavljanje skladnosti.

10. člen

Kadar je postopek ugotavljanja skladnosti naloga uprave, se s tehničnim predpisom določi organ za ugotavljanje skladnosti.

11. člen

Predpisane zahteve iz 9. člena tega zakona se nanašajo na:

- razpolaganje s strokovno usposobljenim osebjem in potrebno opremo,
- zagotavljanje neodvisnosti in nepristranosti v razmerju do pravnih ali fizičnih oseb, ki so neposredno ali posredno povezane s proizvodom, katerega skladnost se ugotavlja,
- zagotavljanje poslovne tajnosti,
- zavarovanje odgovornosti za opravljeno delo, razen v primeru, da je odgovornost zavarovana s strani države na podlagi zakona,
- druge pogoje, ki zagotavljajo ustrezno opravljanje predpisanih nalog.

12. člen

Kadar so s tehničnim predpisom predpisane zahteve v skladu s prejšnjim členom, smejo organi za ugotavljanje skladnosti izvajati določene naloge le na podlagi odločbe, ki jo izda minister, pristojen za trg, v soglasju z ministrom, ki je izdal tehnični predpis.

Odločba iz prejšnjega odstavka je lahko časovno omejena ali velja do preklica. Organ, določen za ugotavljanje skladnosti, mora zahteve za določitev izpolnjevati trajno. Če jih v času določitve preneha izpolnjevati, se odločba preklicuje. Zoper odločbo o preklicu ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

13. člen

Pred izdajo odločbe o določitvi organa za ugotavljanje skladnosti iz prejšnjega člena minister, pristojen za trg, v sodelovanju z nacionalno akreditacijsko službo pri organu za ugotavljanje skladnosti ugotovi izpolnjevanje zahtev za izvajanje nalog iz posameznega tehničnega predpisa.

Šteje se, da organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve v smislu prejšnjega odstavka, če je bila njegova usposobljenost za delovanje predhodno preverjena po pravilih akreditacije ali akreditaciji enakovrednih pravilih v skladu z zakonom.

14. člen

Vlada Republike Slovenije natančneje predpiše način določanja organov za ugotavljanje skladnosti, ugotavljanja

izpolnjevanja zahtev in preklica odločbe iz prvega odstavka 12. člena tega zakona ter predpiše pristojnosti državnih organov in postopek za izvedbo priglasitve organov za ugotavljanje skladnosti sopogodbenicam v okviru mednarodnih pogodb s področja izvajanja postopkov ugotavljanja skladnosti, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

15. člen

Organi za ugotavljanje skladnosti, določeni za izvajanje nalog v skladu s prvim odstavkom 12. člena tega zakona, izdajo listine o skladnosti na podlagi zahteve stranke. Medsebojna vprašanja v zvezi s pridobitvijo in vzdrževanjem listin o skladnosti uredita organ za ugotavljanje skladnosti in stranka s pisno pogodbo.

V. IZVAJANJE NADZORA

16. člen

Izpolnjevanje zahtev tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in predpisov, navedenih v 20. členu, nadzorujejo inšpekcijski organi v skladu s pristojnostmi za posamezne proizvode, ki izhajajo iz predpisov o organizaciji in delovnem področju ministrstev oziroma drugih predpisov, ki določajo njihovo pristojnost in naloge.

Pristojni inšpekcijski organi imajo poleg pooblastil in ukrepov, ki izhajajo iz posameznih predpisov, ki se nanašajo na njihovo delo, na podlagi tega zakona dodatna pooblastila, da:

- zahtevajo od dobavitelja vse potrebne informacije in vpogled v izdane listine o skladnosti ter tehnično dokumentacijo,
- izvedejo ustrezne preglede in preskuse proizvodov glede skladnosti s predpisi tudi potem, ko so bili ti dani v promet oziroma so se začeli uporabljati,
- odvzemajo vzorce proizvodov in jih oddajo v pregled skladnosti,
- prepovedo uporabo listin o skladnosti za neskladne proizvode,
- odredijo odpravo ugotovljenih neskladnosti,
- zahtevajo, da se proizvodi opremijo s predpisanimi oznakami, oziroma odredijo odstranitev nedovoljenih oznak,
- prepovedo dajanje v promet, omejijo promet ali odredijo umik iz prometa neskladnih proizvodov in izvedejo dodatne ukrepe, ki zagotovijo, da se bo prepoved upoštevala,
- prepovedo začetek uporabe, omejijo uporabo ali odredijo prenehanje uporabe neskladnih proizvodov in izvedejo dodatne ukrepe, ki zagotovijo, da se bo prepoved upoštevala,
- v času, ki je potreben za izvedbo raznih pregledov in preskusov, začasno prepovedo vsakršno dobavo, ponudbo dobave ali razstavljanje proizvodov, kakor hitro obstaja utemeljen sum, da so ti proizvodi neskladni s predpisi,
- odredijo uničenje neskladnih proizvodov, če je to nujno za zavarovanje zdravja in varnosti ljudi.

Če pristojni inšpekcijski organ ne razpolaga s potrebnim strokovnim znanjem ali opremo za izvedbo potrebnega pregleda ali preskusa iz prejšnjega odstavka, izvedbo takih posameznih dejanj v okviru inšpekcijskega nadzorstva poveri usposobljeni instituciji.

Stroške inšpekcijskega postopka (dnevnic, potni stroški, stroški analiz in drugi stroški, ki so nastali v zvezi z uvedenim postopkom), ki se je končal neugodno za zavezanca, trpi zavezanec.

Pritožbe zoper odločbe, izdane za izvedbo pooblastil iz drugega odstavka tega člena, ne zadržijo njihove izvršitve.

17. člen

Vlada Republike Slovenije lahko predpiše vsebino in način obveščanja drugih držav oziroma mednarodnih subjektov o tistih ukrepih državnih organov, ki z omejitvijo dajanja nekega proizvoda v promet oziroma z odreditvijo njegovega umika iz prometa zaradi zavarovanja javnega interesa vplivajo na mednarodno trgovino.

VI. VELJAVNOST LISTIN IN ZNAKOV, IZDANIH V TUJINI

18. člen

V Republiki Sloveniji veljajo listine o skladnosti in znaki skladnosti, izdani v tujini, če so bili izdani v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

Ne glede na prejšnji odstavek lahko minister, ki je izdal tehnični predpis, z odločbo, izdano na predlog ali po uradni dolžnosti, prizna veljavnost listin o skladnosti in znakov skladnosti, izdanih v tujini, če le-ti izkazujejo skladnost s tehničnimi predpisi, ki so po zahtevah za proizvode enakovredni izdanemu slovenskemu tehničnemu predpisu, in če je bila usposobljenost organov, ki so sodelovali v postopku ugotavljanja skladnosti, ugotovljena po enakovrednem postopku in zahtevah, ki so predpisani za te vrste organov v izdanem slovenskem tehničnem predpisu.

Ministrstvo, pristojno za trg, vodi evidenco vrst veljavnih listin o skladnosti in znakov skladnosti kakor tudi organov za ugotavljanje skladnosti. Evidenca je javna knjiga.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

19. člen

Z denarno kaznijo od 2.500.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z denarno kaznijo od 2.500.000 tolarjev do 5.000.000 tolarjev posameznik, ki v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

- da v promet oziroma začne uporabljati proizvod v nasprotju s 3. členom tega zakona,
 - da v promet oziroma začne uporabljati proizvod v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena tega zakona,
 - v nasprotju s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona označi proizvode z znaki skladnosti ali drugimi znaki, ki so podobni znakom skladnosti do te mere, da bi lahko ustvarili zmedo na trgu ali zavedli potrošnike,
 - v nasprotju z 12. členom tega zakona izvaja naloge organa za ugotavljanje skladnosti v postopkih ugotavljanja skladnosti,
 - v nasprotju s 15. členom tega zakona ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami pristojnih inšpekcijskih organov,
 - v nasprotju z 23. členom tega zakona ne deklarira oziroma označi proizvoda v slovenskem jeziku, čeprav to zahteva tehnični predpis, izdan na podlagi tega zakona.
- Z denarno kaznijo od 250.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

Do izdaje tehničnih predpisov na podlagi tega zakona oziroma drugih zakonov se še nadalje uporabljajo tisti tehnični predpisi nekdane SFRJ, ki se uporabljajo na dan uveljavitve tega zakona in še nadalje veljajo predpisi izdani

na podlagi zakona o standardizaciji (Uradni list SFRJ, št. 37/88 in 23/91) oziroma na podlagi zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95).

21. člen

Na podlagi tega zakona se določbe prvega odstavka 4. člena ter 5. in 6. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) do 31. 12. 2001 uporabljajo za izdajo tehničnih predpisov s področja kmetijskih pridelkov, živil, živalske krme, semen in sadilnega materiala, kmetijskih in gozdnih rastlin, gozdnih lesnih sortimentov in mineralnih gnojil.

22. člen

Do drugačne ureditve z zakonom, vendar najdalj do 31. 12. 2001, se na podlagi tega zakona določba prvega odstavka 32. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95) uporablja za izdajo dovoljenj za odmik od norm kakovosti s področja živil, kmetijskih pridelkov, živalske krme, mineralnih gnojil in gozdnih lesnih sortimentov.

Dovoljenje za odmik od norm kakovosti, navedenih v prejšnjem odstavku, izda minister, pristojen za kmetijstvo in gozdarstvo z izjemo živil, za katera izda dovoljenje za odmik minister, pristojen za prehrano, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

Postopki iz drugega odstavka 32. člena zakona o standardizaciji (Uradni list RS, št. 1/95), začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po do sedaj veljavnih predpisih.

23. člen

Do drugačne ureditve z zakonom se na podlagi tega zakona lahko izdajo tehnični predpisi, s katerimi se določi obveznost deklariranja oziroma označevanja proizvodov v slovenskem jeziku.

Tehnične predpise iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za trg.

24. člen

Izvajanje nadzora postopkov preskušanja in certificiranja v skladu s pravilnikom o nadzoru izvajanja postopkov preskušanja in certificiranja (Uradni list RS, št. 40/97) preide z dnem uveljavitve tega zakona z Urada za standardizacijo in meroslovje na ministrstvo, pristojno za trg.

25. člen

Predpis iz 14. člena tega zakona izda Vlada Republike Slovenije v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

26. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 314-01/99-2/1

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

PRESEDNIK REPUBLIKE

2797. Ukaz o podelitvi odlikovanja Častni znak svobode Republike Slovenije

Na podlagi sedme alinee prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije, pete alinee 3. člena in tretje alinee 4. člena ter prvega odstavka 7. člena zakona o odlikovanju Častni znak svobode Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/92) izdajam

U K A Z

o podelitvi odlikovanja Častni znak svobode Republike Slovenije

Za zasluge pri prepoznavanju slovenske literature v tujini in za druga dela v dobro Sloveniji podeljujem

Častni znak svobode Republike Slovenije dr. Richardu Jacksonu, profesorju na Tennessee Univerzi v Chattanooga.

Št. 996-01-26/99

Ljubljana, dne 12. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

2798. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Turkmenistanu

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-l) in prvega odstavka 21. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-l) izdajam

U K A Z

o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Turkmenistanu

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Turkmenistanu s sedežem v Moskvi imenujem Dušana Snoja.

Št. 001-09-4/99

Ljubljana, dne 14. julija 1999.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

MINISTRSTVA

2799. Odredba o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 1999

Na podlagi 34. člena in 115. člena zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 82/98 in 91/98), 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95), izdaja minister za finance

O D R E D B O

o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 1999

1. S to odredbo se določajo vsebina, oblika, način in roki dostave podatkov, ki jih pravne in druge osebe, zasebniki, državni in drugi organi ter organi lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: izplačevalci), morajo dostaviti davčnemu organu in zavezancem za dohodnino.

2. Oblika dostave podatkov

2.1 Podatki se pošljejo na enem od naslednjih računalniških medijev:

- PC diskete, ki imajo naslednje lastnosti:
 - velikost 5.25" (360KB ali 1,2MB) ali velikost 3.5" (720KB ali 1,44MB),
 - zapisano v ASCII kodi,
 - v datoteki imena VIR.DAT za podatke vseh virov dohodnine, razen vira 41 oziroma v datoteki imena VIR41.DAT za podatke vira 41,
 - vsak zapis je predpisane dolžine in ga zaključujeta dva posebna znaka CR ter LF. Vključno s tema znakoma so zapisi dolgi 135 znakov;
- magnetni trak, ki ima naslednje lastnosti:
 - 9 sledni zapis znakov,
 - gostota zapisa 1600 bpi,
 - koda zapisa ASCII ali EBCDIC,
 - ne sme imeti znamke (NO LABEL),
 - brez blokiranja, to pomeni, da je en blok en zapis (record) dolžine 133 znakov ali blokiran, pri čemer pa mora biti faktor blokiranja napisan na vidni nalepki traku,

- zaključek podatkov označite z oznako EOF,
- razdalja od začetka traku do "start marke Alu-folija" naj ne bo manjša od 7m, da je možno trak avtomatično vpeti v magnetno tračno enoto.

Na nosilec računalniških podatkov je potrebno čitljivo vpisati:

- naziv in naslov izplačevalca,
- število zapisov, vključno z zapisom kontrolnih vsot in
- vse izbrane, v tej točki naštetje, lastnosti nosilca podatkov.

Nosilcu podatkov se priloži na papirju izpisano celotno vsebino diskete oziroma magnetnega traku. Ta izpis mora biti popolna kopija računalniških podatkov, brez posebnih oblikovnih dodatkov, ki ga potrdi odgovorna oseba izplačevalca. Vsebinsko diskete se izpiše z ukazom

COPY a:VIR.DAT lpt1 in/ali

COPY a:VIR41.DAT lpt1

oznaki a: (disketne enote) in lpt1 (tiskalnika) se prilagodijo strojni opremljenosti izplačevalca osebnih prejemkov in dohodkov.

Opomba: Davčna uprava Republike Slovenije bo za izplačevalce, ki bodo podatke VIR.DAT in VIR41.DAT za odmero dohodnine za leto 1999 predložili na računalniških medijih, pripravila nov program za vnos podatkov za odmero dohodnine. Program bo mogoče dobiti v izpostavi pristojnega davčnega urada v zameno za prazne PC diskete v mesecu decembru 1999.

2.2 ali na obrazcu (za vse vire, razen za vir 41):

Datum izpisa: __ / __ / __											
Naziv izplačevalca: _____						Davčna številka izplačevalca: □□□□□□□□					
Naslov izplačevalca: _____						Matična številka izplačevalca: □□□□□□□□					
Žiro račun: _____											
Povzetek obračuna osebnih prejemkov oz. dohodkov, izplačanih v obdobju od 1.1. do 31.12. 1999 v tolarjih brez stotinov											
Zap. št.	Davčna številka	Priimek in ime (prvih 20 znakov)	Šifra izpostave biv.	Vrsta os. prejem. oz. dohodka		Znesek	Normirani odhodki oz. stroški in zmanjšanje osnove	Akontacija dohodnine		Prispevki za socialno varnost	Samopri-spevek
				oznaka	opis			v RS	v tujini		
3	4	5	6	7		8	9	10a	10b	11	12
	xxxxxx	SKUPAJ *	xxx								

* seštevek za vsako vrsto osebnega prejemka oziroma dohodka

Oblika in način obrazca sta določena tako, da bo možno podatke iz tega obrazca vnesti v računalnik. Z zaporedno številko je potrebno opremiti tudi vrstice seštevke (SKUPAJ). Teh vrstic je toliko, kolikor vrst izplačil je bilo izplačanih fizičnim osebam. Pravilnost vsebine izpolnjenih obrazcev potrdi odgovorna oseba izplačevalca.

2.3 Način pošiljanja podatkov

Pravna oseba lahko pošlje podatke na različnih medijih, vendar so podatki enega vira dohodnine lahko zajeti le na eni vrsti medija. Pravna oseba mora vse podatke enega vira dohodnine poslati hkrati.

V primeru pošiljanja podatkov enega vira dohodnine na več disketah, je potrebno te podatke stisniti (komprimirati). Diskete morajo biti označene z zaporedno številko in z načinom stiskanja.

Pri pošiljanju popravkov podatkov na računalniškem mediju je potrebno posredovati vse podatke v okviru popravljenega vira dohodnine in ne le popravljene zapise.

3. Vsebina poslanih podatkov

3.1 Splošne zahteve

3.1.1 Podatke je potrebno označiti z davčno številko ter s prvimi 20 znaki priimka in imena davčnega zavezanca. Za enolično označevanje tujcev se uporabi davčna številka. Podatke enega vira osebnih prejemkov oziroma dohodkov

iste osebe se izpiše v enem zapisu, tako da je v primeru, ko ima ista oseba izplačila različnih virov, potrebno izpolniti ustrezno število zapisov, razen če ni s to odredbo drugače določeno.

3.1.2 Zaradi kontrole celovitosti zajetih podatkov je potrebno zbranim podatkom dodati ustrezno število zbirnih zapisov brez identifikacije davčnega zavezanca (vsebovana v poljih: številka davčnega zavezanca, priimek in ime davčnega zavezanca ter šifra izpostave pristojnega davčnega urada). V tak zapis se v okviru vsakega izplačevalca vpiše za posamezno vrsto osebnega prejemka oziroma dohodka ter obveznosti seštevke zneskov vseh individualnih zapisov. Natančnejši opis je razviden iz tabelaričnih prikazov zbirnih podatkov.

3.2 Kontrolni podatki za vse vire dohodnine, razen vira 41

3.2.1 Poslani podatki morajo vsebovati vse osebne prejemke in dohodke ter obveznosti posamezne fizične osebe, izplačane v obdobju od 1. 1. do 31. 12. 1999 iz posameznega vira dohodnine pri izplačevalcu, razen če ni s to odredbo drugače določeno.

Podatke o nadomestilih pošlje izplačevalec, ki jih je obračunal in izplačal ne glede na to, ali bremenijo njegova sredstva ali pa so mu bila refundirana.

3.2.2 Podrobna vsebina in opis poslanih podatkov

3.2.2.1 Tabelarni prikaz individualnih podatkov

Zap. št.	Pozicija		Dolžina	Poravnava	Opis polja
	od	do			
1	1	2	2		zadnji dve številki letnice, za katero se navajajo osebni prejemki in dohodki ter obveznosti
2	3	17	15		žiro račun izplačevalca brez vezajev po naslednji shemi: - operativna številka sedeža 5 znakov - temeljni račun 3 znaki - individualna partija 7 znakov z vodilnimi ničlami
3	18	22	5	D	zaporedna številka zapisa z vodilnimi ničlami
4	23	35	13	L	davčna številka zavezanca (levo poravnana in dopolnjena s presledki)
5	36	55	20	L	prvi znaki priimka in imena
6	56	59	4		šifra izpostave pristojnega davčnega urada, kjer ima delavec stalno oziroma začasno bivališče (glej 3.2.2.3)
7	60	61	2		oznaka vrste osebnega prejemka in dohodka (glej 3.2.2.4),
8	62	73	12	*	bruto znesek
9	74	85	12	*	normirani odhodki oziroma stroški in zmanjšanje osnove
10	86	97	12	*	znesek akontacije dohodnine, plačan v RS
11	98	109	12	*	znesek akontacije dohodnine, plačan v tujini
12	110	121	12	*	prispevki za socialno varnost
13	122	133	12	*	samoprispevek (neobvezen podatek)

3.2.2.2 Tabelarični prikaz zbirnih podatkov

Zap. št.	Pozicija		Dolžina	Poravnava	Opis polja
	od	do			
1	1	2	2		zadnji dve številki letnice, za katero se navajajo osebni prejemki in dohodki ter obveznosti
2	3	17	15		žiro račun izplačevalca brez vezajev po naslednji shemi: - operativna številka sedeža 5 znakov - temeljni račun 3 znaki - individualna partija 7 znakov z vodilnimi ničlami
3	18	22	5	D	zaporedna številka zapisa - nadaljuje se oštevilčenje individualnih zapisov
4	23	35	13	L	prazno
5	36	55	20	L	prazno
6	56	59	4		prazno
7	60	61	2	L	oznaka vrste osebnega prejemka in dohodka
8	62	73	12	*	vsota bruto zneskov
9	74	85	12	*	vsota priznanih normiranih odhodkov oziroma stroškov in zmanjšanj osnov
10	86	97	12	*	vsota zneskov akontacij dohodnine, plačanih v RS
11	98	109	12	*	vsota zneskov akontacij dohodnine, plačanih v tujini
12	110	121	12	*	vsota prispevkov za socialno varnost
13	122	133	12	*	vsota samoprispevkov

* V prvih enajst znakov polja zneska se vpiše celi del zneska desno poravnano v tolarjih brez stotinov, samo številke brez posebnih znakov, 12. znak je prazen.

3.2.2.3 Šifre izpostav davčnih uradov:

1101 Ajdovščina	1022 Lendava	0943 Radlje ob Dravi
0302 Brežice	0823 Litija	0744 Radovljica
0403 Celje	0824 Ljubljana-Bežigrad	0945 Ravne na Koroškem
0804 Cerknica	0825 Ljubljana-Center	0546 Ribnica
1205 Črnomelj	0826 Ljubljana-Moste-Polje	0347 Sevnica
0806 Domžale	0827 Ljubljana-Šiška	0648 Sežana
0907 Dravograd	0828 Ljubljana-Vič-Rudnik	0949 Slovenj Gradec
1008 Gornja Radgona	1029 Ljutomer	0950 Slovenska Bistrica
0809 Grosuplje	0830 Logatec	0451 Slovenske Konjice
1510 Hrastnik	0964 Maribor	0452 Šentjur pri Celju
1111 Idrija	0965 Pesnica	0753 Škofja Loka
1312 Ilirska Bistrica	0968 Ruše	0454 Šmarje pri Jelšah
0613 Izola	1234 Metlika	1155 Tolmin
0714 Jesenice	1635 Mozirje	1556 Trbovlje
0815 Kamnik	1036 Murska Sobota	1257 Trebnje
0516 Kočevje	1137 Nova Gorica	0758 Tržič
0617 Koper	1238 Novo mesto	1659 Velenje
0718 Kranj	1439 Ormož	0860 Vrhnika
0319 Krško	0640 Lucija	1561 Zagorje ob Savi
0420 Laško	1341 Postojna	0462 Žalec
0921 Lenart	1442 Ptuj	0099 neznana

3.2.2.4 Tabela vrst osebnih prejemkov in dohodkov ter obveznosti prikazuje vrste osebnih prejemkov in dohodkov ter obveznosti ter določa način izpolnjevanja posameznih polj izpisa glede na vrsto osebnega prejemka in dohodka ter obveznosti.

V posamezni vrstici individualnih zapisov se obvezno izpolni prvih 8 polj. V vrsticah seštevka mora biti polje davčna številka prazno. Izpolnjevanje ostalih polj je odvisno od vrste osebnega prejemka in dohodka ter obveznosti.

Vrsta osebnega prejemka oziroma dohodka oznaka opisa	Vsebina polj zapisa					Samo- prispevek
	Znesek	Normirani odhodki oz. stroški in zmanjšanje osnove	Akontacija dohodnine		Prispevki za socialno varnost	
			v RS	v tujini		
7	8	9	10a	10b	11	12
10 plače, nadomestilo plače in povračila stroškov	x		y	y	y	y
11 stimulacije in bonitete	x					
12 regres	x		y		y	y
13 odpravnine ob upokojitvi, jubilejne nagrade in enkratne solidarnostne pomoči ter drugi prejemki iz delovnega razmerja	x		y		y	
15 nadomestilo, izplačano pri drugih izplačevalcih, in veteranski dodatek	x		y		y	y
16 drugi prejemki, vključno z nagradami in podobnimi prejemki	x		y	y		
19 prejemki, doseženi z opravljenem storitev in poslov po pogodbah in na drugih podlagah	x	y	y	y		y
20 prejemki učencev in študentov	x	y	y			
34 dobiček, dosežen pri pravnih osebah in zasebnikih (53. čl. ZD)	x	y	y	y		y
35 dobiček, dosežen pri pravnih osebah in zasebnikih (54. čl. ZD)	x	y	y			y
51 dohodek, dosežen z udeležbo pri dobičku v RS (razen osebnih družb)	x		y			y
52 dohodek, dosežen z udeležbo pri dobičku osebnih družb v RS	x		y			y
54 obresti na posojila nad revalorizacijskimi obrestmi	x		y	y		y
55 dohodki, doseženi z oddajanjem v najem pravnim osebam in zasebnikom	x	y	y	y		y
61 dohodki iz avtorskih pravic	x	y	y	y		y
62 dohodki iz izumov, znakov razlikovanja in tehničnih izboljšav	x	y	y	y		y

Pomen znakov v tabeli:

- x – podatek je obvezen
- y – podatek je obvezen, vendar se dopušča, da ima vrednost 0
- prazno – podatek je prepovedan

Opomba: za zavezance, poslani na delo v tujino na podlagi delovnega razmerja, sklenjenega v Republiki Sloveniji, se pošljejo podatki o skupnem znesku bruto plače, ki bi jo delavci prejeli za enaka dela v Republiki Sloveniji. Akontacija dohodnine v Republiki Sloveniji je razlika med obračunanim davkom od osebnega prejemka od plače, ki predstavlja osnovo po 16. členu zakona o dohodnini, in sorazmernim delom v tujini plačanega davka, ki odpade na to plačo. Če mesečno ni bil izvršen obračun in poračun davka od osebnih prejemkov, se pošlje podatek o akontaciji dohodnine, plačane v tujini, to je podatek o sorazmernem delu v tujini plačanega davka, ki odpade na plačo, ki predstavlja osnovo za davek od osebnih prejemkov.

V primeru, da so plače navedenih delavcev če dejansko obdavčene v državi, s katero je Republika Slovenija oziroma SFRJ sklenila sporazum (pogodbo) o izogibanju dvojnemu obdavčevanju dohodka, so le-te oproščene plačila davka v Republiki Sloveniji, zato se za te delavce ne pošlje niti podatka o plači, ki jo kot osnovo za obdavčitev opredeljuje 16. člen zakona o dohodnini.

Za zavezanca, ki je prejel jubilejno nagrado, odpravnino ob upokojitvi ali solidarnostno pomoč v višini, ki je preseгла znesek, določen z uredbo o višini povračil stroškov v

zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93, 43/94, 62/94, 7/95 in 5/98), se pod znesek jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi ali solidarnostne pomoči vpiše le razlika prejemka nad višino, določeno z omenjeno uredbo.

3.2.2.5 Izgled obvestila o celoletnih osebnih prejemkih in dohodkih ter obveznostih, ki ga mora delavcu oziroma prejemniku osebnega prejemka oziroma dohodka obvezno izročiti izplačevalec osebnih prejemkov oziroma dohodkov:

Žiro račun izplačevalca : _____				Naziv izplačevalca : _____		Datum izpisa: __/__/__		
				Naslov izplačevalca: _____				
Povzetek obračuna osebnih prejemkov oz. dohodkov, izplačanih v obdobju od 1.1. do 31.12. 1999 za osebo:								
Davčna številka: _____				Priimek in ime: _____				
Šifra izp. bivanja: _____				Naslov: _____				
v tolarjih brez stotinov								
Datum plačila davka	Vrsta os. prejemka oziroma dohodka		Znesek	Normirani odhodki oz. stroški in zmanjš. osnove	Akontacija dohodnine		Prispevki za socialno varnost	Samoprispevek
	oznaka	opis			v RS	v tujini		
	7		8	9	10a	10b	11	12
XXXXX	SKUPAJ *							
	SKUPAJ**							

* seštevek za vsako vrsto osebnega prejemka oziroma dohodka

** seštevek vseh osebnih prejemkov in dohodkov

Opomba: v to tabelo se obvezno vpišejo oznake vrst osebnih prejemkov in dohodkov (dvomestna števila) iz tabele vrst osebnih prejemkov in dohodkov.

Podatki v izpisu morajo biti identični podatkom, ki jih izplačevalec posreduje davčnemu organu.

Za delavce, ki so bili poslani na delo v tujino na podlagi delovnega razmerja, sklenjenega v Republiki Sloveniji, se izpišejo podatki o akontaciji dohodnine v ustrezno rubriko skladno z navodilom pod opombo pri točki 3.2.2.4 te odredbe.

3.3 Kontrolni podatki za vir 41 – dobiček iz kapitala, dosežen s prodajo vrednostnih papirjev in drugih deležev v kapitalu

3.3.1 Kontrolne podatke za vir 41 so dolžni posredovati pooblaščenici udeleženci trga vrednostnih papirjev in druge pravne osebe, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev oziroma drugih deležev v kapitalu, in sicer za vse prenose imetništva vrednostnih papirjev in drugih deležev v kapitalu razen tistih, kjer je bil pravni temelj sklep o dedovanju ali drug pravni posel v zvezi s smrtjo, sodna odločba (sklep o sodni izvršbi) ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

3.3.2 Poslani podatki morajo vsebovati vse prenose imetništva vrednostnih papirjev in drugih deležev v kapitalu posamezne fizične osebe v obdobju med 1. 1. 1999 in 31. 12. 1999.

3.3.3 Podrobna vsebina in opis poslanih podatkov

3.3.2.1 Tabelarni prikaz individualnih podatkov – vir 41

Zap. št.	Pozicija		Dolžina	Poravnava	Opis polja
	od	do			
1	1	2	2		zadnji dve številki letnice, za katero se navajajo prenosi imetništva vrednostih papirjev oz. izplačila drugih deležev v kapitalu
2	3	17	15		žiro račun izplačevalca brez vezajev po naslednji shemi: - operativna številka sedeža 5 znakov - temeljni račun 3 znaki - individualna partija 7 znakov z vodilnimi ničlami
3	18	23	6	D	zaporedna številka zapisa z vodilnimi ničlami
4	24	36	13	L	davčna številka zavezanca (levo poravnana in dopolnjena s presledki)
5	37	56	20	L	prvi znaki priimka in imena
6	57	58	2		oznaka dohodka (41)
7	59	60	2		vrsta kapitala; dovoljene vrednosti: 01 - vrednostni papir 02 - delež v kapitalu 03 - enota premoženja vzajemnega sklada
8	61	65	5	L	vrsta vrednostnega papirja - koda
9	66	83	18	L	prvi znaki naziva pravne osebe izdajatelja, če gre za vrednostne papirje, ki niso predmet organiziranega trga oz. izplačevalca drugih deležev v kapitalu oziroma vpiše se opis prenosa imetništva (npr. prodaja, posoja) iz drugih pravnih poslov sklenjenih na organiziranem in neorganiziranem trgu
10	84	91	8		datum pridobitve vrednostnega papirja oz. drugih deležev v kapitalu (LLLLMMDD: leto, mesec, dan)
11	92	101	10	D	količina nabavljenega vrednostnega papirja
12	102	113	12	D	nabavna cena - znesek brez stotinov in predznaka
13	114	121	8		datum prodaje vrednostnega papirja oz. drugih deležev v kapitalu (LLLLMMDD: leto, mesec, dan)
14	122	131	10	D	količina prodanega vrednostnega papirja
15	132	143	12	D	prodajna cena - znesek brez stotinov in predznaka

3.3.2.2 Tabelarni prikaz zbirnih podatkov – vir 41

Za p. št.	Pozicija		Dolžina	Poravnava	Opis polja
	od	do			
1	1	2	2		zadnji dve številki letnice, za katero se navajajo prenosi imetništva vrednostih papirjev oz. izplačila drugih deležev v kapitalu
2	3	17	15		žiro račun izplačevalca brez vezajev po naslednji shemi: - operativna številka sedeža 5 znakov - temeljni račun 3 znaki - individualna partija 7 znakov z vodilnimi ničlami
3	18	23	6	D	zaporedna številka zapisa z vodilnimi ničlami - nadaljuje se oštevilčenje posameznih zapisov

4	24	36	13		prazno
5	37	56	20		prazno
6	57	58	2		oznaka dohodka (41)
7	59	60	2		prazno
8	61	65	5		prazno
9	66	83	18		prazno
10	84	91	8		prazno
11	92	101	10	D	vsota količin nabavljenega vrednostnega papirja iz vseh zapisov
12	102	113	12	D	vsota zneskov nabavne cene iz vseh zapisov
13	114	121	8		prazno
14	122	131	10	D	vsota količin prodanega vrednostnega papirja iz vseh zapisov
15	132	143	12	D	vsota zneskov prodajne cene iz vseh zapisov

Tabelarični prikaz zahtev za individualne podatke – vir 41

Zap. št.	Pozicija		Dolžina	Poravnava	Opis polja		
	od	do			Vrednostni papir	Delež v kapitalu	Vzajemni sklad
1	1	2	2		x		
2	3	17	15		x		
3	18	23	6	D	x		
4	24	36	13	L	x		
5	37	56	20	L	x		
6	57	58	2		x		
7	59	60	2		x	x	x
8	61	65	5	L	x	y	y
9	66	83	18	L	x	x	x
10	84	91	8		y	y	y
11	92	101	10	D	x deset celih mest		x šest celih in štiri decimalna mesta
12	102	113	12	D	y cena za 1 delnico	x cena deleža	x cena za 1 enoto premoženja
13	114	121	8		y	y	y
14	122	131	10	D	x deset celih mest	x odstotek: šest celih in štiri decimalna mesta	x šest celih in štiri decimalna mesta
15	132	143	12	D	y cena za 1 delnico	x cena prodanega dela deleža	x cena za 1 enoto premoženja

Pomen znakov v tabeli:

- x – podatek je obvezen
- y – podatek je obvezen; v primeru, ko podatek ni znan, ima vrednost 0
- prazno – podatek je prepovedan

4. Podatki se pošljejo oziroma dostavijo izpostavi pristojnega davčnega urada, na območju katerega ima izplačevalec sedež.

Izplačevalec pokojnin (oznaka 14) in izplačevalci nadomestil (oznaka 15), izplačanih iz proračunskih sredstev in sredstev zavodov:

- Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve,
- Ministrstvo za zdravstvo,
- Ministrstvo za obrambo,
- Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije,

- Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije,
- Zavod za zaposlovanje,

morajo podatke v isti obliki kot preteklo leto poslati neposredno Glavnemu uradu Davčne uprave Republike Slovenije na naslov: RRC – Računalniške storitve d.d., Ljubljana, Jadranska 21.

Na isti naslov pošljejo podatke tudi organizacije, ki imajo koncesijo za posredovanje dela študentom in dijakom (oznaka 20).

V primerih statusnih sprememb izplačevalcev zaradi združitve (pripojitve, spojitve) in preoblikovanja predloži podatke o izplačilih zavezancem za dohodnino ustrezni pravni naslednik.

Za podjetja v stečaju ali likvidaciji, kjer ni pravnega nasledstva, pošlje podatke stečajni ali likvidacijski upravitelj.

V primerih prenehanja obstoja izplačevalca iz drugih razlogov pošlje podatke pravna oziroma fizična oseba, pri kateri se hranijo poslovne knjige in knjigovodska dokumentacija, v roku enega meseca po prenehanju.

Pravne osebe in zasebniki, ki niso izplačevali osebnih prejemkov oziroma dohodkov fizičnim osebam, morajo o tem predložiti davčnemu organu pisno izjavo.

Podatki se pošljejo tako davčnemu organu kot zavezancem za dohodnino najkasneje do 31. 1. 2000.

5. Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 416-54/99

Ljubljana, dne 14. julija 1999.

Minister
za finance
Mitja Gaspari l. r.

2800. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost

Na podlagi 46., 53., 54., 55., 56., 57. in 66. člena zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K o spremembah in dopolnitvah pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost

1. člen

V pravilniku o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 4/99 in 45/99) se v 2. členu v drugem odstavku doda naslednje besedilo:

»Ta odstavek se ne nanaša na adaptacijo oziroma obnovo gradbenih objektov.«

2. člen

V 14. členu se v 2. točki črta besedilo »v dejanskem obsegu, ki pa ne sme biti večji od običajnega, ki ga določi strokovno združenje«.

3. člen

V 24. členu se črta drugi odstavek.

4. člen

V 35. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) V skladu z 2. točko drugega odstavka 22. člena ZDDV se v davčno osnovo pri uvozu blaga všteto tisti posredni stroški, ki jih uvozniku neposredno zaračunavajo davčni zavezanci s sedežem na davčnem območju, katerih vrednost je v trenutku sprejema carinske deklaracije določena in dokazljiva na podlagi razpoložljivih listin.«

Dosedanji drugi do sedmi odstavek postanejo tretji do osmi odstavek.

5. člen

V 38. členu se v prvem odstavku:

– v 22. točki tarifna oznaka »2501 00 91 10« spremeni v »2501 00 91 0«;

– v 24. točki v prvi alineji tarifna oznaka »3302 10 100« spremeni v »3302 10«

– v 24. točki doda novi alineji, ki se glasita:

»– barvila rastlinskega in živalskega izvora (tarifna oznaka: 3203 00) kot dodatek k hrani;

– preparati za zaslajevanje, sol za konzerviranje in nasoljevanje in dietetična sol (tarifna oznaka 3824 90 959).«

6. člen

V 39. členu se v prvem odstavku doda nova 8. točka, ki se glasi:

»8. sol za živalsko prehrano iz tarifne oznake 2501 00 990.«

V tretjem odstavku se v 1. točki za besedama »žive rastline« dodata besedi »razen okrasnih«.

7. člen

V 40. členu se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. zdravila, ki se uvrščajo v skupino C v skladu s 6. členom zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 9/96).«

7. točka se spremeni tako, da se glasi:

»7. izdelki, ki se uvrščajo med medicinske pripomočke v skladu z 18. členom pravilnika o natančnejši opredelitvi in načinu razvrščanja zdravil in medicinskih pripomočkov v skupine (Uradni list RS, št. 43/97), razen opreme in pohištva iz skupine 6.«

8. člen

V 41. členu se v 2. točki pred besedama »ortopedske naprave« doda naslednje besedilo:

»izdelki iz tarifne oznake 9021, in sicer:«

Besedilo »(tarifna oznaka 9021)« na koncu se črta.

9. člen

V 44. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Fitofarmacevtska sredstva iz 11. točke prvega odstavka 25. člena ZDDV so izdelki, ki so v skladu z zakonom o zdravstvenem varstvu rastlin (Uradni list RS, št. 82/94) uvrščeni v seznam fitofarmacevtskih sredstev, ki imajo veljavno dovoljenje za trgovanje v Republiki Sloveniji.«

V tretjem odstavku se 5. točka spremeni tako, da se glasi:

»5. veterinarske storitve za živali iz tarifnih oznak 0101, 0102, 0103, 0104, 0105, 0106 00 10 in 0106 00 901 carinske tarife ter veterinarske storitve v ribogojstvu iz razreda B/05.02 standardne klasifikacije dejavnosti.«

10. člen

Za 54. členom se doda nov 54.a člen, ki se glasi:

»54.a člen

(kulturne storitve)

(1) Za kulturne storitve v skladu z 9. točko 26. člena ZDDV, ki jih opravljajo nepridobitne organizacije v skladu s predpisi, ki urejajo področje kulturnih dejavnosti, se štejejo:

- gledališka in glasbena dejavnost na področju kulture (kot npr. SNG Drama Ljubljana, SNG Opera in Balet Ljubljana, SNG Maribor, Slovenska Filharmonija, MGL, Primorsko dramsko gledališče, Slovensko ljudsko gledališče, Cankarjev dom, Glasbena mladina, Plesni teater Ljubljana);
- dejavnost muzejev (kot npr. Narodni muzej, Mestna galerija Ljubljana, Fundacija Jože Ciuha);
- dejavnost arhivov;
- dejavnost restavriranja in konserviranja kulturne dediščine;
- arheološka raziskovanja in izkopavanja;
- dejavnost knjižnic.

(2) Promet blaga, ki ga opravijo nepridobitne organizacije je oproščen plačila DDV, če je neposredno povezan s storitvami iz prejšnjega odstavka (kot npr. katalogi, plakati, kostumi, scena).

11. člen

V 56. členu se za prvim odstavkom dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Ne šteje se za prvi prenos lastninske pravice v skladu z 2. točko 27. člena ZDDV, če fizična oseba, ki ni zavezanec za DDV, proda novozgrajen objekt.

(3) Prejšnji odstavek se nanaša tudi na nadomestno gradnjo.«

12. člen

V 59. členu se v tretjem odstavku 3. točka dopolni z naslednjim besedilom:

»Carinski deklarant predloži carinskemu organu potrdilo v dveh izvodih. En izvod potrdila ostane pri carinskem organu kot priloga izvozne carinske deklaracije. Potrdilo o opravljenem izvozu je sestavni del tega pravilnika.«

Za osmim odstavkom se dodata nov deveti in deseti odstavek, ki se glasita:

»(9) Za storitve iz 2. točke prvega odstavka 31. člena ZDDV, neposredno povezane z izvozom ali uvozom blaga v skladu z drugim odstavkom 16. člena ZDDV oziroma 1. točko prvega odstavka 32. člena ZDDV, se štejejo tiste storitve, ki se opravijo v zvezi z odpremo blaga neposredno v izvoz (kot na primer: prevozne storitve, storitve nakladanja, prekladanja na drugo prevozno sredstvo, storitve organiziranja prevoza blaga ipd.).

(10) Da je storitev iz prejšnjega odstavka neposredno povezana z izvozom blaga se dokazuje s pogodbo, sklenjeno z izvoznikom ali drugo osebo za račun izvoznika ali tovarnim listom ali drugim dokumentom, ki dokazuje, da je storitev opravljena v zvezi z odpremo blaga v izvoz.«

13. člen

V 65. členu se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Če je dobava blaga ali storitve opravljena v 8 dneh po prejemu predplačila iz prvega odstavka tega člena, lahko davčni zavezanec izda le en račun v skladu s 34. členom ZDDV, če je znesek predplačila enak znesku, ki je izkazan na tem računu.

(4) Če se blago ali storitve dobavljajo na podlagi vnaprejšnjega plačila (naročnine, najemnine, članarine ipd.), se to plačilo šteje za predplačilo, za katero se račun lahko izda zadnji dan obdobja, na katerega se plačilo nanaša.«

14. člen

V 67. členu se črta drugi odstavek.

Dosedanji tretji odstavek postane nov drugi odstavek.

15. člen

V 93. členu se v tretjem odstavku v prvi in drugi alineji veznik »ali« nadomesti z veznikom »in«.

16. člen

Za poglavjem XIV. VRAČILO DAVKA se doda nov podnaslov, ki se glasi:

»1. Vračilo vstopnega DDV« in doda nov 96.a člen, ki se glasi:

»96.a člen

(izvoznik)

(1) V skladu z drugim odstavkom 53. člena ZDDV se kot izvoznik šteje davčni zavezanec, ki je v obrazcu »statistični podatki iz bilance uspeha«, ki ga je predložil Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet v skladu z nacionalnim programom statističnih raziskovanj (Uradni list RS, št. 70/97), na AOP oznakah 052 in 054 (čisti prihodki iz prodaje proizvodov, storitev, blaga in materiala na tujem trgu), izkazal za leto 1998 skupni znesek, ki je večji od 51% zneska iz AOP oznak 050, 057, 058, 074 in 081 (skupni prihodki).

(2) V skladu z drugim odstavkom 53. člena ZDDV se kot izvoznik šteje tudi davčni zavezanec, ki ne sestavlja bilance uspeha na način iz prejšnjega odstavka, če je imel v letu 1998 prihodke od prodaje na tujih trgih večje od 51% vseh donosov in drugih prihodkov skupaj.

(3) Davčni zavezanci iz prvega in drugega odstavka tega člena podajo davčnemu organu vlogo za pridobitev statusa izvoznika, v kateri navedejo:

- firmo oziroma ime in sedež (naslov) oziroma stalno prebivališče,
- davčno številko,
- podatke o izvozu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena z navedbo dokumenta, iz katerega izhajajo podatki.

(4) Davčni organ po prejemu vloge iz prejšnjega odstavka, izda davčnemu zavezancu odločbo o izpolnjevanju pogojev za izvoznika iz drugega odstavka 53. člena ZDDV.

(5) Ta člen se uporablja do 31. marca 2000.«

Dosedanji 1. in 2. podnaslov postaneta 2. in 3. podnaslov.

17. člen

V 101. členu se prvi odstavek spremeni, tako da se glasi:

»(1) Kupec, ki v Sloveniji nima niti stalnega niti začasnega prebivališča in iznese blago, kupljeno v Sloveniji, vključno z nadomestnimi deli, ki so zaradi popravila ali servi-

siranja vgrajeni v motorna vozila, plovila in letala, registrirana izven davčnega območja, ima v skladu s pogoji iz 55. člena ZDDV in tega pravilnika pravico zahtevati vračilo DDV, plačnega za izneseno blago.«

V drugem odstavku se 2. točka spremeni, tako da se glasi:

»2. da je davčni zavezanec – prodajalec za prodano blago izdal izpolnjen obrazec DDV-VP ali drug dokument, katerega vsebina ustreza obrazcu DDV-VP (v nadaljevanju: obrazec DDV-VP). Obrazcu mora biti priložen račun oziroma računi iz prejšnje točke;«

18. člen

103. člen se spremeni, tako da se glasi:

»(1) Kupcu se plačani DDV vrne, če v roku šestih mesecev od dneva izdaje obrazca DDV-VP dostavi s strani carinskega organa overjeni izvirnik obrazca DDV-VP, skupaj z overjenimi izvirniki računov, prodajalcu oziroma banki ali agenciji, ki jo je prodajalec pooblastil za vračilo davka. Overjeni izvirnik obrazca DDV-VP in overjeni izvirniki računov predstavljajo zahtevek za vračilo DDV.

(2) Zahtevek za vračilo DDV lahko kupec predloži osebno, po drugi osebi ali po pošti. Če kupec predloži zahtevek po pošti, mora navesti tudi številko računa, na katerega naj se mu vrne plačani DDV.

(3) Če kupec izpolnjuje pogoje za vračilo DDV, se mu znesek izplača v gotovini ali pa se v roku petnajstih dni od dneva prejema zahtevka znesek vplača na račun, ki ga je navedel kupec v zahtevku.«

19. člen

V 104. členu se v prvem odstavku v 2. točki na koncu črta vejica in doda naslednje besedilo: »in na priloženem računu ali računih«.

20. člen

V 109. členu se v prvem odstavku v 11. točki beseda »plačanjem« nadomesti z besedo »obračunanem«.

21. člen

V 123. členu se v tretjem odstavku zadnji stavek spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanci lahko plačajo davek po tem odstavku do petega dne v mesecu za prejeta poplačila terjatev v preteklem mesecu.«

22. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 415-35/99

Ljubljana, dne 20. julija 1999.

Minister
za finance
Mitja Gaspari l. r.

.....
(ime in priimek oziroma firma, naslov oziroma sedež, davčna številka izdajatelja potrdila)

POTRDILO O OPRAVLJENEM IZVOZU

V skladu s 3. točko tretjega odstavka 59. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 4/99, 45/99) se potrjuje izvozna dobava na podlagi izvozne carinske deklaracije, št. za upravičenca
(izpostava, številka) (ime in priimek oziroma firma, naslov, sedež, davčna številka)

Skupni znesek fakture, ki je priložena k izvozni carinski deklaraciji (če je znesek naveden v tuji valuti, ga je potrebno navesti v SIT, z upoštevanjem tečaja iz polja 23 ECL):
.....

Znesek oziroma delež izvozne realizacije, ki se nanaša na posameznega upravičenca (če je znesek naveden v tuji valuti, ga je potrebno navesti v SIT, z upoštevanjem tečaja iz polja 23 ECL):
.....

Datum: Žig Podpis odgovorne osebe:

Izvozni carinski organ potrjuje na podlagi izvozne carinske deklaracije št. za upravičenca znesek oziroma delež izvozne realizacije

Žig Podpis carinskega delavca:

Izstopni carinski organ potrjuje iznos blaga na podlagi izvozne carinske deklaracije št.

Žig Podpis carinskega delavca:

Taksa SIT je plačana po tarifni številki 1 in 13/1 Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 18/90 – p.b., 33/90, 12/92) in nalepljena na tem potrdilu.

2801. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja

Na podlagi 121. člena stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 18/91-I, 19/91-I, 21/94 in 23/96) izdaja minister za okolje in prostor

O D R E D B O**o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja****1. člen**

Vrednost točke za ugotovitev vrednosti stanovanja je določena skladno z rastjo vrednosti nemške marke po srednjem tečaju Banke Slovenije in je 170,96 SIT.

2. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe preneha veljati odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovitev vrednosti stanovanja (Uradni list RS, št. 49/99).

3. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 361-00-80/91

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Minister
za okolje in prostor
dr. Pavel Gantar l. r.

2802. Odredba o izobraževalnih programih angleščina, nemščina, francoščina in italijanščina za odrasle

Na podlagi 15. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) minister za šolstvo in šport izdaja

O D R E D B O**o izobraževalnih programih angleščina, nemščina, francoščina in italijanščina za odrasle****1. člen**

Minister za šolstvo in šport sprejme naslednje izobraževalne programe za odrasle, katerih splošne dele je predlagal, posebne dele pa določi Strokovni svet Republike Slovenije za izobraževanje odraslih na 9. seji dne 14. aprila 1999:

1. izobraževalni program Angleščina za odrasle,
2. izobraževalni program Nemščina za odrasle,
3. izobraževalni program Francoščina za odrasle in
4. izobraževalni program Italijanščina za odrasle.

2. člen

Izobraževalne programe iz prejšnjega člena objavi Ministrstvo za šolstvo in šport v posebni publikaciji.

Izobraževalni programi iz prejšnjega člena so javnodeljavni.

3. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe se prenehajo uporabljati programi izpopolnjevanja v angleškem, nemškem, fran-

coskem in italijanskem jeziku za odrasle, ki jih je sprejela Posebna izobraževalna skupnost za družboslovje dne 30. 5. 1998.

4. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 9. 1999 dalje.

Št. 403-24/99

Ljubljana, dne 10. junija 1999.

dr. Slavko Gaber l. r.
Minister za šolstvo in šport

2803. Odredba o smeri izobrazbe učiteljev in drugih strokovnih delavcev v izobraževalnih programih jezikovnega izobraževanja za odrasle

Na podlagi petega odstavka 92. člena zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/96 in 23/96) minister za šolstvo in šport izdaja

O D R E D B O**o smeri izobrazbe učiteljev in drugih strokovnih delavcev v izobraževalnih programih jezikovnega izobraževanja za odrasle****1. člen**

(vsebina odredbe)

Ta odredba določa smer izobrazbe, ki jo morajo ob izpolnjevanju drugih z zakonom določenih pogojev imeti učitelji in drugi strokovni delavci v izobraževalnih programih Angleščina za odrasle, Nemščina za odrasle, Italijanščina za odrasle in Francoščina za odrasle, katerih posebni del je na 9. seji dne 14. aprila 1999 določil Strokovni svet RS za izobraževanje odraslih.

2. člen

(smer izobrazbe)

V tej odredbi smer izobrazbe pomeni študijski program za pridobitev izobrazbe, po katerem se pridobi strokovni naslov v skladu z zakonom o strokovnih in znanstvenih naslovih (Uradni list RS, št. 47/98).

Pri navedenih dvopredmetnih študijskih programih se upošteva študijski program, naveden kot prvi ali drugi.

3. člen

(učitelji)

1. Angleščina

Učitelj angleščine je lahko, kdor je končal enopredmetni ali dvopredmetni univerzitetni študijski program iz angleščine.

2. Francoščina

Učitelj francoščine je lahko, kdor je končal enopredmetni ali dvopredmetni univerzitetni študijski program iz francoščine.

3. Italijanščina

Učitelj italijanščine je lahko, kdor je končal enopredmetni ali dvopredmetni univerzitetni študijski program iz italijanščine.

4. Nemščina

Učitelj nemščine je lahko, kdor je končal enopredmetni ali dvopredmetni univerzitetni študijski program iz nemščine.

4. člen

(vodja jezikovnega izobraževanja)

Vodja jezikovnega izobraževanja je lahko, kdor si je pridobil smer izobrazbe, kot je s to odredbo določeno za učitelje tujih jezikov.

5. člen

(posebnosti)

Ne glede na določbe te odredbe je ustrezna tudi izobrazba, pridobljena po podiplomskih študijskih programih za pridobitev specializacije, magisterija oziroma doktorata znanosti z ustreznega jezikovnega področja.

6. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te odredbe prenehajo veljati kadrovske pogoji za izvajanje programov izpopolnjevanja v angleškem, nemškem, francoskem in italijanskem jeziku za odrasle, ki jih je sprejela posebna izobraževalna skupnost za družboslovje dne 30. 5. 1998.

7. člen

(veljavnost odredbe)

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 9. 1999 dalje.

Št. 403-24/99

Ljubljana, dne 12. julija 1999.

dr. Slavko Gaber l. r.

Minister za šolstvo in šport

**2804. Odredba o sprejemu letnega
gozdnogospodarskega načrta
gozdnogospodarske enote Most na Soči za leto
1999**

Na podlagi drugega odstavka 94. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93), 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) ter 6. člena zakona o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31. 12. 1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95, 44/96 – odl. US), izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

**o sprejemu letnega gozdnogospodarskega
načrta gozdnogospodarske enote Most na Soči
za leto 1999**

1. člen

Sprejme se letni gozdnogospodarski načrt za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči, št. 01-06/99 z dne 29. 1. 1999, ki ga je izdelal Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Tolmin, za obdobje od 1. 1. 1999 do 31. 12. 1999.

Usmeritve in ukrepi, ki so določeni v letnem gozdnogospodarskem načrtu za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči na ravneh gospodarskih razredov in odsekov, so sestavni del te odredbe.

2. člen

Letni gozdnogospodarski načrt za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči je izdelan v treh izvodih za 7834,47 hektarjev gozdov, ki ležijo v gozdnogospodarskem območju Tolmin, v občinah Tolmin in Nova Gorica oziroma v katastrskih občinah Ponikve, Most na Soči, Tolminski Lom, Kanalski Lom, Idrija pri Bači, Slap od Idrijci, Pečine, Šentviška Gora, Prapetno Brdo, Gorenja Trebuša, Utre in Lazna.

3. člen

Po en izvod letnega dela gozdnogospodarskega načrta za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči je na vpogled na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Območne enote Tolmin, Tumov drevored 17, Tolmin, na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Most na Soči, Tumov drevored 17, Tolmin, in na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije, Ljubljana, Dunajska 56, 58, kjer se hrani tudi dokumentacija v zvezi s postopkom sprejemanja letnega gozdnogospodarskega načrta za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči.

4. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01-1/16-99

Ljubljana, dne 18. junija 1999.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

**2805. Odredba o sprejemu letnega
gozdnogospodarskega načrta
gozdnogospodarske enote Most na Soči za leto
2000**

Na podlagi drugega odstavka 94. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93), 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) ter 6. člena zakona o prevzemu državnih funkcij, ki so jih do 31. 12. 1994 opravljali organi občin (Uradni list RS, št. 29/95, 44/96 – odl. US), izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O D R E D B O

**o sprejemu letnega gozdnogospodarskega
načrta gozdnogospodarske enote Most na Soči
za leto 2000**

1. člen

Sprejme se letni gozdnogospodarski načrt za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči, št. 01-06/00 z dne 30. 4. 1999, ki ga je izdelal Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Tolmin, za obdobje od 1. 1. 2000 do 31. 12. 2000.

Usmeritve in ukrepi, ki so določeni v letnem gozdnogospodarskem načrtu za gozdnogospodarsko enoto Most

na Soči na ravneh gospodarskih razredov in odsekov, so sestavni del te odredbe.

2. člen

Letni gozdnogospodarski načrt za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči je izdelan v treh izvodih za 7834,47 hektarjev gozdov, ki ležijo v gozdnogospodarskem območju Tolmin, v občini Nova Gorica in Tolmin, oziroma v katastrskih občinah Ponikve, Most na Soči, Tolminski Lom, Kanalski Lom, Idrinja pri Bači, Slap od Idrjici, Pečine, Šentviška Gora, Prapetno Brdo, Gorenja Trebuša, Utre in Lazna.

3. člen

Po en izvod letnega dela gozdnogospodarskega načrta za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči je na vpogled na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Območne enote Tolmin, Tumov drevored 17, Tolmin, na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Most na Soči, Tumov drevored 17, Tolmin, in na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije, Dunajska 56, 58, Ljubljana, kjer se hrani tudi dokumentacija v zvezi s postopkom sprejemanja letnega gozdnogospodarskega načrta za gozdnogospodarsko enoto Most na Soči.

4. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 322-01-1/17-99

Ljubljana, dne 18. junija 1999.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

2806. Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Vrhnika

Na podlagi drugega odstavka 14. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93) je Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sprejel 18. 6. 1999

S K L E P

o javni razgrnitvi splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Vrhnika

1. člen

Odreja se javna razgrnitev splošnega dela gozdnogospodarskega načrta gozdnogospodarske enote Vrhnika, izdelanega za obdobje od 1. 1. 1997 do 31. 12. 2006.

2. člen

Gradivo iz prejšnjega člena se razgrne za 14 dni v prostorih Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Vrhnika, Vrtnarija 11, Vrhnika. Javna razgrnitev se začne osmi dan po objavi tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. člen

Lastniki gozdov in druge fizične ter pravne osebe lahko v času javne razgrnitve podajo pisne pripombe na sedežu Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Vrhnika.

4. člen

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava. Datum in kraj javne obravnave bo objavljen naknadno v prostorih Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevne enote Vrhnika.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 322-01-4/29-99

Ljubljana, dne 18. junija 1999.

Minister
za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

2807. Pravilnik o spremembah pravilnika o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov

Na podlagi pete, enajste in osemindvajsete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96), prvega in drugega odstavka 11. člena zakona o ukrepih v živinoreji (Uradni list SRS, št. 17/78 in 29/86) ter 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K **o spremembah pravilnika o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov**

1. člen

V pravilniku o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemenskih živali, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov (Uradni list RS, št. 49/97, 24/99 in 42/99) se v 1. točki drugega odstavka 2. člena črta besedilo »mrzlice Q«.

2. člen

V 3. členu se v 1. točki črta besedilo »psitakoze, mrzlice Q«, v 4. in 5. točki pa besedilo »in borderjeve bolezni«.

3. člen

V četrtem odstavku 4. člena se črta beseda »psitakozo«.

4. člen

V drugem odstavku 7. člena in petem odstavku 8. člena se črta besedilo »in borderjeve bolezni«.

5. člen

Priloge števila 1, 3, 7, 8, 9 in 10 nadomestijo z novimi prilogi, ki so sestavni del tega pravilnika.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-54/97-3

Ljubljana, dne 5. julija 1999.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Priloga 1:

Glava izdajatelja	Št. 000000	Potrdilo o osemenitvi	POTRDILO HRANI, ker je dokument o poreklu živali. Pri pregonitvi in pregledu na brejost predloži potrdilo!
Izvajalec: _____	Zavod: _____	Občina: _____	Kraj: _____
Ulica: _____	Hišna številka: _____	Način kontrole: A Z R	
Primek in ime rejca: _____		Kraj, ulica, hišna številka: _____	
Šifra rejca: _____		davčna številka zavezanca: _____	
Ime plemence: _____		Št. plemence: _____	Pasma: _____
Datum roj. plemence: _____		Krava: _____	B. mati: _____
Datum osemenitve: _____		Ime in številka bika: _____	
Serija: _____		Šifra osemenjevalca: _____	
Oče plemence: _____		Zadnja telitev: _____	
Potek: _____		Datum zadnje telitve: _____	
Pojatev: _____		Obika pojatve: _____	
1. osem: _____		2. osem: _____	
3. osem: _____		Trajanje v urah pred osem: _____	
Pregled na brejost dne: _____		Rezultat pregleda: _____	
Podpis: _____		Podpis: _____	

- 01 - Poškodbe
porodnega kanala
02 - Ret. Secundinarum
03 - Motnje v involuciji
maternice
04 - Endometritis
05 - Prolapsus vagine
06 - Prolapsus uteri
07 - Zavijte maternice

- 08 - Abortus
09 - Carski rez
10 - Fetotomija
11 - Cistične degen.
12 - Poporodna pareza
13 - Presnovne motnje
14 - Ketoza
15 - Infekcije
16 - Intoksikacije

Seznam navedenih plodnostnih motenj je zabeležen na prvi notranji platnici vsakega osemenjevalnega bloka.

Priloga 3:

Št. 000000

Št. zavarovalne police

**Potrdilo o ponovni osemenitvi,
pregledu in zdravljenju**

Izvajalec	Št. potrdila o osemenitvi	
Rejec: priimek in ime	davčna številka zavezanca	
Naslov	šifra rejca	
Ime plemenice	Št. plemenice	Pasma 1. Krava 2. Telica
Zap. osemenitev	2 3 4 5 ½	Datum osemenitve
Ime bika	Številka bika	Serija semena
Datum pregleda oz. zdravljenja	Brežost	Plodnostne motnje
Zdravljenje		
Storitev	SIT	(davčna številka izvajalca)
Zdravila	SIT	
Prevoz	SIT	M. P. (izvajalec)
Davek	%	SIT
Skupaj	SIT	Podpis:
		Šifra osemenj.

PLODNOSTNE MOTNJE:

01 - Poškodbe	08 - Abortus
porodnega kanala	09 - Carski rez
02 - Ret. Secundinarum	10 - Fetotomija
03 - Motnje v involuciji	11 - Cistične degen.
maternice	12 - Poporodna pareza
04 - Endometritis	13 - Presnovne motnje
05 - Prolapsus vagine	14 - Ketoza
06 - Prolapsus uteri	15 - Infekcije
07 - Zavrtje maternice	16 - Intoksikacije

Seznam navedenih plodnostnih motenj je zabeležen na prvi notranji platnici vsakega osemenjevalnega bloka.

Priloga 7:

Glava izdajatelja	Št. 000000	Potrdilo o osemenitvi svinje				POTRDILO HRANI , ker je dokume poreklu živali. Pri pregonitvi in pregledu na brejost predloži potrdilo	
Izdajalec	Občina	Kraj	Ulica	Hišna številka	* E O Tip rejca		
Priimek in ime rejca		Kraj, ulica, hišna številka		Šifra rejca		davčna številka zavezanca	
Rodovniška številka	Ušesna številka	Telesna teža	Pasma	S M Svinja, mladica	Datum roj. plemenice		
					Oče plemenice		
					Datum zad. poroda		
					Število gnezd	Zaporedna pojatev	Izraženi pojatev
					Živorojnih	Mrtvorojnih	Mumificiranih
					Datum odstavitve		
					Odstavljenih		
					Pregled na brejost dne:		
					Rezultat pregleda:		
					Podpis:		

OSEMENITEV OPRAVIL:	Osemenjevalec	Rejec	Seme	SIT
			Storitev	SIT
			Prevoz	SIT
			Davek	% SIT
			Skupaj:	SIT

* E - ekstenzivna, O - organizirana, S - rejsko središče	<table style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 30%;"> M. P. (izvajalec) </td> <td style="width: 70%;"> (davčna številka izvajalca) </td> </tr> <tr> <td>Podpis:</td> <td></td> </tr> </table>	M. P. (izvajalec)	(davčna številka izvajalca)	Podpis:	
M. P. (izvajalec)	(davčna številka izvajalca)				
Podpis:					

PLODNOSTNE MOTNJE:

01 - Poškodbe
porodnega kanala
02 - Ret. Secundinarum
03 - Motnje v involuciji
maternice
04 - Endometritis
05 - Prolapsus vagine
06 - Prolapsus uteri
07 - Zavrtje maternice | 08 - Abortus
09 - Carski rez
10 - Fetotomija
11 - Cistične degen.
12 - Presnovne motnje
13 - Infekcije
14 - Intoksikacije
15 - MMA
16 - Alotriofagije |
|---|--|

Priloga 8:

Glava izvajalca

POTRDILO O NARAVNEM PRIPUSTU SVINJE

Tip reje: E O S *

Usmeritev: pleme pitanje

Št. 000000

Rejec plemenice: _____

Priimek in ime, naslov

Šifra reje

Ušesna številka

Telesna teža

S M
Svinja, mladicaDatum rojstva
(v mesecih in letih)

Pasma

Število gnez

	Datum pripusta	Pasma	Številka merjasca	Podpis rejca plemenjaka
1.				
2.				
3.				
4.				

* E - ekstenzivna, O - organizirana, S - rejsko središče

Priloga 9:

Glava izvajalca

Št. 000000

Št. zavarovalne police

Potrdilo o ponovni osemenitvi,
pregledu in zdravljenju svinje

Izvajalec

Št. potrdila o osemenitvi

Rejec: priimek in ime

davčna številka zavezanca

Naslov

Šifra reje

Rodovniška številka

Ušesna številka

Pasma

S M

Svinja, mladica

2 3 4 5 6

Zaporedna osemenitev

Datum osemenitve

Pasma
merjasca

Številka merjasca

Serija semena

Datum pregleda oz. zdravljenja

Brejost

Plodnostne
motnje

Zdravljenje

Opombe:

Storitev

SIT

(davčna številka izvajalca)

Zdravila

SIT

Seme

SIT

Materijal

SIT

M. P.

(izvajalec)

Prevoz

SIT

Davek

%

SIT

Podpis:

Skupaj

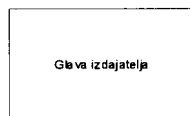
SIT

Šifra osemenjevalca / rejca

- 01 - Poškodbe
porodnega kanala
02 - Ret. Secundinarum
03 - Endometritis
04 - Prolapsus vagine / uteri
05 - Abortus
06 - Dystokia
07 - Carski rez
08 - Presnovne motnje

- 09 - Infekcije (SMEDI)
10 - Intoksikacije
11 - MMA
12 - Mastitis (kronični)
13 - Agalaktija
(neinfekcijska)
14 - Apofizioliza
15 - Alotriofagija
16 - Drugo

Priloga 10:

DOBAVNICA ZA MERJAŠČEVO SEME

Št. 000000

Občina _____ Kraj _____ Ulica _____ Hišna številka _____ Datum: _____

Prejemnik: _____ Šifra osemenjevalca _____ Šifra repa _____

Številka merjasca	Pasma	Oznaka semena	Število doz	Pripomba

Aplikator 01 _____ kom.

Potrdilo o prvi osem. 02 _____ od No.: _____ do No.: _____

Potrdilo o pon. osem. 03 _____ od No.: _____ do No.: _____

Ostalo _____

Izdal:

Prejel:

2808. Navodilo o dopolnitvah navodila o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (Aphtae epizooticae)

Na podlagi sedme in devete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) in četrtega odstavka 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 25/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

NAVODILO o dopolnitvah navodila o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (Aphtae epizooticae)

1. člen

V 4. členu navodila o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (Aphtae epizooticae) (Uradni list RS, št. 30/99) se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Posebni ukrepi v primeru suma bolezni na klavnici so navedeni v prilogi III tega navodila.«.

2. člen

Doda se nov 15. člen, ki se glasi:

»Izvedbeni načrt ukrepov v primeru izbruha slinavke in parkljevke je določen v prilogi IV tega navodila.«.

3. člen

Dodata se prilogi III in IV, ki sta kot sestavni del tega pravilnika objavljeni skupaj z njim.

4. člen

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01-10/98-1

Ljubljana, dne 8. julija 1999.

Minister za kmetijstvo,
gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

Priloga III

Ukrepi v primeru suma bolezni na klavnici

Če se na bolezen posumi na klavnici, je strokovni veterinarski delavec pooblaščen veterinarske organizacije dolžan nemudoma obvestiti VURS, VIS in do prihoda strokovne skupine s pisnim strokovnim navodilom določiti naslednje ukrepe:

- prepoved izstopa vsem osebam in živalim, ki se trenutno nahajajo na klavnici,
- prepoved vstopa na klavnico vsem nepooblaščenim osebam in vsem živalim,
- prepoved prometa z živili, surovinami in odpadki, krmo ter z drugimi predmeti, s katerimi se lahko prenese kužna bolezen in
- DDD.

Priloga IV

Načrt ukrepov v primeru pojava slinavke in parkljevke za Republiko Slovenijo

Ta dokument vsebuje načrt ukrepov v primeru pojava slinavke in parkljevke, ki so bili izdelani za Republiko Slovenijo.

Vsebina:

1. Zakonska pooblastila
2. Finančne določbe
3. Shema delovanja služb v primeru izbruha SIP
4. Državno središče za nadzor bolezni
5. Nadzor na lokalni ravni
6. Strokovna (epizootiološka) skupina za SIP
7. Kadrovske viri
8. Stalna navodila
9. Diagnostični laboratoriji
10. Cepljenje v nujnih primerih
11. Programi za usposabljanje
12. Obveščanje in osveščenost o bolezni

1. Zakonska podlaga

1.1. Zakonsko podlago za nadzor nad slinavko in parkljevko (v nadaljnjem besedilu: SIP) predstavljajo:

- zakon o veterinarstvu (ZVet, Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96),
- pravilnik o razvrstitvi živalskih kužnih bolezni, določitvi načina in postopka obveščanja ter določitvi laboratorijskih testov in metod (Uradni list RS, št. 34/96 in 54/96 – v nadaljnjem besedilu: pravilnik) in
- navodilo o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in parkljevke (Uradni list RS, št. 30/99 – v nadaljnjem besedilu: navodilo).

1.2. Zakonska podlaga za ukrepanje v primeru SIP:

1.2.1. Pokončevanje okuženih živali in tistih, ki so bile v stiku z njimi ter plačilo odškodnine

ZVet in njegovi podzakonski predpisi dajejo ministru za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister) pooblastila, da odredi pokončanje vseh parkljarjev v okuženem območju in njihovo neškodljivo uničenje.

Republika Slovenija mora zagotoviti imetniku živali odškodnino za živali, ki so bile pokončane ali zaklane ter za predmete in surovine, ki so bili poškodovani, uničeni ali pokvarjeni pri uresničevanju ukrepov za zatiranje kužnih bolezni, razen če se je bolezen pojavila pri uvozu ali med karanteno.

1.2.2. Obveščanje o sumu o SIP, veterinarsko-sanitarni ukrepi na okuženem gospodarstvu, uničevanje trupel, kontrola gibanja

Navodilo in pravilnik zahtevata od rejca živali, da ob sumu na SIP o tem nemudoma obvesti veterinarsko organizacijo, ki opravlja osnovno veterinarsko dejavnost, zagotovi zapiranje živine, omeji gibanje živali, odnašanje živalskih proizvodov in drugih predmetov, s katerimi bi se bolezen lahko prenesla in zagotovi, da nihče od ljudi ne zapusti oziroma da nihče ne prihaja na sumljivo gospodarstvo.

Če pooblaščen veterinarska organizacija s kliničnim pregledom potrdi sum, da se je pojavila SIP, je dolžna v skladu z navodilom in pravilnikom:

- odrediti blokado okuženega gospodarstva,
- odrediti označitev okuženega gospodarstva,
- obvestiti pristojne.

Veterinarski inšpektor odredi ukrepe v skladu z navodilom, vključno s pokončanjem živali ter neškodljivim odstranjevanjem živalskih trupel.

1.2.3. Določitev okuženega in ogroženega območja

Navodilo določa, da veterinarski inšpektor po navodilih Državnega središča za nadzor bolezni (v nadaljnjem besedilu: DSNB) in strokovne skupine za SIP z odločbo določi meje okuženega območja s polmerom najmanj 3 km od vira okužbe in meje ogroženega območja s polmerom najmanj 10 km od vira okužbe in določa potrebne ukrepe, ki jih je na teh območjih potrebno izvesti.

1.2.4. Cepljenje

V navodilu je predvideno, da v primeru nevarnosti ne nadzorovanega širjenja bolezni minister lahko predpiše zaščitno cepljenje za SIP dovzetnih živali.

1.2.5. Pomoč policije

Veterinarski inšpektorji imajo na podlagi ZVet pooblastilo, da v nujnih primerih zahtevajo pomoč policije in civilne zaščite.

2. Finančne določbe

Iz proračuna Republike Slovenije se krijejo v skladu z določbami ZVet in navodila naslednji stroški:

- za dodatno osebje, ki ga zaposli Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: MKGP), če je zaradi zatiranja bolezni to potrebno;
- za manjšo opremo in potrošno blago, ki se uporablja jo pri zatiranju SIP;
- za pokončanje, uničenje trupel in kontaminiranega materiala ter zdravstveno oskrbo;
- za izplačilo odškodnin;
- za cepljenje v nujnih primerih.

3. Shema delovanja služb

3.1. Minister pooblašča na podlagi določb ZVet za vodenje strategije ukrepov direktorja Veterinarske uprave RS (v nadaljnjem besedilu: VURS), ki je obenem tudi vodja DSNB.

3.2.

Ime in naslov središča: MKGP, Veterinarska uprava
Republike Slovenije
PARMOVA 53;

1000 LJUBLJANA
Telefon: +386 61 300 13 00
Telefaks: +386 61 133 52 08,
136 32 14

Elektronska pošta: vurs@gov.si

V primeru izbruha bolezni bo središče usklajevalo državno strategijo po okvirnih navodilih direktorja VURS.

Veterinarski inšpektor je odgovoren za nadzor SIP (okuženih gospodarstev in omejitev na ozemlju območne enote).

Minister za kmetijstvo

Direktor Veterinarske uprave RS

Državno središče za nadzor bolezni @ Veterinarski inštitut
(DSNB) Slovenije

Območna enota veterinarske inšpekcije

Območna enota Veterinarskega zavoda Slovenije

4. Državno središče za nadzor bolezni

Direktor VURS je ob podpori DSNB odgovoren za:

- dajanje navodil lokalnim središčem za nadzor bolezni,
- stike z diagnostičnimi laboratoriji,
- pripravljanje finančnih določb za načrte ukrepov,
- prirejanje programov usposabljanja in imenovanje osebja za programe usposabljanja,
- prirejanje akcij za prosvetljevanje o bolezni,
- usmerjanje državne strategije v primeru izbruha bolezni,
- razporejanje osebja in sredstev v lokalna središča za nadzor bolezni,
- določanje okuženih in ogroženih območij,
- po potrebi svetovanje ministru v zvezi z zaprtjem mejnih prehodov,
- naročanje cepiv in določanje območij cepljenja,
- pogajanja o finančnih določbah v nujnih primerih za pokritje stroškov, povezanih z epizootijo,
- stike z Ministrstvom za ekonomske odnose in razvoj, Kmetijsko-gozdarsko zbornico in kmetijsko-pospeševalno službo ter mediji,
- poročanje Mednarodnemu uradu za kužne bolezni (OIE),
- stike z Evropsko komisijo.

5. Nadzor na lokalni ravni

5.1. Za pripravljenost in nadzor SIP na lokalni ravni je odgovoren veterinarski inšpektor v sodelovanju z epizootiologom območne enote Veterinarskega zavoda Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VZS), ki delujeta med drugim tudi v lokalnem središču za nadzor bolezni. Vsako lokalno središče vodi doktor veterinarske medicine, ki ga določi vodja DSNB. Vodja lokalnega središča je odgovoren vodji DSNB. Organiziranih je 12 območnih enot veterinarske inšpekcije in 9 območnih enot VZS.

5.2. V primeru izbruha lahko direktor VURS ustanovi začasno središče za nadzor bolezni na kraju izbruha bolezni.

5.3. Območne enote VZS so opremljene s potrebno opremo in imajo ustrezne zaloge, da se lahko nemudoma odzovejo na izbruh bolezni. Zaloge bodo po potrebi dopolnjene iz osrednje zaloge.

5.4. V nujnih primerih se lahko nabava nujne opreme s pogodbo uredi tudi prek zasebnih podjetij.

5.5. Odgovornosti območne enote veterinarske inšpekcije in območne enote VZS v skladu z zakonskimi pooblastili zajemajo:

- ohranjanje osveščenosti o bolezni in pripravljenosti na njihovem ozemlju,
- izvajanje aktivnosti za osveščanje o bolezni,
- izvajanje vaj pripravljenosti na bolezen in sodelovanje v njih,
- vzdrževanje povezave z Veterinarskim inštitutom Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VIS) za diagnostiko glede izročanja in prevoza vzorcev,

- vzdrževanje povezave s policijo, kmetijskimi in trgovskimi organizacijami, sejmi, trgi, klavnicami in kafilerijami,

- usmerjanje in izvajanje lokalne strategije nadzora v primeru izbruha bolezni,

- priprava epizootioloških raziskav skupaj s strokovno skupino za SIP in prevoz vzorcev v diagnostične laboratorije,

- povezava z državnim središčem za nadzor bolezni, da se določi obseg okuženih in ogroženih območij,

- povezava s policijo, da se osami okuženo gospodarstvo ter poskrbi za nadzor prometa in vseh oblik zbiranja,

- nadzor nad omejitvijo gibanja in nad vsemi ostalimi ukrepi in postopki na okuženem gospodarstvu, vključno z ocenjevanjem, pokončanjem in uničenjem okuženih živali ter živali, ki so bile z njimi v stiku,

- razkuževanje in čiščenje na okuženem gospodarstvu in drugod v okuženem in ogroženem območju,

- urejanje odškodnin za lastnike živali,

- nadzor v gospodarstvih z živino v okuženem in ogroženem območju. Vsa gospodarstva, za katera se meni, da predstavljajo posebno tveganje, se pregleda v skladu s priporočili strokovne (epizootiološke) skupine,

- pri izvajanju cepljenja v nujnih primerih angažiranje izvajalcev cepljenja.

5.6. Tudi drugi organi imajo svoje odgovornosti v primeru izbruha.

Policija, vojska, civilna zaščita - pomagajo pri zavarovanju okuženega gospodarstva in pri omejitvah gibanja.

5.7. V lokalnem središču za nadzor bolezni deluje:

3-5 doktorjev veterinarske medicine,

3-5 veterinarskih tehnikov,

5 administrativnih delavcev.

Enote vodijo doktorji veterinarske medicine. V primeru izbruha bolezni lahko vodja središča v povezavi z DSNB angažira tudi drugo osebje. Osebje je vedno pripravljeno za odziv na nujne primere.

5.8. Lokalna središča za nadzor bolezni zagotavljajo podporo strokovni skupini za SIP pri izvajanju preiskav in se povezujejo s to skupino, da določijo lokalno strategijo za nadzor bolezni.

6. Strokovna (epizootiološka) skupina za SIP

6.1. DSNB in VIS ustanovita posebno strokovno skupino, ki je sestavljena iz strokovnjakov, ki so posebej usposobljeni na področju epizootiologije.

6.2. Veterinarji z vsakega območja se na specialističnih tečajih v Sloveniji in tujini usposablja v vseh vidikih SIP s posebnim poudarkom na epizootiologiji.

6.3. V primeru pojava bolezni se strokovno skupino nemudoma mobilizira in pošlje na teren. Primarna naloga skupine je državnim in lokalnim središčem za nadzor bolezni priskrbeti popolno poročilo o pojavu, morebitnem izvoru in možnostih za širjenje bolezni.

Skupaj z osebjem lokalnega središča zbirajo vse dodatne diagnostične vzorce, ki jih pošiljajo VIS, in če je tako odločeno, prek njega Svetovnemu referenčnemu laboratoriju za SIP v Veliki Britaniji.

Skupina bo svetovala tudi glede čiščenja in razkuževanja ter uničevanja trupel.

6.4. Člani strokovne skupine sodelujejo v programih usposabljanja za osebje po območnih enotah.

7. Kadrovske vire

7.1. DSNB vodi seznam oseb, ki jih je mogoče angažirati v primeru pojava SIP.

7.2. Strokovna skupina, ki ima izkušnje s postopki za zatiranje SIP (oziroma ima izkušnje s SIP), je naslednja:

- specialist virološkega laboratorija, VIS,
- specialist oddelka za bolezni prežvekovalcev oziroma prašičev, VIS,
- vodja oddelka za epizootologijo, VZS,
- meteorolog Hidrometeorološkega zavoda Slovenije, Ljubljana,
- doktorji veterinarske medicine z izkušnjami na področju nadzora SIP:
 - veterinarski inšpektor,
 - epizootolog VZO,
 - doktor veterinarske medicine, ki opravlja osnovno veterinarsko dejavnost.

8. Stalna navodila

Izvod delovnega priročnika za SIP za veterinarje bo izdala Veterinarska uprava Republike Slovenije.

9. Diagnostični laboratorij

9.1. Diagnostični laboratorij za SIP je:

Veterinarski inštitut Slovenije
Inštitut za mikrobiologijo in parazitologijo
Virološki laboratorij
Ljubljana

9.2. Laboratorij lahko izvaja hitro diagnostiko SIP: test ELISA, za dokaz antigenov A, O, C, SAT1, SAT2, ASIA, VBP-vezikularna bolezen prašičev

9.3. Laboratorij je opremljen in usposobljen za serološke preiskave v manjšem merilu.

10. Cepljenje v nujnih primerih

10.1. Banka koncentriranega antigena SIP je v rokah komercialnega podjetja, ki mora imeti pogodbo s slovenskim ministrstvom za kmetijstvo.

I. Antigeni: 100.000 odmerkov za živino O₁ Manisa 69

(a) 100.000 odmerkov za živino A₂₂ Iraq 64

(b) 100.000 odmerkov za živino C₁ Noville

(c) 100.000 odmerkov za živino Asia₁ Israel 89

10.2. Priročnik za izvedbo cepljenja bo izdala VURS.

11. Programi usposabljanja

11.1. Za veterinarje se načrtuje redne tečaje v zvezi s SIP.

12. Obveščanje in osveščenost o bolezni

- VIS vsako leto pripravlja predavanja/predstavitve,
- VZS organizira predavanja za prosvetljevanje imetnikov živali in drugih organizacij.

2809. Odredba o dodatni določitvi pooblaščenega podjetja za opravljanje pregledov vkrcanega tovora nevarnih snovi ter izdajo potrdil

Na podlagi 96. člena zakona o prevozu nevarnih snovi (Uradni list SFRJ, št. 27/90 in 45/90) v povezavi s 13. členom pravilnika o načinu prevažanja nevarnih snovi v pomorskem prometu in prometu po notranjih plovih poteh (Uradni list SFRJ, št. 17/87) izdaja minister za promet in zveze

O D R E D B A

o dodatni določitvi pooblaščenega podjetja za opravljanje pregledov vkrcanega tovora nevarnih snovi ter izdajo potrdil

1. člen

Za opravljanje pregledov vkrcanega tovora nevarnih snovi na ladjah ter za izdajo potrdil, da so te nevarne snovi zložene in zavarovane pred premikanjem, oziroma, da so nezdružljive nevarne snovi ločene, preden ladje vplujejo oziroma izplujejo iz pristanišča, se za območje Republike Slovenije dodatno določi in pooblasti:

- Intermar, Ecio Eles, s.p., Hrvatini 223, Ankaran.

2. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 2682-1/99-405/99

Ljubljana, dne 24. junija 1999.

mag. Anton Bergauer l. r.
Minister
za promet in zveze

2810. Pravilnik o meroslovnih zahtevah za statične števec jalove električne energije točnostnih razredov 2 in 3

Na podlagi četrtega odstavka 9. člena zakona o meroslovju (Uradni list RS, št. 1/95) izdaja minister za znanost in tehnologijo

P R A V I L N I K

o meroslovnih zahtevah za statične števec jalove električne energije točnostnih razredov 2 in 3

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa meroslovne in z njimi povezane tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati statični (elektronski) števeci točnostnih razredov 2 in 3, ki seštevajo ter prikazujejo porabljeno jalovo električno energijo izmeničnega toka v zaključenem tokokrogu (v nadaljnjem besedilu: števeci).

Ta pravilnik se označi s skrajšano oznako MP 6.

II. PODROČJE UPORABE

2. člen

Ta pravilnik se nanaša na števec, ki so namenjeni merjenju jalove električne energije, kot so:

- enofazni in večfazni števeci, ki so priključeni direktno v tokokrog;

- števeci, ki so priključeni v tokokrog preko tokovnih merilnih transformatorjev;

- števeci, ki so priključeni v tokokrog preko napetostnih in tokovnih merilnih transformatorjev;

- števeci s polprimarnim prikazom, ki merijo električno energijo z upoštevanjem prestavnega razmerja tokovnega merilnega transformatorja;

- števeci s primarnim prikazom, ki merijo električno energijo na primarni strani merilnih transformatorjev;

- večtarifni števeci, ki merijo električno energijo z dvema ali več registri, ki v določenih časovnih obdobjih registrirajo porabljeno energijo v posameznem registru.

3. člen

Posamezni izrazi, ki so uporabljeni v tem pravilniku, so navedeni v standardu SIST EN 61268.

III. MEROSLOVNE ZAHTEVE

4. člen

1. Pogoji delovanja

1.1 Območja

Za neposredno priključene števec: od 0.05 lb do I_{max}, razmerje I_{max}/lb določi proizvajalec.

Za števec s transformatorjem: od 0.02 I_n do I_{max}, z I_{max}/I_n = 1,2.

1.2 Referenčni pogoji

Referenčna napetost, U_n: določi proizvajalec
Referenčna frekvenca, f_n: določi proizvajalec
Okoliška temperatura: 23 °C

1.3 Vplivni dejavniki

Temperaturno območje: -10 °C do 45 °C,
ali določi proizvajalec s
širino območja, večjo
od 55 °C

Vlažnost: do 95% relativne vlažnosti

Napetostno območje: 0,9 U_n do 1,1 U_n

Frekvenčno območje: 0,98% f_n do 1,02% f_n

Faktor moči: od sin fi = 0,5 do sin fi = 1
(induktivno ali kapacitivno)

2. Največji dopustni pogreški

Največji dopustni pogreški so določeni pri referenčnih pogojih iz točke 1.2

2.1 Pri referenčnih pogojih

Največji dopustni pogreški števca pri simetrični in nesimetrični obremenitvi ne smejo preseči vrednosti, ki so navedene v standardu SIST EN 61268.

2.2 Učinek vplivnih dejavnikov

Največji dodatno dopustni pogrešek zaradi vplivnih dejavnikov ne sme preseči vrednosti, ki so navedene v standardu SIST EN 61268.

Z upoštevanjem vpliva vlažnosti morajo pogreški ostati znotraj dopustnih mej.

3. Učinek motenj

3.1 Elektromagnetne motnje

- izpad napetosti

in kratke prekinitve: 100% za polperiodo, 50%
za periodo

- zaporedje hitrih

impulzov: 2 kV na napetostnih
in tokovnih krogih v delovanju
1 kV na pomožnih krogih
v delovanju
4 kV na napetostnih
in tokovnih krogih (tokovni
krogi odprti)

- elektrostatične

praznitve: 8 kV za kontaktne praznitve

- elektromagnetna

polja: 80 MHz do 1000 MHz: 10 V/m

Pri preizkusih na števci, s katerimi se ugotavlja vpliv zgoraj omenjenih motenj, spremembe kazanja ne smejo biti večje od x kvahr.

$$x = 10^{-6} \times m \times U_n \times I_{max}$$

(m = število merilnih elementov)

Pogrešek med izvedbo preskusov za ugotavljanje vplivov motenj ne sme biti večji od 3% za razred 2 in 4% za razred 3.

3.2 Druge motnje

Največji dodatno dopustni pogrešek zaradi vpliva drugih motenj ne sme preseči vrednosti, ki so navedene v standardu SIST EN 61268.

IV. TEHNIČNE ZAHTEVE

5. člen

1. Zapisi merjenih vrednosti morajo biti prikazani tako, da je mogoče enoumno in natančno odčitati stanje porabljene električne energije. Zapisi so lahko izvedeni z elektromehanskim številčnikom ali elektronskim prikazom.

2. Pri elektronskem prikazu v primeru napake oziroma prekinitve električnega dovoda ne sme biti minimalni zadrževalni čas minljivega spomina krajši od štirih mesecev. Odčitavanje števca mora biti omogočeno celoten zadrževalni čas.

3. Pri elektromehanskem številčniku njegov pretočni čas ne sme biti manjši od 1500 ur pri I_{max}, referenčni napetosti in sin fi = 1.

4. Dodatno vgrajene elektronske naprave in/ali impulzni dajalnik ne smejo drugim priključenim števcem ali motnjam, ki delujejo nanje, omogočati, da nedopustno vplivajo na meroslovne funkcije števca in njegove merilne zapise.

5. Števec mora imeti vgrajeno napravo za preskus delovanja z ustreznimi napravami za preskušanje in možnost priključka s prednje strani.

6. V času prekinjenega tokokroga lahko števec prikaže skupno porabljeno energijo, ki je manjša od ene petine največjega dopustnega pogreška iz 2. točke 4. člena tega pravilnika.

7. Večtarifni števec mora imeti indikator, ki kaže, kateri register registrira energijo v danem trenutku.

8. Pri enosmernem merjenju pretoka energije mora imeti števec vgrajeno napravo za preprečitev zapisovanja pretakanja energije v nasprotni smeri.

9. Skupne vrednosti prikazane energije na števci ne sme biti mogoče postaviti na nič.

10. Števec ima lahko vgrajeno napravo za predplačilni sistem. Napaka pri ceni je lahko manjša od cene, ki ustreza enemu razdelku območja skale merjene energije pri nižji tarifi. Ostanek vsote mora biti prikazan na zaslonu.

11. Na vidnem mestu mora biti naveden faktor prenosa razmerja pri števcih, ki so izvedeni za priključek prek merilnih transformatorjev.

12. Številke, prek katerih se pri elektromehanskem številčniku odčitata stanje porabljene energije, morajo biti enakomerno razdeljene po obodu koluta številčnika. Kolut najmanjše merilne vrednosti, ki je v stalnem ujemu z napravo za pogon številčnika, mora biti na obodu praviloma razdeljen na deset enakih delitev, pri čemer je vsaka delitev še dodatno razdeljena na deset enakih delov. Številčnik ima lahko tudi drugačno razdelitev, vendar mora zagotoviti enake točnosti odčitavanja. Decimalna mesta številčnika morajo biti ločena z vejico in označena z barvo, ki je drugačna od barve, s katero so označena cela mesta številčnika.

13. Vsak številčni element elektronskega zaslona mora biti sposoben prikazati vsa števila od nič do devet.

14. Števec mora biti izdelan tako, da je mogoče pokrov okrova in pokrov priključnice označiti z oznakami oziroma zaščititi s plombami neodvisno enega od drugega.

15. Deli števca, ki so dostopni tudi po plombiranju pokrova števca, morajo biti nameščeni tako, da na kazanje števca ni mogoče vplivati, ne da bi se poškodovala plomba.

V. NAPISI IN OZNAKE

6. člen

Napisi in oznake morajo biti v slovenskem jeziku.

Števec mora imeti na vidnem mestu napisno ploščico (čelno ploščo), na kateri so navedeni podatki, oznake in simboli, ki morajo pri normalnih delovnih pogojih ostati trajni in lahko čitljivi.

Na napisni ploščici morajo biti naslednji podatki:

– merska enota, ki se označi v osnovni enoti za energijo (varh) ali z dekadnim množilnikom osnovne enote (kvarh, Mvarh. . .),

– oznaka vrste števca, npr. "enofazni števec", "trifazni števec", "trifazni transformatorski števec",

– ime proizvajalca in njegova blagovna znamka,

– uradna oznaka odobritve tipa merila,

– oznaka tipa števca,

– serijska številka števca in leto izdelave,

– referenčna napetost,

– tokovna obremenitev števca:

a) pri števcih za direktno priključitev morata biti podana temeljni in najvišji tok,

b) pri števcih za indirektno priključitev mora biti podan sekundarni tok tokovnega transformatorja, na katerega se števec lahko priključi,

– referenčna frekvenca v Hz,

– točnostni razred,

– konstanta števca v varh/imp oziroma imp/varh ali dekadnemu množilniku osnovne enote,

– referenčna temperatura, če je ta različna od 23 °C,

– oznaka dvojne izolacije, če števec izpolnjuje pogoje za dvojno izolacijo,

– vrednost kvanta energije pri števcih z impulznim daljnikom, npr. x varh/imp ali x imp/varh,

– napis oziroma oznaka, s katero se opredeli preprečitev protitečne registracije pri števcih, pri katerih ni dovoljeno protitečno registriranje.

7. člen

Na števcu morajo biti tudi naslednji podatki:

– priključna shema ali številka priključne sheme,

– označene morajo biti vse priključne sponke na priključnici po standardni ali priloženi vezalni shemi.

Transformatorski števec mora imeti posebno napisno ploščico, na katero je pozneje mogoče vpisati podatke o merilnih transformatorjih.

8. člen

Števci, pri katerih dodatna naprava ni priključena na enako napetost kot števec, morajo imeti označeno referenčno napetost dodatne naprave.

9. člen

Vsak števec mora biti opremljen z vezalno shemo, ki določa vezavo zunanjih vodnikov z električnimi tokokrogi števca, po potrebi pa tudi notranjo vezavo števca z dodatnimi tokokrogi in tarifnimi napravami. Vezalna shema mora biti na napisni ploščici števca ali na notranji strani pokrova priključnice.

Vezalna shema mora biti natisnjena tako, da ostane pri normalnih pogojih delovanja trajno vidna.

VI. UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

10. člen

Preskus tipa števca se izvede na podlagi dokumentacije, ki jo mora proizvajalec ali njegov predstavnik priložiti zahtevi za odobritev tipa in mora vsebovati:

1. splošno in drugo dokumentacijo, določeno z drugimi meroslovnimi predpisi, ki omogoča ugotovitev skladnosti tipa števca z zahtevami tega pravilnika.

2. navodila za uporabo v slovenskem jeziku, ki morajo vključevati tudi:

– splošne informacije in opis dodatnih naprav, ki so števcu dograjene,

– opis in delovanje programske opreme, če je števec opremljen z mikroprocesorjem.

11. člen

Pregled števca vsebuje tudi preveritev proizvajalčevih pisnih navodil za uporabo, da se ugotovi, ali so pravilni postopki jasno navedeni, zlasti tisti iz 6. člena.

12. člen

Postopki za ugotavljanje skladnosti števca z zahtevami tega pravilnika so opisani v standardu SIST EN 61268 in pripadajočih dodatkih.

13. člen

Prva overitev vključuje tudi vizualni pregled vsakega števca, s katerim se ugotovi skladnost z odobrenim tipom.

Prva overitev se izvede s pomočjo ustreznih sredstev za preskušanje ter s preskusi, ki so opisani v standardu SIST EN 61268 in sicer v takem obsegu, da se ugotovi skladnost z zahtevami tega pravilnika najmanj iz točke 2.1 4. člena in preskusa konstante števca.

14. člen

Dovoljeni največji dopustni pogrešek pri rednih overitvah ne sme biti večji od največjega dopustnega pogreška pri prvi overitvi. Redne overitve se izvedejo z enakimi sredstvi za preskušanje in preskusi kot pri prvi overitvi.

15. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-6/99

Ljubljana, dne 14. julija 1999.

Minister
za znanost in tehnologijo
dr. Lojze Marinček l. r.

2811. Pravilnik o materialnem varstvu arhivskega in dokumentarnega gradiva

Na podlagi drugega odstavka 6. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, 32/97), izdaja minister za kulturo

PRAVILNIK o materialnem varstvu arhivskega in dokumentarnega gradiva

1. člen

(1) Ta pravilnik določa načine izvajanja materialnega varstva arhivskega in dokumentarnega gradiva (v nadaljnjem besedilu: gradivo), da se pri hranjenju, urejanju, popisovanju, uporabi, transportu in razstavljanju gradivo ne poškoduje, uniči ali kako drugače izgubi.

(2) Materialno varstvo iz prejšnjega odstavka obsega:

- določitev pogojev za ustreznost prostorov in opreme za hranjenje gradiva,
- določitev potrebnih ukrepov za zavarovanje gradiva pred tatvinami, vlomi, obrabo, prahom, ognjem, vodo, neustrezno temperaturo in vlago, vdorom ultravijoličnih žarkov, ter drugimi škodljivimi biološkimi, kemičnimi in fizikalnimi vplivi.

2. člen

Arhivi, javnopravne osebe ter imetniki zasebnega arhivskega gradiva zagotavljajo pogoje za materialno varstvo gradiva.

3. člen

(1) Gradivo, ki obsega več kot 30 tekočih metrov, se hrani v arhivskih skladiščih, z uporabo primerne opreme.

(2) Gradivo izven arhivskih skladišč se hrani v zaklenjenih kovinskih omarah, na mestu, varnem pred požarom in izlivom vode.

(3) V prostorih, kjer se hrani gradivo je prepovedano kaditi.

4. člen

(1) Arhivska skladišča se uporabljajo samo za hranjenje arhivskega gradiva.

(2) Arhivska skladišča morajo biti:

1. ločena od drugih prostorov,
2. na mestu, varnem pred vdorom vode, primerno oddaljena od plinskih, vodovodnih, kanalizacijskih napeljav, kurišč, dimovodov, glavnih vodov centralne kurjave in podobnih nevarnih napeljav in sistemov,
3. grajena protipotresno, iz požarnovarnih materialov,
4. grajena tako, da zagotavljajo pravilne mikroklimatske pogoje za hrambo gradiva,
5. ustrezno hidro in termo izolirana,
6. zavarovana pred požarom, vlomom in strelo,
7. opremljena z ustrezno električno napeljavo z napravami za izklopitev električnega toka v vseh skladiščih,
8. opremljena s svetili, ki so zavarovana pred škodljivimi sevanji.

(3) Arhivska skladišča morajo imeti:

1. kovinsko opremo,
2. ustrezne gasilne aparate in sisteme,
3. higrometre in termometre,
4. naprave za javljanje požarov, vlomov in izlivov vode,
5. zaščito pred vdorom ultravijoličnih žarkov, tudi če je gradivo s svojo tehnično opremo dovolj zavarovano,
6. ustrezno tehnično opremo za vse zvrsti in formate gradiva.

5. člen

Oprema arhivskih skladišč mora omogočati:

1. racionalno namestitve gradiva,
2. zavarovanje pred poškodbami,
3. lahko dostopnost do gradiva,
4. kroženje zraka in
5. enostavno čiščenje.

6. člen

Ukrepi za zavarovanje gradiva iz druge alineje 1. člena tega pravilnika obsegajo zlasti:

1. vzdrževanje arhivskih skladišč in arhivske opreme,
2. izklapljanje električnega toka, kadar ni nikogar v skladiščih,
3. razkuževanje gradiva pred njegovim vskladiščenjem ob prevzemu v arhiv,

4. osušitev vlažnega gradiva pred prevzemom in prese-litvijo,

5. vzdrževanje gradiva in prostorov v snažnem stanju,

6. razpraševanje vsega gradiva vsaj enkrat na leto,

7. stalno pregledovanje skladišč in gradiva ter odprav-ljanje okoliščin, ki bi lahko povzročile poškodbe gradiva,

8. redno prezračevanje arhivskih skladišč zato, da v njih ni škodljivih plinov,

9. zagotavljanje ustrezne temperature in vlage v arhiv-skih skladiščih,

10. obvezno stalno merjenje temperature in vlage ter vodenje evidence o temperaturi in zračni vlagi v vsakem arhivskem skladišču posebej.

7. člen

(1) V arhivskih skladiščih in pri obdelavi in uporabi gradiva se ne uporablja odprt ogenj in kakršnekoli snovi ali naprave, ki bi utegnile gradivo poškodovati ali na kakšen drugi način uničiti.

(2) V bližini arhivskih skladišč se ne sme hraniti gorljivih snovi.

8. člen

Arhivsko gradivo in dokumentarno gradivo, ki se trajno hrani, se pripravi za trajno hranjenje tako da se:

1. gradivo zravna oziroma zloži v format, primeren za skladiščenje,

2. gradiva ne obrezuje,

3. gradivo vloži v ustrezne arhivske škatle oziroma dru-gre tehnične enote, ki se uporabljajo za opremo arhivskih enot in ne smejo biti neprodušno zaprte, preprečevati pa morajo vdor prahu,

4. gradivo velikih formatov polaga v kovinske predal-nike in le izjemoma obeša,

5. ob urejanju odstranijo kovinski predmeti in folije (umetne snovi), ki nimajo dokumentarne vrednosti, vendar tako, da ostanejo vidne prvotne celote spisov,

6. arhivske škatle in druge tehnične enote postavljajo ali polagajo na police,

7. vezano in nevezano gradivo večje od A3 formata na policah leži in sicer največ 3 enote ena nad drugo,

8. gradivo zaščiti z opremo iz kemijsko obstojnih mate-rialov.

9. člen

(1) Pri hranjenju, urejanju in uporabi gradiva je potreb-no z gradivom ravnati previdno, da se ne poškoduje ali uniči in se ohrani njegova izvirna pričevalnost.

(2) Gradiva se ne sme pregibati, po njem se ne sme pisati, risati, lepiti, drgniti, radirati ali z njega na kakršenkoli način odstranjevati pisave.

(3) Pri urejanju arhivskega gradiva se paginira s svinčni-kom ali izjemoma s tušem tako, da je razvidno, da je bila paginacija pripisana pri urejevalnem delu v arhivu.

10. člen

Za materialno varovanje novih nosilcev zapisov (npr. film, fotografija, magnetofonski trak, gramofonska plošča, magnetni trak ali disketa, optični disk), se smiselno uporab-ljajo določbe 6. do 8. člena tega pravilnika, z upoštevanjem materialnih lastnosti nosilca zapisa.

11. člen

Prenos in prevoz arhivskega gradiva se izvaja na način in z opremo, ki zagotavlja zaščito arhivskega gradiva pred mehanskimi, toplotnimi in kemijskimi poškodbami.

12. člen

(1) Poškodovano arhivsko gradivo in arhivsko gradivo, ki se daje veliko v uporabo ter posebno dragoceno arhivsko gradivo se ne daje v uporabo v izvirniku, ampak samo v kopiji.

(2) Poškodovano arhivsko gradivo se konservira v najkrajšem času.

(3) Poškodovano arhivsko gradivo se restavrira, če se s tem ne škodi izvirni pričevalnosti gradiva.

13. člen

(1) Arhivsko gradivo se lahko razstavlja le v prostorih, ki so varni pred požarom, vdorom vode, in tatvinami.

(2) Razstavni prostor mora imeti preverjeno ustrezno klimo, svetlobo in opremo.

(3) Način, trajanje in čas razstavljanja arhivskega gradiva mora upoštevati naravo in obliko gradiva.

14. člen

(1) Arhivsko gradivo se varnostno mikrofila ali skenira.

(2) Varnostni posnetki se hranijo ločeno od izvirnika.

15. člen

Pristojni arhivi za javnopravne osebe in imetnike zasebnega arhivskega gradiva lahko podrobneje določijo oblike izvajanja materialnega varstva po določbah tega pravilnika.

16. člen

Poleg določb tega pravilnika se za zagotavljanje materialnega varstva arhivskega in dokumentarnega gradiva smiselno uporabljajo tudi ustrezni veljavni ISO standardi, britanski standard BS 5454 "Recommendation for the storage and exhibition of archival documents", ter knjiga Michela Ducheina "Les bâtiments d'archives. Construction et équipements", Paris, Archives Nationales 1985, za področje filma, fotografij in drugih novejših nosilcev zapisov, pa tudi ustrezni ANSI standardi.

17. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe navodila o načinu izvajanja materialnega varstva arhivskega in registraturnega gradiva (Uradni list SRS, št. 10/69).

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 036-9/99

Ljubljana, dne 13. julija 1999.

Minister
za kulturo
Jožef Školč l. r.

2812. Pravilnik o strokovni obdelavi in evidencah arhivskega gradiva

Na podlagi drugega odstavka 11. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, 32/97) izdaja minister za kulturo

PRAVILNIK
o strokovni obdelavi in evidencah arhivskega gradiva

1. Splošna določba

1. člen

(1) Ta pravilnik določa pravila strokovne obdelave arhivskega gradiva ter vrste in oblike evidenc arhivskega gradiva.

(2) Strokovna obdelava arhivskega gradiva obsega urejanje, popisovanje, izdelavo arhivskih pripomočkov za uporabo in zagotovitev dostopnosti arhivskega gradiva.

2. Strokovna obdelava arhivskega gradiva

2.1. Urejanje arhivskega gradiva

2. člen

(1) Arhivsko gradivo se ureja po strokovnih načelih provenience in prvotne ureditve.

(2) Načelo provenience (načelo izvora) obravnava arhivsko gradivo, ki je nastalo v času delovanja ene pravne osebe, fizične osebe oziroma družine, kot celoto.

(3) Načelo prvotne ureditve zahteva, da se arhivsko gradivo ohranja s takim sistemom ureditve, kot mu ga je dala pravna, fizična oseba oziroma družina, pri kateri je nastalo arhivsko gradivo.

(4) Če prvotna ureditev ni ohranjena, ali je ni mogoče v razumnem roku obnoviti, se arhivsko gradivo razčleni po funkcijah oziroma nalogah ustvarjalca, po vsebini, po vrstah gradiva ali po časovnih obdobjih, oziroma na podlagi kombinacije navedenih načinov.

3. člen

(1) Arhivski fond je arhivsko gradivo, ki je nastalo v času delovanja ene pravne osebe, fizične osebe oziroma družine (v nadaljnjem besedilu: ustvarjalec arhivskega gradiva).

(2) Arhivska zbirka obsega arhivsko gradivo različnih provenienc oziroma različnih ustvarjalcev arhivskega gradiva, ki je zbrano po vsebini, vrstah arhivskega gradiva in drugih kriterijih.

(3) Arhivski fondi in zbirke so praviloma fizično razdeljeni na arhivske enote. Arhivske enote so osnovne enote ureditve (dokumenti, spisi, zadeve, dosjeji, serije), ki so se oblikovale pri ustvarjalcu arhivskega gradiva ali naknadno v arhivu.

(4) Sistem ureditve arhivskega gradiva obsega strukturo, razčlenitev in sistem razvrščanja arhivskih enot.

(5) Arhivske enote se razvrščajo vsebinsko, geografsko, številčno, kronološko ali abecedno, oziroma na podlagi kombinacije navedenih načinov.

4. člen

(1) Če se pri urejanju arhivskega gradiva ugotovi, da se arhivsko gradivo podvaja, se lahko tako arhivsko gradivo komisijsko uniči.

(2) Direktor arhiva ustanovi komisijo in imenuje njene člane izmed strokovnih delavcev arhiva.

(3) Komisija odobri uničenje arhivskega gradiva iz prvega odstavka tega člena in zapisniško potrdi, da je arhivsko gradivo uničeno.

2.2. Popisovanje arhivskega gradiva

5. člen

(1) Arhivsko gradivo se popisuje po naslednjih nivojih: fond ali zbirka, podfond, serija, podserija, osnovna enota združevanja dokumentov (spis, zadeva, dosje) oziroma dokument.

(2) Nivoji iz prejšnjega odstavka so popisne enote.

6. člen

(1) Elementi popisovanja arhivskega gradiva so podatki, ki identificirajo popisno enoto, navajajo njen izvor, vsebino in ureditev popisne enote, pogoje dostopnosti in uporabe ter povezave popisne enote.

(2) Elementi identifikacije so:

- signatura popisne enote,
- prejšnje signature popisne enote,
- klasifikacijska oznaka popisne enote,
- številka tehnične enote,
- naslov popisne enote,
- obdobje nastanka arhivskega gradiva popisne enote,
- obseg popisne enote,
- zunanje značilnosti arhivskega gradiva,
- nivo popisa.

(3) Elementi izvora so:

- ime pravne osebe, fizične osebe oziroma družine, od katere izvira arhivsko gradivo,
- čas obstoja ustvarjalca,
- historiat ustvarjalca,
- ime izročitelja arhivskega gradiva,
- datum izročitve arhivskega gradiva,
- odgovorna oseba za nastanek arhivskega gradiva (avtor).

(4) Elementi vsebine in ureditve so:

- vsebina arhivskega gradiva, navedena na opisni način ali z deskriptorji oseb, krajev in stvari,
- sistem ureditve arhivskega gradiva,
- kriteriji valorizacije, odbiranja in izločanja.

(5) Elementi dostopnosti in uporabe so:

- pravni status arhivskega gradiva,
- pogoji in roki dostopnosti,
- avtorske pravice,
- jezik in pisava arhivskega gradiva,
- stanje ohranjenosti, ter
- pripomočki za uporabo.

(6) Elementi povezav so:

- drugi imetniki delov arhivskega gradiva popisne enote,
- kopije arhivskega gradiva, ne glede na tehnologijo kopiranja,
- vsebinsko sorodno gradivo,
- objave arhivskega gradiva.

7. člen

(1) Signaturo popisne enote sestavljajo oznaka države, arhiva, številka fonda ali zbirke ter oznaka popisne enote. Glede na vrsto arhivskega gradiva se lahko uporabljajo kot signature popisnih enot tudi številke tehničnih enot.

(2) Oznaka za državo Slovenijo je SI, oznake arhivov so AS (Arhiv Republike Slovenije), ZAC (Zgodovinski arhiv Celje), PAK (Pokrajinski arhiv Koper), ZAL (Zgodovinski arhiv Ljubljana), PAM (Pokrajinski arhiv Maribor), PANG (Pokrajinski arhiv Nova Gorica) ter ZAP (Zgodovinski arhiv Ptuj).

8. člen

Pri popisovanju se uporabljajo tudi mednarodno priznana strokovna pravila popisovanja arhivskega gradiva, ki jih sprejme Mednarodni arhivski svet in jih objavi Arhiv Republike Slovenije.

2.3. Arhivski pripomočki za uporabo arhivskega gradiva

9. člen

(1) Arhivski pripomočki so vodniki, popisi, inventarji, kazala in drugi pripomočki za uporabo arhivskega gradiva.

(2) Odločitev o izboru vrste pripomočka v konkretnem primeru je odvisna od vrste arhivskega gradiva, nivoja in intenzitete popisa arhivskega gradiva.

(3) Arhivski pripomočki vsebujejo vse ali nekatere elemente iz 6. člena tega pravilnika.

10. člen

(1) Arhivski popis vsebuje, ne glede na nivo popisovanja, najmanj signaturo, naslov oziroma vsebino, čas nastanka, obseg popisne enote in oznako nivoja popisovanja.

(2) Arhivski inventar je sistematičen popis arhivskih enot s kazalom stvari, oseb in krajev, vsebovanih v inventarju, v uvodnem delu pa obsega elemente izvora. Arhivski inventar se izdeluje za pomembnejše fonde oziroma zbirke ali njihove dele, določene teme, časovna obdobja ali vrste gradiva.

(3) Arhivski vodnik po fondih in zbirkah arhiva je popis na nivoju fondov oziroma zbirk. Arhivski vodnik vsebuje najmanj signaturo, naslov, čas nastanka in obseg fonda oziroma zbirke. Fondi oziroma zbirke so v vodniku razvrščeni na podlagi tektonike arhiva. Arhivski vodnik vsebuje tudi podatke o strukturi, elementih izvora in vsebini fondov oziroma zbirk, kolikor so potrebni za splošno informacijo uporabnikov; v uvodnem delu pa vsebuje zgodovino arhiva in njegovega arhivskega gradiva ter navedbo pogojev dostopnosti in uporabe.

(4) Arhivski vodnik za posamezen fond, določeno temo, časovno obdobje ali vrsto gradiva, obsega podatke iz prejšnjega odstavka o fondu oziroma zbirki, oziroma o delih fondov oziroma zbirk, ki vsebujejo ustrezno arhivsko gradivo.

11. člen

(1) Ovoji, mape, škatle, fascikli, knjige, koluti, diskete in druge tehnične enote, ki se uporabljajo za opremo arhivskih enot, so zaporedno oštevilčeni v okviru fonda oziroma zbirke.

(2) Če je v fondu ali zbirki več vzporednih številčenih tehničnih enot, se morajo te ločiti s posebnimi oznakami.

(3) Tehnična enota ima na vidnem mestu označene naslednje podatke:

1. oznako arhiva, ki hrani arhivsko gradivo,
2. signaturo arhivskega fonda oziroma zbirke, lahko tudi ime,
3. zaporedno številko tehnične enote v okviru fonda oziroma zbirke,
4. začetno in končno signaturo arhivskih enot v okviru tehnične enote,
5. izjemoma tudi oznako vsebine.

2.4. Zagotovitev dostopnosti arhivskega gradiva

12. člen

(1) S popisovanjem po elementih iz 6. člena tega pravilnika se v arhivih oblikuje podatkovna zbirka arhivskega informacijskega sistema, ki se lahko vodi računalniško v skladu s standardi in predpisi, ki zagotavljajo kvaliteto informacij.

(2) Podatkovne zbirke iz prejšnjega odstavka so povezane v enoten informacijski sistem.

13. člen

Arhivi morajo za preteklo koledarsko leto objaviti:

– seznam v preteklem letu prevzetih fondov, delov fondov ali zbirk z osnovnimi podatki o obdobju nastanka in količini arhivskega gradiva,

– seznam v preteklem letu izdelanih pripomočkov za uporabo fondov, zbirk ali njihovih delov.

3. Vrste in oblike evidenc arhivskega gradiva

14. člen

(1) Arhivi vodijo naslednje evidence:

1. register fondov in zbirk,
2. evidenco o prevzemih arhivskega gradiva,
3. evidenco o arhivskem gradivu, ki se nahaja izven države, in zadeva Slovenijo in Slovence,
4. evidenco javnih simbolov, grbov, zastav, pečatov, žigov in štampiljk na ravni države.

(2) Za vodenje evidenc, določenih s tem pravilnikom, se vzpostavi zahtevana dokumentacijska podpora (v nadaljnjem besedilu: dokumentacija).

(3) Evidence in dokumentacija se trajno hrani.

15. člen

(1) Arhiv izvede vsakih deset let strokovni pregled vsega arhivskega gradiva, ki se nahaja v arhivu.

(2) Strokovni pregled opravi komisija, ki jo v ta namen imenuje direktor arhiva izmed strokovnih delavcev arhiva.

(3) O poteku strokovnega pregleda in zaključnih ugotovitvah se sestavi zapisnik.

3.1. Register fondov in zbirk

16. člen

(1) Register fondov in zbirk je razvrščen po signaturah fondov in zbirk in vsebuje naslednje podatke:

- signaturo fonda oziroma zbirke,
- ime fonda oziroma zbirke,
- klasifikacijsko oznako fonda oziroma zbirke,
- ime oziroma imena ter obdobje obstoja ustvarjalca arhivskega gradiva,
- začetno in končno leto obdobja, v katerem je arhivsko gradivo nastalo,
- količino arhivskega gradiva v tekočih metrih in številu tehničnih enot,
- datum oziroma datume prevzema arhivskega gradiva v arhiv,
- ime izročitelja oziroma izročiteljev.

(2) Podatki se vpisujejo v register fondov in zbirk v petnajstih dneh po prevzemu arhivskega gradiva v arhiv, po zaključku del na arhivskem gradivu ali po kakršnikoli spremembi podatkov v zvezi z arhivskim gradivom.

17. člen

Dosjeji fondov in zbirk sestavljajo dokumentacijo k registru fondov in zbirk in obsegajo najmanj:

- podatke o ustanovitvi, statusnih spremembah, prenehanju, notranji organiziranosti in dejavnostih ustvarjalca arhivskega gradiva,
- dokumentacijo o prevzemu arhivskega gradiva v arhiv vključno s popisom prevzetega gradiva,
- zapisnike in zaznamke o dejstvih, ki so vplivali na ohranjenost arhivskega gradiva,
- zapisnike in zaznamke o stanju urejenosti arhivskega gradiva pred začetkom del,
- podatke o strukturi fonda,
- zapisnik o načinih, na podlagi katerih je bilo gradivo valorizirano, urejeno in popisano,
- seznam kategorij nepotrebnih delov gradiva, ki so bili v arhivu izločeni, z utemeljitvijo,
- dokumentacijo o potrebnih in opravljenih konservatorskih oziroma restavratorskih delih na arhivskem gradivu,
- dokumentacijo o potrebnem in opravljenem mikrofilmanju, skeniranju ali drugačnem kopiranju arhivskega gradiva,

– v arhivu izdelane pripomočke za uporabo arhivskega gradiva.

3.2. Evidenca o prevzemih arhivskega gradiva

18. člen

(1) Evidenca o prevzemih arhivskega gradiva (v nadaljnjem besedilu: prevzemna knjiga) obsega:

- zaporedno številko,
- datum prevzema,
- ime izročitelja,
- ime fonda oziroma zbirke,
- začetno in končno leto obdobja, v katerem je arhivsko gradivo nastalo,
- količino arhivskega gradiva,
- povezave (drugi vpisi fonda oziroma zbirke v prevzemni knjigi),
- opombe.

(2) Prevzemna knjiga je pri računalniškem vodenju registra fondov in zbirk njegov sestavni del in se ne vodi kot posebna evidenca.

3.3. Evidenca o arhivskem gradivu, ki se nahaja izven države ter zadeva Slovenijo in Slovence

19. člen

Evidenca o arhivskem gradivu, ki se nahaja izven države ter zadeva Slovenijo in Slovence, obsega:

- zaporedno številko,
- datum vpisa,
- naziv arhiva, ki hrani arhivsko gradivo,
- signaturo fonda oziroma zbirke, iz katere je bilo arhivsko gradivo evidentirano,
- klasifikacijsko oznako fonda oziroma zbirke, iz katere je bilo evidentirano arhivsko gradivo,
- ime fonda oziroma zbirke,
- obdobje nastanka popisanega gradiva,
- obseg popisanega arhivskega gradiva,
- ime in priimek osebe (oseb), ki je popisovala arhivsko gradivo,
- čas popisovanja arhivskega gradiva.

20. člen

Dokumentacija o arhivskem gradivu, ki je izven države ter zadeva Slovenijo in Slovence, obsega:

- popise, inventarje, vodnike in druge pripomočke, ki so jih izdelali tuji arhivi,
- popise, inventarje, vodnike in druge pripomočke, ki so nastali kot rezultat evidentiranja takega gradiva,
- popise posnetkov ali kopij (ne glede na način izdelave) takega arhivskega gradiva, ki so bile pridobljene zaradi dopolnjevanja gradiva v arhivih ali zaradi raziskovalnih potreb.

21. člen

Arhivi in druge javnopravne osebe, ki so evidentirale arhivsko gradivo, ki je izven države ter zadeva Slovenijo in Slovence ali pridobile posnetke ali kopije takega arhivskega gradiva, morajo po končanem evidentiranju oziroma po pridobitvi posnetkov ali kopij arhivskega gradiva dostaviti Arhivu Republike Slovenije arhivske pripomočke iz druge alineje prejšnjega člena. Popis mora temeljiti na fondu, iz katerega je bilo evidentirano arhivsko gradivo.

22. člen

Arhiv Republike Slovenije objavi vsako leto seznam dokumentacije o arhivskem gradivu iz druge alineje 20. člena tega pravilnika, ki jo je prejel v preteklem letu.

3.4. Evidenca javnih simbolov, grbov, zastav, pečatov, žigov in štamplik na ravni države

23. člen

(1) Evidenco javnih simbolov, grbov, zastav, pečatov, žigov in štamplik vodi Arhiv Republike Slovenije.

(2) Evidenca se vodi po subjektih, ki predpisujejo javne simbole, grbe, zastave, pečate, žige in štampljke.

(3) Evidenca obsega naslednje podatke:

- tekočo številko,
- naziv in naslov subjekta,
- datum vpisa v evidenco,
- datum ter številko predpisa o grbu oziroma zastavi.

(4) Priloga evidenci je dokumentacija, ki vsebuje dokumente iz 24. člena tega pravilnika.

24. člen

(1) Državni organi in organi lokalnih skupnosti, ki so pristojni za sprejem predpisov o javnih simbolih, grbih in pečatih morajo v treh mesecih od sprejema, spremembe ali dopolnitve predpisa o javnih simbolih, grbih in pečatih, izročiti Arhivu Republike Slovenije slikovni prikaz grba in zastave, predpis, ki določa geometrijska, likovna ter barvna pravila za oblikovanje grba in zastave (vključno z navedbo kode barve) ter odtise pečatov, žigov in štamplik, ki jih uporabljajo.

(2) Slikovnemu prikazu je potrebno priložiti utemeljitev, ki pojasnjuje zgodovinske osnove ter simboliko, ki jo predstavlja grb oziroma zastava.

(3) Slikovna prikaza zastave in grba morata biti v barvah, na listu velikosti A4.

4. Prehodni določbi

25. člen

Državni organi in organi lokalnih skupnosti morajo v šestih mesecih od uveljavitve tega pravilnika dostaviti Arhivu Republike Slovenije dokumentacijo iz 24. člena tega pravilnika o javnih simbolih, grbih, zastavah, pečatih, žigih in štamplikah, ki se že uporabljajo.

26. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o sestavi in vodenju evidenc arhivskega gradiva (Uradni list SRS, št. 34/81, 2/82) in pravilnika o strokovni obdelavi in izdelavi pripomočkov za raziskave arhivskega gradiva (Uradni list SRS, št. 11/88).

5. Končna določba

27. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 036-7/99

Ljubljana, dne 13. julija 1999.

Minister
za kulturo
Jožef Školč l. r.

2813. Pravilnik o strokovni usposobljenosti delavcev javnopravnih oseb, ki delajo z dokumentarnim gradivom

Na podlagi četrtega odstavka 21. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, 32/97) izdaja minister za kulturo

PRAVILNIK o strokovni usposobljenosti delavcev javnopravnih oseb, ki delajo z dokumentarnim gradivom

1. člen

(1) Ta pravilnik določa podrobnejša merila za strokovno usposobljenost, program poteka strokovnega usposabljanja in potek preizkusa strokovne usposobljenosti delavcev javnopravnih oseb, ki delajo z dokumentarnim gradivom.

(2) S tem pravilnikom se določa tudi sestavo in oblikovanje komisij za preizkus strokovne usposobljenosti, način opravljanja preizkusov in vodenje evidence o preizkusih.

2. člen

(1) Delavec javnopravne osebe, ki dela z dokumentarnim gradivom (v nadaljnjem besedilu: delavec), mora poleg dokončane srednje izobrazbe izkazovati strokovno usposobljenost za delo z dokumentarnim gradivom.

(2) Strokovna usposobljenost za delo z dokumentarnim gradivom se izkazuje s potrdilom o opravljenem preizkusu strokovne usposobljenosti po opravljenem strokovnem usposabljanju.

3. člen

(1) V postopku strokovnega usposabljanja pridobi delavec znanja o:

- namenu varstva dokumentarnega in arhivskega gradiva,
- dolžnostih javnopravnih oseb glede varstva dokumentarnega in arhivskega gradiva,
- pravilih pisarniškega poslovanja glede dokumentarnega gradiva pred prenosom v stalno zbirko,
- načinu urejanja dokumentarnega gradiva v stalni zbirki,
- možnostih arhiviranja s pomočjo mikrofilmanja in skeniranja dokumentarnega gradiva,
- rokih hranjenja dokumentarnega gradiva,
- načinu in postopku odbiranja arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva,
- dokumentarnem gradivu, ki ima lastnosti arhivskega gradiva,
- načinu in postopku izročanja arhivskega gradiva arhivu,
- postopku za uporabo dokumentarnega gradiva v stalni zbirki,
- varstvu tajnosti, osebnih podatkov in podatkov, ki se nanašajo na zasebnost,
- načinu varovanja dokumentarnega gradiva pred poškodbami, uničenjem in izgubo,
- načinu uporabe informacijske tehnologije pri delu z dokumentarnim gradivom.

(2) Strokovno usposabljanje poteka v skladu s programom strokovnega usposabljanja, ki ga predpiše minister, pristojen za kulturo.

4. člen

(1) Arhivi organizirajo strokovno usposabljanje za delo z dokumentarnim gradivom.

(2) Regionalni arhivi in Arhiv Republike Slovenije organizirajo preizkuse strokovne usposobljenosti za delavce tistih javnopravnih oseb, za katere varujejo arhivsko gradivo.

(3) Javnopravna oseba mora zagotoviti materialne in druge možnosti za strokovno usposabljanje delavcev po tem pravilniku.

5. člen

(1) Delavec opravlja po zaključku strokovnega usposabljanja preizkus strokovne usposobljenosti pred tričlansko komisijo.

(2) Predsednika in člane komisij imenuje minister, pristojen za kulturo, izmed strokovnih delavcev arhiva in na predlog regionalnih arhivov ali Arhiva Republike Slovenije.

(3) Komisija oceni uspeh kandidata z oceno "uspešno" ali "neuspešno".

(4) Če kandidat preizkusa ne opravi mu komisija določi rok, po katerem lahko ponovno opravlja preizkus.

6. člen

(1) Preizkus strokovne usposobljenosti se opravlja ustno ali pisno.

(2) Preizkus strokovne usposobljenosti lahko traja za posameznega kandidata največ 30 minut.

(3) O poteku preizkusa strokovne usposobljenosti se vodi zapisnik.

(4) Zapisnikarja določi direktor arhiva izmed strokovnih delavcev arhiva.

(5) Zapisnikar mora imeti najmanj srednjo izobrazbo.

7. člen

(1) Kandidatu, ki je preizkus strokovne usposobljenosti uspešno opravil, se izda potrdilo o preizkusu. Potrdilo podpiše predsednik komisije.

(2) Potrdilo se vroči kandidatu najkasneje v osmih dneh od dneva preizkusa.

(3) Obrazec potrdila o preizkusu strokovne usposobljenosti je priloga tega pravilnika.

8. člen

(1) Regionalni arhivi in Arhiv Republike Slovenije vodijo evidenco preizkusov strokovne usposobljenosti, ki vsebuje:

- zaporedno številko,
- priimek in ime kandidata,
- datum in kraj rojstva,
- naziv javnopravne osebe, kjer je kandidat zaposlen,
- datum opravljanja preizkusa,
- uspeh na preizkusu,
- podpis predsednika komisije.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka se vodijo za tiste delavce, ki z vodenjem podatkov o preizkusu strokovne usposobljenosti soglašajo.

9. člen

(1) Delavec, ki začne delati z dokumentarnim gradivom in ni strokovno usposobljen za delo z njim, mora v roku šestih mesecev po začetku dela uspešno opraviti preizkus strokovne usposobljenosti za delo z dokumentarnim gradivom.

(2) Javnopravna oseba, pri kateri dela delavec iz prejšnjega odstavka, ga mora prijaviti za opravljanje preizkusa strokovne usposobljenosti najmanj trideset dni pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

(3) Prijava mora vsebovati priimek in ime kandidata, datum in kraj rojstva ter datum pričetka dela z dokumentarnim gradivom. Prijavi je treba priložiti potrdilo o izobrazbi.

10. člen

(1) Arhiv obvesti kandidata o času in kraju strokovnega usposabljanja oziroma preizkusa strokovne usposobljenosti.

(2) Kandidat mora biti obveščen o dejstvih iz prejšnjega odstavka najmanj 15 dni pred začetkom strokovnega usposabljanja oziroma preizkusa strokovnega usposabljanja.

11. člen

Predsedniku in članom komisije za preizkus strokovne usposobljenosti ter zapisnikarju pripada plačilo za delo in povračilo stroškov v zvezi z delom, v višini, ki jo določi minister, pristojen za kulturo.

12. člen

Stroške preizkusa strokovne usposobljenosti delavcev plačajo javnopravne osebe v višini, ki jo določi minister, pristojen za kulturo.

13. člen

Fizične osebe, ki delajo z dokumentarnim gradivom v zasebni lasti, lahko opravljajo preizkus strokovne usposobljenosti po tem pravilniku.

14. člen

(1) Delavci, ki so opravili preizkus strokovne usposobljenosti za delo z dokumentarnim gradivom na podlagi pravilnika o strokovni usposobljenosti delavcev družbenih pravnih oseb ter članov društev, ki delajo z dokumentarnim gradivom (Uradni list SRS, št. 15/83) so usposobljeni za delo z dokumentarnim gradivom na podlagi tega pravilnika.

(2) Delavci, ki so ob uveljavitvi tega pravilnika delali z dokumentarnim gradivom in za to niso strokovno usposobljeni morajo opraviti preizkus strokovne usposobljenosti v enem letu po uveljavitvi tega pravilnika.

15. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o strokovni usposobljenosti delavcev družbenih pravnih oseb ter članov društev, ki delajo z dokumentarnim gradivom (Uradni list SRS, št. 15/83).

16. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 036-8/99

Ljubljana, dne 13. julija 1999.

Minister
za kulturo
Jožef Školč I. r.

2814. Pravilnik o odbiranju in izročanju javnega arhivskega gradiva arhivu

Na podlagi tretjega odstavka 24. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, 32/97) izdaja minister za kulturo

P R A V I L N I K **o odbiranju in izročanju javnega arhivskega** **gradiva arhivu**

1. Splošna določba

1. člen

Ta pravilnik določa način in postopek odbiranja javnega arhivskega gradiva (v nadaljnjem besedilu: arhivskega gradiva) iz dokumentarnega gradiva in postopek izročanja javnega arhivskega gradiva arhivu.

2. Vrednotenje in odbiranje arhivskega gradiva

2. člen

(1) Odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva se opravi na podlagi vrednotenja dokumentarnega gradiva.

(2) Načela in kriteriji za vrednotenje dokumentarnega gradiva so:

- potrebe zgodovinskega, drugih znanosti in kulture, s tem da se upošteva najpogostejše uporabljeno arhivsko gradivo za te namene,
- pomembnost vsebine gradiva, ki se ugotavlja z neposredno analizo ali s predvidevanjem,
- specifičnost dogodkov in pojavov, za katere je potrebno ohraniti več gradiva ali gradivo v celoti,
- specifičnost kraja ali območja, na katerega se nanaša gradivo, oziroma na katerem je gradivo nastalo,
- pomen javnopravne osebe, ki ustvarja gradivo,
- odločujoči organ,
- pomen avtorja gradiva,
- izvirnost dokumentov ter njihovo ponavljanje (dupliranje), tako da se v množici multipliciranega gradiva določi gradivo, ki najbolj popolno odraža vsebino,
- izvirnost podatkov in informacij ter njihovo ponavljanje, tako da se zagotavlja optimalno možno ohranjanje izvirnih zapisanih podatkov in informacij o naravi, stvareh, krajih, dogodkih, pojavih in osebah,
- zadovoljiva zastopanost masovnega enakovrednega gradiva na podlagi reprezentativnega izbora, glede na vrsto gradiva, kronološki presek ali statistične metode,
- ohranjenost in obseg nastalega gradiva,
- notranje in zunanje značilnosti gradiva kot so jezik, umetniška vrednost ali način zapisa.

(3) Dokumentarno gradivo za katerega se šteje, da je zaradi svojega pomena praviloma vedno arhivsko gradivo, je določeno v prilogi tega pravilnika.

(4) Javnopravna oseba odbira arhivsko gradivo v skladu z določili tega pravilnika in v skladu s pisnimi navodili pristojnega arhiva za odbiranje arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva.

3. člen

(1) Arhiv v pisnem navodilu javnopravni osebi za katero je pristojen, opredeli in podrobneje določi uporabo načel in kriterijev iz drugega odstavka prejšnjega člena in določi seznam dokumentarnega gradiva javnopravne osebe, ki ima lastnosti arhivskega gradiva.

(2) Pisno navodilo iz prejšnjega odstavka mora upoštevati organizacijsko strukturo javnopravne osebe ter način razvrščanja dokumentarnega gradiva, ki ga ta uporablja.

(3) Pri organih državne uprave, organih lokalnih skupnosti ter pravosodnih organih mora pisno navodilo temeljiti na načinu razvrščanja gradiva, predpisanem za pisarniško poslovanje.

4. člen

(1) Javnopravna oseba mora seznaniti arhiv s svojo organizacijsko strukturo, pristojnostmi oziroma nalogami, predmetom poslovanja, funkcijami in dejavnostjo, z načinom pisarniškega poslovanja ter evidencami o dokumentarnem gradivu.

(2) Javnopravna oseba mora dati arhivu tudi druge podatke, ki so potrebni za vrednotenje njenega dokumentarnega gradiva.

5. člen

(1) Arhivsko gradivo se odbira iz zaokroženih celot in kompletno, praviloma vsakih pet let, najkasneje pa pred izročitvijo gradiva arhivu.

(2) Javnopravna oseba mora pred pričetkom odbiranja arhivskega gradiva obvestiti o tem arhiv.

(3) Javnopravna oseba mora pri odbiranju upoštevati tudi strokovna navodila, ki jih lahko daje arhiv pred ali med odbiranjem arhivskega gradiva.

(4) Javnopravna oseba popiše odbrano arhivsko gradivo takoj po odbiranju, ga vzdržuje v urejenem stanju ter tehnično opremljenega do izročitve arhivu.

6. člen

(1) Javnopravna oseba mora zagotoviti hrambo dokumentarnega gradiva, ki ni bilo določeno kot arhivsko, tudi po odbiranju v skladu z roki hranjenja.

(2) Javnopravna oseba določi roke hranjenja dokumentarnega gradiva na podlagi predpisov in potreb poslovanja.

(3) Dokumentarno gradivo, za katerega je bilo ugotovljeno, da je arhivsko gradivo, se odbere in izroči arhivu ne glede na roke hranjenja iz prejšnjega odstavka.

3. Izročanje arhivskega gradiva

7. člen

Javnopravne osebe izročajo arhivsko gradivo arhivu v originalu, urejeno, popisano, v zaokroženih in kompletnih celotah ter tehnično opremljeno.

8. člen

(1) Original je vsak primarni oziroma izvirni zapis ne glede na pisno osnovo, način zapisa in pravno veljavnost dokumenta.

(2) Oblika izročitve arhivskega gradiva, ki je nastalo in je shranjeno v strojno berljivi obliki (magnetni in optični zapisi na magnetnih trakovih in disketah, optični diski in CD ROM-i) se lahko izjemoma določi z dogovorom med javnopravno osebo in arhivom.

(3) Dogovor iz prejšnjega odstavka je sestavni del pisnega navodila iz 3. člena tega pravilnika.

(4) Izročeni zapisi morajo biti kompatibilni z obstoječo informacijsko tehnologijo.

9. člen

Arhivsko gradivo je urejeno, če so posamezni dokumenti ali osnovne enote združevanja dokumentov, nastale v procesu poslovanja (zadeve, dosjeji), v sklopu arhivskega gradiva na mestu, ki je določeno z načinom pisarniškega poslovanja javnopravne osebe.

10. člen

Arhivsko gradivo je popisano, če javnopravna oseba po odbiranju arhivskega gradiva iz dokumentarnega gradiva izdela popis arhivskega gradiva, ki vsebuje naslednje elemente:

- naziv javnopravne osebe, od katere izvira arhivsko gradivo,
- obdobje (začetno in končno leto), iz katerega izvira arhivsko gradivo,
- skupni obseg izročenega arhivskega gradiva, izražen v dolžinskih metrih in s številom tehničnih enot (ovojev, map, škatel, fasciklov, knjig, kolotov, disket ipd.) ter s številom logičnih enot, kadar se prevzemajo digitalni nosilci zapisa,
- zaporedne številke tehničnih enot,
- opis vsebine arhivskega gradiva v tehničnih enotah oziroma oznake osnovnih enot združevanja dokumentov po vsebini ali po vrstah gradiva,
- ime in priimek delavca, ki je izdelal popis arhivskega gradiva,
- datum izdelave popisa arhivskega gradiva.

11. člen

Arhivsko gradivo je zaokrožena celota, če obsega arhivsko gradivo, nastalo v obdobju najmanj petih let.

12. člen

(1) Arhivsko gradivo je kompletna celota, če vsebuje celotno arhivsko gradivo, nastalo pri javnopravni osebi v časovnem obdobju, za katerega se izroča arhivsko gradivo arhivu.

(2) Arhivsko gradivo iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi:

- pisarniške in druge evidence o dokumentarnem in arhivskem gradivu, ne glede na njihovo obliko ali vrsto,
- tajno arhivsko gradivo ne glede na vrsto tajnosti, stopnjo zaupnosti ali rok trajanja zaupnosti,
- zbirke osebnih podatkov, če imajo značaj arhivskega gradiva,
- arhivsko gradivo, ki vsebuje podatke o zasebnosti posameznikov,
- tiskano ali drugače razmnoženo arhivsko gradivo, nastalo za potrebe obveščanja, kot interne publikacije in časopise, tiskane plane in poslovna poročila, tiskane zapi- snike sej ter drobne tiske (plakate, letake, prospekte, navo- dila, programe, vabila ipd.).

13. člen

(1) Arhivsko gradivo je tehnično opremljeno, če so:

1. osnovne enote združevanja dokumentov vložene v papirnate ovoje, mape in drugo zaščitno opremo, te pa vložene v tehnične enote (arhivske škatle, kolute in drugo ustrezno opremo),

2. filmski in mikrofilmski trakovi opremljeni s kovinskimi ali plastičnimi koluti,

3. magnetni trakovi, diskete in optični diski v plastičnih skatlah.

(2) Arhivsko gradivo ne sme biti speto s kovinskimi sponkami in drugimi kovinskimi predmeti in ne sme biti plastificirano.

(3) Tehnične enote morajo biti opremljene z napisi, ki vsebujejo:

- naziv javnopravne osebe, po potrebi tudi naziv orga- nizacijske enote, od katere izvira arhivsko gradivo,
- zaporedno številko tehnične enote,

po potrebi pa tudi:

- oznako vsebine gradiva v tehnični enoti,
- obdobje nastanka gradiva (datumi ali letnice).

14. člen

(1) Javnopravna oseba in arhiv sestavita zapisnik o izročitvi in prevzemu arhivskega gradiva arhivu.

(2) Zapisnik iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- naziv in naslov javnopravne osebe, ki izroča arhivsko gradivo ter ime in priimek odgovorne osebe,
- naziv in naslov arhiva, ki prevzema arhivsko gradivo ter ime in priimek odgovorne osebe,
- imena in priimke delavcev, ki so izvedli izročitev in prevzem,
- datum in kraj izročitve,
- naziv javnopravne osebe, od katere izvira arhivsko gradivo,
- oznako zbirke ali arhivskega gradiva, kadar se izroča- jo posamezni dokumenti,
- začetno in končno leto obdobja, iz katerega izvira izročeno arhivsko gradivo,
- obseg izročenega arhivskega gradiva, izražen v teko- čih metrih in s številom tehničnih enot ali s številom doku- mentov, kadar se izročajo posamezni dokumenti,
- navedbo arhivskega gradiva, ki je izjemoma še ostalo pri izročitelju in rok, do katerega bo izročeno,
- ugotovitve o ohranjenosti arhivskega gradiva in poja- snila izročitelja o tem,
- ugotovitve o dostopnosti arhivskega gradiva.

(3) Popis arhivskega gradiva iz 10. člena tega pravilni- ka je priloga zapisnika iz prvega odstavka tega člena.

15. člen

Javnopravna oseba nosi stroške v zvezi z odbiranjem, tehnično opremo in izročanjem arhivskega gradiva arhivu, vključno s prevozom oziroma dostavo arhivu.

16. člen

Organ, ki izvaja postopek prenehanja oziroma izvaja statusno spremembo javnopravne osebe brez znanega prav- nega naslednika, mora pred prenehanjem javnopravne ose- be obvestiti o tem pristojni arhiv in poskrbeti za odbiranje in izročanje arhivskega gradiva arhivu v skladu z zakonom in tem pravilnikom.

4. Dokumentacija o javnopravnih osebah, ki izročajo arhivsko gradivo arhivu

17. člen

(1) Arhivi vodijo dokumentacijo o javnopravnih osebah za katere so pristojni oziroma jim izročajo arhivsko gradivo.

(2) Dokumentacija se vodi po javnopravnih osebah in vsebuje:

- podatke o nazivu, organizaciji, pristojnostih in delo- vanju javnopravne osebe,
- podatke o pisarniškem poslovanju, še posebej o vr- stah pisarniških evidenc in načinih razvrščanja dokumentar- nega gradiva,
- podatke o ohranjanju, materialnem varovanju in ure- jenosti dokumentarnega gradiva,
- kopije izdanih pismenih navodil ter napotkov za odbi- ranje arhivskega gradiva,
- podatke o odbranem arhivskem gradivu, ki še ni bilo izročeno arhivu,
- zapisnike o izročitvi in prevzemu arhivskega gradiva,
- zapisnike in zaznamke o pojasnilih in izvajanju stro- kovnega nadzora,
- podatke o imetniku gradiva, če ni isti kot javnopravna oseba, od katere izvira arhivsko gradivo,
- podatke o delavcu javnopravne osebe, ki je odgovo- ren za izvajanje obveznosti po 21. členu zakona o arhivskem gradivu in arhivih, ter o delavcih, ki delajo z dokumentarnim gradivom.

18. člen

(1) Dokumentacijo o arhivskem gradivu javnopравnih oseb, ki same zagotavljajo varstvo lastnega arhivskega gradiva vodi pristojen arhiv.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- podatke o fondih, kot se vodijo v registru fondov,
- letne plane in poročila o delih na arhivskem gradivu,
- zaznamke o strokovnih stikih.

5. Uničenje nepotrebnega dokumentarnega gradiva

19. člen

(1) Po preteku rokov hranjenja lahko javnopravna oseba brez pristanka arhiva uniči oziroma odda v industrijsko predelavo dokumentarno gradivo, ki ni bilo določeno kot arhivsko.

(2) Če ni s predpisi ali drugače določeno, lahko javnopravna oseba, ne glede na rok hranjenja, dokumentarno gradivo, ki nima lastnosti arhivskega gradiva in je pisano na papirju, uniči, če je bilo to gradivo predhodno zaradi potreb poslovanja ali arhiviranja mikrofilmno, skenirano na magnetne ali optične nosilce ali kako drugače reproducirano.

(3) Če je javnopravna oseba zaradi potreb poslovanja ali arhiviranja mikrofilmala, skenirala na magnetne ali optične nosilce ali kako drugače reproducirala dokumentarno gradivo, ki ima lastnosti arhivskega gradiva, originalnega gradiva ne sme uničiti.

6. Končni določbi

20. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega pravilnika, se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o odbiranju in izročanju arhivskega gradiva arhivu (Uradni list SRS, št. 34/81, 2/82).

(2) Pismena navodila o odbiranju in izročanju arhivskega gradiva izdana na podlagi pravilnika iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje pisemenih navodil na podlagi tega pravilnika.

21. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 036-5/99

Ljubljana, dne 13. julija 1999.

Minister
za kulturo
Jožef Školč l. r.

Priloga:

Seznam dokumentarnega gradiva iz tretjega odstavka 2. člena tega pravilnika za katerega se šteje, da je praviloma vedno arhivsko gradivo

1. Glede na vrsto dokumentarnega gradiva:

- predpisi in drugi dokumenti pravnega in upravnega značaja, ki jih izdaja javnopravna oseba v okviru svoje pristojnosti (zakoni, podzakonski akti, uredbe, navodila, statuti, pravilniki, odločbe, sodbe, sklepi in drugo),
- uradne, javne evidence, vključno z zbirkami osebnih podatkov (uradne evidence, katastri, kartoteke, registri, sezname in drugo),
- lastni zapisniki sej z gradivom za seje organov in teles javnopravne osebe (skupščin, svetov, odborov, komisij,

delovnih teles, zborovanj, posvetovanj, seminarjev, okroglih miz in drugih organov),

- celotne pomembnejše zadeve iz upravnega postopka, za katerega je pristojna javnopravna oseba,
- celotni pomembnejši spisi pravosodnih organov, ločenih po vrstah zadev oziroma vpisnikov,
- dokumenti o ustanovitvi, organizaciji in likvidaciji javnopravne osebe,

- zapisniki o izidu volitev in referendumov,
- plani, poročila in analize vseh vrst (zlasti letni in pomembnejši posamezni),
- zbirna statistična poročila in analize (zlasti letna),
- proračuni in zaključni računi,
- gradbena dokumentacija z načrti objektov, katerih lastnik je javnopravna oseba,

- gradbeni načrti javnih objektov in izbor načrtov zasebnih objektov pri tistih upravnih organih, ki so pristojni za izdajo gradbenih dovoljenj,
- tehnološka dokumentacija,
- lastne premoženjsko pravne zadeve,
- vse premoženjsko pravne zadeve pri upravnih organih, ki zadevajo postopke nacionalizacij, zaplemb, denacionalizacij, vračanja premoženja, komasacij, agrarne reforme, lastninskega preoblikovanja,

- tiskano arhivsko gradivo: interne, uradne, poslovne, jubilejne publikacije, tiskani zapisniki sej, letna poročila in plani, reklamne objave, prospekti, letaki, plakati, vzorci tiskanih obrazcev in podobno gradivo, ki je nastalo pri poslovanju javnopravne osebe,

- pomembne poslovne in druge knjige (zlasti vpisne knjige, kronike, dnevniki, spomini),
- celovečerni in dokumentarni filmi,
- fotografije, filmi in videoposnetki o poslovanju in dejavnosti javnopravne osebe, o naravi, objektih, napravah, ljudeh, delavcih, pomembnih pojavih, dogodkih in prireditvah,

- vse predpisane pisarniške evidence o dokumentarnem gradivu,
- odlikovanja in priznanja,
- vzorci posameznih dokumentov, zadev, dosjejev in drugih vrst gradiva po različnih kriterijih vzorčenja.

2. Glede na tipične splošne funkcije oziroma pristojnosti javnopravnih oseb:

1. Splošna in organizacijska funkcija:

- gradivo o ustanovitvi, konstituiranju, registraciji, združitvah, pripojitvah, izločitvah, razdelitvah, sanacijah, ukrepih varstva, stečajih, likvidacijah oziroma ukinitvah, prenehanjih in drugih statusnih spremembah (zakoni, nekdanji družbeni dogovori in samoupravni sporazumi, vloge in mnenja za registracijo, odločbe, sklepi, zapisniki, statuti, pravila, pravilniki in drugi splošni akti, izpiski iz registrov obrti, podjetij, društev),

- gradivo o notranji organiziranosti in poslovanju (zakoni, predpisi, statuti, splošni in nekdanji samoupravni akti, organigrami, organizacijski projekti in analize itd.),
- gradivo o zemljiškoknjižnih zadevah v zvezi z lastništvom nepremičnin (odločbe, sklepi, kupoprodajne pogodbe, izpiski iz zemljiških knjig),

- gradivo o imenovanjih, volitvah in referendumih (sklepi o imenovanjih funkcionarjev, vodilnih in poslovnih delavcev; razpisi volitev in referendumov, zapisniki o izidih, plakati, letaki in propagandno gradivo).

2. Upravna, pravosodna, poslovodna in samoupravna funkcija:

- zapisniki sej političnih, oblastnih, upravnih, pravosodnih, poslovodnih, samoupravnih, inšpekcijskih, nadzor-

nih, strokovnih in drugih organov upravljanja in poslovanja vseh vrst institucij (praviloma z gradivom za seje),

- odločbe, sodbe, sklepi, zapisniki, mnenja navedenih organov v pomembnih zadevah iz njihove pristojnosti in pomembne celotne zadeve oziroma spisi iz upravnega ali sodnega postopka, ki ga ti organi vodijo,

– splošni pravni in nekdanji samoupravni akti (statuti, pravilniki, poslovniki, in drugi splošni in samoupravni akti, samoupravni sporazumi, družbeni dogovori),

- okrožnice, obvestila, navodila, inštrukcije itd.

3. Kadrovska funkcija:

– plani delovne sile,
– zbirna letna in občasna poročila o zaposlenih delavcih, fluktuaciji, osebnih dohodkih, izobraževanju delavcev, pripravnikih, strokovnih izpiti, disciplinskih postopkih, varstvu pri delu, nesrečah pri delu itd.

– izbor disciplinskih zadev, z izrečeno kaznijo prenehanja delovnega razmerja.

4. Finančna in komercialna funkcija:

– zbirni (praviloma letni) letni finančni plani in poročila,
– državni proračuni in proračuni lokalnih skupnosti,
– zaključni računi s poslovnimi poročili,
– začetne, združitevne, likvidacijske in druge bilance ter inventurni zaključki,
– raziskave in poročila o tržiščih,
– zbirni letni plani, poročila in obračuni o prodaji, nabavi, izvozu, uvozu, trgovini, preskrbi itd.,

– gradivo o ekonomski propagandi in reklamni (prospekti, navodila, oglasi, plakati, časopisne, RTV in druge reklame, fotografije, reklamni filmi in spoti, razstavni in prodajni katalogi).

5. Statistika, planiranje in analiziranje vseh področij dejavnosti:

– predvsem letni, srednjeročni, dolgoročni, občasni plani ter analize in poročila najrazličnejših vrst in vsebin,
– zbirna letna statistična poročila in analize javnopравnih oseb,
– statistično gradivo, ki ga morajo javnopravne osebe izpolnjevati po predpisih, ki urejajo statistične raziskave, pomembne za vso državo,

– vse zbirne (praviloma) letne statistične obdelave upravnih in statističnih organov kot so na primer: statistični letopisi, rezultati najrazličnejših statističnih raziskovanj (prvi in končni), statistična poročila, bilteni, informacije, prikazi in študije, rezultati raziskovanj, analize, metodološke raziskave itd. oziroma zbirni sekundarni statistični podatki in informacije.

6. Investicije, gradnje in razvoj:

– urbanistični in prostorski načrti,
– investicijski programi in poročila,
– lastna gradbena dokumentacija, vključno z gradbenimi načrti objektov in naprav,
– razvojni načrti nove tehnologije, proizvodnje in izdelkov (tehnološka dokumentacija),

- raziskovalni projekti, elaborati in analize,

- normativi in standardi,

- izumi, patenti, licence, tehnične izboljšave in inovacije.

7. Informacijsko-dokumentacijska funkcija:

– obvestila, informatorji, interna in javna glasila, uradni listi, časopisi,
– zapisniki in poročila zborovanj, posvetovanj, kongresov, simpozijev, seminarjev, predavanj, predstavitev, tiskovnih konferenc,
– publikacije o zgodovinskem razvoju in dejavnosti, letopisi in zborniki,

– magnetofonski trakovi in kasete, fotografije, filmi, video kasete itd. z zvočnimi in slikovnimi posnetki dela, poslo-

vanja in dejavnosti javnopravnih oseb, objektov, naprav, dogodkov, procesov, pojavov, oseb in krajev, še posebej raznih prireditvev, proslav, jubilejev, spominov, govorov itd.,

– plakati, letaki, brošure in drugi drobni tiski o dejavnosti javnopravnih oseb, kronike, dnevniki in spomini.

2815. Pravilnik o uporabi javnega arhivskega gradiva v arhivih

Na podlagi drugega odstavka 38. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, 32/97) izdaja minister za kulturo

P R A V I L N I K o uporabi javnega arhivskega gradiva v arhivih

1. Splošno

1. člen

Ta pravilnik določa podrobnejše pogoje uporabe javnega arhivskega gradiva v arhivih, način vodenja evidence uporabe javnega arhivskega gradiva in tarife uporabe javnega arhivskega gradiva.

2. člen

(1) Javno arhivsko gradivo, ki je bilo ob svojem nastanku namenjeno javnosti, je ob enakih pogojih splošno dostopno za uporabo v arhivih.

(2) Javno arhivsko gradivo, ki ob svojem nastanku ni bilo namenjeno javnosti, postane dostopno za uporabo 30 let po svojem nastanku.

(3) Javno arhivsko gradivo iz prejšnjega odstavka, ki vsebuje podatke, za katere zakon o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97) določa posebne roke nedostopnosti, postane dostopno za uporabo po poteku teh rokov.

3. člen

Zasebno arhivsko gradivo se uporablja v arhivih v skladu z določbami tega pravilnika, če niso v nasprotju z določili pravnih aktov, na podlagi katerih se zasebno arhivsko gradivo hrani v arhivu.

4. člen

(1) Javno arhivsko gradivo (v nadaljnjem besedilu: arhivsko gradivo) se v arhivih uporablja za znanstveno-raziskovalne, kulturne in publicistične namene, za predstavitve arhivskega gradiva in za izobraževanje.

(2) Fizične in pravne osebe lahko uporabljajo arhivsko gradivo, če izkažejo pravni interes za njegovo uporabo.

2. Pogoji uporabe arhivskega gradiva

5. člen

(1) Fizična ali pravna oseba, ki želi uporabljati arhivsko gradivo (v nadaljnjem besedilu: uporabnik arhivskega gradiva) mora pred uporabo arhivskega gradiva izpolniti matični list.

(2) Matični list vsebuje naslednje podatke:

1. identifikacijske podatke uporabnika: priimek in ime ter datum rojstva, državljanstvo, naslov in ustanovo, kjer je uporabnik zaposlen za fizično osebo in sedež ter firmo za pravno osebo;

2. temo raziskovanja;

3. besedilo izjave uporabnika, da je seznanjen z zahtevami o varovanju podatkov o zasebnosti in avtorskih pravic ter, da bo te podatke varoval in spoštoval avtorske pravice;

4. datum izpolnitve matičnega lista;

5. podpis uporabnika in pooblaščenega delavca arhiva v čitalnici.

(3) Pooblaščen delavec arhiva seznani uporabnika z pogoji uporabe arhivskega gradiva tako, da mu izroči ta pravilnik in čitalniški red arhiva.

6. člen

(1) Arhivsko gradivo se uporablja na podlagi prijave uporabe arhivskega gradiva.

(2) V prijavi uporabe arhivskega gradiva morajo biti navedeni identifikacijski podatki uporabnika arhivskega gradiva in arhivsko gradivo, ki ga uporabnik želi uporabljati.

(3) V prijavi uporabe arhivskega gradiva za znanstveno-raziskovalne, kulturne in publicistične namene ter za predstavitve in za izobraževanje mora uporabnik arhivskega gradiva navesti tudi področje oziroma temo, ki jo želi proučevati.

(4) Uporabnik arhivskega gradiva lahko prijavi uporabo pismeno, telefonsko, preko faksimilnih naprav, elektronske pošte in v čitalnici arhiva.

7. člen

(1) Uporabniki arhivskega gradiva, ki so mlajši od 16 let morajo ob prijavi uporabe arhivskega gradiva poleg podatkov iz prejšnjega člena navesti tudi mentorja ali drugo osebo, ki bo prisotna ob uporabi arhivskega gradiva.

(2) Uporabniki arhivskega gradiva, ki so še mladoletni vendar starejši od 16 let, morajo ob prijavi uporabe arhivskega gradiva poleg podatkov iz prejšnjega člena predložiti tudi potrdilo šole ali druge ustanove o temi, ki jo proučujejo.

8. člen

Uporabnik arhivskega gradiva naroči arhivsko gradivo v čitalnici arhiva z naročilnico za uporabo arhivskega gradiva, ki vsebuje:

1. identifikacijske podatke uporabnika arhivskega gradiva;

2. signatura ali ime arhivske enote;

3. datum izdaje in vrnitve arhivskega gradiva;

4. podpis pooblaščenega delavca arhiva, ki je izročil arhivsko gradivo v uporabo;

5. datum naročila arhivskega gradiva in

6. podpis uporabnika.

9. člen

(1) Arhiv mora uporabniku arhivskega gradiva posredovati vsa dostopna informacijska sredstva o arhivskem gradivu, ki ga hrani, ter ga seznani s fondi ali deli fondov ter njihovim obsegom, v katerih je pričakovati, da se nahajajo podatki, ki jih uporabnik išče;

(2) Pred uporabo arhivskega gradiva, mora arhiv uporabnika opozoriti:

– da za zlorabo podatkov o zasebnosti posameznika odgovarja po določilih zakona o varovanju osebnih podatkov in drugih predpisov,

– da je dolžan spoštovati morebitne avtorske pravice pri črpanju podatkov iz arhivskega gradiva.

(3) Uporabnik arhivskega gradiva mora sam urediti razmerja v zvezi z uporabo arhivskega gradiva, ki je še pod varstvom zakona, ki ureja varstvo avtorskih pravic, z avtorjem oziroma njegovimi pravnimi nasledniki.

(4) Za obveznosti arhiva iz prvega odstavka tega člena se ne šteje iskanje gradiva in podatkov za teme, ki jih uporabnik arhivskega gradiva obravnava.

10. člen

(1) Arhivsko gradivo se uporablja praviloma v čitalnici arhiva.

(2) Čitalnica arhiva je praviloma odprta za uporabnike vse dneve, ko arhiv posluje in najmanj šest ur dnevno. Čitalnica dislocirane enote arhiva je praviloma odprta vse dneve, ko dislocirana enota arhiva posluje in najmanj štiri ure dnevno.

(3) Arhiv določi s čitalniškim redom podrobnejši potek uporabe arhivskega gradiva v arhivu, zlasti pa delovni čas čitalnice, pogoje vstopa v arhiv in v čitalnico arhiva ter podrobnejši način naročanja in ravnanja z arhivskim gradivom.

11. člen

(1) Arhivsko gradivo se daje v uporabo praviloma v izvorniku.

(2) Če je zahtevano arhivsko gradivo v slabem materialnem stanju ali pa obstoji nevarnost, da se bo ob uporabi poškodovalo, se dajo v uporabo kopije arhivskega gradiva, ki so lahko skenirane mikrofilmane ali kako drugače shranjene.

(3) Filmsko in zvočno arhivsko gradivo se daje v uporabo v obliki študijskih kopij.

(4) Arhivsko gradivo, ki je magnetno, optično ali kako drugače zapisano se daje v uporabo na ustrezni strojni opremitvi.

(5) Uporabnik arhivskega gradiva mora uporabljati arhivsko gradivo tako, da se arhivsko gradivo ohrani v urejenem stanju in ne poškoduje.

(6) Uporabnik arhivskega gradiva mora kriti stroške restavratskih in konzervatorskih posegov na arhivskem gradivu, ki jih je sam povzročil, ko je nepravilno ravnal z arhivskim gradivom.

(7) Višina stroškov iz prejšnjega odstavka je določena v predpisanih tarifah uporabe arhivskega gradiva.

(8) Količina arhivskega gradiva, ki se lahko da v uporabo, se določi v čitalniškem redu arhiva.

12. člen

(1) Če uporabnik arhivskega gradiva nepravilno uporablja arhivsko gradivo in krši čitalniški red arhiva ga mora pooblaščen delavec arhiva opozoriti.

(2) Če uporabnik arhivskega gradiva kljub opozorilu pooblaščenega delavca arhiva nadaljuje z dejanji iz prejšnjega odstavka, ga lahko pooblaščen delavec arhiva odstani iz čitalnice.

13. člen

(1) Uporabnik arhivskega gradiva ne more uporabiti arhivskega gradiva, ki:

– se strokovno obdeluje,

– je tako poškodovano, da ga v izvorniku ni mogoče uporabljati, in še ni kopirano ali pa kopije niso dosegljive.

(2) Pooblaščen delavec arhiva mora seznaniiti uporabnika arhivskega gradiva o razlogu za nemožnost uporabe naročenega arhivskega gradiva ter o predvidenem času, ko bo uporaba tega gradiva mogoča.

14. člen

(1) Uporabnik arhivskega gradiva lahko naroči kopiranje arhivskega gradiva z naročilnico za kopiranje.

(2) Naročilnica iz prejšnjega odstavka mora vsebovati naslednje podatke:

1. identifikacijske podatke uporabnika arhivskega gradiva;
 2. opredelitev načina kopiranja, signatura ali ime arhivske enote v kateri se dokumenti za kopiranje nahajajo;
 3. datum naročila;
 4. podpis uporabnika arhivskega gradiva;
 5. dovoljenje za kopiranje (podpis pooblaščenega delavca);
 6. datum kopiranja, podpis delavca, ki je kopiral in število kopij.
- (3) Arhiv lahko omeji kopiranje, če gre za večje količine enega arhivskega fonda ali ene zbirke ali, če bi kopiranje lahko poškodovalo arhivsko gradivo.
- (4) Podrobnosti o omejitvah kopiranja so določene v čitalniškem redu arhiva.

15. člen

- (1) Arhivsko gradivo se lahko izposodi za razstavne in podobne namene na podlagi pisne pogodbe.
- (2) Pisna pogodba iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti naslednje:
1. seznam arhivskega gradiva, ki se izposoja;
 2. namen izposoje arhivskega gradiva;
 3. način zavarovanja in čas izposoje arhivskega gradiva;
 4. morebitno nadomestilo za uporabo arhivskega gradiva;
 5. izjavo uporabnika, da soglaša s povrnitvijo morebitnih stroškov za konzervacijo in restavracijo poškodovanega arhivskega gradiva in plačilom odškodnine za morebitno uničenje arhivskega gradiva.
- (3) Uporabnik arhivskega gradiva mora v času izposoje arhivskega gradiva zagotoviti vse pogoje materialnega varstva arhivskega gradiva v skladu z določbami pravilnikom o materialnem varstvu arhivskega in dokumentarnega gradiva.
- (4) Arhivsko gradivo mora biti pred izposojjo varnostno skenirano ali mikrofilmno ter zavarovano pri zavarovalnici.
- (5) Prireditelj razstave izposojenega arhivskega gradiva je dolžan pri predstavitvi in spremnih publikacijah z reproduciranim gradivom navesti naziv arhiva, iz katerega je gradivo ter ime in signaturo fonda, v katerem se gradivo nahaja.

16. člen

- (1) Oseba, ki želi uporabiti arhivsko gradivo v skladu z drugim odstavkom 4. člena tega pravilnika, mora v prijavi uporabe arhivskega gradiva izkazati svoj pravni interes.
- (2) Prijava uporabe arhivskega gradiva iz prejšnjega odstavka se lahko poda tudi ustno na zapisnik v arhivu.
- (3) Če prosi za uporabo arhivskega gradiva iz prvega odstavka tega člena pravni zastopnik ali drugi zakoniti zastopnik, mora predložiti tudi pooblastilo o zastopanju.
- (4) Če se prijava uporabe arhivskega gradiva nanaša na arhivsko gradivo, ki vsebuje podatke o zasebnosti posameznika in se ti podatki ne nanašajo na prosilca, je treba v prijavi natančneje opredeliti sorodstvene zveze z osebo, na katero se podatki nanašajo oziroma navesti čas smrti te osebe.
- (5) Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne izkaže pravnega interesa za uporabo arhivskega gradiva, minister, pristojen za kulturo, zavrne prijavo za uporabo arhivskega gradiva z odločbo.
- (6) Odločba iz prejšnjega odstavka se izda na podlagi strokovnega mnenja arhiva, ki je zadevo obravnaval.

17. člen

- (1) Arhivi izdajajo:
- potrdila oziroma druge listine o dejstvih, o katerih se je vodila uradna edvidenca, ki je sedaj arhivsko gradivo,
 - overovljene izpise, prepise in kopije dokumentov s katerimi se potrdi istovetnost z izvirnim dokumentom, ki ga hrani arhiv.
- (2) Kadar se overi izpis, prepis in kopija dokumenta, mora biti razvidno, kateri deli dokumenta v izpisu, prepisu in kopiji so bili izpuščeni.
- (3) Obrazec besedila overitve na izpisu, prepisu in kopiji je priloga in sestavni del tega pravilnika.

3. Evidenca uporabe arhivskega gradiva

18. člen

- (1) Arhiv vodi evidenco uporabe arhivskega gradiva v arhivu.
- (2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje: matične liste uporabnika arhivskega gradiva, prijave uporabe arhivskega gradiva, naročilnice za uporabo arhivskega gradiva, naročilnice za kopiranje arhivskega gradiva, pogodbe o izposoji arhivskega gradiva in prijave za uporabo arhivskega gradiva, ki so bile dane ustno na zapisnik.

4. Tarife uporabe arhivskega gradiva

19. člen

- (1) Materialne in druge stroške, ki nastanejo pri uporabi arhivskega gradiva, nosi uporabnik arhivskega gradiva.
- (2) Višina stroškov iz prejšnjega odstavka je določena s tarifami uporabe arhivskega gradiva, ki ne smejo presegati višine dejanskih stroškov storitve.
- (3) Tarife uporabe arhivskega gradiva določi minister, pristojen za kulturo, s sklepom.
- (4) V tarifah uporabe arhivskega gradiva se določijo tarife za:
- kopiranje arhivskega gradiva na kopirnih aparatih;
 - mikrofilmanje, skeniranje, fotografiranje ali drugačno reproduciranje arhivskega gradiva;
 - uporabo in kopiranje filmskega arhivskega gradiva in arhivskega gradiva na magnetnih, optičnih in drugih medijih;
 - konzervacijo in restavracijo arhivskega gradiva.

5. Prehodni in končni določbi

20. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o pogojih za uporabo arhivskega gradiva (Uradni list SRS, št. 34/81).

21. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 063-10/99

Ljubljana, dne 14. julija 1999.

Minister
za kulturo
Jožef Školč l. r.

Priloga:

Obrazec besedila overitve na izpisu, prepisu in kopiji

1. Ime in naslov arhiva:

.....

2. Besedilo overitve:

Na podlagi pooblastila iz osme alineje 11. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, popr. 32/97) se potrjuje, da se ta izpis, prepis ali kopija ujema z izvirnikom, ki se hrani v fondu ali zbirki

.....
(signatura ali ime arhivske enote).

3. Plačilo upravne takse:

Upravna taksa v višini za overitev izpisa, prepisa ali kopije je na podlagi člena zakona o upravnih taksah uničena.

Na podlagi člena zakona o upravnih taksah je overitev izpisa, prepisa ali kopije oproščena plačila upravne takse.

4. Številka zadeve:

Kraj,

Žig:

Ime in podpis odgovorne osebe:

Datum:

.....

2816. Pravilnik o ravnanju z zasebnim arhivskim gradivom

Na podlagi tretjega odstavka 27. in drugega odstavka 32. člena zakona o arhivskem gradivu in arhivih (Uradni list RS, št. 20/97, 32/97) izdaja minister za kulturo

PRAVILNIK o ravnanju z zasebnim arhivskim gradivom

1. člen

(1) Ta pravilnik določa način evidentiranja dokumentarnega gradiva v zasebni lasti za katero se domneva, da ima lastnosti arhivskega gradiva, posamezna področja na katerih nastaja zasebno arhivsko gradivo (v nadaljnjem besedilu: gradivo) in pristojne arhive za ta področja.

(2) Ta pravilnik določa tudi, kdaj se v postopku izvoza dokumentarnega zasebnega gradiva domneva, da ima to gradivo lastnosti arhivskega gradiva in se lahko izvozi le z mnenjem ministra, pristojnega za kulturo.

(3) Določbe tega pravilnika se uporabljajo tudi za arhivsko gradivo verskih skupnosti razen za arhivsko gradivo Katoliške Cerkve.

2. člen

Arhiv Republike Slovenije in regionalni arhivi (v nadaljnjem besedilu: arhivi) evidentirajo dokumentarno gradivo za katerega se domneva, da ima lastnosti arhivskega gradiva, pri:

– fizičnih in pravnih osebah v zvezi z izvajanjem dejavnosti na gospodarskem in negospodarskem področju (gospodarske družbe, samostojni podjetniki, izvajalci obrtnih dejavnosti, gospodarske zbornice, banke, hranilnice, zavarovalnice, zadruge, agrarne skupnosti, ustanove, politične stranke, sindikati, društva in druge osebe),

– fizičnih osebah v zvezi z njihovim osebnim delovanjem, ki ima javen pomen, in drugim delovanjem, ki se nanaša na umetniško, znanstveno, poklicno ali katero drugo ustvarjalnost ter osebno dokumentacijo.

3. člen

(1) Arhiv Republike Slovenije je pristojen za evidentiranje dokumentarnega gradiva za katerega se domneva, da ima lastnosti arhivskega gradiva,

– pri pravnih osebah, ki delujejo za območje celotne države in

– pri tistih fizičnih osebah, ki so delovale pri javnopravnih osebah za katere varstvo javnega arhivskega gradiva je Arhiv Republike Slovenije pristojen in tistih pravnih osebah, za katere je Arhiv Republike Slovenije pristojen na podlagi prejšnje alineje.

(2) Regionalni arhivi so pristojni za evidentiranje dokumentarnega gradiva za katerega se domneva, da ima lastnosti zasebnega arhivskega gradiva, pri vseh drugih pravnih in fizičnih osebah, ki so lahko ustvarjalci gradiva.

4. člen

(1) Na podlagi poizvedb in poznavanja posameznih področij, na katerih nastaja gradivo, pripravijo arhivi letne programe evidentiranja zasebnega arhivskega gradiva (v nadaljnjem besedilu: program).

(2) Program se lahko pripravi tudi na podlagi pobude osebe, ki domneva, da ima njeno dokumentarno gradivo lastnosti arhivskega gradiva.

(3) Program mora vsebovati zlasti:

– področja evidentiranja gradiva,
– možne pravne in fizične osebe,
– strokovno utemeljitev predlogov evidentiranja.

(4) Programi morajo biti predloženi ministrstvu skupaj s programom dela arhiva.

(5) Če pride do spora o pristojnosti arhiva, glede evidentiranja gradiva določene osebe, odloči o tem minister.

(6) Arhivi izvajajo evidentiranje na podlagi potrjenega programa.

(7) V postopku evidentiranja se ugotovi zlasti:

- pravne oziroma fizične osebe, pri katerih je nastalo dokumentarno gradivo, za katerega se domneva, da ima lastnosti arhivskega gradiva,
- obdobje nastanka gradiva, količino, vsebino in pomen tega gradiva ter stanje ohranjenosti gradiva in pogoje v katerih se hrani.

5. člen

(1) Na podlagi opravljenega evidentiranja pripravijo arhivi strokovni predlog za razglasitev dokumentarnega gradiva za zasebno arhivsko gradivo in ga predložijo ministru v razglasitev.

(2) Predlog iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

- podatke o lastniku gradiva,
- podatke o vsebini, obsegu in času nastanka gradiva in
- dolžnosti lastnika v zvezi z varstvom gradiva.

6. člen

(1) Pravnomočna odločba o razglasitvi zasebnega arhivskega gradiva se vpiše v seznam izdanih odločb.

(2) Seznam izdanih odločb obsega:

- tekočo številko,
- datum vpisa,
- številko odločbe o razglasitvi,
- pristojni arhiv,
- ime pravne ali fizične osebe, pri kateri je gradivo nastalo,
- čas obstoja oziroma delovanja pravne ali fizične osebe, pri kateri je gradivo nastalo,
- čas, iz katerega izvira arhivsko gradivo,
- ime in naslov lastnika arhivskega gradiva.

7. člen

(1) Pristojni arhiv vodi dokumentacijo o gradivu, ki je strokovna podlaga za vodenje seznama iz prejšnjega člena.

(2) Dokumentacija se vodi po posameznih lastnikih gradiva in vsebuje zlasti:

- osnovne podatke o lastniku gradiva,
- podatke o ustanovitvi, statusnih spremembah, prenehanju, notranji organiziranosti in dejavnostih pravne, oziroma o življenju in delovanju fizične osebe, od katere izvira gradivo,
- podatke o gradivu ter zapisnike o dejstvih, ki so vplivali na ohranjenost in urejenost gradiva,
- zaznamke o danih navodilih lastniku gradiva,
- zaznamke o konservatorskih oziroma restavratorskih delih,
- zaznamke o mikrofilmanju ali drugačnem kopiranju gradiva,
- seznime gradiva.

8. člen

(1) Zasebno dokumentarno gradivo za katerega se domneva, da ima lastnosti zasebnega arhivskega gradiva, je vsako zasebno dokumentarno gradivo, ki je starejše od 30 let. To so zlasti zapisniki, poročila, pravni akti, dopisi, pisma, rokopisi, načrti, fotografije in drugo.

(2) Vloga za pridobitev mnenja za izvoz zasebnega dokumentarnega gradiva iz prejšnjega odstavka mora obsegati, ime in priimek lastnika gradiva, ime in priimek pravne ali fizične osebe, pri kateri je zasebno dokumentarno gradivo nastalo, seznam zasebnega dokumentarnega gradiva, ter navedbo časa njegovega nastanka.

(3) Minister izda mnenje s katerim dovoli izvoz zasebnega dokumentarnega gradiva iz prvega odstavka tega člena na podlagi strokovne ocene pristojnega arhiva.

9. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 036-6/99

Ljubljana, dne 13. julija 1999.

Minister
za kulturo
Jožef Školč l. r.

2817. Navodilo o poravnavanju v kazenskih zadevah

Na podlagi določila 83. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 72/98) in 161. a člena zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94, 25/96 – odločba US RS, 5/98 – odločba US RS, 72/98) izdaja minister za pravosodje v soglasju z ministrom za delo, družino in socialne zadeve

NAVODILO o poravnavanju v kazenskih zadevah

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Cilj poravnavanja je sklenitev sporazuma, ki vsebuje določeno moralno ali materialno zadoščenje oškodovanca zaradi storjenega dejanja osumljenca in je dosežen v postopku poravnavanja, ki je določen s tem navodilom.

2. Udeleženci v postopku poravnavanja so osumljeni storilec kaznivega dejanja (v nadaljevanju: osumljenec), oškodovanec in poravnalec. Stranki postopka poravnavanja sta osumljenec in oškodovanec.

3. Postopek poravnavanja in vsebina sporazuma je zaupne narave, če je to potrebno za varstvo tajnosti, za katero zakon tako določa, varstvo javnega reda, morale, varstvo osebnega in družinskega življenja osumljenca oziroma oškodovanca, koristi mladoletnega osumljenca oziroma oškodovanca ali če bi po mnenju poravnalca javnost škodovala interesom pravičnosti.

4. Če je v postopku kot stranka udeležen mladoletnik, so lahko v postopku poravnavanja prisotni starši, skrbnik in predstavnik pristojnega organa socialnega skrbstva. Če starši, skrbnik ali predstavnik pristojnega organa socialnega skrbstva niso prisotni, to ni ovira, da se postopek poravnavanja ne bi izvedel.

5. Poravnalec je oseba, ki je imenovana za poravnalca na način in pod pogoji, določenimi s tem navodilom.

II. SEZNAM KANDIDATOV ZA PORAVNALCE

6. Javni poziv za zbiranje prijav kandidatov za poravnalce za območje posameznega višjega državnega tožilstva objavi ministrstvo, pristojno za pravosodje, v Uradnem listu Republike Slovenije. Rok za vložitev prijav iz javnega poziva ne sme biti krajši od petnajst dni od dneva objave poziva v Uradnem listu Republike Slovenije.

7. Pred objavo javnega poziva pridobi minister, pristojen za pravosodje, mnenje vodji okrožnih državnih tožilstev z

območja višjega državnega tožilstva o gibanju in stanju kazenskih ovadb za kazniva dejanja, za katere je predpisana denarna kazen ali zapor do treh let.

8. Kandidat za poravnalca mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je polnoleten državljan Republike Slovenije;
- da ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
- da je zdravstveno in osebnostno primeren;
- da aktivno obvlada slovenski jezik, na območjih, kjer živijo pripadniki italijanske oziroma madžarske narodnosti, pa tudi italijanski oziroma madžarski jezik;
- da ima najmanj VI. stopnjo izobrazbe;
- da ima stalno prebivališče na območju višjega državnega tožilstva.

9. Na podlagi vloženih prijav višja državna tožilstva vzpostavijo abecedni seznam kandidatov za poravnalce, ki izpolnjujejo pogoje iz 8. točke tega navodila (seznam kandidatov za poravnalce). Izpolnjevanje pogojev presoja in ugotavlja posamezno višje državno tožilstvo.

10. Poravnalec se črta iz seznama kandidatov za poravnalce:

- na lastno zahtevo;
- iz drugih razlogov, določenih s tem navodilom.

11. Kandidati za poravnalce, uvrščeni na seznam kandidatov za poravnalce, se morajo udeleževati vseh oblik izobraževanja za poravnalca, ki jih organizira Državno tožilstvo Republike Slovenije. V nasprotnem primeru se kandidat za poravnalca črta iz seznama kandidatov za poravnalca. O opravljenem izobraževanju izda Državno tožilstvo Republike Slovenije kandidatu za poravnalca potrdilo.

12. Ministrstvo, pristojno za pravosodje, skladno s 6. točko tega navodila objavi pozive za zbiranje dodatnih prijav kandidatov za poravnalca na utemeljen predlog višjega državnega tožilstva. Predlog mora biti utemeljen zlasti z vidika števila kandidatov za poravnalce na seznamu ter gibanja in stanja kazenskih ovadb za kazniva dejanja, za katera je ovadbo mogoče odstopiti v postopek poravnavanja.

III. IMENOVANJE PORAVNALCA

13. Skladno s splošnim navodilom o pogojih in okoliščinah za odstopanje ovadb v postopek poravnavanja, ki ga izda generalni državni tožilec, pristojni okrožni državni tožilec zaprosi neposredno višje državno tožilstvo za imenovanje poravnalca v posamezni zadevi.

14. Na zahtevo iz prejšnje točke tega navodila vodja pristojnega višjega državnega tožilstva izbere poravnalca iz seznama kandidatov za poravnalca in izda odločbo o imenovanju poravnalca v posamezni zadevi. Odločba se vroči vsem udeležencem v postopku poravnavanja. Postopek izbire poravnalca iz seznama kandidatov za poravnalce predpiše generalni državni tožilec.

15. Pri izbiri in imenovanju poravnalca se smiselno uporablja določba 39. člena zakona o kazenskem postopku glede izločitve poravnalca v posamezni zadevi. Izločitvene razloge lahko uveljavljajo vsi udeleženci postopka poravnavanja.

IV. POSTOPEK PORAVNAVANJA

16. Na podlagi pravnomočne odločbe o imenovanju poravnalca pristojni okrožni državni tožilec odstopi ovadbo imenovanemu poravnalcu skupaj s kopijo kazenske ovadbe. Poravnalec mora voditi odstopljeno ovadbo kot poravnalski spis. Poravnalski spis mora vsebovati:

- pravnomočno odločbo o imenovanju poravnalca;
- dopis pristojnega okrožnega državnega tožilca o odstopu ovadbe;
- kopijo kazenske ovadbe;
- zapisnike, sestavljene v postopku poravnavanja;
- izvirnik sklenjenega sporazuma;
- druga pisanja in dokumente v zvezi s postopkom poravnavanja.

17. Po prejemu ovadbe mora poravnalec takoj oziroma najkasneje v petnajstih dneh začeti s postopkom poravnavanja. Za vročanje pisanj strankam in drugim osebam, skladno z določbami tega navodila, se v postopku poravnavanja smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o osebnem vročanju pisanj.

18. O postopku poravnavanja se sproti vodi zapisnik. V zapisnik se zapisuje potek postopka poravnavanja. Zapisnik piše poravnalec, razen v primeru, če mu je pristojno višje državno tožilstvo na njegovo izrecno zahtevo določi zapisničarja. V tem primeru se zapisnik piše tako, da poravnalec glasno narekuje zapisničarju, kaj naj piše v zapisnik. Poravnalec lahko tudi odloči, da se zapisnik sestavi neposredno po opravljenem dejanju v postopku poravnavanja.

Glede pisanja in vsebine zapisnika se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 80. člena ter določbe 81. člena zakona o kazenskem postopku.

Poravnalec mora v zapisnik vnesti tudi posvetovanje mladoletnega osumljenca s svojimi starši, če se nanaša na dogovor o znesku oziroma višini odškodnine.

Zapisnik podpišejo udeleženci postopka poravnavanja oziroma tudi morebitni zapisničar. Če obsega zapisnik več strani, se podpišejo na vsako stran zapisnika.

Podatki in morebitne izjave strank, zapisane v zapisniku, ne morejo biti dokaz v morebitnem kasnejšem kazenskem postopku.

19. Poravnalec najprej opravi ločeno razgovor z osumljencem in oškodovancem, na katerem mora od osumljenca in oškodovanca pridobiti pisno soglasje za postopek poravnavanja. Če gre za mladoletnega osumljenca ali oškodovanca, mora biti vabilo na razgovor vročeno tudi staršem, skrbniku in pristojnemu organu socialnega skrbstva.

20. Če katera od strank na razgovoru ne pristane na poravnavanje ali če katera od strank umakne soglasje za poravnavanje do konca postopka poravnavanja, vrne poravnalec spis pristojnemu okrožnemu državnemu tožilcu z obvestilom o razlogih za neuspešno poravnavanje.

Če se osumljenec oziroma oškodovanec niti drugič ne odzove vabilu poravnalca na razgovor, se šteje, da osumljenec oziroma oškodovanec ne soglaša s postopkom poravnavanja in poravnalec spis vrne pristojnemu okrožnemu državnemu tožilcu z obvestilom o razlogih za neuspešno poravnavanje.

21. Na prvem naroku, ki ga mora poravnalec sklicati najkasneje v osmih dneh po opravljenih razgovorih z osumljencem in oškodovancem, poravnalec stranki seznani z njunim položajem v postopku, smislom, vsebino in ciljem postopka poravnavanja, o posledicah sklenitve sporazuma, o pravilih glede stroškov postopka poravnavanja, oškodovanca pa še posebej opozori na določbe tretjega in četrtega odstavka 161.a člena zakona o kazenskem postopku. Na tem naroku poravnalec tudi definira osumljenca in oškodovanca ter predoči osumljencu pomen, težo ter posledice (materialna, nematerialna škoda) storjenega dejanja.

22. Poravnalec strankama omogoči strpen dialog in ju pri tem usmerja ter posreduje z namenom, da se odpravijo nesoglasja in doseže sporazum. Poravnalec je dolžan skrbeti, da stranki brez prisile ali pritiska dosežeta sporazum v sorazmerju s težo in posledicami dejanja.

23. Poravnalec je dolžan spodbujati stranke, da dosežejo sporazum na prvem naroku, če pa je to potrebno, lahko poravnalec organizira še dodatne naroke. Poravnalec je dolžan paziti na to, da je postopek poravnavanja hiter, učinkovit in da poteka brez nepotrebnega zavlačevanja. Postopek poravnavanja se konča in se šteje za neuspešnega, če v enem mesecu od prvega naroka med strankama ni dosežen sporazum.

V. SPORAZUM

24. O doseženem sporazumu med strankama poravnalec sestavi pisni sporazum.

25. Pri sestavi in sklepanju sporazuma poravnalec ne sme določati ali vplivati na določitev višine zneska za plačilo škode oziroma določati obveznosti osumljenca, vendar si mora prizadevati in v tej smeri svetovati strankam, da je vsebina sporazuma v sorazmerju s težo in posledicami dejanja.

26. Sporazum mora obvezno vsebovati:

- navedbo strank;
- opis in vrsto storjenega dejanja po podatkih v ovadbi;
- ime in priimek poravnalca;
- vsebino doseženega sporazuma;
- način in rok izpolnitve obveznosti;
- datum sklenitve sporazuma;
- podpis udeležencev postopka poravnavanja.

Sestavni del sporazuma je pisno soglasje strank za poravnavanje in odločba pristojnega višjega državnega tožilstva o imenovanju poravnalca.

27. Sporazum lahko vsebuje:

- opravičilo storilca oškodovancu ali (in) njegovim bližnjim;
- odprava škode;
- vrnitev ali nadomestitev predmetov;
- plačilo škode;
- delo v korist oškodovanca;
- druge oblike moralnega ali materialnega zadoščenja oškodovanca.

28. Pred dokončno sklenitvijo in podpisom sporazuma lahko poravnalec glede vsebine sporazuma zaprosi za mnenje pristojnega okrožnega državnega tožilca. Le-ta mora mnenje podati najkasneje v treh dneh od prejema zaprosila predloga poravnalca za mnenje. Poravnalec ni vezan na mnenje pristojnega okrožnega državnega tožilca, je pa dolžan z mnenjem seznaniti stranko, ki lahko le-tega upošteva pri vsebini sporazuma. Poravnalec mora skrbeti za to, da bo sporazum sklenjen najkasneje v petnajstih dneh po pridobitvi mnenja pristojnega okrožnega državnega tožilca.

29. Poravnalec mora o sklenjenem sporazumu obvestiti pristojnega okrožnega državnega tožilca.

30. Stranki obvestita poravnalca o tem, da so obveznosti, ki izhajajo iz sporazuma, izpolnjene. Poravnalec o izpolnitvi obveznosti iz sporazuma obvesti pristojnega okrožnega državnega tožilca in mu hkrati z obvestilom pošlje celotni spis o postopku poravnavanja.

31. Če do izteka roka za izpolnitev obveznosti iz sporazuma oziroma najkasneje v petnajstih dneh po izteku roka za izpolnitev obveznosti iz sporazuma, stranki ne obvestita poravnalca o tem, da je obveznost iz sporazuma izpolnjena, poravnalec o tem obvesti pristojnega okrožnega državnega tožilca in mu hkrati z obvestilom pošlje celotni spis o postopku poravnavanja.

VI. STROŠKI POSTOPKA PORAVNAVANJA

32. Osumljenec in oškodovanec trpita vsak svoje stroške postopka poravnavanja ali pa se o plačilu teh sporazumeta na drug način.

VII. NADZOR NAD DELOM PORAVNALCEV

33. Nadzor nad delom poravnalcev se izvaja v obliki pregledov opravljenih postopkov poravnavanja. Nadzor opravlja nadzorni odbor, ki ima tri člane: en član je predstavnik državnih tožilcev, en član predstavnik vseh kandidatov za poravnalce, en član pa je predstavnik Ministrstva za pravosodje.

34. Če nadzorni odbor pri opravljanju nadzora ugotovi nepravilnosti pri izvajanju postopka poravnavanja, predlaga pristojnemu višjemu državnemu tožilstvu črtanje poravnalca iz seznama kandidatov za poravnalce.

35. Administrativne naloge za nadzorni odbor opravlja Državno tožilstvo Republike Slovenije.

VIII. KONČNE DOLOČBE

36. Ministrstvo, pristojno za pravosodje, objavi javni poziv za zbiranje prijav kandidatov za poravnalce za območje posameznih višjih državnih tožilstev v enem mesecu od začetka veljavnosti tega navodila.

37. Državno tožilstvo Republike Slovenije ustanovi nadzorni odbor iz 37. točke tega navodila v enem mesecu od oblikovanja seznamov kandidatov za poravnalce pri višjih državnih tožilstvih.

38. Državno tožilstvo Republike Slovenije v roku enega meseca od dneva, ko so pri vseh višjih državnih tožilstvih oblikovani seznam kandidatur za poravnalce, pripravi in izvede prvo izobraževanje kandidatov za poravnalce.

39. To navodilo začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 714-01-99/99

Ljubljana, dne 14. julija 1999.

Tomaž Marušič l. r.
Minister za pravosodje

Soglašam!

Anton Rop l. r.
Minister za delo,
družino in socialne zadeve

2818. Minimalna plača za mesec avgust 1999

Na podlagi 6. in 7. člena zakona o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999–2001 (Uradni list RS, št. 39/99) minister za delo, družino in socialne zadeve objavlja

MINIMALNO PLAČO za mesec avgust 1999

Minimalna plača za mesec avgust in nadaljnje mesece je 72.521 SIT.

Št. 663-02-001/99-011

Ljubljana, dne 21. julija 1999.

mag. Anton Rop l. r.
Minister
za delo, družino
in socialne zadeve

2819. Osnova za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja od vključno avgusta 1999 dalje

Na podlagi 4. člena zakona o začasni določitvi osnove za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 19/97) minister za delo, družino in socialne zadeve objavlja

O S N O V O
za določanje plač in drugih prejemkov
iz delovnega razmerja od vključno avgusta
1999 dalje

V skladu s 3. členom zakona o začasni določitvi osnove za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja (Uradni list RS, št. 19/97) je osnova za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja od 1. avgusta dalje bruto 145.212 SIT oziroma neto 92.726 SIT.

Št. 663-02-001/99-007
Ljubljana, dne 8. julija 1999.

mag. Anton Rop l. r.
Minister
za delo, družino in socialne
zadeve

2820. Količnik rasti cen prehrabnenih izdelkov

Na podlagi zakona o višini stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov (Uradni list RS, št. 87/97) minister za delo, družino in socialne zadeve objavlja

K O L I Č N I K
rasti cen prehrabnenih izdelkov

Količnik rasti cen prehrabnenih izdelkov za obdobje januar–junij 1999, na podlagi katerega se uskladi regres za

prehrano med delom za obdobje julij–december 1999, je 1,040.

Regres za prehrano med delom za obdobje julij–december znaša 558 SIT na dan.

Št. 940-025/99-002
Ljubljana, dne 6. julija 1999.

mag. Anton Rop l. r.
Minister
za delo, družino in socialne
zadeve

2821. Količnik povišanja plač od vključno meseca avgusta 1999 dalje

Na podlagi 17. in 8. člena zakona o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999–2001 (Uradni list RS, št. 39/99) minister za delo, družino in socialne zadeve objavlja

K O L I Č N I K
povišanja plač od vključno meseca avgusta
1999 dalje

Količnik povišanja plač (izhodiščnih plač po kolektivnih pogodbah in osnov za določanje plač) od vključno meseca avgusta 1999 dalje, ugotovljen na podlagi podatkov o rasti cen življenjskih potrebščin od vključno meseca januarja 1999 do konca meseca pred uveljavitvijo davka na dodano vrednost je 1,023.

Št. 663-02-001/99-006
Ljubljana, dne 8. julija 1999.

mag. Anton Rop l. r.
Minister
za delo, družino in socialne
zadeve

2822. Seznam medicinskih pripomočkov skupine D, za katere je bilo od 24. 4. 1999 do 28. 6. 1999 izdano dovoljenje za promet

Na podlagi 56. člena zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 9/96) objavlja Urad Republike Slovenije za zdravila

S E Z N A M
medicinskih pripomočkov skupine D, za katere
je bilo od 24. 4. 1999 do 28. 6. 1999 izdano
dovoljenje za promet

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001032	3M SECTIONAL MATRIX RETAINER SYSTEM Retencijski pomožni sistem	Stomatološki material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Minnesota Mining and Manufacturing Company (3M) 3M Dental Products Division, Irvine, Združene države Amerike 3 M (East) AG, Podružnica v Ljubljani Trg republike 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0269/99 28.06.2004 I
001033	FILTEK Z250 in FILTEK P60 Kompoziti	Stomatološki material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Minnesota Mining and Manufacturing Company (3M) 3M Dental Products Division, Irvine, Združene države Amerike 3 M (East) AG, Podružnica v Ljubljani Trg republike 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0268/99 28.06.2004 IIa
001034	SESALNI SETI proizvajalca Dahlhausen : Saug-Set Standard, Yankauer, Orthopadic, Rectoskopie-Saug-set, Vaginal Saug-Set	Kirurški pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	P.J. Dahlhausen&Co. GmbH, Köln Nemčija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0253/99 28.06.2004 IIa
001035	KATETRI proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0258/99 28.06.2004 IIa
001036	DRENI proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0254/99 28.06.2004 IIa
001037	SESALNIKI proizvajalca Dahlhausen : Saugansatz Yankauer, Orthopadic, Orthopadic ohne handgriff, Standard	Kirurški pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	P.J. Dahlhausen&Co. GmbH, Köln Nemčija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0252/99 28.06.2004 IIa
001038	REDON SISTEMI proizvajalca Dahlhausen	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	P.J. Dahlhausen&Co. GmbH, Köln Nemčija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0251/99 28.06.2004 IIa
001039	CYSTODREN SET proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0255/99 28.06.2004 IIa
001040	KATETER EXTRAKTOR proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0259/99 28.06.2004 I
001041	KATETER SET (iz polyuretana) proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0272/99 28.06.2004 IIa
001042	KANILE proizvajalca Dahlhausen : Sauerstoff-brillen, Sauerstoff-brillen fur kinder, Spinalkanülen, Führungskanülen	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	P.J. Dahlhausen&Co. GmbH, Köln Nemčija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0248/99 28.06.2004 IIa
001043	IRIGATOR DRENAŽA proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0257/99 28.06.2004 IIa

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001044	DRENI proizvajalca Dahlhausen : Silikon drain, Redon drain perforation, Drei-armige-drainage, Zwei-armige-drainage, Redon drain	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	P.J. Dahlhausen&Co. GmbH, Köln Nemčija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0250/99 28.06.2004 IIa
001045	KATETER SET (iz biosofta, silikona) proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0273/99 28.06.2004 IIb
001046	KATETRI proizvajalca Dahlhausen : Absaug katheter, Rektal katheter, Embolektomie katheter, Bilumen embolektomie katheter distal - proximal, Biliary katheter, Occlusion katheter, Embolektomie katheter L, Spigotkatheter, Frauen katheter, Nelaton-katheter, Tiemann-katheter	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	P.J. Dahlhausen&Co. GmbH, Köln Nemčija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0249/99 28.06.2004 IIa
001047	URISTIL - SUPRAPUBIČNI KATER SET proizvajalca Porges	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0256/99 28.06.2004 IIa
001048	PENILEX proizvajalca PORGES	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Porges S.A., Centre d'Affaires La Boursidiere Le Plessis Robinson, Francija Apollonia d.o.o. Zaloška 155, Ljubljana, Slovenija	512/D-0275/99 28.06.2004 I
001049	ENDOPROTEZE IN OSTEOSINTETSKI MATERIAL : KNEE PROSTHESES (Knee "913"PCR/PS/CCK, Knee "913-PCR" Posterior cruciate retaining, Knee "913-PS" Posterior stabilized, Knee "913-CCK" Condylar constrained knee, Knee "913" Instrumentation set)	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Sorem Ortho S.A., Toulon, Francija za Cremascoli Ortho Group, Milano, Italija Auremiana d.o.o. Partizanska 109, Sežana, Slovenija	512/D-0263/99 28.06.2004 IIb
001050	ENDOPROTEZE IN OSTEOSINTETSKI MATERIAL : SPINE PRODUCTS (S.I.R. system)	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Sorem Ortho S.A., Toulon, Francija za Cremascoli Ortho Group, Milano, Italija Auremiana d.o.o. Partizanska 109, Sežana, Slovenija	512/D-0264/99 28.06.2004 IIb
001051	ENDOPROTEZE IN OSTEOSINTETSKI MATERIAL : REVISION PROSTHESES (Revision stem "Profemur R", "Profemur R" Instrumentation set)	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Sorem Ortho S.A., Toulon, Francija za Cremascoli Ortho Group, Milano, Italija Auremiana d.o.o. Partizanska 109, Sežana, Slovenija	512/D-0262/99 28.06.2004 IIb
001052	FUNKCIONALNE ORTOZE : TRICODUR CLAVICULA, TRICODUR GILCHRIST	Ortopedski pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Beiersdorf AG, Hamburg Nemčija Beiersdorf d.o.o. Kajuhova 5, Ljubljana, Slovenija	512/D-0231/99 28.06.2004 I
001053	HEPARINSKA BRIZGALKA 30 ml	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Fresenius Medical Care Deutschland GmbH Bad Homburg, Nemčija DIAM d.o.o. Cesta na Roglo 13, Zreče, Slovenija	512/D-0246/99 28.06.2004 IIa
001054	BABY - CHECK-1 Beta hCG v urinu - nosečniški test	Diagnostika in vitro	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	VEDALAB, Alencon Francija Dr. Gorkič d.o.o. Stara cesta 6, Logatec, Slovenija	512/D-0196/99 28.06.2004 I

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001055	BIO HEM Test na okultno kri v blatu	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	VEDALAB, Alencon Francija Dr. Gorkič d.o.o. Stara cesta 6, Logatec, Slovenija	512/D-0197/99 28.06.2004 I
001056	PROGRAM ZA INKOTINENCO TENDER proizvajalca Linette: 1.) TENDER plenice za odrasle 2.) TENDER FOAM anatomske podloge 3.) TENDER LIGHT podloge	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Linette Ltd., Nicosia Ciper EUMEDIC d.o.o. Grajski trg 26, Žužemberk, Slovenija	512/D-0131/99 28.06.2004 I
001057	PROTEZE ZA SPODNJE UDE, ZGORNJE UDE, OBRAZ - SILIKONSKE	Rehabilitacijski pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo Ljubljana, Slovenija Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo Linhartova 51, Ljubljana, Slovenija	512/D-0212/99 28.06.2004 I
001058	ORTOZE ZA SPODNJE UDE, ZGORNJE UDE IN HRBTENICO	Rehabilitacijski pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo Ljubljana, Slovenija Inštitut Republike Slovenije za rehabilitacijo Linhartova 51, Ljubljana, Slovenija	512/D-0211/99 28.06.2004 I
001059	IMUNOLOŠKI TESTI proizvajalca DIALAB : LATEX TESTS	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Dialab Ges.m.b.H, Dunaj Avstrija IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. Rimska 8, Ljubljana, Slovenija	512/D-0200/99 28.06.2004 I
001060	IMUNOLOŠKI TESTI proizvajalca DIALAB : SYPHILIS TESTS	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Dialab Ges.m.b.H, Dunaj Avstrija IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. Rimska 8, Ljubljana, Slovenija	512/D-0199/99 28.06.2004 IIa
001061	IMUNOLOŠKI TESTI proizvajalca DIALAB : IMMUNOFLORESCENCE TESTS	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Dialab Ges.m.b.H, Dunaj Avstrija IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. Rimska 8, Ljubljana, Slovenija	512/D-0202/99 28.06.2004 I
001062	IMUNOLOŠKI TESTI proizvajalca DIALAB : ELISA TESTS	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Dialab Ges.m.b.H, Dunaj Avstrija IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. Rimska 8, Ljubljana, Slovenija	512/D-0203/99 28.06.2004 I
001063	IMUNOLOŠKI TESTI proizvajalca DIALAB : PREGNANCY TESTS	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Dialab Ges.m.b.H, Dunaj Avstrija IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. Rimska 8, Ljubljana, Slovenija	512/D-0201/99 28.06.2004 I
001064	KOAGULACIJSKI TESTI : PT Tests, PTT tests, TT tests, BAT tests, Fibrinogen tests, Single tests, ProteinC tests, Control plasmas tests, Reference plasmas, Deficient plasmas, Platelet aggregation reagents, Latex agglutination tests	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Dialab Ges.m.b.H, Dunaj Avstrija IRIS Mednarodna trgovina d.o.o. Rimska 8, Ljubljana, Slovenija	512/D-0198/99 28.06.2004 I
001065	CLERZ Kapljice za vlaženje in čiščenje kontaktnih leč	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	CIBA VISION GmbH, Munchen, ZRN za CIBA VISION AG, Hettlingen IDM, Bulach, Švica IRMAN d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/D-0216/99 28.06.2004 IIb
001066	LENSAN A Tekočina za nego in vzdrževanje kontaktnih leč	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	CIBA VISION GmbH, Munchen, ZRN za CIBA VISION AG, Hettlingen IDM, Bulach, Švica IRMAN d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/D-0217/99 28.06.2004 IIb
001067	AOSEPT Tekočina za nego in vzdrževanje kontaktnih leč	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	CIBA VISION GmbH, Munchen, ZRN za CIBA VISION AG, Hettlingen IDM, Bulach, Švica IRMAN d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/D-0215/99 28.06.2004 IIb

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001068	MIRAFLOW Tekočina za dodatno čiščenje kontaktnih leč	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	CIBA VISION GmbH, Munchen, ZRN za CIBA VISION AG, Hettlingen IDM, Bulach, Švica IRMAN d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/D-0214/99 28.06.2004 IIb
001069	LENSAN B Tekočina za nego in vzdrževanje kontaktnih leč	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	CIBA VISION GmbH, Munchen, ZRN za CIBA VISION AG, Hettlingen IDM, Bulach, Švica IRMAN d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/D-0218/99 28.06.2004 IIb
001070	SOLO-CARE SOFT SINGLE DOSE 10ml Tekočina za nego in vzdrževanje kontaktnih leč	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Laboratories CIBA VISION France, Annonay, Francija za CIBA VISION AG, Hettlingen IDM, Bulach, Švica IRMAN d.o.o. Braslovče 15, Braslovče, Slovenija	512/D-0213/99 28.06.2004 IIb
001071	BONE CEMENTS ACCESSORIES - PRIPOMOČKI ZA APLIKACIJO KOSTNIH CEMENTOV: CMW MK III Gun,Vacuum Generator, Mixing Stand, Airlines,Vacu-Mix Hardware Kit, Acetabular T-Handle, Nozzle Cutter - Reusable	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	De Puy Inter. Ltd T/A DePuy CMW, Blackpool, VB za One Johnson&Johnson Plaza, New Brunswick, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0236/99 28.06.2004 I
001072	BONE CEMENTS ACCESSORIES - PRIPOMOČKI ZA APLIKACIJO KOSTNIH CEMENTOV: Syringe Kit,Vacu-Mix Plus Syringe Kit,Impaction Grafting Nozzle,Flexible Nozzle,DePuy Acetabular Pressuriser (52, 55, 60, 65 mm),DePuy Femoral Pressuriser,DePuy Wedge Femoral Pressuriser	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	De Puy Inter. Ltd T/A DePuy CMW, Blackpool, VB za One Johnson&Johnson Plaza, New Brunswick, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0235/99 28.06.2004 IIa
001073	CMW UNMEDICATED BONE CEMENTS CMW KOSTNI CEMENT (NE VSEBUJE ANTIBIOTIKOV)	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	De Puy Inter. Ltd T/A DePuy CMW, Blackpool, VB za One Johnson&Johnson Plaza, New Brunswick, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0234/99 28.06.2004 IIb
001074	CMW GENTAMICIN BONE CEMENTS CMW KOSTNI CEMENT Z GENTAMICINOM	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	De Puy Inter. Ltd T/A DePuy CMW, Blackpool, VB za One Johnson&Johnson Plaza, New Brunswick, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0233/99 28.06.2004 III
001075	1 - DAY ACUVUE (10 Package) CONTACT LENSES 1 - DAY ACUVUE (pakiranje po 10 leč) KONTAKTNE LEČE	Oftalmološki pripomočki	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Vistakon Johnson&Johnson Vision Products, Inc. Jacksonville,ZDA za One Johnson&Johnson, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0271/99 28.06.2004 IIa
001076	BIOCLUSIVE transparent dressing 4" x 7" (10,2cm x 12,7cm) BIOCLUSIVE prosojna obveza	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Johnson&Johnson Medical, Inc. Arlington, ZDA za One Johnson&Johnson, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0270/99 28.06.2004 IIb

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001077	LINEARNI SPENJALNIK "PROXIMATE TX" - ZA ŽILNO TKIVO in POLNILO "PROXIMATE TX" Reloadable Linear Stapler-vascular, Reload	Kirurški pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Ethicon Endo-Surgery, Inc., Cincinnati, ZDA za One Johnson&Johnson Plaza, New Brunswick, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0266/99 28.06.2004 III
001078	LINEARNI SPENJALNIK "PROXIMATE TX" - NAVADEN, ZA DEBELEJŠE TKIVO in POLNILO: "PROXIMATE TX" Reloadable Linear Stapler-Standard, "PROXIMATE" Reloadable Linear Stapler-Thick, Reload	Kirurški pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Ethicon Endo-Surgery, Inc., Cincinnati, ZDA za One Johnson&Johnson Plaza, New Brunswick, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0265/99 28.06.2004 IIb
001079	I.V. Katetri OPTIVA, OPTIVA 2, JELCO, JELCO 2	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Johnson&Johnson Medical Ethicon S.p.A., Pomezia, Italija za One Johnson&Johnson, Združene države Amerike Johnson&Johnson S.E., Podružnica Ljubljana Trnovski pristan 14, Ljubljana, Slovenija	512/D-0027/99 28.06.2004 IIa
001080	RAMENSKE ENDOPROTEZE proizvajalca BIOMET: BIO-MODULAR SHOULDER, BI-POLAR SHOULDER	Ortopedski pripomočki	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Biomet Ltd., Bridgend Velika Britanija LaboHem d.o.o. Ljubljanska 80, Domžale, Slovenija	512/D-0247/99 28.06.2004 IIb
001081	LEKODEL N3 G	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/D-0221/99 28.06.2004 IIa
001082	LEKODEL NV1 G	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/D-0222/99 28.06.2004 IIa
001083	LEKODEL AF1 G	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/D-0220/99 28.06.2004 IIa
001084	LEKODEL K2 G	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Ljubljana, Slovenija LEK, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d.d., Verovškova 57, Ljubljana, Slovenija	512/D-0219/99 28.06.2004 IIa
001085	G-KIT DIALISI G-KOMPLET ZA DIALIZO-PRIKLJUČITEV, O CIMINO	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Galpro S.r.l., Alessandria Italija Medinova d.o.o. Masarykova 17, Ljubljana, Slovenija	512/D-0223/99 28.06.2004 I
001086	DANSAC PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME : Paste, Tape Off, Skin Lotion, Skin Lotion Tissue, M 9	17- Ostalo	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Dansac A/S, Fredensborg Danska PFM-S Kolodvorska 4, Kranj, Slovenija	512/D-0210/99 28.06.2004 I
001087	DANSAC IRIGACIJSKI SISTEM : Duo Soft Irri Drain,Irrigation set,Water container,Cone with tubing,Silicone ring,Tubing with connector,Cleaning Brush,Regulation clamp,Travel case-large	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Dansac A/S, Fredensborg Danska PFM-S Kolodvorska 4, Kranj, Slovenija	512/D-0209/99 28.06.2004 I

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001088	DANSAC DVODELNI SISTEM ZA UROSTOMO : Duo Soft Urostomy, Drainage bag, Drain Tube Adapter	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Dansac A/S, Fredensborg Danska PFM-S Kolodvorska 4, Kranj, Slovenija	512/D-0208/99 28.06.2004 I
001089	DANSAC ENODELNI SISTEM ZA KOLOSTOMO IN ILEOSTOMO : Solo,Solo Oval,Solo Mini Cap,Solo Mini,Light,Solo Infant,Solo Maxi,Soft Wire Tirc,Closure Clamp,InVent,GX-tra Seal	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Dansac A/S, Fredensborg Danska PFM-S Kolodvorska 4, Kranj, Slovenija	512/D-0207/99 28.06.2004 I
001090	DANSAC DVODELNI SISTEM ZA KOLOSTOMO IN ILEOSTOMO : Duo Soft,Duo Soft Plus C,Duo Soft Mini C, Duo Soft Mini Cap,Duo Soft in Vent2,Duo Soft in Vent Mini,Ostomy Belt,Ostomy Belt Pack,Duo Soft wafer,Duo Soft Convex	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Dansac A/S, Fredensborg Danska PFM-S Kolodvorska 4, Kranj, Slovenija	512/D-0206/99 28.06.2004 I
001091	ABBOTT IMX ENCIMSKO IMUNSKI REAGENTI: za določevanje tumorskih markerjev v serumu in plazmi	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0230/99 28.06.2004 I
001092	ABBOTT IMX ENCIMSKO IMUNSKI REAGENTI za določevanje virusnih protiteles: HIV 1/HIV 2, virus hepatitis	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0229/99 28.06.2004 IIb
001093	ABBOTT IMX ENCIMSKO IMUNSKI REAGENTI za določevanje virusnih protiteles: Citomegalovirus, toksoplazmoza, borelijoza, virus Rubelle in Klamidija	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0228/99 28.06.2004 I
001094	ABBOTT IMX ENCIMSKO IMUNSKI REAGENTI za kvantitativno določevanje : feritina, folatov, vitamina B12, MB izoenzima kreatinin kinaze, encima PAP, IgE, homocisteina, beta-2 mikroglobulina in deleža glikoziliranega hemoglobina v serumu ali plazmi	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0278/99 28.06.2004 I
001095	ABBOTT IMX ENCIMSKO IMUNSKI REAGENTI za kvantitativno določevanje : hTSH, inzulina, prostega in celokupnega trijodtironina, prostega in celokupnega tirosina, prolaktina, estradiola, LH, HCG, hCG hormonov in totalne vezavne kapacitete za tiroksin	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0277/99 28.06.2004 I
001096	ABBOTT IMX ENCIMSKO IMUNSKI REAGENTI za določevanje zdravil v serumu ali plazmi : teofilin, digoksin	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0276/99 28.06.2004 I
001097	KONTROLE ZA IMX APARATURE proizvajalca ABBOTT	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0226/99 28.06.2004 I

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001098	KLINIČNO LABORATORIJSKI TESTI ZA KVALITATIVNO DOLOČANJE HUMANEGA HORMONSKEGA GONADOTROPINA TER CELOKUPNEGA HIDROKSIPROLINA V URINU	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Organon Teknika B.V., Boxel Nizozemska Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0205/99 28.06.2004 I
001099	LABORATORIJSKI TESTI ZA DOLOČEVANJE PARAMETROV HEMOSTAZE V PLAZMI : PT, APTT, TT, pomankanja faktorjev V, VII, VIII, IX, X, XI, XII, kvantitativno določanje fibrinogena	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Organon Teknika B.V., Boxel Nizozemska Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0204/99 28.06.2004 I
001100	KALIBRATORJI ZA IMX APARATURE proizvajalca ABBOTT	Diagnostika in vitro	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Abbott GmbH, Wiesbaden/Delkenheim Nemčija Salus Ljubljana, d.d. Mašera Spasičeva ul. 10, Ljubljana, Slovenija	512/D-0227/99 28.06.2004 I
001101	ZAŠČITNI MATERIAL ZA STERILIZACIJO proizvajalca SAN.KO.M : Vrečke britvice	Medicinski pripomočki za osebno zaščito	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0289/99 28.06.2004 I
001102	ZAŠČITNI MATERIAL ZA STERILIZACIJO proizvajalca SAN.KO.M : Vrečke otroške urinske, vrečke urinske	17- Ostalo	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0288/99 28.06.2004 I
001103	ZAŠČITNI MATERIAL ZA STERILIZACIJO proizvajalca SAN.KO.M : 1.) Rokavi za sterilizacijo brez preklopa/s preklpom 2.) Vrečke za sterilizacijo s preklpom, brez preklopa, samolepilne 3.) Sterilizacijski papir	Medicinski pripomočki za osebno zaščito	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0286/99 28.06.2004 I
001104	VATIRANE PALČKE proizvajalca SAN.KO.M : Vatirane palčke ginekološke, Ma-Fa, očesne, za ustno nego	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0285/99 28.06.2004 I
001105	PREVEZE proizvajalca SAN.KO.M : Preveza št.1, 2, 3, 4, set 2	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0284/99 28.06.2004 I
001106	SETI ZA USTNO NEGO proizvajalca SAN.KO.M : Set za ustno nego, Set loparček št.1, 2, 3	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0283/99 28.06.2004 I
001107	KOMPRESSE proizvajalca SAN.KO.M : Kompresa bela, bela RTG, zelena, trebušna rola, predloga	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0282/99 28.06.2004 I
001108	TAMPONADA GINEKOLOŠKA proizvajalca SAN.KO.M	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0281/99 28.06.2004 I
001109	TAMPONI proizvajalca SAN.KO.M : Tamponi navadni št. 2, 3, 4, 5, tamponi RTG št. 2, 3, 4, 5, tamponi+nitka, tamponi medzobni mali/veliki, tamponi iz vate	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0280/99 28.06.2004 I

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001110	ZAŠČITNI MATERIAL ZA STERILIZACIJO proizvajalca SAN.KO.M : 1.) Kartončki za tampone 2.) Zaščitniki za inštrumente	Medicinski pripomočki za osebno zaščito	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	SAN.KO.M. d.o.o. Ljubljana Slovenija SAN.KO.M d.o.o. Ul. bratov Kunovarjev 3, Ljubljana, Slovenija	512/D-0287/99 28.06.2004 I
001111	HEMODIALIZNI FILTRI SPIRAFLO NT: NT 0908, NT 1108, NT 1508, NT 1808, NT 1311, NT 1465, NT 1175, NT 1375, NT 1675, NT 1975	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	BELLCO S.p.A., Mirandola Italija Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0241/99 28.06.2004 IIb
001112	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME - Post-Op, nesterilni	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0017/99 28.06.2004 I
001113	COLOPLAST PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME IN ZAŠČITO KOŽE : Conceal two-piece system, Conceal one-piece system	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0279/99 28.06.2004 IIa
001114	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME - Post-Op, sterilni	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0016/99 28.06.2004 IIa
001115	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME- ZA UROSTOMIJO : One-piece system, Two-piece system	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0013/99 28.06.2004 I
001116	COLOPLAST PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME IN ZAŠČITO KOŽE : One-piece system pc3000, mc2000, Ileo B Bags, Extra, Stoma Urine Bag	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0030/99 28.06.2004 I
001117	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME - ZA OTROKE : One-piece system, Two-piece system	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0015/99 28.06.2004 I
001118	COMFEEL PLUS PRIPOMOČKI ZA NEGO RANE : COMFEEL PLUS Ulcer/Sacral Dressing, Transparent Dressing, Pressure Relieving Dressing, Contour Dressing	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0261/99 28.06.2004 IIb
001119	COLOPLAST PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME IN ZAŠČITO KOŽE : Two-piece system pc3002, URO2002, mc2002, mc 2002 Post-Op sterilni/nesterilni	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0029/99 28.06.2004 I
001120	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME - ZA KOLOSTOMIJO : One-piece system, Two-piece system	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0011/99 28.06.2004 I
001121	COLOPLAST PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME IN ZAŠČITO KOŽE : Irrigation set, Belts, Filtrodor Filters, Coloplast Ostobon, Coloplast Paste	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0028/99 28.06.2004 I
001122	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME - CONVEX SISTEM: Two-piece system, One-piece system	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0014/99 28.06.2004 I

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001123	HEMODIALIZNI FILTRI RAPIDO : BLS 621, BLS 624, BLS 627, BLS 632, BLS 642, BLS 643	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	BELLCO S.p.A., Mirandola Italija Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0245/99 28.06.2004 IIb
001124	PIVIPOL - ARTERIJSKA IN VENSKA LINIJA : BL 302, BL 304, BL 306, BL 307, BL 308, BL 352, BL 360	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	BELLCO S.p.A., Mirandola Italija Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0244/99 28.06.2004 IIa
001125	HEMODIALIZNI FILTRI SPIRAFLO NT-II, NT-HG : Spiraflo NT 1208H, NT 1408H, NT 1808H, NT 1265H, NT 1665H, NT 1208HG, NT 1408HG, NT 1808HG, NT 1265HG, NT 1665HG	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	BELLCO S.p.A., Mirandola Italija Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0243/99 28.06.2004 IIb
001126	HEMODIALIZNI FILTRI SPIRAFLO NC, NC-G : Spiraflo NC 0985, NC 1285, NC 1485, NC 1785, NC 2085, NC 0985G, NC 1285G, NC 1485G, NC 1785G, NC 2085G	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	BELLCO S.p.A., Mirandola Italija Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0242/99 28.06.2004 IIb
001127	ALTERNA PRIPOMOČKI ZA NEGO STOME - ZA ILEOSTOMIJO : One-piece system, Two-piece system	Pripomočki za odvajanje vode in blata	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Coloplast A/S, Humlebaek Danska Sanolabor d.d. Leskoškova 4, Ljubljana, Slovenija	512/D-0012/99 28.06.2004 I
001128	INTRAVENSKA KANILA Z ENIM VHODOM - TIKANILA 1 G 16, 17, 18, 20, 22, 24	Medicinski pripomočki za aplikacijo in/ali odstranjevanje substanc v in iz teles	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	TIK Tovarna igel Kobarid d.o.o., Kobarid Slovenija TIK Tovarna igel Kobarid d.o.o. Goriška cesta 5a, Kobarid, Slovenija	512/D-0267/99 28.06.2004 IIa
001129	GAZA NESTERILNA	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0111/99 28.06.2004 I
001130	POVOJI ZA PRVO POMOČ	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0110/99 28.06.2004 I
001131	TAMPONI IZ GAZE	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0109/99 28.06.2004 IIa
001132	ZOBNI TAMPONI - 35mm x 11mm	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v lekarnah in specializiranih trgovinah	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0149/99 28.06.2004 I
001133	TREBUŠNE KOMPRESSE	Sanitetni in obvezilni material	Uporaba samo v javnih zdravstvenih zavodih ter pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo zdravstveno dejavnost	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0108/99 28.06.2004 IIa
001134	CELULOZNA VATA	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0148/99 28.06.2004 I
001135	VATIRANCI	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0117/99 28.06.2004 IIa

Zap. Štev.	Registrirano ime	Skupina	Način izdaje	Proizvajalec Predlagatelj	Št.odločbe Datum veljavnosti Razred
001136	SANITETNA VATA	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0116/99 28.06.2004 I
001137	VPOJNA GAZA	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0115/99 28.06.2004 IIa
001138	ZLOŽENEC	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0114/99 28.06.2004 IIa
001139	KOMPRESSE NESTERILNE	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0113/99 28.06.2004 IIa
001140	HIDROFILNA KABEL GAZA	Sanitetni in obvezilni material	Izdaja v široki trgovski mreži	Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Domžale, Slovenija Tosama Tovarna sanitetnega materiala d.d. Šaranovičeva 35, Domžale, Slovenija	512/D-0112/99 28.06.2004 IIa

Št. 512-37/99-81

Ljubljana, dne 16. julija 1999.

Urad Republike Slovenije za zdravila
Nada Irgolič, mag. farm., spec. I. r.
 Direktorica

USTAVNO SODIŠČE

2823. Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 40. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije, kolikor se nanaša na razlog nevarnosti za javni red, določen v 8. točki 10. člena tega zakona

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Ivana Šulca iz Pirana, ki ga zastopa Ervin Dokič, odvetnik v Piranu, na seji dne 10. junija 1999

o d l o č i l o:

Tretji odstavek 40. člena zakona o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-I, 30/91-I, 38/92 in 13/94) se razveljavi, kolikor se nanaša na razlog nevarnosti za javni red, določen v 8. točki 10. člena istega zakona.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik je zaprosil za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije po 40. členu zakona o državljanstvu Republike Slovenije (v nadaljevanju: ZDRS). Upravni organ je

njegovo prošnjo zavrnil iz razlogov po tretjem odstavku 40. člena ZDRS, odločbo pa je potrdilo tudi Vrhovno sodišče v upravnem sporu. Pobudnik je na ustavno sodišče vložil ustavno pritožbo. V njej je med drugim navedel, da je vlogo za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije vložil pred spremembo 40. člena ZDRS, torej v času, ko zakon v tretjem odstavku ni določal posebnih pogojev za pridobitev državljanstva in je za sprejem zadoščalo, da je imel prosilec na dan plebiscita v Sloveniji prijavljeno stalno prebivališče in je v njej tudi dejansko živel. Glede na načelo pravne varnosti in zakonitosti, ki zahteva, da predpisi veljajo za naprej, se po pobudnikovem mnenju izpodbijani odločbi ne bi smeli opirati na določbo tretjega odstavka 40. člena ZDRS. Ob tem je pobudnik smiselno predlagal tudi vprašanje skladnosti tretjega odstavka 40. člena ZDRS.

2. Državni zbor na pobudo ni odgovoril.

3. Vlada v mnenju z dne 20. 5. 1999 navaja, da mednarodno pravo določa, da je državljanstvo domena suverene države, zato je vsaka država samostojna pri opredeljevanju, koga šteje za svojega državljana, pri čemer je suverena tako pri določanju načinov kot tudi pogojev pridobivanja njenega državljanstva. Ker ob osamosvojitvi Republike Slovenije ureitev državljanstva z mednarodno pogodbo, sklenjeno z državo predhodnico, ni prišla v poštev, je bilo to področje urejeno z ZDRS, ki je stopil v veljavo 25. 6. 1991. Vprašanje državljanstva državljanov drugih republik je bilo urejeno z določbo 40. člena ZDRS (izjemna naturalizacija kot posled-

ca razpada nekdanjih držav). Ta člen je kot prehodna določba omogočal pridobitev državljanstva brez omejitvenih okoliščin. Zaradi znanih dogodkov, ki so sledili neposredno po osamosvojitvi (oborožena agresija na Republiko Slovenijo), je bil z zakonom o dopolnitvi ZDRS dodan tretji odstavek 40. člena, ki se sklicuje na 8. točko 10. člena istega zakona. Izpodbijana določba zajema tiste elemente, ki predstavljajo zaščito nacionalnega interesa bodisi iz razlogov obrambe bodisi varnosti ali javnega reda države, za katere državljanstvo prosilec prosi. Državljanstvo kot razmerje med državo in posameznikom je status, ki ga ni mogoče pridobiti, če prosilec ne izpolnjuje zakonsko določenih pogojev. Po mnenju vlade novela zakona ne določa učinka za nazaj. Novela je začela veljati z dnem objave v Uradnem listu RS, zato je bilo Ministrstvo za notranje zadeve dolžno pri vseh odločitvah o 40. členu, sprejetih po 14. 12. 1991, ugotavljati tudi dejanski stan določbe izpodbijanega tretjega odstavka. Pravilnost take odločitve je potrdilo tudi ustavno sodišče v sklepih št. U-I-147/92 z dne 6. 5. 1993 (OdlUS II, 45) in št. Up-15/94 z dne 2. 12. 1996.

B)-I

4. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-89/99 z dne 15. 4. 1999 sprejelo pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti tretjega odstavka ZDRS, da bi ocenilo, ali je izpodbijana zakonska ureditev v skladu z načelom varstva zaupanja v pravo kot enim od načel pravne države (2. člen ustave) oziroma v skladu z drugimi ustavnimi določbami.

5. ZDRS (Uradni list RS, št. 1/91-I), ki je stopil v veljavo dne 25. 6. 1991, je v prvem odstavku 40. člena določil, pod kakšnimi pogoji lahko državljani drugih republik pridobijo slovensko državljanstvo: "Državljan druge republike, ki je imel na dan plebiscita o neodvisnosti in samostojnosti Republike Slovenije, dne 23. decembra 1990, prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in tukaj tudi dejansko živi, pridobi državljanstvo Republike Slovenije, če v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vloži vlogo pri za notranje zadeve pristojnem upravnem organu občine, na območju katere ima stalno prebivališče."

6. Z novelo zakona (Uradni list RS, št. 30/91), ki je stopila v veljavo 14. 12. 1991, je zakonodajalec naknadno, z dodanim drugim in tretjim odstavkom, določil izjeme od primerov iz prvega odstavka. Po drugem odstavku 40. člena ZDRS se vloga za pridobitev državljanstva Republike Slovenije zavrne, če je oseba po 26. 6. 1991 storila kaznivo dejanje iz petnajstega ali šestnajstega poglavja Kazenskega zakona SFRJ, uperjeno zoper Republiko Slovenijo oziroma druge vrednote, ki jih v skladu z določbo prvega odstavka 4. člena ustavnega zakona za izvedbo Temeljne ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91 - v nadaljevanju: UZITUL) varuje kazenska zakonodaja Republike Slovenije, ne glede na to, kje je bilo to dejanje storjeno. Če je za to kaznivo dejanje sprožen kazenski postopek, se postopek za pridobitev državljanstva prekine, dokler kazenski postopek ni pravno močno končan. Po izpodbijanjem tretjem odstavku 40. člena ZDRS se, ne glede na izpolnjene pogoje iz prvega odstavka tega člena, vloga lahko zavrne tudi osebi, za katero so podani razlogi iz 8. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona. Točka 8 prvega odstavka 10. člena ZDRS, ki določa enega izmed pogojev za pridobitev državljanstva z naturalizacijo, se glasi: "Z naturalizacijo lahko pridobi državljanstvo Republike Slovenije oseba, ki prosi za sprejem v državljanstvo Republike Slovenije, če izpolnjuje naslednje pogoje: ... 8. da njen sprejem v državljanstvo Republike Slovenije ne predstavlja nevarnosti za javni red, varnost ali obrambo države."

B)-II

7. Ustava v 2. členu določa, da je Slovenija pravna in socialna država. Pravna država mora spoštovati načelo varstva zaupanja v pravo, pravno varnost in druga načela pravne države. Načelo varstva zaupanja v pravo zahteva, da so posamezne odločitve, ki so zakonite in sprejete brez vnaprejšnjih pridržkov ter po svoji naravi niso prehodnega značaja, stabilne. Pravo lahko uveljavlja svojo funkcijo urejanja družbenega življenja, če je v čim večji meri stalno in trajno. Tako pravo kot tudi celotno ravnanje vseh državnih organov mora biti predvidljivo, ker to zahteva pravna varnost. Načelo varstva zaupanja v pravo posamezniku zagotavlja, da mu država njegovega pravnega položaja ne bo brez razloga, utemeljenega v prevladujočem javnem interesu, poslabšala. Ker gre za splošno pravno načelo in ne neposredno za eno od ustavnih pravic, katerim po 15. členu ustave pripada strožje varstvo zoper morebitne omejitve in druge posege, to načelo seveda nima absolutne veljave in je v večji meri kot posamezne ustavne pravice dostopno možnim omejitvam, torej temu, da je v primeru konflikta oziroma kolizije med tem in drugimi ustavnimi načeli oziroma dobrinami treba v t.i. tehtanju dobrin presoditi, kateri izmed ustavno zavarovanih dobrin je v posameznem spornem primeru treba dati prednost (glej odločbo št. U-I-206/97 z dne 17. 6. 1998 (Uradni list RS, št. 50/98 in OdlUS VII, 134).

8. Pri ugotavljanju, ali gre za poseg v ustavno načelo varstva zaupanja v pravo, je treba upoštevati na eni strani, kakšen je pomen pričakovanja določene pravice za življenje prizadetega posameznika in kakšna je teža spremembe, ter na drugi strani, ali so spremembe na pravnem področju, za katero gre, relativno predvidljive in so torej prizadeti s spremembo lahko vnaprej računali. V obravnavanem primeru gre za spremembe na področju urejanja državljanstva v zvezi z nasledstvom držav.

9. Z nastankom novih držav na ozemlju nekdanje države Socialistične federativne republike Jugoslavije (v nadaljevanju: SFRJ) se je spremenil pravni položaj oseb, ki niso živele v republiki, katere republiško državljanstvo so imele. Državljanji drugih republik so kot jugoslovanski državljani uživali v Sloveniji ne glede na svoje republiško državljanstvo vse pravice, če so imeli na ozemlju Slovenije prijavljeno stalno prebivališče. Glede na položaj, ki je nastal zaradi osamosvojitve Slovenije, so osamosvojitveni akti vsebovali tudi posebne določbe, ki so urejale njihov položaj v novonastali državi.

10. Še pred osamosvojitvijo Slovenije oziroma pred plebiscitom, izvedenim dne 23. 12. 1990, na katerem so stalni prebivalci Republike Slovenije izrazili skupno voljo, da postane Republika Slovenija samostojna država, so parlamentarne stranke na skupni seji parlamenta z "Izjavo o dobrih namenih" (Uradni list RS, št. 44/90-I) zagotovile tistim stalnim prebivalcem, ki so imeli državljanstvo drugih republik bivše SFRJ, možnost pridobitve državljanstva: "... Prav tako zagotavlja (op. slovenska država) vsem pripadnikom drugih narodov in narodnosti pravico do vsestranskega kulturnega in jezikovnega razvoja, vsem s stalnim prebivališčem v Sloveniji pa, da lahko pridobijo državljanstvo Slovenije, če to želijo." UZITUL je v 13. členu posebej določil, da so državljani drugih republik, ki so imeli na dan plebiscita o samostojnosti in neodvisnosti (23. 12. 1990) prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in so tukaj tudi dejansko živeli, izenačeni v pravicah in dolžnostih z državljani Republike Slovenije (razen v primerih iz 16. člena - glede pridobivanja stvarnih pravic na nepremičninah v Sloveniji) do pridobitve državljanstva Republike Slovenije po 40. členu ZDRS oziroma do preteka rokov po 81. členu zakona o tujcih (Uradni list RS, 1/91-I, 44/97, 50/98 - odlUS in 14/99 -

odlUS). Ustavno sodišče je v odločbi Up-38/93 z dne 6. 7. 1995 – (OdIUS IV) 130 sprejelo stališče, da je, ker 13. člen UZITUL govori o pridobitvi državljanstva pod povsem enakimi pogoji kot hkrati z njim uveljavljeni 40. člen ZDRS, s tem pravica do pridobitve državljanstva pod temi pogoji pridobila ustavni značaj oziroma je bila povzdignjena na raven pravice, zagotovljene s predpisom ustavnega ranga. Vendar je treba poudariti, da je šlo v citirani zadevi za oceno povsem drugega vprašanja in sicer za presojo kriterija dejanskega prebivanja v Sloveniji kot enega od osnovnih kriterijev za pridobitev državljanstva, ker vsebuje najmočnejši mednarodnopravno priznan element pristne zveze med državo in posameznikom. Ta element vsebuje tudi 13. člen UZITUL kot kriterij za jamstvo pridobljenih pravic, ki jih vsebuje. Iz dejstva, da je pogoj stalnega prebivališča skupen kriterij tako za uživanje pravic po 13. členu UZITUL kot za pridobitev državljanstva po 40. členu ZDRS, pa še ne izhaja, da je pravica do pridobitve državljanstva povzdignjena na raven pravice, zagotovljene s predpisom ustavnega ranga. UZITUL in ZDRS sta takoimenovana osamosvojitvena akta in sodita med predpise, ki jih je Slovenija morala sprejeti za vzpostavitev samostojnosti. Ob razpadu države in s trenutkom neodvisnosti je bilo potrebno urediti tudi vprašanje državljanstva, saj je prebivalstvo eden od konstitutivnih elementov za nastanek državnosti. To je država storila z ZDRS, v katerem je opredelila bistven element suverenosti države – svoje državljansko telo, hkrati pa je določila tudi način in pogoje za pridobitev in izgubo državljanstva. Za tiste stalne prebivalce Republike Slovenije, ki so imeli državljanstvo drugih republik nekdanje SFRJ, je država določila možnost pridobitve državljanstva pod izjemnimi pogoji v 40. členu ZDRS. Določba 13. člena UZITUL, ki je po svoji naravi prehodnega značaja, pa je uredila zgolj status navedene skupine ljudi v času do pridobitve državljanstva Republike Slovenije po 40. členu ZDRS oziroma do izteka rokov po 81. členu zakona o tujcih. S tem, ko jih je v pravicah in dolžnostih izenačila z državljani Republike Slovenije do pridobitve državljanstva Republike Slovenije po 40. členu ZDRS oziroma do izteka rokov po 81. členu zakona o tujcih, jim je v tem prehodnem obdobju zagotovila socialne, ekonomske in politične pravice, razen možnosti pridobivanja lastninske pravice ali drugih stvarnih pravic na nepremičninah na območju Slovenije (16. člen), ne pa pravice do pridobitve državljanstva.

11. Prvotna določba 40. člena ZDRS, ki je bila oblikovana na podlagi zgoraj citirane Izjave o dobrih namelih, je torej dala možnost državljanom drugih republik bivše SFRJ s stalnim prebivališčem v Sloveniji na dan 23. 12. 1990, ki so dejansko prebivali tukaj, pridobitev državljanstva Slovenije pod edinim pogojem, da pravočasno (to je v roku šestih mesecev od uveljavitve zakona) vložijo predpisano vlogo. Navedeni skupini ljudi, med katere sodi tudi pobudnik, je država zaradi posebnega položaja, v katerem so se znašli ob razpadu bivše skupne države, priznala pravico do pridobitve državljanstva z enkratno izjemno naturalizacijo. Ti ljudje so se na tako, z zakonom določeno ureditev, mogli zanesti in so tudi glede na to utemeljeno uravnavali svoja ravnanja in pričakovanja. Z novelo zakona je država tako ureditev naknadno in to šele po tem, ko so mnogi prizadeti že vložili vloge za pridobitev državljanstva in s tem zahtevani pogoj izpolnili, spremenila in v njihovo škodo določila dodatne pogoje (izpodbijani tretji odstavek 40. člena). S tem je posegla v načelo varstva zaupanja v pravo, vendar pa to ne pomeni nujno, da je bil poseg protiustaven. Presoditi je treba, ali obstajajo za tako spremembo prevladujoči razlogi javnega interesa, ali pa bi bilo treba dati prednost ustavnemu načelu varstva zaupanja v pravo.

12. Iz zakonodajnega gradiva je razvidno, da je predlagatelj zakona vložil predlog za dopolnitev 40. člena zaradi dogodkov, ki so sledili neposredno po osamosvojitvi Republike Slovenije (oborožena agresija na Republiko Slovenijo). Ugotovil je namreč, da so med tretjim odstavkom 40. člena naj bi bila dana možnost preprečiti pridobitev državljanstva tistim osebam, ki so med agresijo ravnale izrazito nelojalno oziroma so kolaborirale v agresiji (predlog zakona o dopolnitvah ZDRS z dne 21. 10. 1991).

13. Iz povedanega izhaja, da je bil razlog javnega interesa, ki je narekoval sprejem izpodbijanega tretjega odstavka, zaščita države oziroma njena varnost in obramba. Država je sicer pred osamosvojitvijo obljubila vsem v Sloveniji prebivajočim državljanom drugih republik bivše SFRJ slovensko državljanstvo, vendar takrat ni mogla predvideti dogodkov, ki so osamosvojitvi sledili. Zato naknadno predpisani pogoj, ki se nanaša na nevarnost za varnost ali obrambo države, ne pomeni protiustavnega posega v načelo varstva zaupanja v pravo. Osebe, ki so sodelovale v agresiji in niso bile lojalne Sloveniji, se ne morejo uspešno sklicevati na načelo varstva zaupanja v pravo nasproti državi, zoper katero so delovale.

14. Uspešno pa se na načelo varstva zaupanja v pravo lahko sklicujejo tisti prosilci, med katerimi je tudi pobudnik, ki državljanstva ne morejo pridobiti zaradi dodatno določenega pogoja nevarnosti za javni red. Iz zakonodajnega gradiva nedvomno izhaja, da je bil cilj izpodbijane določbe omogočiti upravnim organom, da zavrnejo sprejem v državljanstvo tistim osebam, ki so sodelovale v agresiji oziroma delovale zoper državo, ne pa tudi prosilcem, potencialno nevarnim za javni red. V zvezi z njimi naknadno niso nastale nobene nove okoliščine, ki bi opravičevale morebitne spremembe. Že ob sprejemu zakona je bilo namreč mogoče predvidevati, da bodo med prosilci za državljanstvo po 40. členu tudi osebe, potencialno nevarne za javni red. Zakonodajalec za določitev tega dodatnega pogoja ni imel razloga, utemeljenega v prevladujočem in legitimnem javnem interesu, ki bi pretehtal varovano zaupanje v pravo. Zato je bilo treba določbo tretjega odstavka 40. člena ZDRS, kolikor se nanaša na razlog nevarnosti za javni red, razveljaviti.

15. Taka odločitev pomeni, da se v primeru odločanja o sprejemu v državljanstvo po tretjem odstavku 40. člena ZDRS, vloga ne sme zavrniti iz razloga nevarnosti za javni red.

16. Glede pritožnikovega očitka o retroaktivnosti izpodbijane določbe, se ustavno sodišče sklicuje na sklep št. U-I-147/92 z dne 6. 5. 1993 (OdIUS II, 45), kjer je že odločilo, da zakon o dopolnitvi ZDRS ne določa svojega učinka za nazaj. Pobudnik je sicer vložil prošnjo za pridobitev državljanstva pred uveljavitvijo določbe, katere ustavnost izpodbija, vendar ZDRS v 15. členu izrecno določa, da postane prosilec za državljanstvo po 40. členu ZDRS državljan šele z dnem, ko mu je vročena odločba o pridobitvi državljanstva. Odločba o tem, da se pobudnikovi prošnji ne ugodí, je bila izdana 27. 6. 1994, torej po uveljavitvi izpodbijane določbe. Odločba tako ni z učinkom za nazaj posegla v pobudnikovo pravico, temveč se je oprla na zakonsko določbo, ki je začela veljati pred iztekom upravnega postopka.

C)

17. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – ZUstS) v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modričan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnik Čebulj in Ude, ki sta dala odklonilni ločeni mnenji.

Št. U-I-89/99

Ljubljana, dne 10. junija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2824. Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 51.b člena, 51.c člena ter prvega, drugega in šestega odstavka 100. člena zakona o lokalni samoupravi

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevami županov občin Preddvor, Cerklje, Naklo, Šenčur, Vodice, Horjul, Velike Lašče, Dol pri Ljubljani, Destričnik, Gorišnica, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Videm, Zavrč ter županov občin Pivka, Brezovica, Trzin, Ig in Škofljica, ki jih zastopa Benjamin Turk, odvetnik v Ljubljani, na seji dne 10. junija 1999

o d l o č i l o:

1. Tretji odstavek 51.b člena, 51.c člen ter prvi, drugi in šesti odstavek 100. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, št. 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97 in 74/98) se razveljavijo.

2. Zahteva župana Občine Vodice za oceno ustavnosti 100.a člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, št. 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97 in 70/97) se zavrže.

3. Dokler občine ne sklenejo sporazumov o delitvi premoženja in o ureditvi drugih medsebojnih premoženjsko-pravnih razmerij:

- opravljajo posle rednega upravljanja s še nerazdeljenim skupnim premoženjem organi občine, na katere območju je premoženje, ob soglasju vseh občin, ustanovljenih na območju posameznih prejšnjih občin in

- izvršujejo ustanoviteljske pravice do javnih zavodov, javnih podjetij ali skladov organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda, javnega podjetja ali sklada, ob soglasju vseh občin, za območje katerih je bil ustanovljen javni zavod, javno podjetje ali sklad.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Predlagatelji (župani občin Preddvor, Cerklje, Naklo in Šenčur) v zahtevi, vloženi dne 8. 1. 1999, navajajo, da naj bi bile izpodbijane določbe 100. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 74/98 – v nadaljevanju: novela ZLS-98) v nas-

protju s 1., 2. in 9. členom ustave. S spremembami in dopolnitvami 100. člena naj bi zakon, kljub ustavno zagotovljeni lokalni samoupravi, posegel v še nedokončana delitvena razmerja skupnega premoženja in določil neživiljenjske prekluzivne roke, ki onemogočajo, da bi se delitev skupne lastnine dokončala po dosedaj veljavnih kriterijih. Menijo, da je določba, ki določa rok treh mesecev, ki pa se je glede na uveljavitev novele ZLS-98 iztekel že po 12 dnevih, to je 30. 11. 1998, nestvarna, nelogična in glede na postavljene roke tudi dejansko in pravno neizvršljiva.

2. Predlagatelji izpodbijajo tudi določbo drugega odstavka 100. člena, ki daje pravico upravljanja s še nerazdeljenim skupnim premoženjem le organom občine, na katere območju je premoženje, oziroma v kateri je sedež javnega zavoda, javnega podjetja ali sklada. Državni zbor naj ne bi imel nobene podlage za odvzem pravice upravljanja v prehodnem obdobju. Po mnenju predlagateljev izpodbijane določbe posegajo tudi retroaktivno v že začeta in še nedokončana delitvena razmerja, kar naj bi pomenilo kršitev prvega odstavka 155. člena ustave.

3. Izpodbijana določba 51.c člena je po mnenju vseh predlagateljev v nasprotju z 2., 9., 14., 33., 67., 69. in 138. členom, z drugim odstavkom 146. člena in s 155. členom ustave. Poudarjajo, da imata država in lokalna skupnost po ustavi (9. člen) enakopraven položaj in da država ne bi smela posegati v že zagotovljeno pravico občin, da na podlagi zakonskih kriterijev, ki so bili do uveljavitve novele ZLS-98 nesporni, dokončajo tekoče postopke in si razdelijo skupno premoženje. Prenos premoženja, ki ga določa izpodbijana določba, naj bi pomenil nacionalizacijo premoženja novonastalih občin. Z izpodbijano določbo naj bi se občinam jemala možnost pridobivati prihodke od lastnega premoženja, kar je po 147. členu zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odl.US in 56/98 – v nadaljevanju: ZFO) eden izmed temeljev financiranja lokalnih skupnosti. Predlagatelji (župani občin Horjul, Velike Lašče, Dol pri Ljubljani, Pivka, Brezovica, Trzin, Ig in Škofljica) poudarjajo, da izpodbijane določbe 51.c člena pomenijo enostransko razpolaganje s premoženjem, ki je skupna lastnina vseh občanov posamezne občine. Menijo, da skupnega premoženja ni dopustno kar odvzeti oziroma razlastiti brez odškodnine (69. člen ustave). Poudarjajo, da predvidena delitev v 51.c členu pomeni neupravičeno obogatitev večjih občin in prikrajšanje manjših, predvsem primestnih občin. Novela ZLS-98 je po mnenju predlagateljev ugodila prav tistim občinam, ki niso bile pripravljene za sporazumno delitev premoženja. Na podlagi izpodbijanega 51.c člena, ki uvaja kot glavni kriterij za delitev sedež nepremičnin, bo omogočen večjim občinam (npr. Mestni občini Ljubljana) prevzem vsega premoženja na njenem območju in zato te občine tudi niso zainteresirane za sklenitev sporazuma, saj bodo na podlagi izpodbijane določbe dobile večji del premoženja. Šesti odstavek 51.c člena, ki naj bi občinam zagotavljal pravico do sodelovanja pri upravljanju javnih zavodov, javnih podjetij ter skladov, ki izvajajo javne službe oziroma drugo dejavnost lokalnega pomena na njihovem območju, je po mnenju predlagateljev nepopoln, saj ni določenih nobenih sankcij za nespoštovanje te določbe.

4. Župan Občine Vodice je dne 3. 7. 1997 vložil zahtevo za oceno ustavnosti 100. in 100.a člena ZLS, ki sta veljala v času vložitve zahteve. Zahteva je bila vpisana pod št. U-I-182/97. Predlagatelj je z dopisom z dne 8. 3. 1999 predlagal, naj se njegova zahteva vsebinsko obravnava v smislu sedanje problematike urejanja premoženjsko-pravnih razmerij, ki je nastala z določbami novele ZLS-98, ki je že predmet obravnavanja v zadevi št. U-I-4/99. Zato je ustavno sodišče s sklepom z dne 13. 5. 1999 zahtevo župana

Občine Vodice v delu, v katerem izpodbija 100. in 100.a člen ZLS, združilo z zadevo št. U-I-4/99. Predlagatelj meni, da bi 100. člen ZLS moral vsebovati določbe za primer, če ne pride do soglasja o arbitraži. V zvezi s 100.a členom ZLS, ki je v času vložitve zahteve urejal izvrševanje ustanoviteljskih pravic do javnih zavodov, skladov in javnih podjetij, ustanovljenih za območje več občin, pa navaja, da so občine, nastale na območju nekdanjih ljubljanskih občin, te svoje pravice izvrševale le do sprejetja sklepa Mestnega sveta mestne občine Ljubljana o enostranskem izvajanju upravljanja s premoženjem, ki leži na območju Mestne občine Ljubljana in je predmet delitvene bilance. Izpodbijani 100.a člen ZLS pa naj bi bil tudi pomanjkljiv, ker ni urejal vprašanja upravljanja s tistim premoženjem, ki ni zajeto v 100.a členu ZLS. Zato naj bi Mestna občina Ljubljana s tem premoženjem lahko razpolagala brez soglasja pravnih naslednic.

5. Sekretariat Državnega zbora za zakonodajo in pravne zadeve je na podlagi mnenja komisije za lokalno samoupravo odgovoril na navedene zahteve. Navaja, da več kot polovica občin, ustanovljenih leta 1994, še ni uspela skleniti dogovora o ureditvi premoženjskopравnih vprašanj in razdelitvi premoženja. Vlada je že julija 1995 pripravila pisni pripomoček za urejanje teh vprašanj in februarja 1996 določila tudi listo svojih predstavnikov v arbitražah. Služba Vlade za lokalno samoupravo je pripravila tudi gradivo, ki je vsebovalo napotke za oblikovanje arbitraž. Ker kljub opisanim prizadevanjem ni prišlo do sklenitve sporazumov, nasprotni udeleženec ocenjuje, da se prejšnja zakonska ureditev ni izkazala za uspešno. Ker pa je določitev premoženja občine bistvena za izvrševanje njenih nalog in za zadovoljivo izvrševanje lokalne samouprave, nasprotni udeleženec meni, da je potrebno pospešiti in končati postopke delitve premoženja. Naveden naj bi bilo razlog, da so bile z novelo ZLS-98 sprejete določbe, ki zagotavljajo dokončno razdelitev premoženja prejšnjih občin, in ki tudi v bodoče zagotavljajo pravočasno vzpostavitev materialnih pogojev za delovanje občin. Zato naj bi izpodbijane določbe ne bile v naskladju z ustavo. V odgovoru nasprotni udeleženec še pojasnjuje, da se je namera zakonodajalca, da občinam ponudi še dodatni rok za sporazumen način delitve premoženja, izjalovila, ker je bila zaradi zbiranja podpisov za vložitev zahteve za razpis naknadnega zakonodajnega referendumu zadržana objava novele ZLS-98. Meni, da je pri tem potrebno upoštevati, da so zakonski roki za sporazumno delitev premoženja že zdavnaj potekli in da je v interesu občin, ki še niso uredile medsebojnih premoženjskopравnih razmerij, da se njihovo premoženjsko stanje uredi. Meni, da nastaja tem občinam zaradi neurejenih premoženjskih razmerij precejšnja škoda.

6. V odgovoru na zahtevo župana Občine Vodice z dne 20. 1. 1998 nasprotni udeleženec poudarja, da so novonastale občine pravne naslednice občin, iz katerih so nastale. Zato je premoženje prejšnjih občin postalo skupna lastnina novonastalih občin in občine lahko z nerazdeljenim premoženjem upravljajo in razpolagajo v skladu z lastninskopravnimi načeli, ki veljajo za skupno lastnino. Navaja, da je tako stališče sprejelo tudi ustavno sodišče v odločbi št. U-I-75/96 (Uradni list RS, št. 68/96 in OdlUS V, 154). Ker občinam z izpodbijanimi določbami ni onemogočeno upravljanje in razpolaganje s premoženjem in s tem tudi ne izvrševanje lokalne samouprave, meni, da je zahteva neutemeljena.

B)-I

7. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-4/99 z dne 4. 2. 1999 (Uradni list RS, št. 12/99) zadržalo izvrševanje tretjega odstavka 51.b člena, 51.c člena ter drugega odstavka 100. člena ZLS. Ugotovilo je, da bi vsaka delitev premoženja novih občin pred ureditvijo premoženjskopрав-

nih razmerij prvoustanovljenih občin lahko povzročila številne spore na področju že tako neurejenih premoženjskopравnih razmerij med občinami. Ker je zadržalo izvrševanje drugega odstavka 100. člena ZLS, je na podlagi drugega odstavka 40. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) odločilo tudi o načinu rednega upravljanja s še nerazdeljenim skupnim premoženjem in o izvrševanju ustanoviteljskih pravic do javnih zavodov, javnih podjetij ali skladov (2. točka izreka).

8. Župan Občine Vodice je v svoji vlogi z dne 4. 6. 1999 predlagal izločitev sodnika Lojzeta Janka, ker naj bi mnenje, ki ga je dal kot direktor Službe za zakonodajo o vprašanju pravnega nasledstva prejšnjega Mesta Ljubljana, vzbujalo dvom o njegovi nepristranosti. Ustavno sodišče je navedeni predlog za izločitev zavrnilo, ker v obravnavani zadevi ne gre za vprašanje pravnega nasledstva prejšnjih občin, ki je bilo predmet mnenja, na katerega se sklicuje predlagatelj. Poleg tega pa po prvi alineji drugega odstavka 31. člena ZUstS sodelovanje v zakonodajnem postopku oziroma pri sprejemanju izpodbijanih predpisov pred izvolitvijo za ustavnega sodnika ni izločitveni razlog.

B)-II

Ocena ustavnosti 51.c člena ter prvega in šestega odstavka 100. člena ZLS

10. Z ustanovitvijo občin kot samoupravnih lokalnih skupnosti (zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, Uradni list RS, št. 60/94 – v nadaljevanju: ZUOD-NO-A) je dokončno prenehala obstajati družbena lastnina, s katero so razpolagale prejšnje občine kot družbenopolitične skupnosti. S tem se je začel proces oblikovanja občinske lastnine kot ene izmed oblik javne lastnine. ZLS je dal občinam položaj oseb javnega prava s pravico posedovati, pridobivati in razpolagati z vsemi vrstami premoženja (7. člen). V prvem odstavku 51. člena ZLS je določeno, da premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari, ki so v lasti občine, kakor tudi denarna sredstva in pravice.¹ Z uvedbo lokalne samouprave so nastale številne teritorialne spremembe, saj je namesto prejšnjih 62 občin nastalo 147 občin in je tako le manjše število prejšnjih občin ostalo teritorialno nespremenjenih. Nova teritorialna razdelitev pa je zahtevala tudi razdelitev premoženja, s katerim so gospodarile in upravljale prejšnje občine, med novonastale občine. Proces delitve premoženja prejšnjih občin je ZLS uredil v prehodnih določbah 100. člena. V njegovem prvem odstavku je določen rok, v katerem morajo občine urediti medsebojna premoženjskopравna razmerja. V osnovnem besedilu zakona je bil ta rok šest mesecev po sprejemu statuta in drugih aktov, ki so bili potrebni za delovanje občin.² Ta rok je bil z novelo ZLS iz leta 1995 določen za vse občine enako, to je do 30. 9. 1995. Navedeni rok je bil instrukcijski rok. Določene posledice neurejenih premoženjskopравnih razmerij med občinami je določil ZFO, ki v drugem odstavku 41. člena tem občinam prepoveduje zadolževanje in izdajanje soglasij in poroštev.³ V drugem odstavku 100. člena – oziroma po noveli ZLS-98 v tretjem odstavku – so primeroma določeni kriteriji za delitev premoženja, ki naj bi jih občine upoštevale. Prvi kriterij naj bi bil število prebivalstva, drugi

¹ O pravnem nasledstvu novoustanovljenih občin in o spremembi pravne narave premoženja, ki je bilo v uporabi prejšnjih občin, je ustavno sodišče že sprejelo stališče v odločbi št. U-I-75/96 (točka 6 obrazložitve).

² 100. člen se je glasil: "Občinski sveti morajo v šestih mesecih po prevzemu funkcij po prejšnjem odstavku urediti medsebojna premoženjskopравna razmerja."

³ Drugi odstavek 41. člena ZFO se glasi: "Dokler ne bodo urejena premoženjskopравna razmerja med občinami po 100. členu zakona o lokalni samoupravi, se občine ne smejo zadolževati in izdajati soglasij in poroštev po 18. in 19. členu tega zakona."

udeležba posameznih delov občine pri zagotavljanju premoženja občine, tretji lastna udeležba posameznih delov občine pri izgradnji ali oblikovanju premoženja v občini in četrti obstoječa bremena občin ter terjatve, ki bodo dospevale v naslednjih letih. V primeru, da občine ne bi sporazumno razdelile premoženja, je v tretjem odstavku 100. člena – oziroma po noveli ZLS-98 v četrtem odstavku – predvideno, da opravi delitev premoženja arbitraž, v kateri sodeluje predstavnik vlade ter enako število predstavnikov sprtih strani. Če spora ni mogoče rešiti niti z arbitražo, je v četrtem odstavku istega člena – oziroma po noveli ZLS-98 v petem odstavku – določeno, da o sporu meritorno odloči sodišče v upravnem sporu. Novela ZLS-98 je to določbo še dopolnila, tako da je mogoče zahtevati delitev premoženja v upravnem sporu ne samo, če spora ni bilo mogoče rešiti z arbitražo, ampak tudi v primeru, ko arbitraže sploh ni bilo mogoče oblikovati.

10. Opisana ureditev še vedno velja. Delitev premoženja med prvoustanovljenimi občinami se torej opravi na način (sporazum, arbitraž, upravni spor) kot ga je določil osnovni ZLS. Novela ZLS-98 v tem oziru ne spreminja sistema delitve premoženja med temi občinami. Predmet ustavnosodne ocene so določbe, ki določajo nove roke za delitev premoženja med prvoustanovljenimi občinami in v primeru nespoštovanja teh rokov predvidevajo delitev premoženja na podlagi zakona. V nasprotju s prejšnjo ureditvijo, je novela ZLS-98 tudi za delitev premoženja v primeru ustanovitve nove občine z razdelitvijo, izločitvijo ali priključitvijo (občine, ustanovljene leta 1998) določila prekluzivne roke ter v bodoče izključila možnost reševanja sporov z arbitražo in v upravnem sporu.⁴ Novela ZLS-98 je v prvem odstavku 51. b člena določila, da morajo občinski sveti v treh mesecih po konstituiranju sprejeti odločitev o načinu sporazumne razdelitve premoženja. Če do navedene odločitve ne pride, se premoženje razdeli, tako kot je določeno v 51. c členu.

11. Iz določbe prvega odstavka 100. člena ZLS je razviden zakonodajalčev namen, da se prvim občinskim svetom v letu 1994 ustanovljenih občin ponudi dodatni rok, v katerem naj bi dokončali delitev premoženja in uredili druga premoženjskopravna razmerja še v svojem mandatnem obdobju, in da v takem primeru za te občine ne bodo veljale spremembe in dopolnitve novele ZLS-98 o postopku in načinu delitve premoženja med novonastalimi in prejšnjimi občinami. Kot je bilo že obrazloženo v sklepu o zadržanju izpodbijanih določb št. U-I-4/99 z dne 4. 2. 1999, pa ta dodatni rok treh mesecev ni bil usklajen z začetkom veljavnosti novele ZLS-98 in je tako postal neizvedljiv. Ustavno sodišče je v navedenem sklepu ugotovilo, da rok treh mesecev glede na začetek veljavnosti novele dne 18. 11. 1998 nima več svojega smisla in zato tudi ne morejo nastopiti posledice, predvidene z dopolnitvijo zakona, to je, da se premoženje prvoustanovljenih občin razdeli na način, določen v 51. c členu. Iz istega razloga tudi ni bilo potrebno zadržati izvrševanja določbe prvega odstavka 100. člena, ker njeno izvrševanje objektivno ni bilo mogoče. Da se namen zakonodajalca o določitvi dodatnega roka za sporazumno delitev premoženja ni uresničil, ugotavlja v svojem odgovoru tudi nasprotni udeleženec.

12. Eno izmed načel pravne države je, da morajo biti zakonske določbe jasne, razumljive in nedvoumne (glej odločbo št. U-I-64/97 z dne 7. 5. 1998, Uradni list RS, št. 39/98 in OdlUS VII, 78). Določba prvega odstavka 100. člena določa roke, ki so bili glede na začetek veljavnosti novele ZLS-98 neizvršljivi. Takšna določitev rokov pome-

ni kršitev navedenega načela pravne države (2. člen ustave). Zato je ustavno sodišče določbo prvega odstavka 100. člena razveljavilo že iz tega razloga.

13. Predlagatelji pa ne izpodbijajo novih določb 100. člena ZLS le zaradi nejasne določitve roka v prvem odstavku, ampak izpodbijajo tudi v šestem odstavku predvideno posledico – delitev na podlagi zakona, če v določenem roku postopek ureditve premoženjskopravnih vprašanj ter delitve premoženja ni zaključen. Tudi če bi bil rok treh mesecev določen jasno in nedvoumno, se postavlja vprašanje, ali je bil zakonodajalčev poseg v tekoči postopek sporazumevanja v skladu z načelom zaupanja v pravo, ki je eno izmed načel pravne države. Občine, pri katerih je postopek razdelitve premoženja v teku, so lahko utemeljeno pričakovale, da se bo postopek zaključil na podlagi veljavne ureditve in da zakonodajalec ne bo posegel v postopek sporazumevanja in v začeta, vendar še nedokončana delitvena razmerja. Načelo zaupanja v pravo namreč zagotavlja kontinuiteto določene pravne ureditve, kar pomeni, da so zakonodajalčevi posegi v samo izvrševanje zakona, s katerimi spreminja temeljne sistemske rešitve in posega v pravne položaje prizadetih subjektov, ki so že nastali na podlagi prejšnje ureditve, ustavno dopustni le, če je zakonodajalec imel tehtne razloge, ki opravičujejo poseg. Nadalje se postavlja vprašanje, ali zakonodajalec z izpodbijanimi spremembami ni posegel v samoupravni položaj prizadetih občin. Lokalno samoupravo in s tem samoupravni položaj lokalnih skupnosti zagotavlja ustava (9. člen in 138. do 143. člen). Zakonska ureditev lokalne samouprave mora v skladu z ustavnimi določbami zagotoviti lokalni skupnosti njen samoupravni položaj in ji dati možnost samostojnega urejanja njenega delovanja. Država s svojimi predpisi ne sme samovoljno in arbitrarno posegati v samoupravni položaj občin. Zato je potrebno pri zakonodajalčevih posegih v položaj lokalnih skupnosti še posebej oceniti, ali ne gre za kršitev lokalne samouprave, ki je eden izmed temeljev državne ureditve. Kot je razvidno, v obravnavani zadevi prihaja do kolizije ustavnovarovanih dobrin. Ustavno sodišče mora v takem primeru s t.i. tehtanjem dobrin presoditi, kateri dobri ni je – glede ustavnopravnega varstva – potrebno dati prednost (glej odločbo št. U-I-206/97 z dne 17. 6. 1998, Uradni list RS, št. 50/98 in OdlUS VII, 134).

14. Ustavno sodišče ocenjuje, da so bili razlogi, ki so narekovali spremembe in dopolnitve ZLS na področju urejanja premoženjskopravnih razmerij, upravičeni in utemeljeni. Kot je razvidno iz zakonodajalčevega odgovora in iz zakonodajnega gradiva (predlog zakona o spremembah in dopolnitvah ZLS – EPA 345, prva obravnava – Poročevalac DZ, št. 61 z dne 23. 12. 1997), naj bi izpodbijane spremembe in dopolnitve ZLS pospešile postopke za delitev skupnega premoženja prvoustanovljenih občin⁵ in s tem omogočile izvrševanje lokalne samouprave v korist potreb prebivalcev, zagotovile materialne pogoje za delovanje občin ter prispevala k večji pravni varnosti vseh, ki z občinami vzpostavljajo premoženjskopravne odnose. Izpodbijane določbe naj bi torej prispevale k uveljavitvi lokalne samouprave, ki jo zagotavlja 9. člen ustave. Zakonodajalčev cilj, ki naj bi bil dosežen z izpodbijanimi določbami, je bil nedvoumno legitimen. Zakonodajalčeva pristojnost je, da zagotovi uresničevanje lokalne samouprave in da z zakonom uredi kriterije, v okviru katerih občine samostojno urejajo premoženjskopravna vprašanja.

15. Načela pravne države pa ne zahtevajo samo, da za zakonske posege v ustavnovarovane dobrine obstajajo stvar-

⁴ Prvi odstavek 51. b člena ZLS določa: "Premoženje občine, ki se razdeli na dvojce ali več novih občin ali se njen del izloči in se ustanovi nova občina oziroma se ta del priključi k sosednji občini, se razdeli sporazumno."

⁵ Poročevalac, št. 61, stran 19: "Več kot polovica občin se še ni uspela dogovoriti o ureditvi premoženjskopravnih vprašanj in razdeliti premoženja."

ni in opravičljivi razlogi, ampak morajo biti ti zakonski posegi takšni, da je z njimi tudi dejansko možno uresničiti zakonodajalec cilj. Če z zakonskimi posegi ni mogoče doseči namena, zaradi katerega so bili uzakonjeni, je zakonodajalec izbral neprimeren (neustrezen) ukrep. Ta razlog sam po sebi zadostuje za odločitev o neskladnosti izpodbijanih zakonskih določb z ustavo (glej odločbo št. U-I-201/93 z dne 7. 3. 1996, Uradni list RS, št. 24/96 in OdIUS V, 27). Takšen primer je podan v obravnavani zadevi.

16. Novela ZLS še vedno prepušča delitev premoženja in ureditev medsebojnih premoženjskopравnih vprašanj sporazumnemu urejanju samih občin. ZLS v 100. členu le primeroma določa kriterije, ki jih (prvoustanovljene) občine lahko upoštevajo pri delitvi premoženja. Prvi odstavek 51.b člena, ki naj bi urejal delitev premoženja vseh nadaljnjih novoustanovljenih občin (v primerih delitve, izločitve in priključitve), ne določa več osnov, ki naj bi bile podlaga za sporazumno delitev premoženja, ampak le določa, da se premoženje razdeli sporazumno.⁶ Odločitev o načinu sporazumne ureditve morajo sprejeti občinski sveti v roku treh mesecev po konstituiranju, sam sporazum pa sklenejo župani. Ta sporazum je podlaga za vpis lastninske pravice občine v zemljiško knjigo. Če pa občine ne razdelijo premoženja sporazumno v roku treh mesecev po konstituiranju občinskega sveta nove občine, se premoženje razdeli, tako kot to določajo prva, druga in tretja alineja prvega odstavka 51.c člena. Občinski svet novoustanovljene občine sprejme akt, s katerim na podlagi popisa ugotovi premoženje občine. Ta ugotovitveni akt je podlaga za vpis lastninske pravice v zemljiško knjigo (tretji odstavek 51.c člena). V četrtem odstavku 51.c člena je urejen način delitve drugih premoženjskih pravic, denarnih sredstev, in vrednostnih papirjev ter bremen. Navedeni zakonski način delitve torej vnaprej določa delitev premoženja. To pomeni, da lahko vsaka prizadeta občina že vnaprej ugotovi, katero premoženje in koliko premoženja ji bo pripadlo v primeru delitve skupnega premoženja na podlagi zakona. Če ji po sporazumu to premoženje, ki bi ji šlo na podlagi zakona, ne bi pripadlo, je torej v njenem interesu, da takega sporazuma ne sklene, oziroma da s sporazumom zavlačuje. Na to posebej opozarja župan Občine Predvor, ki ugotavlja, da občine, ustanovljene na sedežih prejšnjih občin, niso bile več pripravljene skleniti na sporazum, saj so ugotovile, da jim na podlagi zakonske delitve pripade več premoženja kot na podlagi sporazuma.⁷ Določba prvega odstavka 51.b člena daje občinam torej le formalne, ne pa dejanske možnosti sporazumne delitve premoženja. Predvidena zakonska delitev skupnega premoženja občin v postopku sporazumevanje postavlja določene občine v neenak položaj in dejansko pomeni negacijo sporazumevanja. Izpodbijane zakonske določbe ne sledijo zakonodajalcem cilju, to je pospešitvi postopka sporazumevanja občin o delitvi skupnega premoženja, ampak ga nasprotno onemogočajo. Hkrati posegajo tudi v pristojnost lokalnih skupnosti, da samostojno uredijo svoja medsebojna premoženjska razmerja. To pristojnost jim je dal prvotni ZLS. Večina občin je to pravico tudi izkoristila. Iz podatkov, ki jih je ustavnemu sodišču posredovala Služba za lokalno samoupravo, in iz podatkov, ki jih je pridobilo ustavno sodišče v pripravljanem postopku, izhaja, da je postopek delitve

premoženja zaključen med občinami – pravnimi naslednicami 25 prejšnjih občin, pri 22 prejšnjih občinah pa postopek ni bil potreben, ker je območje nove občine ostalo nespremenjeno. Pri 10 prejšnjih občinah pa je postopek v teku ali pa so sklenile delne sporazume glede delitve določenega premoženja. To so prejšnje občine Celje, Gornja Radgona, Idrija, Kranj, Ljubljana, Mozirje, Novo mesto, Postojna, Ptuj in Sežana, s tem da so občine pravne naslednice občin Novo mesto, Celje in Gornja Radgona sporočile, da je sklenitev sporazumov v zaključni fazi.⁸ Iz podatkov je razvidno, da so postopki sporazumevanja pri večini občin v zaključni fazi in da bo morebiti le v nekaj primerih potrebno reševati spore glede delitve premoženja z arbitražo ali z upravnim sporom. Glede na to, da so nekatere občine (Mestna občina Ptuj, Občina Idrija in Gornja Radgona)⁹ že sprejele delne sporazume o delitvi premoženja oziroma postopek sporazumevanja poteka v določenih fazah, bi moral zakonodajalec posebej urediti pravni položaj teh občin, kolikor naj bi tudi za njih veljala delitev na podlagi zakona. Zato se postavlja vprašanje izvedljivosti predvidene delitve na podlagi zakona tudi s tega vidika. Ker izpodbijane določbe šestega odstavka 100. člena in določbe 51.c člena pomenijo kršitev načel pravne države (2. člen ustave) in načela zagotovljenosti lokalne samouprave (9. člen ustave), je ustavno sodišče izpodbijani 51.c člen in šesti odstavek 100. člena ZLS razveljavilo.

17. Ustavno sodišče ni presojalo, ali so bile z izpodbijanimi določbami kršene tudi druge določbe ustave, ki jih uveljavljajo predlagatelji, ker je na podlagi že navedenih razlogov ugotovilo kršitve temeljnih načel ustave, zaradi katerih je bilo potrebno izpodbijane določbe razveljaviti.

18. Za dosego zakonodajnega cilja, to je pospešitev postopkov delitve skupnega premoženja in dokončno ureditev premoženjskopравnih razmerij med novoustanovljenimi občinami, bi moral zakonodajalec uzakoniti sredstva, s katerimi bi bilo dejansko mogoče doseči cilj, ki ga je zasledoval. Eno izmed takšnih sredstev je nedvomno uzakonil z dopolnitvijo petega odstavka 100. člena ZLS. Na podlagi te dopol-

⁶ Drugi odstavek 51.b člena le določa, da posamezno občino bremenijo tudi vsa bremena premoženja, ki ji je pripadlo.

⁷ Kakšen je bil učinek objave predloga novele ZLS-98, navaja župan Občine Majšperk v svojem odgovoru z dne 27. 5. 1999. Navaja, da se je postopek delitve premoženja bivše Občine Ptuj po objavi predloga novele ZLS-98 ustavil, ker je Mestna občina Ptuj prenehala z nadaljnjim usklajevanjem, kljub temu da je bilo doseženo soglasje o delitvi več kot 70% premoženja. Meni, da je 51.c člen, ki kot kriterij delitve določa le lego nepremičnine, krivičen do "zunanjih občin", katerih občani so sovlagali v te nepremičnine.

⁸ Župan Občine Škocjan je sporočil, da je sprejem sporazuma z Mestno občino Novo mesto v zaključni fazi in bo dokončni podpis delitvene bilance opravljen še v mesecu maju. Župan Mestne občine Celje in Župan Občine Štore je sporočil, da je postopek sprejema delitvene bilance med občinami, pravnimi naslednicami prejšnje Občine Celje, v zaključni fazi in da se pričakuje sprejem delitvene bilance na sejah občinskih svetov, sklicanih za dne 1. junija 1999. Župan Občine Radenci je sporočil, da je bil delni sporazum med občinami – pravnimi naslednicami prejšnje Občine Gornja Radgona sklenjen leta 1998, da je postopek glede ostalega premoženja v zaključni fazi in ne pričakuje, da bo glede na zadnje dogovore županov postopek delitve hitro končan. Župan Občine Dol pri Ljubljani, ki je tudi eden izmed predlagateljev sporoča, da se občine – pravne naslednice prejšnjih ljubljanskih občin in mesta Ljubljana kljub številnim sestankom delovnih skupin, županov in njihovih pooblaščenec, niso uspele dogovoriti o razdelitvi premoženja. Bistveni razlog, da ni prišlo do sklenitve sporazuma, naj bi bilo vztrajanje Mestne občine Ljubljana, da se vse nepremično premoženje deli po legi brez nadomestila ter da primestne občine ne morejo biti soustanoviteljice javnih zavodov in podjetij. Župan Občine Destnik sporoča, da je Mestna občina Ptuj pripravila delitveno bilanco in da jo je občinski svet sprejel pod pogojem, da Mestna občina Ptuj v petih letih zagotovi 200 milijonov SIT za osem novih občin in da se ta sredstva namenijo za izgradnjo reševalne postaje na Ptuju.

⁹ Župan Mestne občine Ptuj sporoča, da so vsi občinski sveti novonastalih občin v letu 1996 sprejeli "Kriterije delitve premoženja Občine Ptuj" in da je že pripravljena delitvena bilanca. Kljub temu, da postopek delitve še ni končan, pa so se v letu 1997 in 1998 delila denarna sredstva, terjatve in obveznosti na podlagi sprejetih kriterijev. Župan Občine Idrija sporoča, da se je komisija za izdelavo delitvene bilance odločila, da se postopek delitve izvede po delih. Tako je sprejetih že pet sklepov o delni razdelitvi premoženja med Občino Idrija in Občino Cerkno. Ugotavlja, da je bil dosedanj način dela pri delitvi premoženja kljub dolgotrajnosti uspešen, in da je večina premoženja razdeljena. Župan Občine Gornja Radgona sporoča, da je bilo v letu 1998 razdeljeno premoženje zavodov, zaklonskih, lokalne in občinske ceste ter javne poti, denarna sredstva, ustanoviteljske pravice v nekaterih javnih zavodih. Sredstva in oprema civilne zaščite so v fazi delitve, glede preostalega skupnega premoženja pa je pripravljen predlog delitve.

nitve lahko občine sprožijo upravni spor že v primeru, ko arbitraže niti ni bilo mogoče oblikovati. Zakonodajalec je z navedeno dopolnitvijo onemogočil, da bi posamezna občina zavlačevala postopke, s tem da ne bi imenovala svojega predstavnika v arbitražo.¹⁰ Tako kot z opisano dopolnitvijo petega odstavka 100. člena, bi se lahko še z drugimi zakonskimi posegi dosegel zakonodajalec namen po pospešitvi in čimhitrejši zaključitvi delitvenih postopkov (npr. obvezna ustanovitev arbitraže po preteku določenega roka, določitev roka za trajanje arbitražnega postopka, večje možnosti za sprožitev upravnega spora in dr.), ne da bi se bistveno poseglo v ureditev, na podlagi katere je večina občin sporazumno že razdelila skupno premoženje. Način delitve skupnega premoženja občine, je lahko odločilnega pomena pri odločanju o razdelitvi občine na dve ali več občin, o ustanovitvi dela občine kot nove občine in o izločitvi dela občine in priključitvi k drugi občini. Zato mora biti način delitve skupnega premoženja vnaprej znan, tako da se lahko predvidijo materialne posledice bodočih teritorialnih sprememb. Načelo pravne varnosti (2. člen ustave) kot eno izmed načel pravne države zahteva, da morajo biti pravna izhodišča za ravnanje pravnih subjektov vnaprej določena ali vsaj določljiva (glej odločbo št. U-I-13/94 z dne 21. 1. 1994, Uradni list RS, št. 6/94 in OdlUS III, 8). Izpodbijane določbe, ki so uvedle nov način delitve skupnega premoženja, so začele veljati po ustanovitvi novih občin oziroma spremembi območij posameznih občin v letu 1998. Zakon o spremembah in dopolnitvah ZUODNO je začel veljati 8. 8. 1998 (Uradni list RS, št. 56/98 – v nadaljevanju: ZUODNO-B), novela ZLS-98 pa 17. 11. 1998. Kolikor bo zakonodajalec ugotovil, da je potrebno veljavni način delitve skupnega premoženja v primeru sprememb območij občin spremeniti, bo moral to storiti pravočasno, to je pred začetkom postopka za ustanovitev občin ter za določitev ali spremembo njihovih območij.

19. Z razveljavitvijo določb 51.c člena ter prvega in šestega odstavka 100. člena ZLS je vzpostavljena prejšnja ureditev delitve premoženja in urejanja drugih medsebojnih premoženjskopravnih razmerij. V veljavi je ostala dopolnitev petega odstavka 100. člena in nova določba sedmega odstavka o neplačevanju prometnega davka iz naslova ureditve medsebojnih premoženjskopravnih razmerij ter delitve premoženja. Z razveljavitvijo 51.c člena je rok treh mesecev, določen za sporazumno delitev premoženja v prvem odstavku 51.b člena, prenehal biti prekluzivni rok. Če občine, ki so bile na novo ustanovljene v letu 1998 ali se je spremenilo njihove območje, ne sklenejo sporazuma o delitvi premoženja v tem roku, ne more nastopiti delitev na podlagi zakona. Ker je navedeni rok postal zgolj instrukcijski rok, ki za občine nima zakonskih posledic (razen že navedene posledice na podlagi ZFO), ni bilo potrebno oceniti, ali je bila tudi določitev trajanja tega roka določena arbitrarно, to je, ali je v roku treh mesecev objektivno sploh mogoče doseči sporazumno delitev premoženja. Tudi novoustanovljene občine in občine, katerih območje se je spremenilo, so lahko utemeljeno pričakovale, da bodo lahko uredile svoja medsebojna premoženjskopravna razmerja na podlagi ureditve, ki je veljala v času njihove ustanovitve oziroma v času začetka zakonodajnega postopka za njihovo ustanovitev ali spremembo območja.¹¹ Nadalje, rok treh mesecev sploh ni mo-

gel veljati za vse novonastale občine. Rok treh mesecev, v katerem naj bi bil dosežen sporazum o delitvi premoženja, bi lahko veljal le v primeru, če je prejšnja občina, na območju katere je nastala nova občina (razdelitev) ali se je spremenilo njeno območje z izločitvijo ali priključitvijo dela območja, že dokončno uredila medsebojna premoženjskopravna razmerja s prvoustanovljenimi občinami. Kolikor ta predpostavka ni obstajala, je bil tudi ta rok neuresničljiv in ga občine niso mogle spoštovati iz objektivnih razlogov. Navedeni rok bi lahko veljal le za tiste občine, ki so imele pred ustanovitvijo ali spremembo območja urejena premoženjskopravna razmerja. Vendar pa se tudi v teh primerih postavlja vprašanje, ali so te občine dejansko lahko sporazumno razdelile premoženje v treh mesecih po konstituiranju občinskih svetov. Treba je upoštevati, da že sam postopek konstituiranja zahteva določen čas in da občina lahko začne delovati šele po sprejemu temeljnih aktov in po ustanovitvi organov občine. ZPUODNO ureja postopek konstituiranja novoustanovljenih občin in določa tudi roke, v katerih morajo občinski sveti sprejeti statut in druge akte, potrebne za delovanje občine. Tako je v 35. členu tega zakona določen rok treh mesecev po konstituiranju sveta za sprejem statuta, za sprejem akta o ustanovitvi občinske uprave, njeni notranji organizaciji in delovnem področju pa rok enega meseca po sprejemu statuta. Upoštevati je treba, da nove občine še nimajo ustanovljenih svojih organov, ki so potrebni za njihovo delovanje, npr. občinske uprave, in da naloge občinske uprave za novoustanovljene občine opravljajo do ustanovitve občinske uprave novoustanovljenih občin prejšnje občine (tretji odstavek 35. člena ZPUODNO). Navedeni rok tudi ni usklajen z rokom, določenim v 36. členu ZPUODNO. Ta določa, da občinski sveti novoustanovljenih svetov sprejmejo občinske proračune v šestih mesecih po začetku proračunskega leta in da morajo pred sprejemom proračuna urediti premoženjskopravna razmerja. Kolikor bo zakonodajalec hotel pospešiti postopek sporazumevanja, bo moral torej določiti nove roke, v katerih bodo občine sposobne doseči sporazum, in predvideti druga sredstva, s katerimi bo dejansko možno doseči hitrejše reševanje premoženjskopravnih razmerij med občinami, ustanovljenimi v letu 1998, ne da bi pri tem posegel v načelo varstva zaupanja v pravo in ustavno zagotovljeno lokalno samoupravo.

Ocena ustavnosti tretjega odstavka 51.b člena in drugega odstavka 100. člena ZLS

20. ZLS v svojem prvotnem besedilu ni urejal upravljanja in gospodarjenja s premoženjem, ki je s prenehanjem prejšnjih občin prešlo na novoustanovljene občine. To prehodno obdobje je delno uredila prva novela ZLS iz leta 1995 (Uradni list RS, št. 14/95), ki je 100. členu dodala še nov 100.a člen. Ta je določal, da v prehodnem obdobju do dokončne razdelitve premoženja izvršujejo ustanoviteljske pravice organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda oziroma javnega podjetja, ob soglasju organov vseh občin na tem območju. Glede rednega upravljanja in razpolaganja s skupnim premoženjem pa je ustavno sodišče z odločbo št. U-I-75/96 z dne 14. 11. 1996 sprejelo stališče, da je do pogodbene ureditve premoženjskopravnih razmerij oziroma do odločitve arbitraže ali odločitve v upravnem sporu vse premoženje nekdanjih občin skupna lastnina novih občin, s katero razpolagajo občine – pravne naslednice prejšnjih občin – sporazumno. Novela ZLS-98 pa je posegla v opisano ureditev, tako da je črtala 100.a člen in z novim drugim odstavkom 100. člena določila, da opravljajo posle rednega upravljanja v prehodnem obdobju organi občine, na katere

¹⁰ Tako Župan Občine Preddvor v prilogi svoje zahteve navaja, da je Občina Naklo sprožila postopek arbitraže, da so se predlogu pridružile vse novonastale občine, Mestna občina Kranj pa na pobudo ni niti odgovorila in ustanovitev arbitraže tako ni bila mogoča.

¹¹ Zakon o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij (Uradni list RS, št. 44/96 – ZPUODNO) v drugem odstavku 4. člena določa, da mora Državni zbor začeti postopek za ustanovitev občin ali spremembo območij občin najkasneje eno leto pred zakonskim rokom za razpis rednih volitev v občinske svete.

območju je premoženje oziroma organi občine, v kateri je sedež javnega zavoda, javnega podjetja ali sklada. Vsebinsko enako določbo vsebuje tudi tretji odstavek 51.b člena ZLS. S tem je Novela ZLS-98 odvzela določenim občinam pravico do soodločanja glede upravljanja in razpolaganja s skupnim premoženjem. Odvzela jim je tudi pravico do izvrševanja ustanoviteljskih pravic v javnih zavodih, javnih podjetjih ali skladih.

21. Ustavno sodišče je izvrševanje tretjega odstavka 51.b člena in drugega odstavka 100. člena ZLS zadržalo in v 2. točki izreka sklepa št. U-I-4/99 z dne 4. 2. 1999 vzpostavilo ureditev, ki je veljala pred novelo ZLS-98. Ker je ustavno sodišče z razveljavitvijo prvega in šestega odstavka 100. člena ter 51.c člena vzpostavilo prejšnjo ureditev delitve skupnega premoženja med občinami, je nujno, da se vzpostavi tudi prejšnja ureditev glede upravljanja s skupnim premoženjem in glede izvrševanja ustanoviteljskih pravic. Ureditev, ki jo določata tretji odstavek 51.b člena in drugi odstavek 100. člena, posega v pravice posameznih občin, ki so jih imele vse od svoje ustanovitve, oziroma jim odvzema pravico do soupravljanja in izvrševanja ustanoviteljskih pravic v zaključni fazi postopka sporazumevanja. Gre za kršitev načel pravne države, predvsem načela varstva zaupanja v pravo. Ustavno sodišče poudarja, da načela pravne države ne dovoljujejo, da bi zakonodajalec spreminjal pravne položaje subjektov v postopkih sporazumevanja, ki so v večini občin v zaključni fazi, ali pa so bili že sklenjeni sporazumi glede določenega dela premoženja, ne da bi imel za take posege utemeljene razloge. Zato je ustavno sodišče razveljavilo tretji odstavek 51.b člena in drugi odstavek 100. člena iz enakih razlogov kot 51.c člen in šesti odstavek 100. člena ZLS. V 3. točki izreka pa je vzpostavilo ureditev, ki je veljala pred uveljavitvijo novele ZLS (100.a člen in odločba ustavnega sodišča št. U-I-75/96).

22. Ker je določba 100.a člena formalno prenehala veljati (41. člen novele ZLS-98), je ustavno sodišče zahtevo župana Občine Vodice zavrglo (2. točka izreka). Z vzpostavitvijo ureditve v 3. točki izreka te odločbe je odpravljena neustavnost, ki jo je uveljavljal predlagatelj, in zato niso podani pogoji iz 47. člena ZUstS za oceno ustavnosti 100.a člena ZLS.

C)

23. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 25. člena, drugega odstavka 40. člena in 43. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukić. Prvo in drugo točko izreka je sprejelo soglasno. Prvo alineo tretje točke izreka je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu (proti je glasovala sodnica Modrijan), drugo alineo tretje točke izreka pa s sedmimi glasovi zoper dva (proti sta glasovala sodnik Čebulj in sodnica Modrijan). Sodnik Čebulj je dal odklonilno ločeno mnenje glede dela izreka odločbe, pri kateri je glasoval proti.

Št. U-I-4/99

Ljubljana, dne 10. junija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2825. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 24. člena zakona o financiranju občin in drugega odstavka 25. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin ter 2. in 3. člena uredbe o začasni zagotovitvi dodatnih sredstev finančne izravnave občinam, ki ne dosegajo petinsedemdeset odstotkov izračunanega obsega primerne porabe za občino

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem z zahtevama Občinskega sveta občine Sveti Jurij ob Ščavnici ter skupine poslancev Državnega zbora in županov posameznih občin, na seji dne 10. junija 1999

o d l o č i l o:

1. Drugi odstavek 24. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odl. US in 56/98) in drugi odstavek 25. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 56/98) se razveljavita.

2. Člena 2 in 3 uredbe o začasni zagotovitvi dodatnih sredstev finančne izravnave občinam, ki ne dosegajo petinsedemdeset odstotkov izračunanega obsega primerne porabe za občino (Uradni list RS, št. 13/99 in 14/99 – p.), se razveljavita.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Prvi predlagatelj (Občinski svet občine Sveti Jurij ob Ščavnici) navaja, da je bil namen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o financiranju občin (v nadaljevanju: ZFO-A) uskladiti financiranje lokalnih skupnosti z ratificirano Evropsko listino lokalne samouprave (zakon o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave, Uradni list RS, št. 57/96, MP, št. 15/96 – v nadaljevanju: MELLs). Vendar pa naj bi sprejeta rešitev iz drugega odstavka 24. člena zakona o financiranju občin (v nadaljevanju: ZFO), po kateri je višina dodatnih sredstev, ki se občini zagotavljajo, odvisna od lastnih prihodkov občine, ne ščitila finančno šibkejših lokalnih skupnosti. Zato naj bi bila v neskladju z 9. členom MELLs. Ker naj bi se z uvedenim načinom financiranja manjšim občinam in občinam na demografsko ogroženih območjih onemogočalo izvajanje z ustavo in zakoni predpisanih nalog, naj bi bila izpodbijana določba tudi v neskladju s 142. členom ustave. V neskladju s 155. členom ustave pa naj bi bila, ker posameznim občinam, v primerjavi z letom 1998, prepolavlja sredstva javne porabe. Predlagatelj še primeroma navaja, da naj bi moral na podlagi takšnega načina financiranja zmanjšati dotacije vzgojno izobraževalnim zavodom ter posameznim društvom in izvajati le enostavno reprodukcijo na področju komunalne dejavnosti. Zato se tudi sprašuje, zakaj je država občino ustanovila in ji naložila naloge, za katere ne zagotavlja sredstev.

2. Skupina poslancev in županov pa navaja, da je ZFO-A nadomestil opredelitev nujnih nalog občine z opredelitvijo primerne porabe občine. ZFO-A opredeljuje kot "primerno porabo" sredstva, s katerimi občina lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog. Občini, ki z lastnimi prihodki svoje primerne porabe ne more zagotoviti, daje pravico do sredstev finančne izravnave v višini do največ 100 odstotkov ocenjenih lastnih prihodkov. Za gospodarsko slabo razvite občine naj bi to pomenilo, da ne bodo več mogle pokrivati materialnih stroškov na področju osnovnega izobraževanja, otroškega varstva, komunalnih dejavnosti ter nujnih investicij na področju javnih služb in infrastrukture. Zato naj bi bila

takšna ureditev, s katero želi zakonodajalec vplivati na združevanje občin, v nasprotju z 9., 14., 138. in 142. členom ustave, saj naj ne bi zagotavljala lokalne samouprave. Pri tem pa naj bi tudi, ob ustavno zagotovljenem enakem socialnem standardu, razlikovala državljanke v odvisnosti od gospodarske razvitosti in premoženjskega položaja občine. Dejstva, da naj bi sredstva finančne izravnave ne zadoščala, naj bi se zavedal tudi zakonodajalec. Zato je v 25. členu ZFO-A predvidel dodatna sredstva za posamezne občine. Vendar so na podlagi drugega odstavka 25. člena ZFO-A do dodatnih sredstev finančne izravnave upravičene le občine, ki ne dosežejo 75 odstotkov izračunanega obsega primerne porabe za občino, tiste občine, ki 75 odstotkov dosegajo oziroma presegajo, pa ne. Zaradi tega naj bi bila tudi ta določba v neskladju z že navedenimi določbami ustave. Ker naj bi z izvrševanjem izpodbijanih določb o nerealnih sredstvih finančne izravnave občinam nastale nepopravljive škodljive posledice, predlagajo, naj se njuno izvrševanje začasno zadrži. Občine naj bi namreč ne mogle planirati uporabe sredstev, do katerih so upravičene. Ko pa bi to uporabo lahko planirale, naj bi jim bila glede na zahteve zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97 – ZJN) onemogočena investicijska dejavnost. Obseg sredstev finančne izravnave, ki zagotavlja izvajanje ustavnih in zakonskih nalog, pa naj bi bil ugotovljiv tudi brez izpodbijanih določb.

3. Sekretariat Državnega zbora za zakonodajo in pravne zadeve je v odgovoru navedel, da z ZFO-A spremenjeni sistem financiranja za občine pomeni okrepitev finančne moči, povečanje avtonomnosti ter odstranitev državne centralizacije na tem področju. Poleg tega ZFO-A vsebinsko opredeljuje financiranje osnovnih nalog ter zagotavlja občinam ne samo splošna dopolnilna sredstva, temveč v primeru posebnega interesa za razvoj občine še dodatna sredstva za posamezne ukrepe in investicije v višini od 10 do 70 odstotkov sredstev od predvidenega obsega ukrepa ali investicije (tudi občinam, ki se samofinancirajo in niso prejemnice sredstev finančne izravnave). Ker naj bi bila ustavna dolžnost države le zagotovitev tolikšnih občinskih prihodkov, ki zadoščajo za izpolnjevanje ustavnih in zakonskih obveznosti občine, po njihovi oceni (za katero navajajo, da je narejena na podlagi sistema financiranja občin kot celote, pri tem zlasti opozarjajo na 17. in 25. člen ZFO-A) državna sredstva za izvajanje nujnih nalog občin zadostujejo. Razpoložljiva sredstva naj bi občinam financiranje osnovnih nalog omogočala tudi po podatkih Ministrstva za finance, pod pogojem, da uvedejo vse možne dajatve in da proračunska poraba za posamezne dejavnosti ni višja od državnega povprečja. Zato menijo, da je izpodbijana ureditev z ustavo skladna in da zato tudi predlog za zadržanje izvrševanja izpodbijanih določb ni utemeljen.

4. Ustavno sodišče je predlog, da se do končne odločitve zadrži izvrševanje drugega odstavka 24. člena ZFO in drugega odstavka 25. člena ZFO-A, s sklepom št. U-I-43/99 z dne 22. 4. 1999 zavrnilo. Hkrati je na podlagi 30. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) sklenilo, da začne tudi postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti (zlasti glede na drugi odstavek 120. člena in tretji odstavek 153. člena ustave) uredbe o začasnih zagotovilih dodatnih sredstev finančne izravnave občinam, ki ne dosegajo petinsedemdeset odstotkov izračunanega obsega primerne porabe za občino (v nadaljevanju: uredba).

5. Vlada kot izdajatelj uredbe v zvezi s postopkom ocene ustavnosti in zakonitosti uredbe ni odgovorila.

B)–I

6. Načelo lokalne samouprave je uvrščeno med temeljne določbe ustave (9. člen se glasi: "V Sloveniji je zagotov-

ljena lokalna samouprava."). Podrobneje je razčlenjeno v posebnem poglavju o lokalni in drugi samoupravi (138. do 145. člen ustave). Navedene ustavne določbe so narekovale najprej vzpostavitev, nato pa tudi zagotovitev pogojev za uresničevanje lokalne samouprave. Proces uvajanja ustavne zasnove lokalne samouprave se je začel z uveljavitvijo zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – o.r., 73/95 – odl. US, 9/96 – odl. US, 39/96 – odl. US 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US in 74/98 – v nadaljevanju: ZLS). Nadaljeval se je z vzpostavitvijo novo oblikovanih območij in meja temeljnih lokalnih skupnosti ter tako, da je država prevzela v lastno izvrševanje državne upravne zadeve, opredelila samoupravne pristojnosti nove občine ter vzpostavila predstavniška in izvršilna telesa občin, ki omogočajo občanom sodelovanje pri odločanju o lokalnih zadevah v okviru samouprave občine (glej npr. odločbo št. U-I-13/94 z dne 21. 1. 1994, Uradni list RS, št. 72/93 in OdlUS III, 8). V navedeni institucionalni okvir ureditev financiranja občin ne posega. Zagotovitev pogojev za uresničevanje lokalne samouprave pomeni namreč nadgradnjo vzpostavljene lokalne samouprave. Izvedena nadgradnja pa je predmet ocene ustavnosti, ker naj bi po navedbah predlagateljev uresničevanja lokalne samouprave ne omogočala.

7. Z ZFO-A je bilo spremenjeno financiranje občin, tako da je bil odpravljen sistem zagotavljanja porabe, v katerem je država občinam zagotavljala finančno izravnavo v takšni višini, da je javna poraba na prebivalca v vsaki občini dosegla v povprečju 90 odstotkov povprečne zagotovljene porabe v občinah v državi (tretji odstavek 52. člena ZLS pred šesto novelo), in uveden sistem primerne porabe. Vendar nova ureditev ne učinkuje za nazaj, kot to meni prvi predlagatelj. Izhodišče, v odvisnosti od katerega je (bila) posamezna občina upravičena do sredstev iz državnega proračuna, tako na podlagi prejšnje zakonske ureditve kot obstoječe, je višina ocenjenih oziroma realiziranih lastnih prihodkov za posamezno proračunsko leto. Upravičenost do sredstev v posameznem časovnem obdobju (proračunskem letu) se ugotavlja za vsako proračunsko leto posebej in neodvisno od upravičenosti v preteklih (zaključenih) proračunskih letih. Zato tudi ne vpliva na upravičenost do sredstev v prihodnjih proračunskih letih, in na višino teh sredstev. Primerjava sredstev (nominalnih ali realnih), do katerih je (bila) posamezna občina upravičena v posameznem proračunskem letu, je tako z vidika 155. člena ustave (da bi višina dodeljenih sredstev imela povratno veljavo oziroma učinkovala za nazaj), neutemeljena. Sredstva preteklega proračunskega leta lahko v tekočem proračunskem letu vplivajo le glede obveznosti proračuna zaradi presežkov ali primanjkljajev. Takšna pa je bila tudi ureditev v prej veljavnem sistemu zagotavljanja porabe (24. do 27. člen ZFO pred novelo).

8. V razmerju do države opredeljuje občino njena izvirna pristojnost. To pomeni, da v skladu z zakoni samostojno ureja lokalne zadeve. Iz ustavne zasnove občine izhajajo, da naj bo občina sposobna samostojno opravljati lokalne zadeve oziroma zadovoljevati potrebe in interese svojih prebivalcev (prvi odstavek 140. člena ustave). Za navedeno sposobnost samostojnega opravljanja lokalnih zadev pa je neizogibna gospodarska neodvisnost in finančna avtonomnost občine. Le tako lahko občina prosto odloča o zadevah iz lastne pristojnosti in tudi dejansko funkcionira. Finančna avtonomnost se torej izkaže kot predpogoj za avtonomijo na političnem in upravnem področju oziroma za to, da lahko sploh govorimo o lokalni samoupravi.

9. Med merili za oblikovanje občin, določenih z ZLS (13. in 13.a člen), pa ni ekonomskih meril oziroma meril

gospodarske razvitosti, ki bi bila pogoj za ustanovitev občine in ki bi zagotavljala občini dovolj lastnih virov za financiranje vseh lokalnih zadev. Za samostojno opravljanje lokalnih zadev, kar je bistvo lokalne samouprave, pa je nujno, da država občini, ki nima dovolj lastnih virov, zagotovi tudi dodatna sredstva, ki ji bodo zagotovila finančno avtonomnost. To ji nalaga ustava v 142. členu. Določbe tega člena ustave sicer prepuščajo zakonodajalcu, da določi načela in merila za zagotovitev dodatnih sredstev, vendar ta ne smejo biti določena tako, da občina ne bi mogla izvrševati vsaj tistih zadev, ki jih kot lokalne določata ustava in zakon.

10. Enaka zahteva je vsebovana tudi v MELLs, po kateri je ena od najpomembnejših podlag uresničevanja lokalne samouprave oblikovanje premoženja lokalnih skupnosti ter zagotovitev trajnih in zadostnih virov financiranja lokalnih zadev. Najpomembnejše določbe o finančnih virih lokalnih skupnosti so v obliki zahtev, ki jih morajo spoštovati države podpisnice, vsebovane v 9. členu MELLs. Med temi zahtevami sta z vidika določb, ki so predmet presoje v tej zadevi, pomembni zlasti zahteva, da morajo biti finančni viri lokalnih skupnosti v sorazmerju z nalogami, ki jih določata ustava in zakon, in zahteva, da mora država za zaščito finančno šibkejših lokalnih skupnosti uvesti postopke za finančno izravnavo ali druge ustrezne ukrepe za popravo učinkov neenake porazdelitve možnih finančnih virov in finančnega bremena, ki ga nosijo.

11. Po ureditvi, ki jo je uveljavil ZFO-A, predstavlja osnovo za določitev primerne obsega sredstev za financiranje lokalnih potreb v posamezni občini povprečni znesek sredstev na prebivalca v Republiki Sloveniji (t.j. primerna poraba na prebivalca). Določi ga Državni zbor ob sprejemu državnega proračuna za vsako posamezno proračunsko leto (drugi odstavek 20. člena ZFO). Za leto 1999 je tako znesek primerne porabe na prebivalca določen v višini 62.971 tolarjev (39. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju proračuna RS, Uradni list RS, št. 91/98 – ZIPRS-C). Na podlagi 20.a člena ZFO pa se za posamezno občino znesek primerne porabe določi tako, da se primerna poraba na prebivalca korigira z razmerjem površine, dolžine lokalnih cest, številom prebivalcev, mlajših od petnajst let in številom prebivalcev, starejših od petinšestdeset let, glede na populacijo posamezne občine in povprečjem v državi. Nedvomno je, da se v odvisnosti od navedenih faktorjev lokalne zadeve posameznih občin po svoji količini, pestrosti in intenzivnosti med seboj razlikujejo (npr. graditev in vzdrževanje lokalne infrastrukture, zagotavljanje javnega reda in miru, pospeševanje gospodarstva, šolstva, skrb za ostarele). Tovrstnih lokalnih zadev pa je povsod razmeroma veliko, saj gre za zadeve, pomembne za vsakdanje življenje ljudi. Iz gradiva "Izračun primerne porabe občin in zneskov finančne izravnave za leto 1999" (v nadaljevanju: izračun), ki ga je vlada sprejela na svoji 88. seji dne 10. 12. 1998 in ki je narejen na podlagi podatkov o državljanih Republike Slovenije in tujcih s prijavljenim stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji na dan 31. 12. 1997 ter upravno-teritorialni razdelitvi na 192 občin, je razvidno, da znaša izračunani znesek primerne porabe na občana npr. v Občini Hodoš 71.611 tolarjev in na občana v Občini Kranjska gora 64.618 tolarjev. Glede na lastne prihodke pa ima Občina Hodoš na razpolago 8.327 tolarjev na prebivalca in Občina Kranjska gora 110.143 tolarjev na prebivalca.

12. Ob uvajanju sistema primerne porabe je že sam zakonodajalec predvidel možnost, da posamezne občine¹ z

lastnimi prihodki ne bodo mogle zagotoviti svoje primerne porabe, izračunane na podlagi 20.a člena ZFO. Zato je v ZFO opredelil tudi način zagotavljanja in višino dodatnih sredstev. Dodatna sredstva oziroma sredstva finančne izravnave zagotavlja državni proračun (24. člen ZFO), višina finančne izravnave pa je odvisna od višine lastnih prihodkov občine. Izpodbijani drugi odstavek 24. člena ZFO je višino finančne izravnave omejil na največ 100 odstotkov ocenjenih lastnih prihodkov občine.² (Z upoštevanjem navedene finančne izravnave naj bi zgoraj primeroma omenjena Občina Hodoš tako imela na razpolago 16.654 tolarjev na prebivalca.)

13. Iz izračuna je razvidno, da naj bi imelo 70 občin, kljub finančni izravnavi v maksimalni višini, na razpolago manj sredstev, kot znaša izračunani obseg primerne porabe na prebivalca. Tem občinam je zakonodajalec za obdobje štirih let (do 31. 12. 2002) zagotovil dodatna sredstva finančne izravnave v 25. členu ZFO-A. Vendar se po drugem odstavku tega člena dodatna sredstva finančne izravnave zagotovijo le tistim občinam, ki ne dosežajo 75 odstotkov izračunanega obsega primerne porabe. Iz zakonodajnega gradiva izhaja, da je bil namen zakonodajalca, da naj bi občine, ki ne dosežajo 75 odstotkov izračunanega obsega primerne porabe, dobile dodatna sredstva v višini razlike do 75 odstotkov.

14. Utemeljen je očitek predlagateljev, da je določba drugega odstavka 25. člena ZFO-A v neskladju s 14. členom ustave (načelo enakosti pred zakonom). Navedeno ustavno načelo po ustaljeni ustavnosodni presoji ne pomeni, da bi predpis – kadar podlaga za različno urejanje niso okoliščine iz prvega odstavka 14. člena ustave – ne smel različno urejati položajev pravnih subjektov, pač pa, da tega ne sme početi samovoljno, brez razumnega in stvarnega razloga. To pomeni, da mora razlikovanje služiti ustavno dopustnemu cilju, da mora biti ta cilj v razumni povezavi s predmetom urejanja v predpisu in da mora biti uvedeno razlikovanje primerno sredstvo za doseg tega cilja. Za razlikovanje mora torej obstajati razumen, iz narave stvari izhajajoč razlog (ker se dopustnost posegov v pravico do enakosti pred zakonom presoja le po t.i. testu arbitrarosti in ne po strožjem testu sorazmernosti, kjer je treba med drugim izkazati tudi nujnost posega zaradi varstva pravic drugih; gl. npr. odločbo št. U-I-101/95 z dne 8. 1. 1998, Uradni list RS, št. 13/98, OdlUS VII, 2, sklep št. U-I-140/95 z dne 13. 6. 1996 in OdlUS V, 96).

15. Za razlikovanje med občinami, ki ne dosežejo 75 odstotkov primerne porabe, in tistimi, ki jo dosežejo in presežejo, ustavno sodišče v določbah ZFO ni našlo razumnega oziroma iz narave stvari (zagotavljanje primerne obsega sredstev, s katerimi lahko občina zagotovi izvajanje svojih ustavnih in zakonskih nalog) izhajajočega razloga. Zato je zakonodajalčevo ravnanje ocenilo za arbitrarno. Posledica takega ravnanja je ustavno nedopustna neenakost med posameznimi občinami, ki z lastnimi prihodki in finančno izravnavo ne morejo zagotoviti primerne porabe.

Poleg tega je bilo v uvodnem delu zakonodajnega gradiva ZFO-A (Poročevalc DZ, št. 49/97 – v nadaljevanju: zakonodajno gradivo ZFO-A) navedeno: "Iz razpoložljivih podatkov predloga oblikovanja novih občin je razvidno, da posamezne bodoče občine nimajo ustreznih lastnih virov, ki bi omogočili njihovo nemoteno financiranje, zato od države pričakujejo dodatna sredstva, ki bi jim to omogočila."

² Obseg lastnih prihodkov za posamezno občino ugotavlja ministrstvo, pristojno za finance, v sodelovanju s posamezno občino in Davčno upravo Republike Slovenije (prvi odstavek 25. člena ZFO), s tem, da se na podlagi drugega odstavka 25. člena ZFO, posamezni občinski prihodki ne upoštevajo pri izračunu lastnih prihodkov. Ne glede na drugi odstavek 25. člena ZFO pa lahko občina zahteva, da se ji sredstva iz naslova samopriskpeva upoštevajo pri izračunu lastnih prihodkov (tretji odstavek 25. člena ZFO).

¹ V času sprejemanja ZFO-A je bilo zakonodajalcu znano tudi dejstvo nadaljnjega drobljenja obstoječih občin; tako novelo ZFO kot novelo zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij – ZUODNO, Uradni list RS, št. 60/94, 69/94, 73/94 – odl. US, 73/95 – odl. US, 56/98, 67/98 – odl. US, 72/98 – odl. US in 75/98) je sprejel na isti seji.

16. Glede materialne oziroma finančne podlage za uresničevanje lokalne samouprave je ustavno sodišče že v odločbi št. U-I-82/96 z dne 17. 4. 1997 (Uradni list RS, št. 35/97 in OdlUS VI, 52) obrazložilo, da je zakonodajalec dolžnost urediti sistem financiranja občin tako, da lahko prebivalci občine uresničujejo lokalno samoupravo. Pri tem mora materialna podlaga ustrezati nalogam, ki jih občina opravlja v okviru svojega delokroga. Izpodbijana zakonska ureditev pa za posamezne občine ne pomeni tistega (tolikšnega) obsega sredstev, za katerega je zakonodajalec opredelil, da lahko občina z njimi zagotovi izvajanje svojih ustavnih in zakonskih nalog. Zakonsko določeni obseg financiranja zato posameznim občinam ne omogoča njihovega normalnega delovanja. To pomeni, da med prihodki posamezne občine ter ustavnimi in zakonskimi nalogami, ki naj bi jih občina izvajala, ni ustreznega razmerja (načelo sorazmernosti iz 9. člena MELLs). Posledično to za prebivalce tistih občin, ki imajo kljub vsem finančnim izravnavam manjši obseg sredstev od tistega, ki je potreben, da lahko občina zagotovi izvajanje svojih ustavnih in zakonskih nalog, pomeni, da ne morejo uresničevati lokalne samouprave (138. člen ustave). Izpodbijana ureditev finančne izravnave pa je v neskladju tudi s 142. členom ustave. Ta določa, da država občinam, ki zaradi slabše gospodarske razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti opravljanja svojih nalog, v skladu z zakonsko določenimi načeli in merili zagotovi dodatna sredstva. Čeprav je ureditev tega vprašanja po navedeni ustavni določbi prepuščena zakonodajalcu, pa iz logične razlage izhaja, da načela in merila, ki jih določa zakonodajalec, ne morejo poseči v pravico občine do sredstev, s katerimi bo lahko zagotovila opravljanje svojih nalog v celoti. Samo tako je namreč mogoče razumeti ustavno določbo, po kateri država zagotovi dodatna sredstva (vsem) občinam, ki ne morejo v celoti (torej četudi le v neznatnem delu) zagotoviti opravljanja svojih nalog. Obseg dodatnih sredstev mora biti torej takšen, da občini zagotavlja opravljanje njenih nalog v celoti.

17. Iz razlogov, navedenih v prejšnji točki obrazložitve, izpodbijane določbe ZFO in ZFO-A niso v neskladju z ustavo samo zaradi tega, ker omejujejo finančno izravnavo glede na višino lastnih prihodkov in glede na odstotek doseganja izračunanega obsega primerne porabe za občino, temveč tudi zaradi tega, ker jo časovno omejujejo na obdobje štirih let, to je do 31. 12. 2002. Iz 142. člena ustave namreč izhaja trajna dolžnost države, da občinam, ki zaradi slabše gospodarske razvitosti ne morejo v celoti zagotoviti opravljanja svojih nalog, zagotovi dodatna sredstva.

18. Pri tem ustavno sodišče ni spregledalo dejstva, na katero opozarja nasprotni udeleženec, da se občini lahko v državnem proračunu zagotovijo dodatna sredstva za sofinanciranje posameznih ukrepov. Vendar je že iz samega odgovora nasprotnega udeleženca razvidno, da imajo možnost pridobitve teh sredstev vse občine (višina sredstev pa je odvisna od deleža dohodnine na prebivalca v občini, v primerjavi s povprečnim deležem dohodnine na prebivalca občin v državi; občina z manjšim deležem je upravičena do višjega obsega sredstev). Glede na to predstavljajo ta sredstva le enega izmed potencialnih virov financiranja lokalnih zadev posamezne občine. Ta sredstva posamezni občini tudi niso zagotovljena. V državnem proračunu se namreč le "lahko" zagotovijo. Pri tem ni spregledati nadaljnje pogoja: "kadar obstaja v skladu z zakonom ali drugim predpisom poseben interes" za razvoj občine (prvi odstavek 26. člena ZFO). Ta vir je poleg tega (glede na samo naravo ukrepov in investicij) le začasen in namenski (drugi odstavek 26. člena ZFO). Ker poleg tega tudi ni opredeljen kot vir zagotavljanja sredstev finančne izravnave v višini razlike med primerno

porabo občine in lastnimi prihodki, potrebnimi za zagotovitev izvajanja ustavnih in zakonskih nalog občine, je vprašljivo, ali bi ga bilo mogoče kot takega obravnavati.³ Občina na njegovi podlagi lahko le predvideva višino sredstev, ki naj bi jo dobila za investicijo iz državnega proračuna v posameznem proračunskem letu.

19. Ustavno sodišče tudi ni spregledalo, da so, poleg davkov in drugih dajatev ter sredstev države, eden izmed občinskih virov financiranja lokalnih zadev tudi zadolžitve (52. člen ZLS). Vendar se na podlagi 26. člena ZFO-A novo oblikovane občine, ki so pričele delovati v proračunskem letu 1999 in ki nimajo urejenih premoženjskopравnih razmerij in sprejete premoženjskodelitvene bilance prejšnje občine, ne smejo zadolževati in izdajati soglasij in poroštev po 17., 18. in 19. členu ZFO (enako predpisuje tudi 34. člen ZFO). Za posamezne nove občine, ustanovljene leta 1998, tako ta vir ni operativen, saj več kot polovica občin, ustanovljenih leta 1994 še ni razdelila premoženja prejšnjih družbenopolitičnih skupnosti (zakonodajno gradivo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah ZLS, Poročevalec DZ, št. 61/97).

20. Izpodbijani določbi, ki posamezni občini ne zagotavlja sredstev finančne izravnave v višini razlike med njenimi lastnimi prihodki in primerno porabo, kot jo je opredelil sam zakonodajalec, sta v neskladju z ustavo, zato ju je ustavno sodišče razveljavilo. Pri tem se ni spuščalo v presojo zakonsko določenega obsega prihodkov, ki predstavljajo izhodišče za oceno lastnih prihodkov občine (25. člen ZFO), kot tudi ne v vprašanje ustreznosti zakonskih kriterijev za izračun primerne porabe v posamezni občini (20.a člen ZFO).

B)–II

21. Z uredbo je vlada uredila sistemsko zagotavljanje dodatnih sredstev finančne izravnave občinam, ki ne dosega 75 odstotkov izračunanega obsega primerne porabe za občino v posameznem proračunskem letu, do 31. 12. 2002 (1. člen uredbe). Po prvem odstavku 2. člena uredbe se posamezni občini zagotovi obseg dodatnih sredstev finančne izravnave v višini 100 odstotkov od razlike med 75 odstotki primerne porabe in razpoložljivimi prihodki občine, v drugem odstavku pa je opredeljeno, kaj predstavlja razpoložljive prihodke občine. Glede na razveljavitev drugega odstavka 25. člena ZFO-A je ustavno sodišče razveljavilo tudi 2. člen uredbe, saj zanj ni bilo več zakonske podlage.

22. V prvem odstavku 3. člena uredbe pa je za pridobitev dodatnih sredstev finančne izravnave kot pogoj določen sprejem predpisa, s katerim občina uvede najmanj povprečno stopnjo davčnih in nedavčnih dajatev za obveznosti, za katere obstajajo zakonite osnove. O sprejemu predpisa je občina dolžna obvestiti tudi Ministrstvo za finance. To namreč skladno s prvim odstavkom 25. člena ZFO ugotavlja obseg lastnih prihodkov za posamezno občino. Pri izračunu upošteva zakonsko določene stopnje. Če stopnje niso določene z zakonom, pa upošteva povprečno stopnjo v državi. Občini, ki tega pogoja ne bi izpolnila, naj bi se obseg dodatnih sredstev finančne izravnave znižal. Namesto 100 odstotkov naj bi dobila le 70 odstotkov od izračunane razlike med njenim 75 odstotnim obsegom primerne porabe in razpoložljivimi prihodki (drugi odstavek 3. člena uredbe).

23. Skladno z drugim odstavkom 120. člena ustave so upravni organi (tudi vlada) pri izvajanju predpisov iz svoje

³ V zakonodajnem gradivu ZFO-A (k 14. členu) je s tem v zvezi navedeno: "Za razliko od tekočih sredstev finančne izravnave, ki jih bodo lahko občine razporejale prosto, bodo morale sredstva, ki jim bodo dodeljena iz tega naslova, uporabiti le za namene, za katere so jim bila dodeljena."

pristojnosti vezani na okvir, ki ga določata ustava in zakon. Podzakonske predpise lahko izdajajo – če imajo za to vsebinsko podlago v zakonu – v okviru zakonskih določb. Upravni predpis sme zakonsko normo dopolnjevati le do te mere, da z dopolnjevanjem ne zožuje z zakonom urejenih pravic in obveznosti. Zakonsko normo lahko le dopolni, tako da bo dosežen njen cilj.

24. Podzakonski predpisi in drugi splošni akti, ki jih sprejema izvršilna oblast, morajo biti v skladu z ustavo in z zakoni (tretji odstavek 153. člena ustave). Načelo vezanosti izvršilne oblasti na zakon izključuje možnost, da bi vlada spreminjala ali samostojno urejala zakonsko materijo ali pa urejala razmerja, pravice in obveznosti, za urejanje katerih je pristojen predstavniški organ (glej npr. odločbo št. U-I-320/94 z dne 25. 5. 1995, Uradni list RS, št. 37/95 in OdlUS IV, 49).

25. V zvezi s predpisovanjem pogojev, pod katerimi se občini finančna sredstva zagotavljajo, pa je treba poudariti, da je občina za uresničevanje lokalne samouprave na svojem področju in za zagotavljanje v povezavi s tem potrebnih finančnih sredstev najprej odgovorna sama – na temelju prizadevanj lastnega prebivalstva in gospodarstva. Zato je zagotavljanje finančne izravnave lahko omejeno oziroma pogojevano. Predvsem mora način zagotavljanja dodatnih sredstev (zagotavljanje finančne izravnave) občinam upoštevati finančno moč posamezne občine in sicer ne le dejansko (udeleženi prihodki), temveč tudi potencialno (neudeleženi prihodki). To potencialno finančno moč predstavljajo posamezne neuvedene, a na podlagi ustave in zakonov možne dajatve. Kolikor posamezna občina ne izkoristi vseh svojih možnosti črpanja finančnih sredstev (s strani občine uveden in predpisan način financiranja je tudi najučinkovitejši), gre pri finančni izravnavi brez kakršnih koli meril in omejitev le za pritisk na povečanje obsega solidarnosti prebivalcev drugih občin. Vendar pa je lahko takšen pogoj za pridobitev dodatnih finančnih sredstev predpisan le z zakonom, s podzakonskim aktom pa le, če je za to ustrezna vsebinska podlaga v zakonu. Glede na navedeno je 3. člen uredbe protiustaven oziroma nezakonit.

26. Ustavno sodišče se je na podlagi 45. člena ZUstS odločilo za njegovo razveljavitev določb uredbe. Za njihovo odpravo se ustavno sodišče ni odločilo zaradi povezanosti razveljavljenih zakonskih določb in določb uredbe. Z odpravo določb uredbe namreč posledice, nastale na podlagi razveljavljenih zakonskih določb, ne bi bile odpravljene. Vendar pa ne glede na to ustavno sodišče poudarja, da so sredstva finančne izravnave vezana na proračunsko leto. Zato imajo občine v tekočem proračunskem letu pravico do sredstev finančne izravnave v obsegu, ki bi jim šel že od vsega začetka, če razveljavljenih določb ZFO, ZFO-A in uredbe ne bi bilo.

C)

27. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 30. člena, 43. člena in tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč – Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam – Lukič. Odločbo je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Ude, ki je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-43/99

Ljubljana, dne 10. junija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2826. Odločba o razveljavitvi, da zakon o zdravstveni dejavnosti je v neskladju z ustavo, ker ne določa postopka in kriterijev za ustanovitev zbornic, ustanovljenih na podlagi njegovega 87. člena

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Zbornice fizioterapevtov Slovenije, Ljubljana, ki jo zastopa predsednica Friderika Kresal, na seji dne 17. junija 1999

o d l o č i l o:

1. Zakon o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 13/93, 45/94 – odl. US, 37/95 in 8/96) je v neskladju z ustavo, kolikor za zbornice, ustanovljene na podlagi njegovega 87. člena, ne določa postopka in kriterijev za njihovo ustanovitev.

2. Državni zbor je dolžan ugotovljeno neskladnost z ustavo odpraviti v roku enega leta od dneva objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnica je navedla, da je bila ustanovljena dne 8. 5. 1993 na podlagi 87. člena zakona o zdravstveni dejavnosti (v nadaljevanju: ZZDej), po katerem se glede na interes zdravstvenih delavcev in zdravstvenih zavodov lahko ustanovijo tudi druge zbornice. Meni, da je ZZDej glede organiziranosti zbornic na področju zdravstva – razen zbornic, v katere se vključujejo zdravniki, zobozdravniki in farmacevti – pomanjkljiv. Zakon naj bi ne opredeljeval statusa zbornic, katerih ustanovitev v 87. členu dopušča. Posledice pomanjkljivosti zakonske ureditve se kažejo pri pridobivanju mnenj, ki so pogoj za opravljanje fizioterapevske dejavnosti kot zasebne zdravstvene dejavnosti (peta alineja prvega odstavka 35. člena ZZDej), in mnenj, ki jih mora pristojni organ pridobiti v postopku odločanja o podelitvi koncesije za opravljanje javne službe fizioterapevtov kot zdravstvene dejavnosti (tretji odstavek 42. člena ZZDej). Sprva naj bi Ministrstvo za zdravstvo zahtevalo, da zasebni zdravstveni delavci kot mnenje iz 35. člena ZZDej predložijo mnenje pobudnice, po ustanovitvi Društva fizioterapevtov Slovenije pa naj bi zahtevalo še mnenje tega društva. Pobudnica naj bi z izdanim mnenjem jamčila, da je prosilec osebno in strokovno usposobljen za izvajanje zasebne fizioterapevske dejavnosti. S tem naj bi bila zagotovljena tudi kakovost teh storitev. Zaradi neurejenosti pravnega položaja zbornice pa naj bi bila dana možnost za opravljanje zasebne fizioterapevske dejavnosti tudi osebam, ki v zdravstveni smeri niso usposobljene. V register zasebnih zdravstvenih delavcev naj bi bilo tako že vpisanih osem oseb, ki niso izpolnjevale pogojev za pridobitev pobudničinega mnenja.

2. Državni zbor meni, da pobuda ni utemeljena. Navedel je, da so zbornice, ki se ustanovijo na podlagi 87. člena ZZDej, prostovoljna interesna združenja. Zakon naj bi zanje ne določal niti obvezne ustanovitve niti obveznega članstva in naj bi nanje tudi ne prenesel javnih pooblastil. Ker je ministrstvo odgovorno za strokovnost registriranih zasebnih zdravstvenih delavcev in oseb, ki izvajajo koncesijo, pa naj bi ne bilo v nasprotju s pravnim redom, če v ustreznem postopku pridobi tudi mnenje Društva fizioterapevtov. Mnenje naj bi ne bilo obvezujoče, njegova edina funkcija pa naj bi bila v tem, da prispeva k boljši presoji o strokovni usposobljenosti kandidatov. Iz teh razlogov naj bi pridobitev takega mnenja tudi ne posegala v pravno varnost kandidatov.

3. Ministrstvo meni, da naj bi mnenje iz 35. člena ZZDej dalo strokovno oceno dela in ostalih pogojev za pri-

dobitev dovoljenja za opravljanje zasebnega dela za posameznega kandidata. Ker naj bi tako pobudnica kot Društvo fizioterapevtov Slovenije imela ustrezno znanje in ker sta veliko izobraževanj za fizioterapevte obe osebi organizirali skupaj, naj bi ministrstvo v postopku za vpis v register zasebnih zdravstvenih delavcev oziroma sodelavcev pridobivalo mnenja od obeh oseb. Enaka naj bi bila vloga mnenja v postopku za podelitev koncesije.

B)

4. Pobudnica želi doseči, da bi bil njen pravni položaj urejen na enak način, kot je v ZZDej urejen pravni položaj Zdravniške zbornice Slovenije. S tem izkazuje pravni interes, ki ga kot predpostavko za vložitev pobude določa 24. člen zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS). Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in na podlagi četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

5. Izpodbijane zakonske določbe naj bi bile v nasprotju z načeli pravne države (2. člen ustave), ker v njih ni jasno določeno, da ima tudi zbornica, ustanovljena na podlagi 87. člena ZZDej, pristojnosti, ki jih po ZZDej opravlja "pristojna zbornica". Očitek je utemeljen, kolikor se nanaša na nejasen pravni položaj zbornic, ustanovljenih na podlagi navedene določbe ZZDej, ne pa tudi v delu, v katerem zahteva, da se tem zbornicam dá položaj, ki ga imajo po zakonu "pristojne zbornice".

6. Načela pravne države (2. člen ustave) zahtevajo, da so predpisi jasni in določni, rešitve, sprejete v njih, pa splošne in abstraktne. Zakon je s stališča jasnosti in določnosti skladen z ustavo, če je mogoče z uporabo pravil o interpretaciji pravnih norm ugotoviti vsebino predpisa in je na ta način ravnanje organov in oseb, ki ga morajo izvajati, opredeljeno.

7. V poglavju o združenjih in zbornicah ZZDej določa obstoj Zdravniške zbornice Slovenije, v katero se obvezno včlanijo zdravniki in zobozdravniki, ki opravljajo zdravstveno dejavnost in delajo neposredno z bolniki (85. člen). V isti določbi zakon našteva naloge zbornice, med njimi navede tiste, ki jih opravlja kot javno pooblastilo, ter določa, da je zbornica pravna oseba. Poleg tega zakon natančno opredeljuje način in čas prenosa javnih pooblastil na Zdravniško zbornico (99. člen). Ustanovitev drugih zbornic je po ZZDej prepuščena interesu zdravstvenih delavcev. Zakon določa le, da so pravne osebe (87. člen).

8. Na določbe o zbornicah je ZZDej navezal vrsto drugih določb. Na nekaterih mestih iz zakona jasno izhaja, da pristojnosti, ki jih glede zdravnikov in zobozdravnikov po zakonu opravlja Zdravniška zbornica, za druge zdravstvene delavce opravlja pristojno ministrstvo (npr. 68. in 69. člen). V drugih primerih pa zakon uporablja splošen izraz "pristojna zbornica". Taki sta na primer tudi izpodbijani določbi 35. in 42. člena. Člen 35 nalaga osebi, ki se želi vpisati v register zasebnih zdravstvenih delavcev, da pridobi mnenje pristojne zbornice oziroma strokovnega združenja, če ni organizirane pristojne zbornice. Po 42. členu pa je mnenje pristojne zbornice dolžan pridobiti organ, ki odloča o podelitvi koncesije za opravljanje javne službe. Iz obeh določb izhaja obveznost bodisi upravnega organa bodisi posameznika, da pridobita mnenje pristojne zbornice. Kot izhaja iz mnenja ministrstva in Službe Vlade za zakonodajo, naj bi to mnenje pristojnemu organu omogočilo zanesljivejše odločanje v zadevah, ki terjajo strokovno znanje. Gre torej za mnenje o strokovni usposobljenosti osebe, ki želi opravljati zasebno zdravstveno dejavnost oziroma se poteguje za pridobitev koncesije za opravljanje javne službe. Iz teh razlogov zakona ni mogoče razumeti

drugače, kot da poleg obstoja Zdravniške zbornice, katere ustanovitev in položaj podrobneje ureja, predpostavlja tudi obstoj zbornic drugih zdravstvenih delavcev.

9. Ker je zakon predvidel obstoj takih zbornic, pa bi moral določiti tudi postopek in kriterije za njihovo ustanovitev. Zbornica kot tip pravne osebe namreč v zakonodaji ni urejena. Iz posamičnih zakonov, kot so na primer zakon o lekarniški dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92 - ZLD), zakon o Gospodarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 14/90 - ZGZS), obrtni zakon (Uradni list RS, št. 50/94 - ObrZ) in zakon o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93 - ZOdv), je mogoče sklepati, da gre za tip pravne osebe, ki je ustanovljen z zakonom in ki ji zakon določa naloge, med katerimi je tudi izvrševanje javnih pooblastil. Na enak način je ZZDej uredil Zdravniško zbornico, ne pa tudi zbornic drugih zdravstvenih delavcev. Tako v ZZDej niso določeni ne postopek ustanovitve, ne pogoji za ustanovitev, ne trenutek nastanka pravne osebnosti. Ni jasno, ali gre za zbornice posameznih poklicev zdravstvenih delavcev in katerih, in prav tako ne, ali gre za zbornice z obveznim ali s prostovoljnim članstvom. Zaradi takšne ureditve tudi ni izključena možnost, da se za položaj zbornice, "pristojne" za isto skupino poklicev, poteguje tudi večje, teoretično neomejeno število oblik združevanja - s čimer lahko pride do nejasnosti in nasprotij, ki jih ob obstoječi zakonski ureditvi ni mogoče razrešiti. Določen tudi ni način financiranja in nadzora nad izvrševanjem javnih pooblastil, ki bi bil moral biti določen, če naj imajo tudi te zbornice položaj pristojne zbornice v smislu določb ZZDej. Ker je zakon predvidel obstoj zbornic zdravstvenih delavcev s pravno osebnostjo, ni pa določil postopka in kriterijev za njihovo ustanovitev, je v nasprotju z načeli pravne države (2. člen).

10. Ni pa utemeljena pobudničina trditev, da bi moral zakon predvideti obstoj zbornic za vsako skupino zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev ter jim določiti pristojnosti, ki jih ZZDej določa Zdravniški zbornici. Obveznost zakonodajalca, da pristojnost za opravljanje strokovnega nadzora nad delom zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, izvajanje nalog s področja izobraževanja ipd. prenese na določen pravni subjekt, iz ustave ne izhaja.

11. V obravnavani zadevi ni sporno, da je ZZDej izvrševanje določenih nalog, povezanih z opravljanjem zdravstvene dejavnosti, zaupal zbornicam zdravstvenih delavcev. Sporno je, da je zakon zgolj predvidel njihov obstoj, ni pa določno opredelil njihovih pooblastil. Ustavno sodišče je zato ugotovilo, da je zakon v neskladju z ustavo in določilo rok za odpravo ugotovljenega neskladja.

C)

12. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno. Pritrdilno ločeno mnenje sta dala sodnika Čebulj in Ude.

Št. U-I-77/98

Ljubljana, dne 17. junija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2827. Sklep o zadržanju izvršitve 2. člena zakona o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Alojza Geca iz Hrvatinov in drugih na seji dne 15. julija 1999

sklenilo:

1. Izvrševanje 2. člena zakona o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper (Uradni list RS, št. 53/99) se do končne odločitve ustavnega sodišča zadrži.

2. Začasno zadržanje iz prejšnje točke začne učinkovati z vročitvijo tega sklepa predsedniku Državnega zbora.

Obrazložitev

1. Pobudniki menijo, da je zakon o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper (v nadaljevanju: ZRLVKP) v neskladju z 2. členom ustave, ki določa, da je Slovenija pravna država. Z izvedbo rednih volitev na območju sedanje Mestne občine Koper naj bi bile tudi kršene njihove ustavne pravice, ki jim zagotavljajo sodelovanje pri upravljanju javnih zadev v takih lokalnih skupnostih, ki so ustanovljene v skladu z ustavo. Pri tem se sklicujejo na odločbe ustavnega sodišča št. U-I-90/94, št. U-I-183/94 in U-I-301/98, s katerimi je bilo ugotovljeno, da Mestna občina Koper presega območje mesta in mestne okolice in je zato ustanovljena, ne samo v nasprotju z ustavno zasnovo mestne občine, ampak tudi v nasprotju z ustavno zasnovo občine nasploh. Pobudniki poudarjajo, da izpodbijani zakon pomeni "izničenje" odločitve ustavnega sodišča št. U-I-301/98, s katero je bil organom Mestne občine Koper podaljšan mandat do nastopa mandata organov novih občin, ustanovljenih v skladu z ustavo. Ker 2. člen izpodbijanega zakona nalaga predsedniku Državnega zbora takojšen razpis rednih lokalnih volitev, pobudniki predlagajo, naj ustavno sodišče zadrži izvrševanja 2. člena izpodbijanega zakona. Z razpisom rednih volitev v Mestni občini Koper ne bi bila povzročena le gmotna škoda, ampak predvsem nepopravljiva moralna škoda, ker bi razpis volitev po mnenju pobudnikov predstavljal "hud poseg v pravne temelje demokracije".

2. Na podlagi 24. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) mora pobudnik izkazati, da izpodbijani predpis neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj. Vlagatelji obravnavane pobude (Krajevna skupnost Hrvatini, Državljska pobuda "Slovenska Istra" in "Iniciativni odbori za ustanovitev novih občin na območju sedanje Mestne občine Koper") utemeljujejo svoj pravni interes s posegom v "temeljne pravice občanov Slovenske Istre" v zvezi s pravicami, povezanimi z uveljavitvijo lokalne samouprave. V pobudi ni obrazložen pravni interes teh vlagateljev pobude, niti niso priloženi dokazi, iz katerih bi bilo razvidno, da so njihovi organi sprejeli odločitve o sprožitvi postopka pred ustavnim sodiščem. Zato je ustavno sodišče priznalo pravni interes predstavnikom vlagateljev (Alojz Gec iz Hrvatinov, Ludvik Glavin iz Šmarij, Jože A. Hočevnar iz Kopra, Danijel Starman iz Kopra, Franc Čehovin iz Kopra, Florjan Štoka iz Marezig, Jordan Vuk iz Ankarana in Janko Tedeško iz Ankaran), ker izpodbijani zakon posega v pravni položaj vsakega prebivalca Mestne občine Koper in ima tako vsak volilni upravičenec na njenem območju pravni interes v smislu drugega odstavka 24. člena ZUstS.

3. Ustavno sodišče je o ustavnosti območja Mestne občine Koper odločalo že pred njeno ustanovitvijo leta 1994.

Z odločbo št. U-I-90/94 z dne 20. 5. 1994 (Uradni list RS, št. 29/94 in OdlUS III, 58) je ugotovilo, da referendumsko območje za ustanovitev Občine Koper močno in očitno odstopa od ustavno določenega koncepta občin. O skladnosti ustanovitve Mestne občine Koper z ustavo je ustavno sodišče odločalo dvakrat: prvič, takoj po njeni ustanovitvi (zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij, Uradni list RS, št. 60/94 – ZUODNO) z odločbo št. U-I-183/94 z dne 9. 11. 1994 (Uradni list RS, št. 73/94 in OdlUS III, 122) in drugič, z odločbo št. U-I-301/98 z dne 17. 9. 1998 (Uradni list RS, št. 67/98 in OdlUS VII, 157). V obeh odločbah je ugotovilo, da ustanovitev Mestne občine Koper ni v skladu z ustavo in naložilo Državnemu zboru, naj protiustavnost odpravi v določenem roku. Na podlagi citirane druge odločbe bo rok za odpravo neustavnosti potekel dne 3. 10. 1999. V tej odločbi pa je ustavno sodišče na podlagi določbe drugega odstavka 40. člena ZUstS odločilo tudi o načinu izvršitve odločitve ustavnega sodišča o neustavnosti Mestne občine Koper in podaljšalo mandat organom Mestne občine Koper do nastopa mandata organov novoustanovljenih občin (3. točka izreka odločbe št. U-I-301/98), ne da bi pri tem vsebinsko presojalo, ali tako podaljšanje mandata ne posega v volilno pravico iz 43. člena ustave. Na podlagi navedene odločitve se v Mestni občini Koper niso izvedle redne lokalne volitve, razpisane za dne 22. 11. 1998 (Uradni list RS, št. 64/98).

4. Izpodbijani ZRLVKP določa, da se zaradi zagotovitve ustavne pravice državljanov do volitev organov lokalnih skupnosti razpišejo redne lokalne volitve organov Mestne občine Koper (1. člen). Zakon je začel veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije (4. člen), to je 3. 7. 1999. Predsednik Državnega zbora na podlagi 2. člena izpodbijanega zakona do dneva izdaje tega sklepa ni razpisal rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper.

5. Zastavlja se vprašanje, ali je nadaljnje odlaganje volitev za uveljavitev odločbe ustavnega sodišča o protiustavnosti Mestne občine Koper sploh (še) nujno in ali ne predstavlja nedopustnega posega v volilno pravico. Ustavno sodišče bo pri obravnavanju pobude za začetek postopka ocene ustavnosti izpodbijanega zakona moralo tudi ocenjevati, ali je razpis volitev glede na odločbe ustavnega sodišča v skladu z ustavo. To bo lahko ustavno sodišče storilo šele, ko bo Državni zbor kot nasprotni udeleženec odgovoril na navedbe in trditve pobudnikov in ko bo izvedlo postopek v skladu z ZUstS (26. do 28. člen).

6. Ustavno sodišče lahko na podlagi 39. člena ZUstS zadrži izvršitev izpodbijanega akta, če bi zaradi njegovega izvrševanja nastale težko popravljive posledice. Ker je predsednik Državnega zbora dolžan razpisati lokalne volitve takoj po uveljavitvi izpodbijanega zakona, bi v primeru odločitve ustavnega sodišča, da je izpodbijani zakon v nasprotju z ustavo, nedvomno nastale težko popravljive posledice. Z dnevom razpisa lokalnih volitev se začne volilni postopek, kar pomeni, da se začnejo opravljati volilna opravila (organizacijska in tehnična), ki so potrebna za izvedbo volitev, začne se kandidacijski postopek in volilna kampanja. Vsak poseg v že začeti volilni postopek bi torej povzročil prekinitve že začelih volilnih opravil in posredno negativno vplival na sodelovanje državljanov na lokalnih volitvah. Iz navedenega razloga je ustavno sodišče sklenilo, da se do končne odločitve zadrži izvršitev 2. člena izpodbijanega zakona, kar pomeni, da predsednik Državnega zbora nima pravne podlage za razpis rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper, dokler ustavno sodišče ne odloči o ustavnosti izpodbijanega zakona. Zadržanje izvršitve 2. člena izpodbijanega zakona, ki zavezuje predsednika Državnega zbora k razpisu volitev, pa za Mestno občino Koper pomeni le, da se bodo v prime-

ru, če bo ustavno sodišče ugotovilo, da izpodbijani zakon ni v neskladju z ustavo, lokalne volitve njenih organov izvedle nekoliko kasneje. Ker se izpodbijani zakon nanaša na volitve, bo ustavno sodišče navedeno zadevo obravnavalo prednostno (tretja alineja 52. člena poslovnika ustavnega sodišča, Uradni list RS, št. 49/98).

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi 39. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukić. Sklep je sprejelo soglasno.

Št. U-I-163/99

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2828. Sklep o podaljšanju roka

Ustavno sodišče je na predlog Združenja najemnikov nacionaliziranih stanovanj v Sloveniji, Ljubljana, ki ga zastopajo Andreja Medved, Bojana Potočan in Matjaž Rihtar, odvetniki v Ljubljani, na seji dne 15. julija 1999

sklenilo:

1. Rok, določen v 2. točki izreka odločbe ustavnega sodišča št. U-I-190/95 z dne 17. 12. 1998, se podaljša za šest mesecev.

2. Odločitev o podaljšanju roka začne učinkovati z dnem vročitve tega sklepa Državnemu zboru in Ministru za okolje in prostor.

Obrazložitev

A)

1. Z odločbo št. U-I-190/95 je ustavno sodišče dne 17. 12. 1998 odločilo, da se razveljavi pravilnik o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih (Uradni list RS, št. 47/95 – v nadaljevanju: pravilnik). Hkrati je ustavno sodišče odločilo, da začne razveljavitev učinkovati v roku šest mesecev od objave odločbe v Uradnem listu RS. Odločba je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 4/99 z dne 22. 1. 1999.

2. Dne 18. 6. 1999 je Združenje najemnikov nacionaliziranih stanovanj v Sloveniji ustavnemu sodišču predlagalo, naj rok, določen s prej navedeno odločbo, podaljša, ker naj bi z nastopom učinkovanja razveljavitve, glede na to, da zakonodajalec še ni opredelil načina oblikovanja neprofitne najemnine, nastopila pravna praznina z nepopravljivimi posledicami za socialno izredno občutljiv sloj najemnikov v tovrstnih stanovanjih. V obrazložitvi predloga navaja, da je malo verjetno, da bi bila potrebna zakonska ureditev sprejeta pravočasno, tj. pred iztekom odložnega roka za učinkovanje razveljavitve pravilnika. Pravne posledice razveljavitve pa naj bi neposredno posegale v pravice, pravne interese in pravni položaj najemnikov, prejšnjih imetnikov stanovanjske pravice, ki naj bi se bili prav zaradi varstva svojih ustavnih in konvencijskih pravic združili v navedeno združenje. Učinkovanje razveljavitve pred uveljavitvijo nove zakonske ureditve neprofitnih najemnin, ki ji združenje prav tako nasprotuje iz vsebinskih razlogov, naj bi bistveno vplivalo na pravno var-

nost najemnikov in na trajnost najemnega razmerja v neprofitnih stanovanjih. Pravna negotovost glede oblikovanja neprofitnih najemnin naj bi prizadela predvsem najemnike, sodišča pa naj bi bila zaradi tega množično obremenjena s tožbami na plačilo poljubne najemnine in s tožbami na izselitev iz krivdnega razloga neplačevanja najemnine.

3. Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju: ministrstvo) v dopisu z dne 5. 7. 1999, naslovljenem na Državni zbor navaja, da je vlada predlog zakona, ki naj bi uredil zakonsko materijo v zvezi z neprofitnimi najemninami, že posredovala Državnemu zboru s predlogom za obravnavo po skrajšanem postopku. Do začasne zadržanosti dodelitve predloga zakona pa naj bi prišlo, ker še ni zaključen zakonodajni postopek o predlogu zakona, ki ureja podobno vsebino. Glede na to, da je trenutno 79 000 stanovanj, za katerih uporabo plačujejo najemniki neprofitno najemnino, bi nepravočasno sprejetje sprememb in dopolnitev stanovanjskega zakona v delu, v katerem ureja neprofitno najemnino, povzročilo zelo resne posledice na stanovanjskem področju. Ministrstvo meni, da bi se v takšnem primeru za uporabo neprofitnega stanovanja lahko zahtevala prosta najemnina, tj. višja od neprofitne, kar naj bi ogrozilo pravno varnost najemnikov. Neplačevanje najemnine je namreč krivdni razlog za odpoved najemnega razmerja. Zato ministrstvo podpira predlog za podaljšanje roka učinkovanja razveljavitve pravilnika.

4. Ustavno sodišče je Državni zbor pozvalo, da sporoči, ali je opredeljevanje kriterijev za oblikovanje neprofitne najemnine že v zakonodajnem postopku, in če je, v kateri fazi oziroma do kdaj predvidoma naj bi zakonodajalec ta vprašanja uredil. Predsednik Državnega zbora je po obravnavi na odboru za infrastrukturo in okolje odgovoril, da ocenjujejo, da predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona, ki ga predlaga vlada, ne bo sprejet in uveljavljen do poteka roka iz 2. točke navedene odločbe ustavnega sodišča. Dodelitev predloga zakona, ki ga je posredovala Vlada Državnemu zboru v obravnavo po skrajšanem postopku, je bilo namreč treba zadržati na podlagi četrtega odstavka 174. člena poslovnika Državnega zbora, ker še ni končan zakonodajni postopek o predlogu zakona predlagatelja poslanca Franca Jazbeca, ki ureja podobno vsebino. Zato predlagajo in podpirajo predloge, da se podaljša rok za začetek učinkovanja razveljavitve pravilnika za šest mesecev. Enako in iz istih razlogov kot pristojno ministrstvo menijo, da bi nepravočasno sprejetje predloga zakona o spremembah in dopolnitvah SZ, ki ureja neprofitno najemnino, povzročilo resne posledice na stanovanjskem področju.

B)-I

5. Pobudo za začetek postopka lahko da vsakdo, ki izkaže svoj pravni interes. Pravni interes je podan, če izpodbijani predpis ali splošni akt za izvrševanje pooblastil neposredno posega v pravice, pravne interese oziroma pravni položaj pobudnika (24. člen zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS). Pravilnik oziroma učinkovanje njegove razveljavitve nedvomno posega v pravice, pravne interese oziroma pravni položaj najemnikov neprofitnih stanovanj. Ustavno sodišče pa je, kljub temu, da pravilnik, oziroma učinkovanje njegove razveljavitve, ne posega v pravice, pravne koristi oziroma pravni položaj združenja kot pravne osebe, temu združenju priznalo pravni interes. Združenje najemnikov nacionaliziranih stanovanj, za katera je določena neprofitna najemnina, je bilo namreč ustanovljeno samo z namenom uveljavljanja interesov oziroma pravic svojih članov – najemnikov nacionaliziranih stanovanj in najemnikov stanovanj v zasebni lasti. Kolikor je pravni interes lahko priznan

članom združenja, je lahko v tem primeru tudi združenju, ki se je ustanovilo z namenom uveljavljanja interesov oziroma pravic svojih članov glede te skupne okoliščine, tj. v konkretnem primeru glede položaja najemnikov nacionaliziranih stanovanj in stanovanj v zasebni lasti.

B)–II

6. Ustavno sodišče je že z odločbo št. U-I-119/94 z dne 21. 3. 1996 (Uradni list RS, št. 24/96 in OdlUS V, 32) ugotovilo, da je stanovanjski zakon (Uradni list RS, št. 18/91, 9/94 in 21/94 – v nadaljevanju: SZ) v neskladju z ustavo, ker zakon v temeljih ni uredil neprofitne najemnine in določil okvirov za podzakonski akt o metodologiji njene določanja in s tem o obsegu omejitve prostega določanja najemnine (6. točka izreka). Zakonodajalec bi moral ugotovljeno neskladje z ustavo odpraviti v dvanajstih mesecih od objave te odločbe v Uradnem listu RS. Odločba je bila objavljena dne 10. 5. 1996. Zakonodajalec do odločanja o ustavnosti in zakonitosti pravilnika ni uredil navedene zakonske materije.

7. Zato je ustavno sodišče z odločbo št. U-I-190/95 ugotovilo, da je pravilnik v neskladju s tretjim odstavkom 153. člena ustave ter ga razveljavilo z odločnim rokom. Za takojšnjo razveljavitve pa se ni odločilo, ker potem način oblikovanja neprofitne najemnine ne bi bil nikjer določen. Da do tega ne bi prišlo po izteku odločnega roka, je ustavno sodišče v 11. točki obrazložitve navedene odločbe pozvalo zakonodajalca, da izvrši svojo ustavno dolžnost.

8. Do odločanja o predlogu za podaljšanje odločnega roka zakonodajalec navedene zakonske materije ni uredil. Iz dopisa ministrstva pa izhaja, da ni pričakovati, da bi bilo določanje neprofitnih najemnin ustavno skladno urejeno do poteka šestmesečnega roka. Tudi če bi zakonodajalcu uspelo do poteka roka sprejeti ustrezne spremembe in dopolnitve SZ, je potrebno upoštevati še obdobje do uveljavitve nove zakonske ureditve in dejstvo, da bo določanje višine neprofitnih najemnin po novi ureditvi v konkretnih primerih mogoče šele takrat, ko bo uveljavljen tudi nov podzakonski predpis, izdan na podlagi zakona.

9. Iz navedenega nedvomno izhaja, da bi bilo določanje neprofitnih najemnin v obdobju od učinkovanja razveljavitve pravilnika do uveljavitve nove ureditve neurejeno. Tako stanje bi povzročilo številne spore, tako glede določanja višine najemnine, kot glede odpovedi najemnih razmerij.

10. Predvsem pa se zastavlja vprašanje, ali bi zakonodajalec kasneje sploh lahko uredil določanje neprofitnih najemnin za navedeno obdobje (za nazaj), in kako bi taka, kasnejša ureditev vplivala na morebitne sodbe o določitvi neprofitne najemnine, ki bi v tem času postale pravnomočne. Ministrstvo opozarja tudi na dejstvo, da je neplačevanje najemnine krivdni razlog za odpoved najemnega razmerja.

11. Ustavno sodišče se ni spuščalo v presojo utemeljenosti morebitnih zahtevkov za odpoved najemnega razmerja zaradi neplačevanja najemnine, ki bi jo najemodajalci po učinkovanju razveljavitve pravilnika na novo določili enostransko. Vsekakor pa iz navedenega izhaja, da bi učinkovanje razveljavitve pravilnika pred uveljavitvijo ustrezne zakonske ureditve povzročila veliko pravno praznino, ki bi tako najemnike kot najemodajalce spravila v pravno zelo negotov položaj. To pa bi bilo v nasprotju z 2. členom ustave.

12. Ustavno sodišče se je z vprašanjem pravnega stanja oziroma pravnega položaja najemodajalcev in najemnikov po učinkovanju razveljavitve ukvarjalo že ob odločanju o razveljavitvi pravilnika. Zato je pravilnik razveljavilo z odločnim rokom. Upoštevalo pa je, da je do takrat neustavno stanje trajalo že dve leti in pol. Zato je določilo le šestmesečni odločni rok.

13. Tretji odstavek 45. člena ZUstS (na podlagi ustavnega pooblastila iz 161. člena ustave) določa, da razveljavitve podzakonskega predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, učinkuje za naprej od naslednjega dne po objavi odločbe ustavnega sodišča o razveljavitvi, oziroma po poteku roka, ki ga določi ustavno sodišče. Člen 161 ustave določa, da ta rok ne sme biti daljši od enega leta. Ustava in ZUstS ne vsebujeta izrecnih določb, ki bi urejale pogoje za spremembo roka, ki ga je ustavno sodišče določilo v okviru ustavnega pooblastila. Vendar to ne pomeni, da ustavno sodišče ne bi moglo spremeniti svoje odločitve, če oseba, ki izkaže pravni interes, pred potekom roka navede razloge, ki jih ob prvi določitvi roka ustavno sodišče ni moglo upoštevati, in ki opravičujejo njegovo podaljšanje znotraj meja, določenih z ustavo.

14. Ustavno sodišče je do sedaj v dveh primerih podaljšalo rok učinkovanja razveljavitve predpisa (sklep št. U-I-107/96 z dne 4. 7. 1997, Uradni list RS, št. 41/97 in OdlUS VI, 104 in sklep št. U-I-158/95 z dne 14. 10. 1998, Uradni list RS, št. 70/98 in OdlUS VII, 194). Drugače kot v navedenih primerih, v obravnavanem primeru ni zaslediti prizadevanj Državnega zbora, da bi neustavno stanje odpravil oziroma, da bi obstajali opravičljivi razlogi zaradi katerih zakonodajalec tri leta ni mogel pristopiti k urejanju zakonodajne materije v zvezi z neprofitnimi najemninami. Zakonodajalec je torej glede teh vprašanj opustil svojo ustavno dolžnost. S takšnim ravnanjem, oziroma opustitvijo svoje dolžnosti, zakonodajalec hudo krši načela pravne države (2. člen ustave) in načelo delitve oblasti (drugi odstavek 3. člena ustave), na kar je ustavno sodišče opozorilo že večkrat (tudi v odločbi št. U-I-190/95).

15. Ustavno sodišče je sklenilo podaljšati rok učinkovanja razveljavitve pravilnika izključno iz razloga pravne varnosti udeležencev najemnih razmerij (2. člen ustave). Ob tehtanju med posledicami razveljavitve in posledicami sedanjega načina določanja neprofitne najemnine brez zakonske podlage je namreč ugotovilo, da bi opisane posledice razveljavitve pomenile večje protiustavno stanje od protiustavnega stanja, ki izhaja iz nespoštovanja legalitetnega načela (153. člen ustave), zaradi katerega je presodilo, da je pravilnik v nasprotju z ustavo (odločba št. U-I-190/95). Ustavno sodišče je pri odločanju o podaljšanju odločnega roka za učinkovanje razveljavitve moralo upoštevati, da se je protiustavnost še povečala zaradi navedene kršitve 2. in 3. člena ustave, ker zakonodajalec ni opravil svoje ustavne dolžnosti. V primeru učinkovanja razveljavitve pravilnika pa bi zaradi opustitve zakonodajalca nastala pravna praznina, ki bi lahko posegla tudi v ustavno varovane človekove pravice. Ustavno sodišče ni pristojno le za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisov, ampak je tudi najvišji organ sodne oblasti za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin (160. člen ustave in prvi odstavek 1. člena ZUstS). Zato je ob tehtanju protiustavnosti ravnanja oziroma opustitve zakonodajalca in protiustavnosti, ki bi lahko nastala z učinkovanjem razveljavitve pravilnika, presodilo, da bi pomenil poseg v človekove pravice večje protiustavno stanje. Da ne bi prišlo do izjemne pravne negotovosti, ki bi nastala, če zakonodajalec ponovno ne bi pravočasno odpravil protiustavnega stanja in s tem do morebitnih kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin, je ustavno sodišče rok podaljšalo za šest mesecev, tj. v največji možni meri znotraj meja, določenih z ustavo. Ustavno sodišče pa opozarja, da bo ta neustavna pravna negotovost z vsemi navedenimi posledicami nastala, če zakonodajalec tudi v tem času protiustavnega stanja ne bo odpravil.

16. Odločba ustavnega sodišča št. U-I-190/95 z dne 17. 12. 1998 je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 4/99 z dne 22. 1. 1999. Razveljavitve pravilnika bi na

podlagi določenega šestmesečnega roka začela učinkovati dne 22. 7. 1999. Glede na to, da je ustavno sodišče o podaljšanju odložnega roka za učinkovanje razveljavitve pravnika odločalo dne 15. 7. 1999, ni bilo mogoče zagotoviti objave tega sklepa v Uradnem listu RS pred potekom prvotno določenega roka. Zato je ustavno sodišče odločilo, da odločitev o podaljšanju roka učinkuje z dnem vročitve tega sklepa ministru za okolje in prostor kot nasprotnemu udeležencu v obravnavani zadevi in Državnemu zboru kot zakonodajalcu.

C)

17. Ustavno sodišče je ta sklep sprejelo v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam-Lukič. Sklep je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Testen, ki je napovedal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-190/95

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2829. Odločba o odpravi sklepa Občinskega sveta občine Škofljica o povečanju davka od premoženja

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Venčeslava Thalerja iz Ljubljane, na seji dne 17. junija 1999

o d l o č i l o:

1. Sklep Občinskega sveta občine Škofljica o povečanju davka od premoženja (Uradni list RS, št. 31/97) je bil v neskladju z ustavo. Ugotovitev ima učinek odprave.

2. Točka 1 izreka se izvrši na način, določen v 10. točki obrazložitve.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik, ki na območju Občine Škofljica poseduje nepremičnine, v dne 25. 11. 1997 vloženi pobudi, meni, da je sklep o povečanju davka od premoženja (v nadaljevanju: sklep), ki ga je sprejel Občinski svet občine Škofljica (v nadaljevanju: občina), v neskladju s 14., 153. in 155. členom ustave. Sklep naj bi bil v neskladju z načelom enakosti, ker deli državljane na tiste, ki imajo, in na tiste, ki nimajo stalnega bivališča v Občini Škofljica. V neskladju z načelom usklajenosti pravnih aktov pa naj bi bil, ker zakon o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odl. US in 56/98 – ZFO), na podlagi katerega je bil sklep sprejet, navedenega razlikovanja obdavčitve po kraju stalnega bivališča ne predpisuje. Ker je bil sklep objavljen v Uradnem listu RS dne 30. 5. 1997, uporabljal pa se je od dne 1. 1. 1997 (2. člen sklepa), naj bi bil v neskladju tudi s prepovedjo povratne veljave pravnih aktov.

2. Občina na pobudo ni odgovorila.

B)

3. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Izpodbijani sklep je bil v Uradnem listu RS objavljen dne 30. 5. 1997. Iz 2. člena sklepa izhaja, da začne veljati petnajsti dan po objavi, uporablja pa se od dne 1. 1. 1997, torej tudi za nazaj. Prvi odstavek 155. člena ustave določa, da zakoni, drugi predpisi in splošni akti ne morejo imeti učinka za nazaj. Povratna veljava je izjemoma dovoljena le, če zakon določi, da imajo posamezne njegove določbe učinek za nazaj, in to le v primeru, če to zahteva javna korist in če se s tem ne posega v pridobljene pravice (drugi odstavek 155. člen ustave). Predpis lokalne skupnosti torej v nobenem primeru ne more imeti retroaktivne veljavnosti. Zato je sklep v delu, v katerem je veljal za nazaj, v neskladju z ustavo.

5. Člen 1 sklepa, za katerega pobudnik zatrjuje neskladje s 14. in 155. členom ustave, predpisuje, da se davek od premoženja iz 1. in 2. točke 14. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88 in 8/89 ter Uradni list RS, št. 48/90 in 7/93 – v nadaljevanju: ZDO) poveča ... "zavezancem, ki so lastniki oziroma uživalci premoženja na območju Občine Škofljica, vendar nimajo stalnega bivališča v Občini Škofljica." Iz 14. (oziroma 156.) člena ZDO med drugim izhaja, da plačujejo davek od premoženja fizične osebe, ki posedujejo stavbe, dele stavb, stanovanja in garaže (1. točka), ter fizične osebe, ki posedujejo prostore za počitek oziroma rekreacijo (2. točka). Na podlagi izpodbijane določbe sklepa pa višina oziroma povečanje davka od premoženja ni odvisno od posedovanja navedenih predmetov obdavčenja, temveč od stalnega bivališča.

6. Ustavno načelo enakosti pred zakonom, ki naj bi bilo z izpodbijano določbo sklepa kršeno, pomeni predvsem zahtevo po nearbitrarni uporabi prava do pravnih subjektov in zavezuje normodajalca k zagotavljanju enakosti subjektov pri normiranju. Ustavno sodišče je že večkrat pojasnilo, da načela enakosti ni mogoče pojmovati kot splošno enakost vseh, pač pa kot enakopravno obravnavanje enakih dejanskih stanj. Različnosti dejanskih stanj pa ustreza tudi normativna različnost. Zato gre za kršitev načela enakosti, kadar lahko normodajalčevo razlikovanje označimo kot samovoljno, torej takšno, za katerega ni stvarnega razloga (glej točko 8 obrazložitve odločbe št. U-I-34/98 z dne 2. 4. 1998, Uradni list RS, št. 31/98 in OdUS VII, 57). Razloga za razlikovanje pri obdavčevanju z davkom od premoženja, v odvisnosti od stalnega bivališča zavezanca, občina ni navedla. Za takšno razlikovanje pa tudi ustavno sodišče ni našlo nobenega razumnega, iz narave urejevanja stvari izhajajočega, razloga. Ustavno sodišče je zato izpodbijano ureditev ocenilo kot arbitrarno in kot tako v neskladju s 14. členom ustave.

7. Glede na ugotovljeno neskladje 1. člena sklepa s 14. členom ustave, ustavno sodišče v nadaljevanju njegove (ne)skladnosti s 153. členom ustave ni ocenjevalo.

8. S to odločbo je ustavno sodišče odločalo o predpisu, ki ne velja več, saj je sklep določal povečanje davka od premoženja le za leto 1997 (1. člen sklepa). Člen 47 ZUstS določa, da lahko ustavno sodišče za predpis, ki je med postopkom prenehal veljati, niso pa bile odpravljene posledice njegove neustavnosti in nezakonitosti, ugotovi, da ni bil v skladu z ustavo in zakoni. Izpodbijani sklep, ki sicer ne velja več, je povzročil škodljive posledice vsem tistim davčnim zavezancem na območju Občine Škofljica, ki so kot lastniki oziroma uživalci premoženja, ki nimajo stalnega bivališča na območju Občine Škofljica, na njegovi podlagi morali

plačati višji davek, kot pa bi ga sicer. Ugotovitev ustavnega sodišča o neustavnosti sklepa ima zato v skladu s 47. členom ZUstS učinek odprave.

9. Odprava učinkuje za nazaj (drugi odstavek 45. člen ZUstS). To pomeni, da lahko vsakdo, ki so mu na podlagi odpravljenega sklepa nastale škodljive posledice, zahteva njihovo odpravo. Če so posledice nastale s posamičnim aktom, sprejetim na podlagi odpravljenih določb sklepa, lahko prizadeta oseba zahteva njegovo spremembo oziroma odpravo pri organu, ki je odločil na prvi stopnji (prvi odstavek 46. člena ZUstS). Spremembo oziroma odpravo posamičnega akta lahko zahteva v treh mesecih od dneva objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije, če od njegove vročitve do vložitve pobude na ustavno sodišče ni preteklo več kot eno leto (drugi odstavek 46. člena ZUstS).

10. Na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS je ustavno sodišče določilo tudi način izvršitve odločbe. Davčni zavezanci, ki jim je bil davek od premoženja za leto 1997 odmerjen na podlagi zakona o davkih občanov (Uradni list RS, št. 36/88 in 8/89 ter Uradni list RS, št. 48/90 in 7/93 – ZDO), odredbe o valorizaciji zneskov za odmero davkov po zakonu o davkih občanov za leto 1997 (Uradni list RS, št. 77/96) in določb odpravljenega sklepa, lahko za leto 1997 zahtevajo spremembo posamičnega akta tako, da jim bo znesek, ki so ga na račun davka od premoženja za leto 1997 na podlagi določb odpravljenega sklepa plačali več, vrnjen (95. člen zakona o davčnem postopku, Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 35/98 – odl. US, 76/98 – odl. US, 82/98 in 91/98 – ZDavP).

C)

11. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi drugega odstavka 40. člena in 47. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč – Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Lojze Ude, dr. Mirjam Škrk in dr. Dragica Wedam – Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-306/97

Ljubljana, dne 17. junija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2830. Odločba o ugotovitvi, da je 64. člen zakona o telekomunikacijah v neskladju z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku ocene ustavnosti, začel tem na pobudo Vinka Mikca iz Novega mesta, na seji dne 1. julija 1999

o d l o č i l o:

1. Člen 64 zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97) je v neskladju z ustavo, ker zakonodajalec ni s posebnim zakonom uredil načina in pogojev, pod katerimi se povrnejo vlaganja lokalnih skupnosti in posameznih investitorjev v javno telekomunikacijsko omrežje.

2. Ugotovljeno neskladnost iz prejšnje točke te odločbe je zakonodajalec dolžan odpraviti najkasneje v roku enega leta od dneva objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik v vlogi z dne 23. 9. 1998 in v njeni dopolnitvi z dne 14. 10. 1998 izpodbija tretji odstavek 64. člena zakona o telekomunikacijah (v nadaljevanju: ZTel). Navaja, da peti odstavek 64. člena ZTel določa, da lahko delavci Telekomoma lastninijo delež družbenega kapitala v skladu z zakonom o lastninskem preoblikovanju (Uradni list RS, št. 55/92, 7/93, 31/93 in 1/96 – ZLPP). Po tretjem odstavku istega člena naj bi se investicije lokalnih skupnosti in posameznikov v telekomunikacijsko omrežje povrile pod pogoji, ki naj bi jih določal poseben zakon. Pobudnik trdi, da je kot posameznik v izgradnjo krajevne telefonske mreže vložil sredstva v obliki dela in denarja. Ker poseben zakon še ni sprejet, je njegovo premoženje oškodovano, prav tako pa je v neenakem položaju z ostalimi delničarji Telekomoma, ki so to postali z lastninjenjem družbenega kapitala. Pobudnik smiselno navaja kršitev pravice do zasebne lastnine (33. člen ustave) in načela enakosti (14. člen ustave).

2. Državni zbor v odgovoru na pobudo navaja, da naj bi bil poseben zakon, ki bo uredil tudi vprašanje vlaganj lokalnih skupnosti in posameznikov, in na katerega se sklicuje izpodbijana določba ZTel, sprejet v kratkem času. Navaja še, da je ustavno sodišče s sklepom št. U-I-180/97 z dne 19. 3. 1998 (Uradni list RS, št. 27/98 in OdlUS VII, 54) enakovrstno pobudo že zavrnilo.

B)

3. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Iz priložene dokumentacije izhaja, da je Krajevna skupnost Mali Slatnik s PTT Novo mesto sklenila pogodbo o financiranju in izgradnji telefonskega omrežja v krajevni skupnosti, h kateri je pristopil tudi pobudnik. S tem je pravni interes pobudnika izkazan.

5. Po izpodbijani določbi se vlaganja lokalnih skupnosti in posameznih investitorjev v javno telekomunikacijsko omrežje povrnejo na način in pod pogoji, kot to določa poseben zakon. Že v odločbi št. U-I-17/94 z dne 13. 10. 1994 (Uradni list RS, št. 74/94 in OdlUS III, 113) je ustavno sodišče odločilo: "Če je zakonodajalec z zakonom napovedal, da bo določeno vprašanje uredil s posebnim zakonom, pa tega ni izpolnil, zakon oziroma njegove posamezne določbe, katerih vsebino mora poseben zakon dopolniti, niso v skladu z načelom zaupanja v pravo kot enim od načel pravne države (2. člen ustave)."

6. Iz izpodbijane določbe zakona izhaja, kot da bi poseben zakon v času sprejema ZTel že veljal. ZTel je bil sprejet 28. 5. 1997, poseben zakon, na katerega se ZTel sklicuje, pa po navedbah Državnega zbora še ni niti v zakonodajnem postopku. S tem ko zakonodajalec ni sprejel posebnega zakona, ki bi uredil vlaganja lokalnih skupnosti in posameznih investitorjev, ni dokončno uredil spornega vprašanja in je tako praktično izključil možnost povrnitve vlaganj. Pravica, ki je ni mogoče uveljaviti, je prazna. Ureditve pravice do povrnitve investicij v javno telekomunikacijsko omrežje, tako da napotuje na drug, neobstoječ zakon, ima enak učinek, kot če pravice ne bi bilo. Državni zbor v odgovoru na pobudo ni navedel nobenih utemeljenih razlogov, zaradi katerih poseben zakon še ni sprejet. Z neutemeljeno opustitvijo zakonske ureditve načina in pogojev za uveljavljanje pravice je zakonodajalec kršil načelo varstva zaupanja v pravo kot eno od načel pravne države.

7. Glede na to, da so izpolnjeni pogoji iz 48. člena ZUstS, ustavno sodišče zakonodajalcu nalaga, da v roku enega leta od objave te odločbe ugotovljeno neskladje z ustavo odpravi, s tem da sprejme poseben zakon, ki bo sporno vprašanje uredil.

8. Sklicevanje Državnega zbora na sklep št. U-I-180/97 ni utemeljeno, saj je pri navedeni ustavni pobudi ustavno sodišče opravilo presojo šestega in osmega odstavka 64. člena ZTel in ne tretjega odstavka 64. člena ZTel, ki je predmet te pobude.

C)

9. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena ZUstS v sestavi: predsednik Franc Testen ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Miroslava Geč-Korošec, Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Mirjam Škrk, dr. Lojze Ude in dr. Dragica Wedam-Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-363/98

Ljubljana, dne 1. julija 1999.

Predsednik
Franc Testen l. r.

2831. Sklep o nesprejemu ustavnih pritožb zoper sklep o stroških kazenskega postopka

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavnih pritožb S. R. iz S. G., ki jo zastopa D. G., odvetnik na R. K., in D. G. z R. K., na seji senata dne 16. junija 1999

s k l e n i l o:

Ustavni pritožbi S. R. in D. G. zoper sklep Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu št. Ks 17/97 z dne 7. 5. 1997 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu št. K 35/96 z dne 4. 4. 1997 se ne sprejmeta.

O b r a z l o ž i t e v

1. Pritožnika z ustavno pritožbo izpodbijata sklep izven-obravnavnega senata okrožnega sodišča, s katerim je bila zavrnjena njuna pritožba zoper sklep Okrožnega sodišča v Slovenj Gradcu št. K 35/96 z dne 4. 4. 1997. Z navedenim sklepom okrožnega sodišča so bili pritožniku priznani stroški zastopanja pritožnice v kazenskem postopku, v katerem je pritožnica nastopala kot oškodovanka, pritožnik pa kot njen pooblaščenec.

2. Pritožnika v ustavni pritožbi zatrjujeta kršitev 22. in 26. člena ustave. Sodišče naj bi pritožniku kršilo ustavne pravice s tem, da mu ni prisodilo zamudnih obresti od priznanih stroškov zastopanja, čeprav je to zahteval, niti ni hotelo izvesti dokazov v zvezi s to zahtevo. Pritožnici pa naj bi bile kršene ustavne pravice s tem, da ji sodišče ni priznalo stroškov rentgenskega slikanja, prevoza in izgube zaslužka, ki jih je imela zaradi kazenskega postopka, ampak je v obrazložitvi izpodbijanega sklepa navedlo, da bo povrnitev teh stroškov lahko uveljavljala v odškodninski pravdi, kamor jo je napotilo. Po mnenju pritožnice ti stroški spadajo med stroške kazenskega postopka, saj so pritožnici nastali izključno zaradi njega, zato bi o njih moralo odločiti sodišče v okviru kazenskega postopka.

3. Po določbi druge alineje drugega odstavka 55. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) ustavno sodišče ne sprejme ustavne pritožbe, če od odločitve o njej ni mogoče pričakovati rešitve pomembnejšega pravnega vprašanja in če tudi kršitev človekove pravice ni imela pomembnejših posledic za pritožnika.

4. Obravnavana primera ne zastavljata pomembnejših pravnih vprašanj, ki bi jih bilo treba rešiti v postopku ustavne pritožbe. Presoja ustavnega sodišča bi glede pritožnične ustavne pritožbe zadevala vprašanje, ali je sodišče v konkretnem primeru pravilno uporabilo materialno pravo, ko pritožnici spornih izdatkov ni priznalo kot stroškov kazenskega postopka ter ali je bila s to odločitvijo sodišča kršena kakšna pritožnična ustavna pravica. Zakon o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in naslednji – v nadaljevanju: ZKP) v 92. členu določa, kateri so stroški kazenskega postopka. V teoriji in praksi ni sporno, da tudi potrebni izdatki oškodovanca spadajo med stroške kazenskega postopka in da mora o njih odločiti sodišče v okviru kazenskega postopka bodisi s sodbo ali sklepom, s katerim se ustavi kazenski postopek ali zavrže obtožnica, bodisi s posebnim sklepom. Kot je ustavno sodišče v svojih odločbah že večkrat poudarilo, ugotavljanje ali je sodišče pravilno uporabilo materialno pravo, samo po sebi ni stvar ustavnega sodišča, pri presoji, ali gre za kršitev ustavnih pravic, pa bi šlo za uporabo že izdelanih pravno relevantnih kriterijev v konkretnem primeru, zato od odločitve v tej zadevi ne gre pričakovati rešitve pomembnega pravnega vprašanja.

5. Enako velja tudi za pritožnikovo ustavno pritožbo. Splošno pravilo zakona o obligacijskih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 29/78 in naslednji – v nadaljevanju: ZOR) je, da dolжник, ki zamudi z izpolnitvijo denarne obveznosti, dolguje poleg glavnice tudi obresti. To pravilo velja, tudi če dolg predstavljajo stroški kazenskega postopka, dolžnica pa je država. V zvezi z obveznostjo plačila obresti od stroškov kazenskega postopka je vrhovno sodišče sprejelo načelno pravno mnenje, v katerem je zavzelo stališče, da so tisti, ki imajo po prvem odstavku 99. člena ZKP pravico do povračila stroškov kazenskega postopka iz 95. člena ZKP – če tako zahtevajo – upravičeni tudi do obresti od teh stroškov po prvem odstavku 277. člena ZOR. Obresti tečejo od dneva izdaje odločbe sodišča, s katero je bila določena obveznost povrnitve stroškov in njihova višina (občna seja VSS, 26. 12. 1989, Poročilo VSS 2/89). Pritožnik je ustavni pritožbi priložil tudi sklep, ki ga je izdalo isto sodišče kot izpodbijani sklep, s katerim so mu bili v podobni zadevi priznane zamudne obresti od stroškov zastopanja. Navedena zakonska določba in pravno mnenje, kakor tudi priloženi sklep, kažejo, da ne gre za odprto vprašanje, katerega bi moralo rešiti ustavno sodišče in tako vplivati na sodno prakso. Tudi če bi ustavno sodišče v obravnavani zadevi ugotavljalo, ali je izpodbijana odločitev sodišča takšna, da predstavlja kršitev pritožnikovih ustavnih pravic, bi šlo pri tem prav tako kot pri ustavni pritožbi pritožnice, le za presojo pravilnosti odločitve v konkretnem primeru in za primerjavo te odločitve z ustaljeno sodno prakso ter uporabo izdelanih kriterijev za presojo, ali so bile z njo kršene ustavne pravice pritožnika. Tudi od odločitve v tej zadevi torej ni pričakovati rešitve pomembnejšega pravnega vprašanja.

6. Pri ustavnih pritožbah obeh pritožnikov pa je izpolnjen tudi drugi od kumulativno predpisanih pogojev v drugi alineji drugega odstavka 55. člena ZUstS. Sklep okrožnega sodišča, s katerim so bili pritožniku priznani stroški zastopanja v znesku 143.667 SIT je bil izdan dne 4. 4. 1997 (popravni sklep, s katerim je bil znesek popravljen na 144.042 SIT pa dne 16. 4. 1997), pritožnik pa je priznane stroške zastopanja dobil izplačane dne 19. 6. 1997. Sporni

znesek zamudnih obresti, ki jih zahteva pritožnik, torej znaša 7.168 SIT. Stroški, povrnitev katerih je zahtevala pritožnica, pa skupaj znašajo 7.150 tolarjev. Oba zneska sta torej nizka in tudi če bi ustavno sodišče ugotovilo, da gre v izpodbijanih odločbah za kršitev pravice iz 22. člena ustave, kršitev ni imela pomembnejših posledic za nobenega od pritožnikov.

7. Ker torej od nobene od obeh odločitev ni pričakovati rešitve pomembnega pravnega vprašanja in ker zatrjevana kršitev določb ustave za pritožnico in pritožnika ni imela pomembnejših posledic, ustavno sodišče ustavnih pritožb ni sprejelo v obravnavo.

8. Senat ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi druge alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Mirjam Škrk ter člana dr. Zvonko Fišer in dr. Miroslava Geč-Korošec.

Št. Up 214/97

Ljubljana, dne 16. junija 1999.

Predsednica senata
dr. Mirjam Škrk l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

2832. Pravilnik o stopnjah normalnega odpisa blaga (kala, razsipa, razbitja in okvare)

Na podlagi 7. in 8. točke 4. člena zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98), 3. točke 14. člena pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 4/99 in 45/99) in 8. člena statuta Obrtne zbornice Slovenije je, na predlog izvršilnega odbora sekcije za gostinstvo in turizem, upravni odbor Obrtne zbornice Slovenije na 14. redni seji 15. 7. 1999 sprejel

PRAVILNIK o stopnjah normalnega odpisa blaga (kala, razsipa, razbitja in okvare)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določa višina odpisa blaga (kala, razsipa, razbitja in okvare), ki se šteje v gostinski dejavnosti za normalnega ter zato predstavlja redni strošek poslovanja.

Kot kalo, razsip, razbitje in okvara se štejejo izgube na blagu, ki nastanejo zaradi kemičnih in fizikalnih lastnosti blaga (sušenja, izhlapevanja, krčenja, topljenja in podobno) in uničenje blaga zaradi manipulacije blaga v gostinskih obratovalnicah.

2. člen

Določbe tega pravilnika veljajo za gostince, ki v svojih aktih nimajo določenih stopenj normalnega odpisa oziroma uničenja blaga.

Odpis blaga zaradi izgube (kala, razsipa, razbitja in okvare) do višine, določene s tem pravilnikom, se šteje za odpis, ki je oproščen plačila davka na dodano vrednost po 3. točki 14. člena pravilnika o izvajanju davka na dodano vrednost.

Od odpisa, ki presega odpis, izračunan na podlagi stopenj iz tega pravilnika, se obračunava in plačuje davek na dodano vrednost.

3. člen

Gostinci evidentirajo ugotovljene izgube in uničenje blaga (kalo, razsip, razbitje in okvara) v svojih poslovnih knjigah (odpis blaga).

Kalo je izguba oziroma uničenje blaga, ki nastane zaradi lastnosti blaga s sušenjem, krčenjem, izhlapevanjem in se kaže na teži, obsegu ali površini blaga.

Razsip je izguba ali uničenje blaga, ki nastane pri manipulaciji blaga v tekočem stanju (olje, kis, pijače in podobno) ali sipkem stanju (moka, sladkor, sol in podobno).

Razbitje je izguba ali uničenje blaga, ki nastane pri manipulaciji z lomljivim blagom (steklo, porcelan, keramika in podobno).

Okvara je izguba ali uničenje blaga, ki nastane zaradi kemičnih ali fizikalnih lastnosti blaga in ima za posledico spremembo kemičnih, fizikalnih, funkcionalnih in estetskih lastnosti blaga.

4. člen

Izguba oziroma uničenje blaga se ugotavlja:

- neposredno po nastanku izgube ali uničenja blaga,
- z izrednim popisom blaga v obratu ali skladišču,
- z rednim letnim popisom blaga.

O ugotovljeni izgubi oziroma uničenju blaga se obvezno sestavi zapisnik.

II. STOPNJE NORMALNEGA ODPISA BLAGA

5. člen

Ob normalnih pogojih poslovanja ter ob skrbnem in strokovnem ravnanju z blagom se v gostinstvu šteje kot normalen odpis blaga (kala, razsip, razbitje in okvara) odpis blaga, izračunan od nabavne vrednosti v obračunski dobi prodanega blaga po naslednjih stopnjah:

A) Živilski izdelki:	
1. sadje in zelenjava	4,00
2. meso, mesni in mlečni izdelki, mleko, jajca ter izdelki rastlinskega izvora, ki imajo podobne lastnosti kot mesni in mlečni izdelki	2,00
3. ribe, lignji, sipe, morski sadeži (sveži in zamrznjeni) razen embalaranih	2,00
4. ostali embalarani živilski izdelki	0,50
B) Embalaža (vračljiva):	
- steklena	0,50
- ostala	0,25
C) Drugi izdelki široke porabe:	
- lomljivi izdelki (izdelki iz stekla, kozarci, steklenice, vrči, lučke in podobno)	2,50
- plastični, keramični ali porcelanski izdelki za gostinstvo	1,00
- ostali drobní inventar (pribor, kuhinjski in strežni inventar)	0,30

III. KONČNI DOLOČBI

6. člen

Spremembe in dopolnitve tega pravilnika se sprejmejo po enakem postopku, kot velja za njihov sprejem.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu, uporablja pa se od 1. julija 1999.

Št. 1036/99

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Predsednik
Upravnega odbora OZS
Stanislav Kramberger l. r.

2833. Pravilnik o stopnjah običajnega odpisa blaga za dejavnost cvetličarn

Na podlagi 4. člena zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98), 2. in 3. točke 14. člena pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 4/99, 45/99) in 8. člena statuta Obrtnice zbornice Slovenije je, na predlog izvršilnega odbora sekcije cvetličarjev in vrtnarjev, upravni odbor Obrtnice zbornice Slovenije na 14. seji 15. 7. 1999 sprejel

PRAVILNIK

o stopnjah običajnega odpisa blaga za dejavnost cvetličarn

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določa običajni primanjkljaj, ki je neločljivo povezan s procesom izdelave in predelave blaga ter primanjkljaj in uničenje blaga iz naslova kala, razsipa, razbitja in okvare blaga, ki sta neločljivo povezana s skladiščenjem, prevozom in prodajo blaga pri opravljanju cvetličarske dejavnosti.

Običajni primanjkljaj in uničenje blaga po prvem odstavku se ne šteje za jemanje blaga za neposlovne namene, po predpisih o davku na dodano vrednost, ter predstavlja redne stroške oziroma odhodke poslovanja gospodarskega subjekta. Pomeni tudi najvišjo dovoljeno vrednost odpisa blaga, od katerega se ne obračuna in ne plačuje davka na dodano vrednost.

2. člen

Ta pravilnik velja za vse pravne in fizične osebe, ki opravljajo cvetličarsko dejavnost na pridobiten način in so registrirane oziroma priglašene za to dejavnost po šifri standardne klasifikacije dejavnosti G/52.482 dejavnost cvetličarn.

3. člen

Kalo je primanjkljaj oziroma uničenje blaga, ki nastane zaradi lastnosti blaga s sušenjem, krčenjem, izhlapevanjem ter gnitjem in se kaže na teži, obsegu ali površini in kvaliteti blaga.

Razsip je primanjkljaj ali uničenje blaga, ki nastane pri ravnanju (manipulaciji) z blagom v tekočem ali sipkem stanju.

Razbitje je primanjkljaj ali uničenje blaga, ki nastane pri ravnanju (manipulaciji) z lomljivim blagom (steklo, porcelan, keramika in podobno).

Okvara je primanjkljaj ali uničenje blaga, ki nastane zaradi kemičnih ali fizikalnih lastnosti blaga in ima za posledico

spremenbo kemičnih, fizikalnih, funkcionalnih in estetskih lastnosti blaga.

4. člen

Primanjkljaj oziroma uničenje blaga se ugotavlja na več načinov:

- neposredno po nastanku primanjkljaja blaga v procesu izdelave in predelave blaga oziroma neposredno po nastanku primanjkljaja ali uničenja pri prevozu, skladiščenju oziroma pri prodaji blaga;
- ali pri/z izrednim popisom blaga v cvetličarni oziroma v skladišču;
- ali pri/z rednim letnim popisom blaga v cvetličarni oziroma v skladišču.

O ugotovljenem primanjkljaju oziroma uničenju blaga se obvezno sestavi zapisnik.

5. člen

Odpis blaga zaradi primanjkljaja do maksimalne višine, ki jo določa ta pravilnik, se šteje za odpis, od katerega se ne plačuje davka na dodano vrednost.

Od odpisa, ki presega odpis, izračunan na podlagi maksimalnih stopenj iz tega pravilnika, se obračunava in plača davek na dodano vrednost.

Cvetličarji evidentirajo ugotovljen primanjkljaj in uničenje blaga v svojih knjigovodskih ali izvenknjigovodskih evidencah (odpis blaga).

II. STOPNJE OBIČAJNEGA ODPISA BLAGA

6. člen

Ob normalnih pogojih poslovanja ter ob skrbnem in strokovnem ravnanju z blagom se v cvetličarnah šteje kot običajen odpis blaga, izračunan od nabavne vrednosti nabavljenega blaga v določenem obračunskem obdobju po naslednjih stopnjah:

Vrsta blaga	Maksimalna stopnja v%
1. lončnice	12
2. rezano cvetje in zelenje	15
3. suho cvetje	5
4. porcelan, steklo, keramika	5
5. aranžersko blago in aranžerski materiali	5
6. ostalo blago in pomožni dodatni materiali	1

III. KONČNI DOLOČBI

7. člen

Spremembe in dopolnitve tega pravilnika se sprejemajo po enakem postopku, kot velja za njegov sprejem.

8. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. julija 1999.

Št. 1037/99

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Predsednik
upravnega odbora OZS
Stanislav Kramberger l. r.

2834. Pravilnik o izdajanju in urejanju glasila Vzajemnost

Na podlagi zakona o javnih glasilih (Uradni list RS, št. 18/94) in 68. člena statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije je skupščina zavoda na seji dne 9. 3. 1999 in 20. 5. 1999 sprejela

**PRAVILNIK
o izdajanju in urejanju glasila Vzajemnost****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Vzajemnost je glasilo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, hkrati pa tudi strokovno-poljudno glasilo, ki ga izdajata Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: zavod) in Zveza društev upokojencev Slovenije (v nadaljevanju: ZDUS), (v nadaljevanju: izdajatelj). Namenjeno je obveščanju javnosti zlasti pa zavarovancev, invalidov, upokojencev, delodajalcev in druge zainteresirane javnosti o vseh bistvenih vprašanjih pokojninsko-invalidskega zavarovanja ter tudi o življenju in delu upokojencev. Prispeva k boljši obveščenosti o odločitvah organov zavoda in ZDUS kot tudi k boljšemu poznavanju predpisov pri uveljavljanju posameznih pravic.

2. člen

Kraj izdajanja glasila je na sedežu zavoda v Ljubljani, Kolodvorska ulica 15.

Glasilo izhaja enkrat mesečno, razen v juliju in avgustu, ko izide ena skupna številka.

3. člen

Glavni in odgovorni urednik zastopa in predstavlja glasilo.

Glavni in odgovorni urednik skrbi tudi za vse ostale aktivnosti v zvezi z urejanjem in izdajanjem glasila v skladu s splošnimi akti, finančnim načrtom in sklepi sveta.

Glavni in odgovorni urednik je odredbodajalec finančnega načrta glasila.

Glavni in odgovorni urednik v času odsotnosti lahko pooblasti za izvajanje svojih nalog drugo osebo.

II. ORGANIZACIJA TER UREJANJE IN IZDAJANJE GLASILA**4. člen**

Organi glasila so:

- svet izdajateljev,
- poravnalni odbor,
- glavni in odgovorni urednik.

Svet izdajateljev

5. člen

Svet ima sedem članov, od tega so štirje člani skupščine zavoda, ki jih na predlog upravnega odbora imenuje skupščina zavoda izmed svojih članov. Člani iz vrst skupščine zaradi sorazmerja zastopanosti interesnih skupin ne morejo biti iz vrst upokojencev. Upravni odbor ZDUS imenuje v svet tri člane.

Svet izvoli izmed sebe predsednika.

6. člen

Svet obravnava vsa vprašanja, povezana z vsebinsko, tehnično in izvedbeno problematiko glasila še posebej pa:

- sprejema programsko zasnovo glasila in določa uredniško politiko,
 - sprejema delovne programe in finančne načrte glasila ter spremlja njihovo izvajanje,
 - usklajuje razmerja in delo med izdajateljema,
 - objavi javni razpis o izbiri najugodnejšega ponudnika za pripravo, tisk in distribucijo glasila,
 - odloča o izbiri najugodnejšega ponudnika za upravljanje tehničnih in njim podobnih del ter v zvezi s tem obravnava poročila glavnega in odgovornega urednika,
 - obravnava predloge pogodb o tehnični pripravi, tisku, distribuciji in drugih storitvah, potrebnih za redno, nemoteno in kvalitetno izdajanje glasila,
 - celovito obravnava in nadzira glasilo in sprejema predloge za izboljšanje vsebine glasila,
 - določa pravila in merila za avtorska izplačila,
 - spremlja finančno poslovanje glasila in določa višino naročnine,
 - imenuje stalne in občasne komisije in druga delovna telesa za opravljanje nalog iz svoje pristojnosti,
 - opravlja druga dela v skladu s splošnimi akti glasila.
- Svet je za svoje delo odgovoren skupščini zavoda in upravnemu odboru ZDUS.
- Svet pri svojem delu smiselno uporablja poslovnik o delu skupščine zavoda.

Poravnalni odbor

7. člen

Za reševanje spornih vprašanj v zvezi z izvajanjem programske zasnove in uredniške politike ter položajem zaposlenih ima glasilo poravnalni odbor.

Poravnalni odbor imenuje svet. Zaradi posebne narave glasila in le enega zaposlenega – glavnega in odgovornega urednika, sestavlja poravnalni odbor predsednik sveta in glavni in odgovorni urednik.

8. člen

Poravnalni odbor sprejema odločitve soglasno. Odločitve poravnalnega odbora obvezujejo vse strani.

Poravnalni odbor poroča enkrat letno o svojem delu svetu.

9. člen

Glavni in odgovorni urednik

Glavnega in odgovornega urednika imenuje generalni direktor ob soglasju upravnega odbora zavoda.

10. člen

Glavni in odgovorni urednik:

- izvaja programsko zasnovo in uredniško politiko glasila,
- izvaja sklepe in stališča sveta in poravnalnega odbora
- opravlja vsa dela v zvezi z urejanjem in izdajanjem glasila,
- pripravlja predloge dnevnih redov in gradiva za organe glasila ter opravlja vsa strokovna, tehnična in druga dela potrebna za pripravo in potek njihovih sej,
- skrbi, da so objavljeni prispevki v skladu s programsko zasnovo, uredniško politiko in novinarsko etiko,
- zbira lektorja, tehničnega urednika in druge sodelavce uredništva ter določa višino njihove nagrade,

- skrbi za razvoj glasila in naklado,
- podpisuje pogodbe in nadzira izvajanje pogodb o tehnični pripravi, tisku in distribuciji glasila,
- določa nagrade za avtorska dela v skladu s pravili in merili, ki jih sprejme svet,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom o javnih glasilih in tem pravilnikom.

Glavni in odgovorni urednik je za izvajanje sprejete uredniške politike odgovoren svetu.

Glavni in odgovorni urednik je odgovoren za vsako objavljeno informacijo, razen kadar zakon določa drugače.

11. člen

Za tehnično izvedbo izdajanja glasila to je za tisk, distribucijo, vodenje naročniške evidence ipd., skleneta izdajatelj ustrezno pogodbo z najugodnejšim ponudnikom na podlagi javnega razpisa in sklepa sveta.

12. člen

ZDUS skrbi za rast števila naročnikov glasila med svojimi člani in za prispevke za sprotno in tekoče obveščanje o svojem delovanju in o delu društev upokojencev.

III. PODATKI, KI MORAJO BITI OBJAVLJENI V GLASILU (IMPRESUM)

13. člen

Na vsakem izvodu morajo biti navedeni: ime in sedež izdajatelj, ime in sedež tiskarne, kraj in datum natisa, ime in priimek glavnega in odgovornega urednika.

IV. FINANČNO POSLOVANJE

14. člen

Glasilo se financira iz naročnine in prodaje oglasnega prostora.

Zavod lahko tudi dotira glasilo v posebej utemeljenih razlogih v skladu s finančnim načrtom in sklepom skupščine zavoda.

Dohodki iz naročnin in prodaje oglasnega prostora so namenjeni zlasti za pokrivanje čim nižje cene izvoda.

15. člen

Glavni in odgovorni urednik je delavec zavoda.

Zavod mu plačuje plačo in vse materialne in druge stroške v zvezi z delom.

V. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v glasilu Vzajemnost, potem ko ga je sprejela skupščina zavoda.

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o izdajanju in urejanju glasila Vzajemnost, ki ga je sprejela skupščina zavoda dne 7. 3. 1995.

Št. 06000/99

Ljubljana, dne 20. maja 1999.

Skupščina zavoda
Predsednik
Stanko Hvale I. r.

2835. Spremembe in dopolnitve pravilnika o vrstah, vsebini in poteku specializacij zdravnikov

Na podlagi drugega odstavka 68. člena zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 9/92, 26/92, 13/93, 37/95 in 8/96), ter 9. in 27. člena statuta Zdravniške zbornice Slovenije (Uradni list RS, št. 64/96 in 22/98) je Skupščina Zdravniške zbornice Slovenije dne 24. 3. 1999 sprejela

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA o vrstah, vsebini in poteku specializacij zdravnikov

1. člen

V pravilniku o vrstah, vsebini in poteku specializacij zdravnikov (Uradni list RS, št. 8/98 in 44/99) se 12. členu za prvim odstavkom dodata nova odstavka, ki se glasita:

“Kandidat za opravljanje specializacije, ki po opravljeni specializaciji ne namerava, opravljati zdravniške službe v okviru javne zdravstvene mreže, k vlogi priloži tudi izjavo o plačilu stroškov specializacije.

Pred pričetkom opravljanja programa specializacije, kandidat iz drugega odstavka, sklene posebno pogodbo z zbornico, s katero uredita medsebojne obveznosti v zvezi s specializacijo.”

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

2. člen

V prvem stavku 45. člena se črta besedilo, ki se glasi: “... in so začele opravljati program specializacije ...”

3. člen

45. člen se dopolni z novim odstavkom:

“Osebe, ki jim je bila odobrena specializacija do 31. 12. 1998, so dolžne začeti opravljati program specializacije do vključno 30. 9. 1999.

4. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 5/99

Ljubljana, dne 24. marca 1999.

Predsednik
Skupščine
Zdravniške zbornice Slovenije
prim. Anton Židanik, dr. med. I. r.

Soglašam!

dr. Marjan Jereb I. r.
Minister za zdravstvo

2836. Ugotovitevni sklep za določitev dnevnice za službeno potovanje v državi

Na podlagi določil 4., 7. in 8. točke 42. člena kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 18/91, 34/93 in 3/98) je odbor za spremljanje kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti sprejel naslednji

UGOTOVITVENI SKLEP

1

Dnevnic za službeno potovanje v državi, določena s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti, je od 1. avgusta 1999 dalje:

- 3.778 SIT, če traja potovanje več kot 12 ur,
- 1.888 SIT, če traja potovanje od 8 do 12 ur,
- 1.315 SIT, če traja potovanje od 6 do 8 ur.

2

Nadomestilo za ločeno življenje, določeno s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti, je od 1. avgusta 1999 dalje:

- 24.817 SIT, kot nadomestilo stroškov stanovanja,
- 30.332 SIT, kot nadomestilo stroškov prehrane.

3

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 663-02-001/99-009
Ljubljana, dne 9. julija 1999.

za Sindikate negospodarskih
dejavnosti Slovenije
Janez Stergar l. r.

2837. Ugotovitveni sklep za izhodiščno plačo za prvi tarifni razred

Na podlagi določil 8. člena zakona o minimalni plači, o načinu usklajevanja plač in o regresu za letni dopust v obdobju 1999–2001 (Uradni list RS, št. 39/99) je odbor za spremljanje kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti sprejel naslednji

UGOTOVITVENI SKLEP

1

Izhodiščna plača za prvi tarifni razred (količnik 1,00) za negospodarske dejavnosti je od 1. avgusta 1999 dalje 43.484 SIT.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 663-02-001/99-010
Ljubljana, dne 9. julija 1999.

za Sindikate negospodarskih
dejavnosti Slovenije
Janez Stergar l. r.

2838. Poročilo o gibanju plač za maj 1999

Statistični urad Republike Slovenije objavlja na podlagi zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) in nacionalnega programa statističnih raziskovanj (Uradni list RS, št. 70/97)

**POROČILO
o gibanju plač za maj 1999**

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za maj 1999 je znašala 168.628 SIT in je bila za 0,1 odstotka višja kot aprila 1999.

Povprečna mesečna neto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za maj 1999 je znašala 106.558 SIT in je bila za 0,4 odstotka višja kot aprila 1999.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje marec 1999–maj 1999 je znašala 168.550 SIT.

Indeks povprečne mesečne bruto plače za maj 1999 na junij 1998–maj 1999 znaša 103,1.

Št. 941-15-18/99
Ljubljana, dne 19. julija 1999.

Tomaž Banovec l. r.
Direktor Statističnega urada
Republike Slovenije

2839. Dodatek k pravilom igre na srečo »Hitra srečka«

Na podlagi tretjega odstavka 10. točke koncesijske pogodbe o dodeljeni koncesiji za prirejanje klasične igre na srečo, loterije s trenutno znanim dobitkom, z imenom HITRA SREČKA, št. pogodbe 471-9/97 z dne 29. 12. 1998, delniška družba Športna loterija in igre na srečo d.d. objavlja

**DODATEK
k pravilom igre na srečo »Hitra srečka«**

1. Začetek prodaje srečk 10. serije igre Hitra srečka 26. 7. 1999.

2. Zadnji dan prodaje srečk 10. serije igre Hitra srečka je 25. 7. 2000.

3. Zadnji dan za izplačilo dobitkov 10. serije srečk Hitra srečka je 25. 10. 2000.

Št. 282/99
Ljubljana, dne 20. julija 1999.

Janez Bukovnik l. r.
Direktor družbe

2840. Dodatek k pravilom igre na srečo »Hitra srečka«

Na podlagi tretjega odstavka 10. točke koncesijske pogodbe o dodeljeni koncesiji za prirejanje klasične igre na srečo, loterije s trenutno znanim dobitkom, z imenom HITRA SREČKA, št. pogodbe 471-9/97 z dne 29. 12. 1998, delniška družba Športna loterija in igre na srečo d.d. objavlja

**DODATEK
k pravilom igre na srečo »Hitra srečka«**

1. Začetek prodaje srečk 12. serije igre Hitra srečka 26. 7. 1999

2. Zadnji dan prodaje srečk 12. serije igre Hitra srečka je 25. 7. 2000

3. Zadnji dan za izplačilo dobitkov 12. serije srečk
Hitra srečka je 25. 10. 2000.

Št. 281/99
Ljubljana, dne 20. julija 1999.

Janez Bukovnik l. r.
Direktor družbe

**2841. Obrazec naloga o uresničitvi pravice izbire in
navodila za izvedbo postopkov v zvezi z
uresničitvijo pravice izbire**

Na podlagi drugega odstavka 4. člena zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99 – v nadaljnjem besedilu: ZPSPID) določa klirinško depotna družba v soglasju z agencijo za trg vrednostnih papirjev

O B R A Z E C
naloga o uresničitvi pravice izbire in navodila
za izvedbo postopkov v zvezi z uresničitvijo
pravice izbire

1. Vsebina obrazca: Obrazec naloga o uresničitvi pravice izbire obsega:

OBVESTILO DELNIČARJU

Pooblaščen investicijska družba _____ (*1) _____
Delničar _____ (1) _____

Obveščamo vas, da je Klirinško depotna družba na podlagi 2. in 3. člena Zakona o prvem pokojninskem skladu RS in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Ur.l. RS, št. 50/99):

1. na vašem računu namesto _____ (4) _____ starih delnic pooblaščen investicijske družbe, katerih imetnik ste bili, vpisala _____ (5) _____ novih delnic.

2. pri _____ (6) _____ novih delnicah _____ (*2) _____, katerih imetnik ste, vpisala vašo pravico izbire, na podlagi katere lahko te delnice bodisi zamenjate za pokojninske bone bodisi obdržite.

Pravico izbire uresničite tako, da izpolnite ustrezne rubrike naloga za uresničitev pravice izbire (glej spodnji okvirček tega obvestila) in ga izpolnjenega izročite oziroma pošljete na naslov družbe za upravljanje _____ (*3) _____.

(odreži in pošlji)

NALOG O URESNIČITVI PRAVICE IZBIRE

Delničar _____ (1) _____ izjavljam, da uresničujem pravico izbire glede _____ (6) _____ delnic _____ (*2) _____, vpisanih na mojem računu _____ (2) _____, ki ga vodi _____ (3) _____, *(ustrezno obkrožiti)*

1. da nove delnice *zamenjam za enako število pokojninskih bonov*

2. da *obdržim* nove delnice

in pooblaščam družbo za upravljanje, da ta nalog v mojem imenu izroči članu klirinško depotne družbe, ki ga je pooblastila za vnos nalogov.

podpis _____

datum _____

2. Pošiljanje obrazca: Družba za upravljanje mora izpolniti vse rubrike obrazca še preden ga pošlje delničarju, tako da v posamezne rubrike vnese naslednje podatke:

I. podatki, ki so skupni (enaki) v vseh obvestilih delničarjem posamezne pooblaščenice investicijske družbe (*):

(*1) firma in sedež pooblaščenice investicijske družbe;

(*2) oznaka (koda), s katero so delnice s pravico izbire (PIDni) vpisane v centralnem registru;

(*3) firma družbe za upravljanje in naslov, na katerega naj delničarji pošiljajo nalog o uresničitvi pravice izbire;

II. podatki o posameznem delničarju:

(1) ime in priimek oziroma firma delničarja in naslov;

(2) šifra računa, na katerem so vpisane delnice PID;

(3) oznaka KDD (registrski račun) oziroma člana (račun stranke);

(4) število delnic PID, ki so bile izbrisane zaradi zamenjave (PIDs);

(5) skupno število novih delnic PID (PIDn + PIDni), ki so vpisane na računu;

(6) število novih delnic s pravico izbire (PIDni), ki so vpisane na računu;

3. Izjava delničarja o uresničitvi pravice izbire:

3.1. Delničar pooblaščenice investicijske družbe uresniči pravico izbire s tem, da:

– v nalogu za uresničenje pravice izbire obkroži 1. oziroma 2. točko,

– nalog podpiše in vpiše datum,

– nalog pošlje na naslov, naveden v obvestilu oziroma ga osebno izroči družbi za upravljanje na označenem naslovu.

3.2. Če želi delničar uresničiti pravico izbire samo glede dela delnic s pravico izbire, ki so vpisane na njegovem računu, mu družba za upravljanje na njegovo zahtevo pošlje nov obrazec naloga, v katerem je polje 6 prazno.

4. Obvestilo o članu klirinško depotne družbe, ki je pooblaščen za vnos nalogov: Naloge za uresničenje pravice izbire lahko vnaša bodisi družba za upravljanje sama, če je član klirinško depotne družbe, bodisi član klirinško depotne družbe, ki ga pooblasti družba za upravljanje. Družbe za upravljanje morajo klirinško depotno družbo do 28. 7. 1999 obvestiti bodisi,

– da bodo naloge o uresničitvi pravice izbire vnašale same bodisi,

– o članu klirinško depotne družbe, ki so ga pooblastile za vnos nalogov.

Ljubljana, dne 13. julija 1999.

Predsednik
uprave KDD

Boris Tomaž Šnuderl l. r.

OBČINE

BOROVNICA

2842. Poslovnik Občinskega sveta občine Borovnica

Na podlagi 7. člena statuta Občine Borovnica (Uradni list RS, št. 42/99) je Občinski svet občine Borovnica na 5. redni seji dne 10. 6. 1999 sprejel

POSLOVNIK

Občinskega sveta občine Borovnica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta poslovnik ureja organizacijo in način dela občinskega sveta (v nadaljevanju: svet) ter način uresničevanja pravic in dolžnosti članov občinskega sveta (v nadaljevanju: člani).

2. člen

Določbe tega poslovnika se smiselno uporabljajo tudi za delovanje delovnih teles občinskega sveta in njihovih članov. Način dela delovnih teles se lahko v skladu s tem

poslovnikom ureja tudi v aktih o ustanovitvi delovnih teles, lahko pa tudi s poslovniki delovnih teles.

3. člen

Občinski svet in njegova delovna telesa poslujejo v slovenskem jeziku.

4. člen

Delo sveta in njegovih delovnih teles je javno.

Javnost dela se lahko omeji ali izključi, če to zahtevajo razlogi varovanja osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

Način zagotavljanja javnosti dela in način omejitve javnosti dela občinskega sveta in njegovih delovnih teles določa ta poslovnik.

5. člen

Svet dela na rednih in izrednih sejah.

Redno sejo sveta skliče župan najmanj osemkrat na leto.

6. člen

Svet predstavlja župan, delovno telo občinskega sveta pa predsednik delovnega telesa.

7. člen

Svet uporablja žig občine, ki je določen s statutom občine.

Svet uporablja žig na vabilih za seje, na splošnih aktih in aktih o drugih odločitvah ter na dopisih.

Žig sveta uporabljajo v okviru svojih nalog tudi delovna telesa sveta.

Žig sveta hrani in skrbi za njegovo uporabo tajnik občine.

II. KONSTITUIRANJE OBČINSKEGA SVETA

8. člen

Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov sveta.

Prvo sejo novoizvoljenega sveta skliče župan najpozneje 20 dni po izvolitvi članov, vendar ne kasneje kot poteče njegov mandat. Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo skliče predsednik volilne komisije.

Zaradi priprave na prvo sejo lahko župan skliče nosilce kandidatnih list, s katerih so bili izvoljeni svetniki.

9. člen

Prvo sejo sveta vodi župan.

Na prvi seji svet izmed navzočih članov najprej imenuje tričlansko mandatno komisijo. Člane komisije predlaga župan, lahko pa tudi vsak član. Svet glasuje najprej o županovem predlogu, če ta ni izglasovan pa o predlogih članov po vrstnem redu, kot so bili vloženi, dokler niso imenovani trije člani komisije. O preostalih predlogih svet ne odloča.

Mandatna komisija na podlagi poročila in potrdil o izvolitvi volilne komisije pregleda, kateri kandidati so bili izvoljeni za člane občinskega sveta, predlaga občinskemu svetu odločitve o morebitnih pritožbah kandidatov za člane občinskega sveta ali predstavnikov kandidatnih list in predlaga potrditev mandatov za člane.

Mandatna komisija na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana predlaga občinskemu svetu tudi odločitve o morebitnih pritožbah drugih kandidatov za župana ali predstavnikov kandidatur.

10. člen

Mandate članov občinskega sveta potrdi svet na predlog mandatne komisije potem, ko dobi njeno poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb kandidatov, predstavnikov kandidatur oziroma kandidatnih list.

Svet odloči skupaj o potrditvi mandatov, ki niso sporni, o vsakem spornem mandatu pa odloča posebej.

Član občinskega sveta, katerega mandat je sporen, ne sme glasovati o potrditvi svojega mandata. Šteje se, da je svet z odločitvijo o spornem mandatu odločil tudi o pritožbi kandidata ali predstavnika kandidature oziroma kandidatne liste.

Svet na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana na podlagi poročila mandatne komisije posebej odloči o morebitnih pritožbah kandidatov za župana, predstavnikov kandidatur oziroma kandidatnih list.

11. člen

Ko se svet konstituira in ugotovi izvolitev župana, nastopijo mandat novoizvoljeni člani občinskega sveta in novi župan, mandat dotedanjim članom občinskega sveta in županu pa preneha.

S prenehanjem mandata članov občinskega sveta preneha članstvo v nadzornem odboru občine ter stalnih in občasnih delovnih telesih občinskega sveta.

Članom občinskega sveta, ki jim je prenehal mandat, preneha članstvo v vseh občinskih organih in organih javnih zavodov, javnih podjetij ter skladov, v katera so bili imenovani kot predstavniki občinskega sveta.

12. člen

Ko je svet konstituiran, imenuje najprej izmed svojih članov komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja kot svoje stalno delovno telo. Komisija mora do prve naslednje seje sveta pregledati članstvo v občinskih organih in delovnih telesih ter organih javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina ter pripraviti poročilo in predloge za imenovanje novih članov.

III. PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANOV OBČINSKEGA SVETA

1. Splošne določbe

13. člen

Pravice in dolžnosti članov občinskega sveta so določene z zakonom, statutom občine in tem poslovnikom.

Člani občinskega sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej in sodelovati pri delu občinskega sveta in njegovih delovnih teles, katerih člani so. Člani občinskega sveta se lahko udeležujejo tudi sej drugih delovnih teles in imajo pravico sodelovati pri njihovem delu, vendar brez pravice glasovanja.

Član občinskega sveta ima pravico:

- predlagati občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte, razen proračuna, zaključnega računa in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana, ter obravnavo vprašanj iz njegove pristojnosti;

- glasovati o predlogih splošnih aktov občine, drugih aktov in odločitev občinskega sveta ter predlagati dopolnila (amandmaje) teh predlogov;

- sodelovati pri oblikovanju dnevnih redov sej občinskega sveta;

- predlagati kandidate za člane občinskih organov, delovnih teles občinskega sveta in organov javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina oziroma v katerih ima občina v skladu z zakonom svoje predstavnike.

Član občinskega sveta ima dolžnost varovati podatke zaupne narave, ki so kot osebni podatki, državne, uradne in poslovne skrivnosti opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in organizacij uporabnikov proračunskih sredstev, za katere zve pri svojem delu.

Član občinskega sveta ima pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije ter v skladu z zakonom in posebnim aktom občinskega sveta do dela plače za nepo- ključno opravljanje funkcije občinskega funkcionarja.

14. člen

Član občinskega sveta ne more biti klican na odgovornost zaradi mnenja, izjave ali glasu, ki ga je dal v zvezi z opravljanjem svoje funkcije.

Član občinskega sveta nima imunitete ter je za svoja dejanja, ki niso povezana s pravicami in dolžnostmi člana občinskega sveta, odškodninsko in kazensko odgovoren.

15. člen

Svetniške skupine, ki jih oblikujejo člani občinskega sveta izvoljeni z istoimenske liste ali dveh ali več kandidatnih list, imajo le pravice, ki gredo posameznemu svetniku.

2. Vprašanja in pobude članov občinskega sveta

16. člen

Član občinskega sveta ima pravico zahtevati od župana, drugih občinskih organov in občinske uprave obvestila in pojasnila, ki so mu potrebna v zvezi z delom v občinskem svetu in njegovih delovnih telesih.

Občinski organi iz prejšnjega odstavka so dolžni odgovoriti na vprašanja članov občinskega sveta in jim posredovati zahtevana pojasnila. Če član občinskega sveta to posebej zahteva, mu je treba odgovoriti oziroma posredovati pojasnila tudi v pisni obliki.

Član občinskega sveta ima pravico županu ali tajniku občine postaviti vprašanje ter jima lahko da pobudo za ureditev določenih vprašanj ali za sprejem določenih ukrepov iz njune pristojnosti.

17. člen

Član občinskega sveta zastavlja vprašanja in daje pobude v pisni obliki ali ustno.

Na vsaki redni seji sveta mora biti predvidena posebna točka dnevnega reda za vprašanja in pobude članov.

Vprašanja oziroma pobude morajo biti kratke in postavljene tako, da je njihova vsebina jasno razvidna. V nasprotnem primeru župan ali za vodenje seje pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta na to opozori in člana občinskega sveta pozove, da vprašanje oziroma pobudo ustrezno dopolni.

Če zahteva odgovor na vprašanje podrobnejši pregled dokumentacije oziroma proučitev, lahko župan ali tajnik občine oziroma njun namestnik odgovori na naslednji seji.

Župan ali tajnik občine oziroma njun namestnik lahko na posamezna vprašanja ali pobude odgovorita pisno, pisno morata odgovoriti tudi na vprašanja in pobude, za katere tako zahteva vlagatelj. Pisni odgovor mora biti posredovan vsem članom občinskega sveta s sklicem, najkasneje pa na prvi naslednji redni seji.

18. člen

Če član občinskega sveta ni zadovoljen z odgovorom na svoje vprašanje oziroma pobudo, lahko zahteva dodatno pojasnilo. Če tudi po tem ni zadovoljen, lahko predlaga občinskemu svetu, da se o zadevi opravi razprava, o čemer odloči svet z glasovanjem.

Če svet odloči, da bo o zadevi razpravljal, mora župan uvrstiti to vprašanje na dnevni red prve naslednje redne seje.

3. Odgovornost in ukrepi zaradi neupravičene odsotnosti s sej sveta in delovnih teles

19. člen

Član občinskega sveta se je dolžan udeleževati sej sveta in delovnih teles, katerih član je.

Če ne more priti na sejo sveta ali delovnega telesa, katerega član je, mora o tem in o razlogih za to obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa najpozneje do začetka seje. Če zaradi višje sile ali drugih razlogov ne more obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa o svoji odsotnosti do začetka seje, mora to opraviti takoj, ko je to mogoče.

Članu sveta, ki se neupravičeno ne udeleži redne seje občinskega sveta, ne pripada del plače za nepoklicno opravljanje funkcije za mesec, v katerem je bila ta seja. To določilo velja tudi za neupravičeno predčasno zapustitev seje.

Če se član delovnega telesa iz neupravičenih razlogov ne udeleži treh sej delovnega telesa v koledarskem letu,

lahko predsednik delovnega telesa predlaga občinskemu svetu njegovo razrešitev.

IV. DELOVNO PODROČJE SVETA

20. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Svet opravlja zadeve iz svoje pristojnosti, ki jo določa na podlagi ustave in zakona statut občine.

V. SEJE SVETA

1. Sklicevanje sej, predsedovanje in udeležba na seji

21. člen

Občinski svet dela in odloča na sejah.

Seje sveta sklicuje župan.

Župan sklicuje seje občinskega sveta po potrebi, po sklepu sveta in na predlog drugih predlagateljev določenih s statutom občine, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno.

22. člen

Vabilo za redno sejo občinskega sveta s predlogom dnevnega reda se pošlje članom najkasneje 7 dni pred dnevom, določenim za sejo. Skupaj z vabilom se pošlje tudi gradivo, ki je bilo podlaga za uvrstitev zadev na dnevni red.

Vabilo na sejo občinskega sveta se pošlje županu, podžupanu, predsedniku nadzornega odbora občine in tajniku občine.

23. člen

Izredna seja občinskega sveta se skliče za obravnavanje in odločanje o nujnih zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje.

Izredno sejo občinskega sveta lahko skliče župan na predlog delovnega telesa sveta ali na zahtevo četrtine članov sveta ali na lastno pobudo.

V predlogu oziroma zahtevi za sklic izredne seje morajo biti navedeni razlogi za njen sklic. Predlogu oziroma zahtevi mora biti priloženo gradivo o zadevah, o katerih naj občinski svet odloča. Če seja sveta ni sklicana v roku sedem dni od predložitve pisnega obrazloženega predloga oziroma zahteve za sklic s priloženim ustreznim gradivom, jo lahko skliče tisti upravičeni predlagatelj, ki je sklic zahteval. V tem primeru lahko predlagatelj sejo tudi vodi.

Vabilo za izredno sejo občinskega sveta z gradivom mora biti vročeno članom občinskega sveta najkasneje tri dni pred sejo.

Če razmere terjajo drugače, se lahko izredna seja občinskega sveta skliče v skrajem roku, ki je potreben, da so s sklicem seznanjeni vsi člani sveta in se seje lahko udeležijo. V tem primeru se lahko dnevni red seje predlaga na sami seji, na sami seji pa se lahko predloži svetnikom tudi gradivo za sejo. Občinski svet pred sprejemom dnevnega reda tako sklicane izredne seje ugotovi utemeljenost razlogov za sklic. Če občinski svet ugotovi, da ni bilo razlogov, se seja ne opravi in se skliče nova izredna ali redna seja v skladu s tem poslovníkom.

24. člen

Na seje sveta se vabijo poročevalci za posamezne točke dnevnega reda, ki jih določi župan oziroma tajnik občine.

Vabilo se pošlje tudi vsem, katerih navzočnost je glede na dnevni red seje potrebna.

25. člen

Predlog dnevnega reda seje občinskega sveta pripravi župan.

Predlog dnevnega reda lahko predlagajo tudi vsi, ki imajo pravico zahtevati sklic seje sveta.

V predlog dnevnega reda seje sveta se lahko uvrstijo le točke, za katere obravnavo so izpolnjeni pogoji, ki so določeni s tem poslovnikom.

Na dnevni red se prednostno uvrstijo odloki, ki so pripravljeni za drugo obravnavo.

O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

Svet ne more odločiti, da se v dnevni red seje uvrstijo zadeve, če članom ni bilo predloženo gradivo oziroma h katerim ni dal svojega mnenja ali ni zavzel stališča župan, kadar ta ni bil predlagatelj, razen v primerih, ki jih določa ta poslovnik.

26. člen

Sejo občinskega sveta vodi župan. Župan lahko za vodenje sej občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).

Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan ali predsedujoči ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi nastarejši član občinskega sveta.

27. člen

Seje občinskega sveta so javne.

Javnost seje se zagotavlja z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah občinskega sveta.

Predstavnike sredstev javnega obveščanja v občini se povabi na sejo z osebnim vabilom, gradivo za sejo lahko dobijo na seji.

Občan, ki se želi udeležiti seje, ima pravico vpogleda v gradiva, ki so predložena članom občinskega sveta za to sejo.

Predsedujoči mora poskrbeti, da ima javnost v prostoru, v katerem seja občinskega sveta poteka, primeren prostor, da lahko spremlja delo občinskega sveta ter pri tem dela ne moti. Prostor za javnost mora biti vidno ločen od prostora za člane občinskega sveta. Če občan, ki spremlja sejo, ali predstavnik sredstva javnega obveščanja moti delo občinskega sveta, ga predsedujoči najprej opozori, če tudi po opozorilu ne neha motiti dela občinskega sveta, pa ga odstrani iz prostora.

Župan predlaga občinskemu svetu, da s sklepom zapre sejo za javnost v celoti ali ob obravnavi posamezne točke dnevnega reda, če to terjajo zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno pravne osebe, zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

Kadar svet sklene, da bo izključil javnost oziroma kako točko dnevnega reda obravnaval brez navzočnosti javnosti, odloči, kdo je lahko poleg župana, predsedujočega in članov občinskega sveta navzoč na seji.

2. Potek seje

28. člen

Ko predsedujoči začne sejo, obvesti svet, kdo izmed članov občinskega sveta mu je sporočil, da je zadržan in se seje ne more udeležiti.

Predsedujoči nato ugotovi, ali je svet sklepčen. Predsedujoči obvesti svet tudi o tem, kdo je povabljen na sejo.

Na začetku seje lahko predsedujoči poda pojasnila v zvezi z delom na seji in drugimi vprašanji.

29. člen

Preden svet določi dnevni red seje, odloča o sprejemu zapisnika prejšnje seje.

Član občinskega sveta lahko da pripombe k zapisniku prejšnje seje in zahteva, da se zapisnik ustrezno spremeni in dopolni. O utemeljenosti zahtevanih sprememb ali dopolnitev zapisnika prejšnje seje odloči svet.

Zapisnik se lahko sprejme z ugotovitvijo, da nanj niso bile podane pripombe, lahko pa se sprejme ustrezno spremenjen in dopolnjen s sprejetimi pripombami.

30. člen

Svet na začetku seje določi dnevni red.

Pri določanju dnevnega reda svet najprej odloča o predlogih, da se posamezne zadeve umaknejo z dnevnega reda, nato o predlogih, da se dnevni red razširi in nato o morebitnih predlogih za skrajšanje rokov, združitve obravnav ali hitri postopek.

Zadeve, za katere tako predlaga župan, se brez razprave in glasovanja umaknejo z dnevnega reda.

Predlogi za razširitev dnevnega reda se lahko sprejmejo le, če so razlogi nastali po sklicu seje in če je bilo članom občinskega sveta izročeno gradivo, ki je podlaga za uvrstitev zadeve na dnevni red. O predlogih za razširitev dnevnega reda svet razpravlja in glasuje.

Po sprejetih posameznih odločitvah za umik oziroma za razširitev dnevnega reda da predsedujoči na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

31. člen

Posamezne točke dnevnega reda se obravnavajo po določenem (sprejetem) vrstnem redu.

Med sejo lahko svet spremeni vrstni red obravnave posameznih točk dnevnega reda.

32. člen

Na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko poda župan ali oseba, ki jo določi župan oziroma predlagatelj, kadar to ni župan, dopolnilno obrazložitev. Dopolnilna obrazložitev sme trajati največ petnajst minut, če ni s tem poslovnikom drugače določeno. Kadar svet tako sklene, je predlagatelj dolžan podati dopolnilno obrazložitev.

Če ni župan predlagatelj, poda župan ali od njega pooblaščen podžupan oziroma tajnik občine mnenje k obravnavani zadevi. Potem dobi besedo predsednik delovnega telesa občinskega sveta, ki je zadevo obravnavalo. Obrazložitev županovega mnenja in beseda predsednika delovnega telesa lahko trajata največ po deset minut.

Po tem dobijo besedo člani občinskega sveta po vrstnem redu, kakor so se priglasili k razpravi. Razprava posameznega člana lahko traja največ sedem minut. Svet lahko sklene, da posamezen član iz utemeljenih razlogov lahko razpravlja dalj časa, vendar ne več kot petnajst minut.

Razpravljalec lahko praviloma razpravlja le enkrat, ima pa pravico do replike po razpravi vsakega drugega razpravljalca. Replika mora biti konkretna in se nanašati na napovedi replike označeno razpravo, sicer jo lahko predsedujoči prepove. Replike smejo trajati največ tri minute.

Ko je vrstni red priglasi razpravljalcev izčrpan, predsedujoči vpraša, ali želi še kdo razpravljati. Dodatne razprave lahko trajajo le po tri minute.

33. člen

Razpravljalca sme govoriti le o vprašanju, ki je na dnevnem redu in o katerem teče razprava, h kateri je predsedujoči pozval.

Če se razpravljalca ne drži dnevnega reda ali prekorači čas za razpravo, ga predsedujoči opomni. Če se tudi po drugem opominu ne drži dnevnega reda oziroma nadaljuje z razpravo, mu predsedujoči lahko vzame besedo. Zoper odvzem besede lahko razpravljalca ugovarja. O ugovoru odloči svet brez razprave.

34. člen

Članu občinskega sveta, ki želi govoriti o kršitvi poslovnika ali o kršitvi dnevnega reda, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva.

Nato poda predsedujoči pojasnilo glede kršitve poslovnika ali dnevnega reda. Če član ni zadovoljen s pojasnilom, odloči svet o tem vprašanju brez razprave.

Če član zahteva besedo, da bi opozoril na napako ali popravil navedbo, ki po njegovem mnenju ni točna in je povzročila nesporazum ali potrebo po osebni pojasnilu, mu da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Pri tem se mora član omejiti na pojasnilo in njegov govor ne sme trajati več kot pet minut.

35. člen

Ko predsedujoči ugotovi, da ni več prigašenih k razpravi, sklene razpravo o posamezni točki dnevnega reda. Če je na podlagi razprave treba pripraviti predloge za odločitve ali stališča, se razprava o taki točki dnevnega reda prekine in nadaljuje po predložitvi teh predlogov.

Predsedujoči lahko med sejo prekine delo sveta tudi, če je to potrebno zaradi odmora, priprave predlogov po zaključeni razpravi, potrebe po posvetovanjih, pridobitve dodatnih strokovnih mnenj. V primeru prekinitve predsedujoči določi, kdaj se bo seja nadaljevala.

Predsedujoči prekine delo sveta, če ugotovi, da seja ni več sklepčna, če so potrebna posvetovanja v delovnem telesu in v drugih primerih, ko tako sklene svet. Če je delo sveta prekinjeno zato, ker seja ni več sklepčna, sklepčnosti pa ni niti v nadaljevanju seje, predsedujoči sejo konča.

36. člen

Seje občinskega sveta se sklicujejo praviloma zadnji četrtek v mesecu in morajo biti načrtovane tako, da praviloma ne trajajo več kot štiri ure.

Predsedujoči odredi petnajstminutni odmor vsaj po dveh urah neprekinjenega dela.

Odmor lahko predsedujoči odredi tudi na obrazložen predlog posameznega ali skupine članov občinskega sveta, župana ali predlagatelja, če je to potrebno zaradi priprave dopolnil (amandmajev), mnenj, stališč, dodatnih obrazložitve ali odgovorov oziroma pridobitve zahtevanih podatkov. Odmor lahko traja največ trideset minut, odredi pa se ga lahko pred oziroma v okviru posamezne točke največ dvakrat.

Če kdo od upravičencev predlaga dodatni odmor po izčrpanju možnosti iz prejšnjega odstavka, odloči občinski svet, ali se lahko odredi odmor ali pa se seja prekine in nadaljuje drugič.

37. člen

Če svet o zadevi, ki jo je obravnaval, ni končal razprave ali če ni pogojev za odločanje, ali če svet o zadevi ne želi odločiti na isti seji, se razprava oziroma odločanje o zadevi preloži na eno izmed naslednjih sej. Enako lahko svet odloči, če časovno ni uspel obravnavati vseh točk dnevnega reda.

Ko so vse točke dnevnega reda izčrpane, občinski svet konča sejo.

3. Vzdrževanje reda na seji

38. člen

Za red na seji skrbi predsedujoči. Na seji sveta ne sme nihče govoriti, dokler mu predsedujoči ne da besede.

Predsedujoči skrbi, da govornika nihče ne moti med govorom. Govornika lahko opomni na red ali mu seže v besedo le predsedujoči.

39. člen

Za kršitev reda na seji sveta sme predsedujoči izreči naslednje ukrepe:

- opomin,
- odvzem besede,
- odstranitev s seje ali z dela seje.

40. člen

Opomin se lahko izreče članu občinskega sveta, če govori, čeprav ni dobil besede, če sega govorniku v besedo ali če na kak drug način krši red na seji.

Odvzem besede se lahko izreče govorniku, če s svojim govorom na seji krši red in določbe tega poslovnika in je bil na tej seji že dvakrat opominjan, naj spoštuje red in določbe tega poslovnika.

Odstranitev s seje ali z dela seje se lahko izreče članu občinskega sveta oziroma govorniku, če kljub opominu ali odvzemu besede krši red na seji, tako da onemogoča delo sveta.

Član občinskega sveta oziroma govornik, ki mu je izrečen ukrep odstranitve s seje ali z dela seje, mora takoj zapustiti prostor, v katerem je seja.

41. člen

Predsedujoči lahko odredi, da se odstrani s seje in iz poslopija, v katerem je seja, vsak drug udeleženec, ki krši red na seji oziroma s svojim ravnanjem onemogoča nemoten potek seje.

Če je red hudo kršen, lahko predsedujoči odredi, da se odstranijo vsi poslušalci.

42. člen

Če predsedujoči z rednimi ukrepi ne more ohraniti reda na seji sveta, jo prekine.

4. Odločanje

43. člen

Svet veljavno odloča, če je na seji navzočih večina vseh članov sveta.

Navzočnost se ugotavlja na začetku seje, pred vsakim glasovanjem in na začetku nadaljevanja seje po odmoru oziroma prekinitvi.

Za sklepčnost je odločilna dejanska navzočnost članov občinskega sveta v sejni sobi (dvorani).

Kadar je za sprejem odločitve potrebna dvetretjinska večina, svet veljavno odloča, če je na seji navzočih najmanj dve tretjini vseh članov občinskega sveta.

44. člen

Občinski svet sprejema odločitve z večino glasov navzočih članov, razen če zakon določa drugačno večino. Predlagana odločitve je sprejeta, če se je večina navzočih članov izrekla "ZA" njen sprejem.

45. člen

Občinski svet praviloma odloča z javnim glasovanjem.

S tajnim glasovanjem lahko svet odloča, če tako sklene pred odločanjem o posamezni zadevi oziroma vprašanju. Predlog za tajno glasovanje lahko da župan ali najmanj ena četrtina vseh članov sveta.

46. člen

Glasovanje se opravi po končani razpravi o predlogu, o katerem se odloča.

Član občinskega sveta ima pravico obrazložiti svoj glas, razen če ta poslovnik ne določa drugače. Obrazložitev glasu se v okviru posameznega glasovanja dovoli le enkrat in sme trajati največ dve minuti.

Predsedujoči po vsakem opravljenem glasovanju ugotovi in objavi izid glasovanja.

47. člen

Člani občinskega sveta glasujejo tako, da se opredelijo "ZA" ali "PROTI" sprejemu predlagane odločitve.

48. člen

Javno glasovanje se opravi z dvigom rok ali s poimenskimi izjavljanjem.

Poimensko glasujejo člani občinskega sveta, če svet tako odloči na predlog predsedujočega ali najmanj ene četrtine vseh članov sveta.

Člane se pozove k poimenskemu glasovanju po abecednem redu prve črke njihovih priimkov. Član glasuje tako, da glasno izjavi "ZA", "PROTI" ali "NE GLASUJEM".

49. člen

Tajno se glasuje z glasovnicami.

Tajno glasovanje vodi in ugotavlja izide tričlanska komisija, ki jo vodi predsedujoči. Dva člana določi občinski svet na predlog predsedujočega. Administrativno-tehnična opravila v zvezi s tajnim glasovanjem opravlja tajnik občine ali delavec občinske uprave, ki ga določi tajnik.

Za glasovanje se natisne toliko enakih glasovnic, kot je članov sveta.

Glasovnice morajo biti overjene z žigom, ki ga uporablja občinski svet.

Pred začetkom glasovanja določi predsedujoči čas glasovanja.

Komisija vroči glasovnice članom občinskega sveta in sproti označi, kateri član je prejel glasovnico. Glasuje se na prostoru, ki je določen za glasovanje in na katerem je zagotovljena tajnost glasovanja.

Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in praviloma opredelitev "ZA" in "PROTI". "ZA" je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, "PROTI" pa na levi. Glasuje se tako, da se obkroži besedo "ZA" ali besedo "PROTI".

Glasovnica mora vsebovati navodilo za glasovanje.

Glasovnica za imenovanje vsebuje zaporedne številke, imena in priimke kandidatov, če jih je več po abecednem redu prvih črk njihovih priimkov. Glasuje se tako, da se obkroži zaporedno številko pred priimkom in imenom kandidata, za katerega se želi glasovati in največ toliko zaporednih števil, kolikor kandidatov je v skladu z navodilom na glasovnici treba imenovati.

Ko član občinskega sveta izpolni glasovnico, odda glasovnico v glasovalno skrinjico.

50. člen

Ko je glasovanje končano, komisija ugotovi izid glasovanja.

Ugotovitev izida glasovanja obsega:

- število razdeljenih glasovnic,
- število oddanih glasovnic,
- število neveljavnih glasovnic,
- število veljavnih glasovnic,
- število glasov "ZA" in število glasov "PROTI", oziroma

pri glasovanju o kandidatih število glasov, ki jih je dobil posamezni kandidat,

– ugotovitev, da je predlog izglasovan s predpisano večino ali da predlog ni izglasovan, pri glasovanju o kandidatih pa katerih kandidat je imenovan.

O ugotovitvi rezultatov glasovanja se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo vsi, ki so vodili glasovanje.

Predsedujoči takoj po ugotovitvi rezultatov objavi izid glasovanja na seji sveta.

51. člen

Če član občinskega sveta utemeljeno ugovarja poteku glasovanja ali ugotovitvi izida glasovanja, se lahko glasovanje ponovi.

O ponovitvi glasovanja odloči svet brez razprave na predlog člana, ki ugovarja poteku ali ugotovitvi izida glasovanja, ali na predlog predsedujočega.

5. Zapisnik seje občinskega sveta

52. člen

O vsaki seji občinskega sveta se piše zapisnik.

Zapisnik obsega glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o udeležbi na seji, o predlogih, o izidih glasovanja o posameznih predlogih in o sklepih, ki so bili sprejeti. Zapisniku je treba predložiti original ali kopijo gradiva, ki je bilo predloženo oziroma obravnavano na seji.

Za zapisnik seje občinskega sveta skrbi tajnik občine. Tajnik občine lahko za vodenje zapisnika seje občinskega sveta pooblasti drugega delavca občinske uprave.

Na vsaki redni seji občinskega sveta se obravnavajo in potrdijo zapisniki prejšnje redne in vseh vmesnih izrednih sej občinskega sveta. Vsak član občinskega sveta ima pravico podati pripombe na zapisnik. O utemeljenosti pripomb odloči občinski svet. Če so pripombe sprejete, se zapišejo v zapisnik ustrezne spremembe.

Sprejeti zapisnik podpišeta predsedujoči sveta, ki je sejo vodil, in tajnik občine oziroma pooblaščen delavec občinske uprave, ki je vodil zapisnik.

53. člen

Potek seje občinskega sveta se snema na magnetofonski trak, ki se hrani še eno leto po koncu mandata članov občinskega sveta, ki so sestavljali občinski svet, katerega seja je bila snemana.

Magnetogram seje se hrani skupaj z zapisnikom in drugim gradivom s seje.

Član občinskega sveta in drug udeleženec seje, če je za to dobil dovoljenje predsedujočega, ima pravico poslušati magnetogram. Poslušanje se opravi v prostorih občinske uprave.

Član občinskega sveta lahko zahteva, da se del posnetka dobesedno prepiše. Zahtevo, v kateri navede del seje, za katerega zahteva prepis, razlog in utemeljitev, vloži pisno pri županu. Župan odloči o zahtevi in naroči prepis, če ugotovi, da so razlogi utemeljeni.

54. člen

Ravnanje z gradivom občinskega sveta, ki je zaupne narave, določi občinski svet na podlagi zakona s posebnim aktom.

Izvirniki odlokov, splošnih in drugih aktov občinskega sveta, zapisniki sej ter vse gradivo občinskega sveta in njegovih delovnih teles se hrani v arhivu občinske uprave.

O arhiviranju in rokih hranjenja dokumentarnega gradiva izda natančnejša navodila župan v skladu s predpisi, ki urejajo pisarniško poslovanje in dokumentacijsko gradivo.

55. člen

Član občinskega sveta ima pravico vpogleda v vse spise in gradivo, ki se hrani v arhivu ali je pri pristojnih organih občinske uprave, če je to potrebno zaradi izvrševanja njegove funkcije. Vpogled odredi tajnik občine na podlagi pisne zahteve člana občinskega sveta. Original zahteve, odredba oziroma sklep o zavrnitvi se hrani pri gradivu, ki je bilo vpogledano.

V primeru dokumentarnega gradiva zaupne narave, odloči o vpogledu župan v skladu z zakonom in aktom občinskega sveta.

6. Strokovna in administrativno-tehnična opravila za svet

56. člen

Strokovno in administrativno delo za občinski svet in za delovna telesa občinskega sveta zagotavlja tajnik občine z zaposlenimi v občinski upravi.

Tajnik občine določi delavca v občinski upravi, ki pomaga pri pripravi in vodenju sej ter opravlja druga opravila potrebna za nemoteno delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles, če ni za to s sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določeno posebno delovno mesto.

Za zapisnik občinskega sveta in delovnih teles občinskega sveta skrbi tajnik občine. Tajnik občine lahko za vodenje zapisnikov pooblasti druge delavce občinske uprave.

7. Delovna telesa občinskega sveta

57. člen

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki jo imenuje izmed svojih članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima tri člane.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

- občinskemu svetu predlaga kandidate za delovna telesa občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet,
- občinskemu svetu ali županu daje pobude oziroma predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini, ki so v pristojnosti občinskega sveta,
- pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačili ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta, zakone in predpise, ki urejajo plače in druge prejemke občinskih funkcionarjev,
- obravnava druga vprašanja, ki ji jih določi občinski svet.

Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje občinski svet na prvi seji po volitvah takoj, ko se konstituira in ugotovi, kdo je bil izvoljen za župana.

58. člen

Občinski svet ustanovi stalne ali občasne komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem poslovnikom in aktom o ustanovitvi obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

59. člen

Stalna delovna telesa občinskega sveta, ustanovljena s statutom občine, so naslednji odbori in komisija:

- za družbene dejavnosti, promocijo in informiranje,
- za gospodarstvo in gospodarske javne službe,
- za prostorsko planiranje, gospodarjenje z nepremičninami in varstvo okolja,
- statutarno-pravna komisija.

60. člen

Odbor za družbene dejavnosti, promocijo in informiranje ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju družbenih dejavnosti, promocije in informiranja, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred dnem, za katerega je skicana redna seja občinskega sveta ter svoje mnenje, stališče in predlog pisno predložiti županu, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za družbene dejavnosti, promocijo in informiranje lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na svojem področju dela.

61. člen

Odbor za gospodarstvo in gospodarske javne službe ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju gospodarstva (malega gospodarstva in obrti, kmetijstva, trgovine, gostinstva in turizma) in gospodarskih javnih služb, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred dnem, za katerega je skicana redna seja občinskega sveta ter svoje mnenje, stališče in predlog pisno predložiti županu, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za gospodarstvo in gospodarske javne službe lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na svojem področju dela.

62. člen

Odbor za prostorsko planiranje, gospodarjenje z nepremičninami in varstvo okolja ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju planiranja, varstva okolja, urejanja in gospodarjenja s prostorom in nepremičnim premoženjem občine, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred dnem, za katerega je skicana redna seja občinskega sveta ter svoje mnenje, stališče in predlog pisno predložiti županu, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za prostorsko planiranje, gospodarjenje z nepremičninami in varstvo lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na svojem področju dela.

63. člen

Statutarno-pravna komisija občinskega sveta ima tri člane.

Komisija obravnava predlog statuta občine in poslovnika občinskega sveta in njunih sprememb oziroma dopolnitev, odlokov in drugih aktov, ki jih občinski svet sprejema v obliki predpisov. Komisija oblikuje svoje mnenje oziroma stališče glede skladnosti obravnavanih predlogov aktov z ustavo, zakoni in statutom občine ter glede medsebojne skladnosti z drugimi veljavnimi akti občine.

Komisija lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem spremembe in dopolnitve statuta občine in poslovnika občinskega sveta ter obvezno razlago določb splošnih aktov občine.

Med dvema sejama občinskega sveta, če tako zahteva predsedujoči občinskega sveta, statutarno-pravna komisija razlaga poslovnik občinskega sveta.

64. člen

Občasna delovna telesa ustanovi občinski svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

65. člen

Člane odborov in komisij imenuje občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja izmed svojih članov in največ polovico članov izmed drugih občanov, če ta poslovnik ne določa drugače.

Predsednika odbora imenuje občinski svet izmed svojih članov.

Prvo sejo odbora skliče župan.

Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

66. člen

Občinski svet lahko razreši predsednika, posameznega člana odbora občinskega sveta ali odbor v celoti na predlog najmanj četrtine članov občinskega sveta. Predlog novih kandidatov za člane odborov pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja do prve naslednje seje občinskega sveta.

67. člen

Svet in župan lahko ustanovita skupna delovna telesa. V aktu o ustanovitvi skupnega delovnega telesa se določi njihova sestava in naloge.

68. člen

Predsednik delovnega telesa predstavlja delovno telo, organizira in vodi delo delovnega telesa, sklicuje njegove seje in zastopa njegova mnenja, stališča in predloge v občinskem svetu.

Seje delovnih teles se skličejo za obravnavo dodeljenih zadev po sklepu občinskega sveta, na podlagi dnevnega reda redne seje sveta ali na zahtevo župana.

Gradivo za sejo delovnega telesa mora biti poslano članom delovnega telesa najmanj tri dni pred sejo delovnega telesa, razen v izjemnih in utemeljenih primerih.

Delovno telo dela na sejah. Delovno telo lahko veljavno sprejema svoje odločitve, če je na seji navzoča večina nje-

govih članov in je med navzočimi člani večina tistih, ki so člani občinskega sveta. Delovno telo sprejema svoje odločitve - mnenja, stališča in predloge z večino glasov navzočih članov.

Glasovanje v delovnem telesu je javno.

Za delo delovnih teles se smiselno uporabljajo določila tega poslovnika, ki se nanašajo na delo občinskega sveta.

69. člen

Na sejo delovnega telesa so praviloma vabljeni strokovni delavci, ki so sodelovali pri pripravi predlogov aktov in drugih odločitev občinskega sveta, ki jih določi predlagatelj, lahko pa tudi predstavniki organov in organizacij, zavodov, podjetij in skladov, katerih delo je neposredno povezano z obravnavano problematiko.

VI. AKTI OBČINSKEGA SVETA

1. Splošne določbe

70. člen

Občinski svet sprejema statut občine in v skladu z zakonom in statutom naslednje akte:

- poslovnik o delu občinskega sveta,
- proračun občine in zaključni račun,
- planske in razvojne akte občine ter prostorske izvedbene akte,
- odloke,
- odredbe,
- pravilnike,
- navodila,
- sklepe.

Občinski svet sprejema tudi stališča, priporočila, poročila, obvezne razlage določb statuta občine in drugih splošnih aktov ter daje mnenja in soglasja v skladu z zakonom ali statutom občine.

Vsebina splošnih aktov občine je določena z zakonom in statutom občine.

71. člen

Župan predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke ter druge splošne akte, za katere je v zakonu ali tem statutu določeno, da jih predlaga župan.

Komisije in odbori občinskega sveta ter vsak član občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva od občinskega sveta izdajo ali razveljavitev splošnega akta.

72. člen

Akte, ki jih sprejema občinski svet, podpisuje župan.

Izvirnike aktov občinskega sveta se žigosa in shrani v arhivu občinske uprave.

2. Postopek za sprejem odloka

73. člen

Predlog odloka mora vsebovati naslov odloka, uvod, besedilo členov in obrazložitev.

Uvod obsega razloge za sprejetje odloka, oceno stanja, cilje in načela odloka ter oceno finančnih in drugih posledic, ki jih bo imelo sprejetje odloka.

Če je predlagatelj odloka delovno telo občinskega sveta ali član občinskega sveta, pošlje predlog odloka županu ali podžupanu oziroma članu občinskega sveta, ki je pooblaščen za vodenje sej občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).

74. člen

Predlagatelj določi svojega predstavnika, ki bo sodeloval v obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta.

Župan lahko sodeluje v vseh obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta, tudi kadar on ni predlagatelj.

75. člen

Predsedujoči občinskega sveta pošlje predlog odloka članom občinskega sveta in županu, kadar ta ni predlagatelj odloka, najmanj 7 dni pred dnevom, določenim za sejo sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka.

Občinski svet razpravlja o predlogu odloka na dveh obravnavah.

76. člen

V prvi obravnavi predloga odloka se razpravlja o razlogih, ki zahtevajo sprejem odloka ter o ciljih in načelih ter temeljnih rešitvah predloga odloka.

Če občinski svet meni, da odlok ni potreben, ga s sklepom zavrne.

Odlok je sprejet, če je zanj glasovala večina navzočih članov občinskega sveta.

Pred začetkom druge obravnave predlagatelj odloka dopolni predlog odloka na podlagi stališč in sklepov, ki so bili sprejeti ob prvi obravnavi predloga odloka.

77. člen

V drugi obravnavi razpravlja občinski svet po vrstnem redu o vsakem členu predloga odloka. Ko občinski svet konča razpravo o posameznem členu predloga odloka, glasuje o predlogu odloka v celoti.

Predlagatelj lahko predlaga umik predloga odloka po končani prvi ali drugi obravnavi. O predlogu umika odloči občinski svet.

Če na predlog odloka v prvi obravnavi ni bilo bistvenih vsebinskih pripomb in bi besedilo predloga odloka v drugi obravnavi bilo enako besedilu predloga odloka v prvi obravnavi, lahko občinski svet na predlog predlagatelja sprejme predlog odloka na isti seji, tako da se prva in druga obravnava predloga odloka združita.

78. člen

V drugi obravnavi predloga odloka lahko predlagajo njegove spremembe in dopolnitve člani občinskega sveta in predlagatelj z amandmaji.

Župan lahko predlaga amandmaje tudi, kadar ni sam predlagatelj odloka.

Amandma mora biti predložen članom občinskega sveta v pisni obliki z obrazložitvijo najmanj tri dni pred dnevom, določenim za sejo občinskega sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka, h kateremu je predlagan amandma, ali na sami seji, na kateri lahko predlaga amandma najmanj ena četrtina vseh članov občinskega sveta in predlagatelj odloka.

Župan lahko pove mnenje k amandmaju tudi kadar on ni predlagatelj odloka.

Predlagatelj amandmaja ima pravico na seji do konca obravnave spremeniti ali dopolniti amandma oziroma ga umakniti.

79. člen

Amandma, člen odloka in odlok v celoti so sprejeti, če zanje na seji občinskega sveta glasuje večina navzočih članov.

O vsakem amandmaju se glasuje posebej.

80. člen

Statut občine in poslovnik o delu občinskega sveta se sprejemata po enakem postopku, kot velja za sprejemanje odloka.

O predlogih drugih splošnih aktov, če zakon ne določa drugače, odloča občinski svet na eni obravnavi.

81. člen

Občinski svet mora do prenehanja mandata svojih članov praviloma zaključiti vse postopke o predlaganih splošnih aktih občine.

V primeru, da postopki niso zaključeni, občinski svet v novi sestavi na predlog župana odloči, o katerih predlogih za sprejem občinskih splošnih aktov bo postopek nadaljeval, katere začel obravnavati znova ter katerih ne bo obravnaval.

Občinski svet lahko nadaljuje obravnavo predloga splošnega akta oziroma obravnavo začne znova, če je predlagatelj župan, ki je na volitvah znova pridobil mandat (isti predlagatelj). Če predlagatelj ni več občinski funkcionar, se predlog ne obravnava.

3. Hitri postopek za sprejem odlokov

82. člen

Kadar to zahtevajo izredne potrebe občine ali naravne nesreče, lahko občinski svet sprejme odlok po hitrem postopku. Po hitrem postopku sprejema občinski svet tudi obvezne razlage določb splošnih aktov občine.

Pri hitrem postopku se združita prva in druga obravnava predloga odloka na isti seji.

Pri hitrem postopku je mogoče predlagati amandmaje na sami seji vse do konca obravnave predloga odloka.

Amandma lahko predlaga tudi župan, kadar ni predlagatelj odloka.

O uporabi hitrega postopka odloči občinski svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda. Hitri postopek lahko predlaga vsak predlagatelj odloka.

Če občinski svet ne sprejme predloga za sprejetje odloka po hitrem postopku, se uporabljajo določbe statuta, ki veljajo za prvo obravnavo predloga odloka.

Pri hitrem postopku ne veljajo roki, ki so določeni za posamezna opravila v rednem postopku sprejemanja odloka.

4. Skrajšani postopek za sprejem odlokov

83. člen

Občinski svet lahko na obrazložen predlog predlagatelja odloči, da bo na isti seji opravil obe obravnavi odlokov ali drugih aktov, ki se sprejemajo po dvofaznem postopku, če gre za:

- manj zahtevne spremembe in dopolnitve odlokov,
- prenehanje veljavnosti posameznih odlokov ali njihovih posameznih določb v skladu z zakonom,
- uskladitve odlokov z zakoni, državnim proračunom, drugimi predpisi Državnega zbora in ministrstev ali odloki občinskega sveta,
- spremembe in dopolnitve odlokov v zvezi z odločbami ustavnega sodišča ali drugih pristojnih organov.

V skrajšanem postopku se amandmaji vlagajo samo k členom sprememb in dopolnitev odloka. Amandmaji se lahko vlagajo na sami seji vse do konca obravnave odloka.

Odločitev iz prvega odstavka tega člena ne more biti sprejeta, če ji nasprotuje najmanj ena tretjina navzočih članov občinskega sveta.

Po končani prvi obravnavi lahko vsak član občinskega sveta predlaga, da občinski svet spremeni svojo odločitev iz prvega odstavka tega člena in da se druga obravnava opravi po rednem postopku. O tem odloči občinski svet takoj po vložitvi predloga.

84. člen

Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu, ki ga določi statut občine in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako določi občinski svet.

5. Postopek za sprejem proračuna

85. člen

S proračunom občine se razporedijo vsi prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe občini.

Občinski proračun se sprejme za proračunsko leto, ki se začne in konča hkrati s proračunskim letom za državni proračun.

86. člen

Predlog proračuna občine za naslednje proračunsko leto mora župan predložiti občinskemu svetu do konca tekočega leta. V letu rednih lokalnih volitev predloži župan občinskemu svetu proračun v treh mesecih po začetku mandata.

Župan predloži skupaj s predlogom proračuna občine tudi izhodišča za sestavo proračuna.

Župan pošlje predsednikom delovnih teles in vsem članom občinskega sveta predlog proračuna občine in izhodišča za sestavo proračuna ter sklic seje, na kateri bo občinski svet opravil splošno razpravo o predlogu proračuna občine.

Na seji občinskega sveta župan predstavi predlog proračuna občine. Predstavitve ni časovno omejena. O predstavitvi ni razprave.

87. člen

Predsedniki delovnih teles lahko v petnajstih dneh od vložitve predloga proračuna občine skličejo seje delovnih teles, na katerih župan in predstavniki občinske uprave pojasnijo predlog proračuna občine. Občinski svet opravi splošno razpravo o predlogu proračuna občine najkasneje v desetih dneh po preteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena.

Občinski svet po končani splošni razpravi sklene, da nadaljuje postopek sprejemanja predloga proračuna občine, v skladu s tem statutom in poslovníkom občinskega sveta, ali da predlog proračuna občine ne sprejme in hkrati določi rok, v katerem mora župan pripraviti nov predlog proračuna občine.

88. člen

V desetih dneh po opravljeni splošni razpravi lahko člani občinskega sveta k predlogu proračuna predložijo županu pisne pripombe in predloge.

Vsak predlagatelj predloga oziroma pripombe mora upoštevati pravilo o ravnesju med proračunskimi prejemki in izdatki.

89. člen

Župan se najkasneje v petnajstih dneh opredeli do vloženih pripomb in predlogov ter pripravi dopolnjen predlog proračuna občine ter skliče sejo sveta občinskega sveta, na kateri se bo razpravljalo in odločalo o sprejetju proračuna.

90. člen

Na dopolnjen predlog proračuna lahko člani občinskega sveta vložijo amandmaje v pisni obliki najkasneje tri dni pred sejo občinskega sveta.

Amandmaji se v roku iz prvega odstavka tega člena dostavijo županu. Amandma mora upoštevati pravilo o ravnesju med proračunskimi prejemki in izdatki.

91. člen

Pred začetkom razprave, v kateri občinski svet razpravlja o posameznih delih predloga proračuna občine, lahko najprej župan ali predstavnik občinske uprave dodatno obrazloži predlog proračuna občine. Občinski svet glasuje najprej o amandmaji, ki jih je vložil župan in šele nato o drugih amandmaji.

92. člen

Ko je končano glasovanje po delih, predsedujoči ugotovi, ali je proračun medsebojno usklajen po delih ter glede prihodkov in odhodkov.

Če je proračun usklajen, občinski svet glasuje o njem v celoti.

93. člen

Če župan ugotovi, da proračun ni usklajen, določi rok, v katerem se pripravi predlog za uskladitev, in sicer datum naslednje seje oziroma trajanje odmora, v katerem strokovna služba pripravi predlog uskladitve.

Ko je predlog uskladitve proračuna dan na dnevni red, ga župan obrazloži.

Občinski svet glasuje o predlogu uskladitve, in če je predlog sprejet, glasuje občinski svet o proračunu v celoti.

94. člen

Če proračun ni sprejet, določi občinski svet rok, v katerem mora župan predložiti nov predlog proračuna. Nov predlog proračuna občine občinski svet obravnava in o njem odloča, po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

95. člen

Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

Rebalans proračuna občine sprejema občinski svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odloka po skrajšanem postopku. Predlagatelj amandmaja k rebalansu proračuna občine, ki mora biti predložen v pisni obliki in mora biti obrazložen, mora upoštevati pravilo o ravnesju med proračunskimi prihodki in izdatki.

6. Postopek za sprejem obvezne razlage

96. člen

Vsak, ki ima pravico predlagati odlok lahko poda zahtevo za obvezno razlago določb občinskih splošnih aktov.

Zahteva mora vsebovati naslov splošnega akta, označitev določbe s številko člena ter razloge za obvezno razlago.

Zahtevo za obvezno razlago najprej obravnava statutarno-pravna komisija, ki lahko zahteva mnenje drugih delovnih teles občinskega sveta, predlagatelja splošnega akta, župana in občinske uprave. Če komisija ugotovi, da je zahteva

utemeljena, pripravi predlog obvezne razlage in ga predloži občinskemu svetu v postopek.

Občinski svet sprejema obvezno razlago po postopku, ki je s statutom oziroma tem poslovníkom določen za sprejem odloka po rednem postopku.

7. Postopek za sprejem prečiščenega besedila

97. člen

Če bi bil kak občinski splošni akt zaradi številnih vsebinskih sprememb in dopolnitev bistveno spremenjen in nepregleden, lahko predlagatelj občinskemu svetu predloži spremembe in dopolnitve splošnega akta v prečiščenem besedilu kot nov splošni akt.

Tak splošni akt sprejema občinski svet po postopku, ki ga ta poslovnik določa za sprejem odloka.

VII. VOLITVE IN IMENOVANJA

98. člen

Imenovanje funkcionarjev oziroma članov organov, ki jih po zakonu ali statutu občine imenuje občinski svet, se opravijo po določitih tega poslovnika.

Če svet odloči, da se glasuje tajno, se glasovanje izvede po določbah tega poslovnika, ki veljajo za tajno glasovanje.

99. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži zaporedna številka pred imenom kandidata, za katerega se želi glasovati.

Če se glasuje za ali proti listi kandidatov, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži beseda "ZA" ali "PROTI".

Kandidat je imenovan, če je glasovala večina članov občinskega sveta in je zanj glasovala večina tistih članov, ki so glasovali.

100. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, pa nihče od predlaganih kandidatov pri glasovanju ne dobi potrebne večine, se opravi novo glasovanje. Pri drugem glasovanju se glasuje o tistih dveh kandidatih, ki sta pri prvem glasovanju dobila največ glasov. Če pri prvem glasovanju več kandidatov dobi enako najvišje oziroma enako drugo najvišje število glasov, se izbira kandidatov za ponovno glasovanje med kandidati z enakim številom glasov določi z žrebom.

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se kandidati na glasovnici navedejo po abecednem vrstnem redu prve črke njihovih priimkov.

Na glasovnici pri drugem glasovanju sta kandidata navedena po vrstnem redu glede na število glasov, dobljenih pri prvem glasovanju.

101. člen

Če kandidat ne dobi potrebne večine oziroma če tudi pri drugem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine, se ponovi kandidacijski postopek in postopek glasovanja na podlagi novega predloga kandidatur.

1. Imenovanje članov delovnih teles občinskega sveta

102. člen

Člane delovnih teles sveta imenuje svet na podlagi liste kandidatov za člane, ki jo določi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Če kandidatna lista ni dobila potrebne večine glasov, se na isti seji izvede posamično imenovanje članov. Če na ta način niso imenovani vsi člani, se lahko predlagajo novi kandidati, o katerih se opravi posamično glasovanje na isti seji sveta.

Če tudi na način iz prejšnjega odstavka ne pride do imenovanja vseh članov delovnega telesa, se glasovanje ponovi na naslednji seji sveta, vendar samo glede manjkajočih članov delovnega telesa.

2. Imenovanje podžupana

103. člen

Na predlog župana imenuje svet podžupana izmed članov občinskega sveta.

O tem, ali se imenovanje podžupana izvede na podlagi javnega ali tajnega glasovanja, odloči svet pred glasovanjem o imenovanju.

Kandidat je imenovan za podžupana, če dobi večino glasov navzočih članov sveta.

3. Postopek za razrešitev

104. člen

Svet razrešuje funkcionarje in člane organov, ki jih imenuje, po enakem postopku, kot je določen za imenovanje.

Postopek za razrešitev se začne na predlog predlagateljev, določenih s statutom občine in tem poslovníkom. Če je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pristojna za predlaganje kandidatov za določene funkcije, je pristojna tudi predlagati njihovo razrešitev.

Če je župan pristojen za predlaganje kandidatov za imenovanje, je pristojen predlagati tudi njihovo razrešitev.

Odločitev o razrešitvi se sprejme z enako večino, kot je določeno za njihovo imenovanje.

4. Odstop članov občinskega sveta, članov delovnih teles in drugih organov ter funkcionarjev občine

105. člen

Člani občinskega sveta in občinski funkcionarji imajo pravico odstopiti. Občinskim funkcionarjem na podlagi odstopa v skladu z zakonom in statutom občine predčasno preneha mandat.

Pravico odstopiti imajo tudi člani delovnih teles, drugih organov in člani nadzornega odbora ter drugi imenovani, tudi če niso občinski funkcionarji. Izjava o odstopu mora biti dana v pisni obliki komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Občinski svet ugotovi prenehanje članstva zaradi odstopa na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Komisija je hkrati s predlogom za ugotovitev prenehanja članstva dolžna predlagati občinskemu svetu novega kandidata.

VIII. RAZMERJA MED ŽUPANOM IN OBČINSKIM SVETOM

106. člen

Župan predstavlja občinski svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

Župan in svet ter njegova delovna telesa sodelujejo pri uresničevanju in opravljanju nalog občine. Pri tem predvsem usklajujejo programe dela in njihovo izvrševanje, skrbijo za

medsebojno obveščanje in poročanje o uresničevanju svojih nalog in nastali problematiki ter si prizadevajo za sporazumno razreševanje nastalih problemov.

Kadar svet obravnava odloke in druge akte, ki jih predlaga župan, določi župan za vsako zadevo, ki je na dnevnem redu, poročevalca izmed delavcev občinske uprave, lahko pa tudi izmed strokovnjakov, ki so pri pripravi odlokov ali drugih aktov sodelovali.

107. člen

Župan skrbi za izvajanje odločitev občinskega sveta. Na vsaki redni seji sveta poroča župan, ali po njegovem pooblastilu podžupan ali tajnik občine, o opravljenih nalogah med obema sejama in o izvrševanju sklepov sveta.

V poročilu o izvršitvi sklepov sveta je potrebno posebej obrazložiti tiste sklepe, ki niso izvršeni in navesti razloge za neizvršitev sklepa.

Če sklepa sveta župan ne more izvršiti, mora svetu predlagati nov sklep, ki ga bo možno izvršiti.

Župan skrbi za objavo odlokov in drugih splošnih aktov sveta.

Župan skrbi za zakonitost dela sveta, zato je dolžan svet sproti opozarjati na posledice nezakonitih odločitev in ukrepati v skladu z zakonom in statutom občine.

IX. JAVNOST DELA

108. člen

Delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu občinskih organov, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil občanom in sredstvom javnega obveščanja o sprejetih odločitvah, z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah organov občine ter na druge načine, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Župan in tajnik občine obveščata občane in sredstva javnega obveščanja o delu občinskega sveta, delovnih teles občinskega sveta, župana in občinske uprave.

Občinski svet lahko sklene, da se o seji izda uradno obvestilo za javnost.

Občina izdaja svoje glasilo, v katerem se objavljajo tudi sporočila in poročila o delu ter povzetki iz gradiv in odločitev sveta in drugih organov občine.

109. člen

Župan skrbi za obveščanje javnosti in sodelovanje s predstavniki javnih občil ter za zagotovitev pogojev za njihovo delo na sejah sveta.

Predstavnikom javnih občil je na voljo informativno in dokumentacijsko gradivo, predlogi aktov sveta, obvestila in poročila o delu sveta, zapisniki sej in druge informacije o delu občinskih organov.

Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva sveta in delovnih teles, ki so zaupne narave.

Za ravnanje z gradivi zaupne narave se upoštevajo zakonski in drugi predpisi, ki urejajo to področje.

X. DELO OBČINSKEGA SVETA V IZREDNEM STANJU

110. člen

V izrednem stanju oziroma izrednih razmerah, ko je delovanje občinskega sveta ovirano, so dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja občinskega sveta, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Odstopanja se lahko nanašajo predvsem na roke sklicovanja sej, predložitve predlogov oziroma drugih gradiv in rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela občinskega sveta. O odstopanjih odloči oziroma jih potrdi občinski svet, ko se sestane.

XI. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE TER RAZLAGA POSLOVNIKA

111. člen

Za sprejem sprememb in dopolnitev poslovnika se uporabljajo določbe statuta, ki veljajo za sprejem odlokov.

Spremembe in dopolnitve poslovnika sprejme svet z dvetretjinsko večino glasov navzočih članov.

112. člen

Če pride do dvoma o vsebini posamezne določbe poslovnika, razlaga med sejo občinskega sveta poslovnik predsedujoči. Če se predsedujoči ne more odločiti, prekine obravnavo točke dnevnega reda in naloži statutarno-pravni komisiji, da do naslednje seje pripravi razlago posamezne poslovniške določbe.

Izven seje sveta daje razlago poslovnika statutarno-pravna komisija.

Vsak član občinskega sveta lahko zahteva, da o razlagi poslovnika, ki ga je dala statutarno-pravna komisija, odloči svet.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

113. člen

Do sprejetja tega poslovnika se uporablja poslovnik občinskega sveta, kolikor ni v nasprotju z zakonom in statutom.

114. člen

Ne glede na določbe 59. člena poslovnika, v mandatnem obdobju 1999–2002, opravljajo delo stalne komisije oziroma odbori, ki so določeni s 125. členom statuta. Za delo teh odborov se smiselno uporabljajo določbe tega poslovnika, ki se nanašajo na delo stalnih delovnih teles (60. do 62. člen poslovnika).

115. člen

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 066/3-5/9-52/99

Borovnica, dne 10. junija 1999.

Župan
Občine Borovnica
Alojz Močnik l. r.

CELJE

2843. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Šmarjeta

Na podlagi 36., 37., 38. in 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86; Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 56/93, 71/93, 44/97) in 27. člena statuta Mestne občine Celje je župan Mestne občine Celje sprejel

SKLEP**o javni razgrnitvi osnutka sprememb
in dopolnitev zazidalnega načrta Šmarjeta****I**

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Šmarjeta, ki ga je izdelal RC – Planiranje (št. proj. 317/99) in je v skladu s prostorskimi sestavinami sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do 2000 (Uradni list RS, št. 18/91, 54/94) in srednjeročnega družbenega plana Občine Celje (Uradni list SRS, št. 40/86 in Uradni list RS, št. 48/90).

II

Osnutek opredeljuje dopolnilno stanovanjsko gradnjo za investitorko Marjano Seles na parcelah 1182/2 in 1186, k.o. Škofja vas.

III

Javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Šmarjeta se začne osmi dan od objave sklepa v Uradnem listu RS, na sedežu Krajevne skupnosti Škofja vas in v prostorih Mestne občine Celje na Zavodu za planiranje in izgradnjo Celje in traja 30 dni. Pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Zavod za planiranje in izgradnjo Celje. O datumu in kraju javne obravnave bo obveščena Krajevna skupnost Škofja vas naknadno.

IV

V petnajstih dneh po preteku javne razgrnitve lahko pristojni organ krajevne skupnosti posreduje pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se krajevna skupnost strinja z osnutkom.

Pripombe in stališča iz prvega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne osebe, se pošiljajo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-289/98

Celje, dne 19. julija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

**2844. Sporazum o ureditvi medsebojnih
premoženjskih razmerij**

Na podlagi tretjega odstavka 112. člena poslovnika Občinskega sveta mestne občine Celje (Uradni list Republike Slovenije, št. 66/95 in 1/96, redakcijsko prečiščeno besedilo) izdajam

SKLEP**o objavi sporazuma o ureditvi medsebojnih
premoženjskih razmerij**

Objavljam sporazum o ureditvi medsebojnih premoženjskih razmerij, ki so ga sprejeli Mestni svet mestne občine Celje na seji dne 1. 6. 1999, Občinski svet občine Štore na seji dne 1. 6. 1999 in Občinski svet občine Vojnik na seji dne 17. 6. 1999.

Celje, dne 21. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Na podlagi 100. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, št. 45/94 – odl. US, 57/94, 14/95, 20/95 – odl. US, 63/95 – obvezna razlaga, 9/96 – odl. US, 44/96 – odl. US, 26/97, 70/97 in 74/98), 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99), 18. in 117. člena statuta Občine Vojnik (Uradni list RS, št. 82/98) in 12. člena statuta Občine Štore (Uradni list RS, 49/95) so Mestni svet mestne občine Celje na seji dne 1. 6. 1999, Občinski svet občine Vojnik na seji dne 17. 6. 1999 in Občinski svet občine Štore na seji dne 1. 6. 1999 sprejeli

SPORAZUM**o ureditvi medsebojnih premoženjskih razmerij****1. člen**

S tem sporazumom občine dogovorijo način ureditve medsebojnih premoženjskih razmerij ter določijo kriterije za delitev premoženja bivše Občine Celje na dan 31. 12. 1994.

Ta sporazum predstavlja neposredno podlago za prenos premoženja na posamezno občino, pri nepremičninah pa je podlaga za zemljiškoknjižni vpis, in sicer:

I. Po legi stvari

Po tem kriteriju pridobi občina, na katere območju leži posamezna nepremičnina, na tej nepremičnini vse pravice, oziroma prevzame vse obveznosti, ki jih je na posamezni nepremičnini imela bivša Občina Celje.

Ta kriterij se določi za naslednje nepremičnine:

a) zemljišča:

- stavbna,
- kmetijska in gozdna,
- javno dobro;

b) stavbe in infrastruktura

- stanovanja,
- objekti komunalne infrastrukture,
- ceste in prometna infrastruktura,
- kulturni in zgodovinski spomeniki,
- zaklonišča,
- športni objekti,
- poslovni prostori,
- stavbe javnih zavodov, javnih podjetij in skladov,
- druge občinske stavbe (premoženje upravnih organov Občine Celje, premoženje KS ipd.).

V skladu z zgoraj navedenim Občine Vojnik, Štore in Mestna občina Celje kot novonastale občine na območju bivše Občine Celje dovoljujejo, da se ob predložitvi seznama nepremičnin ali posamezne nepremičnine, ki vsebuje klavzulo, da so nepremičnine oziroma nepremičnina na ob-

močju občine, ki predlaga vpis in da je predlog v skladu z zgoraj navedenimi kriteriji (kar podpišejo župani vseh občin) vključijo pravice in bremena, ki jih je imela bivša Občina Celje v korist oziroma breme občine, kjer nepremičnina leži.

- c) investicije v teku,
- č) kupnine za prodana stanovanja in dodeljeni stanovanjski krediti,
- d) premičnine, ki predstavljajo funkcionalni del nepremičnin,
- e) ustanovitelj posamezne osnovne šole, vzgojno-varstvenega zavoda, glasbene šole, knjižnice, zdravstvenega doma, lekarne oziroma drugega javnega zavoda s področja družbenih dejavnosti je občina, na območju katere je sedež posamezne ustanove.

Občani ostalih novonastalih občin imajo zagotovljene enake pravice kot občani občine ustanoviteljice.

Vse ostale pravice in dolžnosti posameznih občin so, ali bodo opredeljene v odlokih o ustanovitvi javnih zavodov s področja družbenih dejavnosti.

II. Kriterij števila prebivalcev

pomeni za Mestno občino Celje 77,9%, Občino Vojnik 15,6% in Občino Štore 6,5% na dan 31. 12. 1994 in se določi na naslednjem premoženju bivše Občine Celje:

- a) kapitalski delež v Celjskem sejmu, d.d.,
- b) kapitalski delež v Toplicah Dobrna, d.d.,
- c) kapitalski delež v Veterinarskem centru d.o.o.,
- č) odprte obveznosti po zaključnem računu proračuna Občine Celje za leto 1994 v višini 140.579.017 SIT,

d) ostanek likvidacijske mase javnega podjetja Komunala Celje,

e) počitniško rekreativni objekti, ki ne ležijo na območju novonastalih občin se po ureditvi zemljiškoknjižnega stanja delijo tako, da se na njih vzpostavi solastnina po kriteriju števila prebivalcev. Kriterij števila prebivalcev se uporabi tudi pri morebitni prodaji navedenih objektov, s tem, da se kupnina razdeli po tem kriteriju.

f) premoženje sklada stavbnih zemljišč, zajeto v denarnih sredstvih na žiro računu, depozitih, terjatvah in plasmajih, zmanjšano za obveznosti iz naslova kreditov in drugih kratkoročnih obveznosti v višini 50.612.335,90 SIT. (priloga 1),

g) celotno premoženje Sklada za razvoj obrti in podjetništva Celje v višini 172.894.901,51 SIT (priloga 2),

h) sredstva Stanovanjskega sklada v višini 253.525.734,01 SIT (priloga 3).

III. Dogovorni kriterij

1. Obveznosti v višini 33.460.685,92 SIT iz dolgoročnega kredita za razvoj telefonije, nastale po 1. 1. 1995 se delijo po številu zgrajenih telefonskih priključkov na območju posamezne občine (priloga št. 4).

2. Obveznosti iz naslova kreditov za izgradnjo komunalne infrastrukture iz l. 1993 in kredita iz leta 1994, nastale po 1. 1. 1995 se delijo po dejanski porabi kreditnih sredstev (priloga št. 5)

3. Preostanek obveznosti iz investicijskih vlaganj v vodovod Črešnjice po 1. 1. 1995 prevzame Občina Vojnik. (priloga 6).

4. Kapitalski deleži Občine Celje na dan 31. 12. 1994 se delijo na novo nastale občine po kriteriju uporabe javnih storitev tako, da pripada na dan 31. 12. 1994 Mestni občini Celje 94,6%, Občini Vojnik 4,0% in Občini Štore 1,4%. Po tem kriteriju se delijo kapitalski deleži v podjetjih:

- a) Celjski plini d.d.,
- b) Ceste – kanalizacije d.d.,
- c) Vrtnarstvo d.o.o.,
- č) Dimnikarstvo d.o.o.,
- d) PWC Celje.

2. člen

Mestna občina Celje je dolžna zagotoviti Občini Štore in Občini Vojnik sodelovanje pri upravljanju javnih zavodov in javnih podjetij ki izvajajo javne službe oziroma drugo dejavnost javnega pomena na njihovem območju v sorazmerju, ki pomeni idealni delež lastnine posamezne občine na nepremičnem in premičnem premoženju, namenjenem za izvajanje dejavnosti javnega zavoda ali javnega podjetja in skladov.

Pravice in obveznosti posamezne občine v zvezi z izvajanjem javne službe ali druge dejavnosti se določijo s pogodbo med občino ustanoviteljico, novo nastalimi občinami in javnim zavodom ali javnim podjetjem in skladom.

3. člen

Mestna občina Celje, Občina Vojnik in Občina Štore pooblaščajo v.d. direktorja JP Komunala Celje, da z vsemi pooblastili izvede likvidacijo JP Komunala Celje.

4. člen

V primeru, da se po sprejetem sporazumu o delitvi premoženja naknadno ugotovi kakršnokoli dodatno premoženje, terjatve in obveznosti, ki so bile pridobljene pred 31. 12. 1994 in so pripadale bivši Občini Celje, se zanje uporabi kriterij skupine, v katero po tem sporazumu sodi to premoženje.

5. člen

Novo nastale občine imajo pravico do vpogleda in uporabe vseh dokumentarnih podlag in strokovnih gradiv, ki izhajajo iz delovanja Občine Celje do 31. 12. 1994, da bodo lahko samostojno urejale vsa lastninsko pravna razmerja, izhajajoč iz prevzetih pravic in obveznosti Občine Celje na svojem teritoriju.

6. člen

Župani imajo pravico do dogovora o načinu poravnave medsebojnih obveznosti in izmenjave premoženjskih deležev za dokončno ureditev medsebojnih premoženjskopравnih razmerij in razdelitev premoženja v skladu s tem sporazumom in zakonom.

7. člen

Župane občin Vojnik, Štore in Mestne občine Celje se pooblasti za ugotovitev in potrditev, da so spiski oziroma posamezni predlogi, ki bodo podlaga za zemljiškoknjižno vključbo po tem sporazumu, v skladu s kriteriji sporazuma in da so nepremičnine na območju občine, ki predlaga vpis.

8. člen

Ta sporazum prične veljati, ko ga sprejmejo vsi trije sveti. Objavi se v Uradnem listu RS.

Št. 40100-3/95

Celje, dne 1. junija 1999.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

Št. 40100-3/95

Vojnik, dne 17. junija 1999.

Župan
Občine Vojnik
Beno Podergajs l. r.

Št. 40100-3/95
Štore, dne 1. junija 1999.

Župan
Občine Štore
Franc Jazbec l. r.

ČRENŠOVCI

2845. Odlok o proračunu Občine Črenšovci za leto 1999

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 16. člena statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 30/95) je Občinski svet občine Črenšovci na 6. seji dne 9. 6. 1999 sprejel

O D L O K o proračunu Občine Črenšovci za leto 1999

1. člen

S proračunom Občine Črenšovci za leto 1999 (v nadaljevanju: občinski proračun) se zagotavljajo sredstva za financiranje javnih nalog, ki jih v skladu z ustavo in zakonom in statutom opravlja Občina Črenšovci.

2. člen

Proračun Občine Črenšovci je določen v skupni višini prihodkov 387,869.000 SIT.

Pregled prihodkov proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, ki sta sestavni del proračuna Občine Črenšovci.

3. člen

Za izvrševanja proračuna je odgovoren župan Občine Črenšovci. Odredbodajalec proračuna je župan oziroma od njega pooblaščen oseba.

4. člen

Župan lahko začasno zmanjša znesek sredstev, ki so v posebnem delu proračuna razporejena za posebne namene ali pa začasno zadrži uporabo teh sredstev, če prihodki občinskega proračuna niso doseženi v predvideni višini. O svoji odločitvi mora župan obvestiti Občinski svet občine Črenšovci in predlagati ukrepe oziroma ustrezno spremembo občinskega proračuna.

5. člen

Proračunski porabniki morajo organizirati izvrševanje del in nalog iz svojega področja v mejah sredstev odobrenih s proračunom. Sredstva se smejo uporabljati za namene, ki so opredeljeni v proračunu. Sredstva se med letom dodeljujejo praviloma kot mesečne dotacije. Pri tem se upošteva zapadlost uporabnikovih obveznosti in likvidnostno stanje proračuna.

6. člen

Uporabniki proračuna so dolžni predložiti finančne načrte za leto 1999, program investicij pa za celotno obdobje izvajanja investicij, najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega odloka.

Uporabniki sredstev proračuna morajo županu najmanj dvakrat letno poročati o realizaciji nalog in sicer ob polletju in ob zaključku leta, oziroma po potrebi.

Uporabniki so dolžni dodatno predložiti podatke za analizo poslovanja, ki jih zahteva župan ali nadzorni odbor.

7. člen

Za zakonito uporabo sredstev, ki so uporabniku razporejena iz proračuna je odgovoren predstojnik uporabnika oziroma druga pooblaščen oseba kot odredbodajalec. Poleg osebe iz prejšnjega odstavka je za zakonito uporabo odgovoren tudi vodja računovodstva pri uporabniku.

8. člen

Župan Občine Črenšovci je pooblaščen da:

- odloča o prerazporeditvi sredstev med postavkami znotraj posameznega področja, če s tem ni bistveno ogroženo izvajanje nalog za katere so bila sredstva dodeljena,
- odloča o uporabi sredstev stalne proračunske rezerve za namene iz 1. in 2. točke prvega odstavka 12. člena zakona o financiranju občin do zneska, določenega v proračunu za leto 1999,
- odloča o uporabi sredstev tekoče proračunske rezerve in sicer za financiranje namenov, ki jih ni bilo mogoče predvideti ali zanje ni bilo predvidenih dovolj sredstev.

9. člen

Namembnost in smotrnost porabe sredstev občinskega proračuna in finančno poslovanje uporabnikov proračunskih sredstev nadzoruje nadzorni odbor Občine Črenšovci in o svojih ugotovitvah poroča občinskemu svetu.

10. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 1999.

Št. 38/6-99

Črenšovci, dne 9. junija 1999.

Župan
Občine Črenšovci
Anton Törnár l. r.

DORNAVA

2846. Odlok o proračunu Občine Dornava za leto 1999

Na podlagi zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in odločbe US RS, Uradni list RS, št. 56/98) in 19. člena statuta Občine Dornava (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj, št. 15/95 z dne 29. junij 1995) je Občinski svet občine Dornava na seji dne 26. 5. 1999 sprejel

O D L O K o proračunu Občine Dornava za leto 1999

1. člen

S proračunom Občine Dornava za leto 1999 (v nadaljevanju besedila: občinski proračun) se zagotavljajo sredstva za financiranje porabe v Občini Dornava.

2. člen

Skupni prihodki in odhodki občinskega proračuna za leto 1999 znašajo:

Bilanca prihodkov in odhodkov	SIT	Račun financiranja SIT
Prihodki	163.700.000	
Odhodki	206.050.636	4.300.000
Sredstva na računih	46.650.636	

Prihodki in odhodki v bilanci prihodkov in odhodkov in računih financiranja so določeni v posebnem delu proračuna.

3. člen

Od prihodkov občinskega proračuna za leto 1999 se izloči 0,5% rezerve Občine Dornava.

4. člen

Odredbodajalec za sredstva občinskega proračuna je župan, oziroma od njega pooblaščen oseba. Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan.

5. člen

Sredstva se uporabnikom med letom dodelujejo praviloma enakomerno kot mesečne akontacije, vendar v odvisnosti od zapadlosti obveznosti ter ob upoštevanju likvidnosti občinskega proračuna.

6. člen

Uporabniki za sredstva občinskega proračuna so dolžni uporabljati sredstva občinskega proračuna le za namene, ki so opredeljeni v posebnem delu proračuna.

7. člen

Sredstva za plače delavcev v občinski upravi in javnih zavodih se bodo uporabnikom zagotavljala mesečno glede na število in strukturo delavcev.

8. člen

Uporabniki sredstev občinskega proračuna morajo izvrševati svoje naloge v mejah sredstev, ki so jim odobrena z občinskega proračuna.

Uporabniki ne smejo prevzemati na račun občinskega proračuna obveznosti, ki bi presegle z občinskim proračunom določena sredstva.

9. člen

Župan lahko začasno zmanjša zneske sredstev, ki so v posebnem delu občinskega proračuna razporejeni za posebne namene ali začasno zadrži uporabo teh sredstev, če prihodki občinskega proračuna med letom niso doseženi v predvideni višini.

O ukrepu iz prejšnjega odstavka mora župan obvestiti občinski svet in predlagati ukrepe oziroma ustrezno spremembo občinskega proračuna.

10. člen

Župan je pooblaščen, da odloča o:

- uporabi tekoče proračunske rezerve za financiranje posameznih namenov javne porabe, ki jih ob sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti, ali zanje ni bilo mogoče predvideti zadostnih sredstev,
- prenosih sredstev med različnimi postavkami istega namena na podlagi objektivnih razlogov, ki so usklajeni z uporabniki,
- uporabi sredstev rezerv za premeščanje likvidnostnih problemov proračuna,
- uporabi sredstev rezerv za namene 12. člena zakona o financiranju občin,

– kratkoročnem zadolževanju za financiranje javne porabe, vendar le do višine 5% sprejetega proračuna, ki mora biti odplačano do konca proračunskega leta,

– začasni vezavi tekočih likvidnostnih proračunskih sredstev zaradi ohranitve njihove realne vrednosti, o tem lahko pooblasti tudi druge osebe, ki so odgovorne za finančno poslovanje.

11. člen

Občina lahko najame posojilo le za financiranje investicij v infrastrukturne objekte, namenjene za opravljanje gospodarskih in drugih javnih služb v višini 10% zagotovljene javne porabe v letu pred letom zadolževanja. Pogodbe o najetu posojila v skladu s prejšnjim odstavkom sklene župan Občine Dornava.

12. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 40-459/99

Dornava, dne 26. maja 1999.

Župan
Občine Dornava
Franc Šegula, inž. l. r.

2847. Občinskega sveta občine Dornava

Na podlagi 16. člena statuta Občine Dornava (Uradni list RS, št. 47/99) je Občinski svet občine Dornava na seji dne 26. maja 1999 sprejel

POSLOVNIK Občinskega sveta občine Dornava

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta poslovnik ureja organizacijo in način dela občinskega sveta (v nadaljevanju: svet) ter način uresničevanja pravic in dolžnosti članov občinskega sveta (v nadaljevanju: člani).

2. člen

Določbe tega poslovnika se smiselno uporabljajo tudi za delovanje delovnih teles občinskega sveta in njihovih članov. Način dela delovnih teles se lahko v skladu s tem poslovnikom ureja tudi v aktih o ustanovitvi delovnih teles, lahko pa tudi s poslovniki delovnih teles.

3. člen

Občinski svet in njegova delovna telesa poslujejo v slovenskem jeziku.

4. člen

Delo sveta in njegovih delovnih teles je javno.

Javnost dela se lahko omeji ali izključi, če to zahtevajo razlogi varovanja osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno-pravne osebe zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

Način zagotavljanja javnosti dela in način omejitve javnosti dela občinskega sveta in njegovih delovnih teles določa ta poslovnik.

5. člen

Svet dela na rednih in izrednih sejah.

Redno sejo sveta skliče župan najmanj štirikrat na leto.

6. člen

Svet predstavlja župan, delovno telo občinskega sveta pa predsednik delovnega telesa.

7. člen

Svet uporablja pečat Občine Dornava, ki je določen s statutom občine ali odlokom.

Svet uporablja pečat Občine Dornava na vabilih za seje, na splošnih aktih in aktih o drugih odločitvah ter na dopisih.

Pečat Občine Dornava uporabljajo v okviru svojih nalog tudi delovna telesa sveta.

Pečat Občine Dornava hrani in skrbi za njegovo uporabo tajnik občine.

II. KONSTITUIRANJE OBČINSKEGA SVETA

8. člen

Občinski svet se konstituira na prvi seji, na kateri je potrjenih več kot polovica mandatov članov sveta.

Prvo sejo novoizvoljenega sveta skliče župan 20 dni po izvolitvi članov. Če seja ni sklicana v navedenem roku, jo skliče predsednik volilne komisije.

Zaradi priprave na prvo sejo skliče župan nosilce kandidatnih list, s katerih so bili izvoljeni svetniki.

9. člen

Prvo sejo sveta vodi župan.

Na prvi seji svet izmed navzočih članov najprej imenuje tričlansko komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Člane komisije predlaga župan, lahko pa tudi vsak član. Svet glasuje najprej o županovem predlogu, če ta ni izglasovan pa o predlogih članov po vrstnem redu, kot so bili vloženi, dokler niso imenovani trije člani komisije. O preostalih predlogih svet ne odloča.

Mandatna komisija na podlagi poročila in potrdil o izvolitvi volilne komisije pregleda, kateri kandidati so bili izvoljeni za člane občinskega sveta, predlaga občinskemu svetu odločitve o morebitnih pritožbah kandidatov za člane občinskega sveta ali predstavnikov kandidatnih list in predlaga potrditev mandatov za člane.

Mandatna komisija na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana predlaga občinskemu svetu tudi odločitve o morebitnih pritožbah drugih kandidatov za župana ali predstavnikov kandidatur.

10. člen

Mandate članov občinskega sveta potrdi svet na predlog mandatne komisije potem, ko dobi njeno poročilo o pregledu potrdil o izvolitvi ter vsebini in upravičenosti morebitnih pritožb kandidatov, predstavnikov kandidatur oziroma kandidatnih list.

Svet odloči skupaj o potrditvi mandatov, ki niso sporni, o vsakem spornem mandatu pa odloča posebej.

Član občinskega sveta, katerega mandat je sporen, ne sme glasovati o potrditvi svojega mandata. Šteje se, da je svet z odločitvijo o spornem mandatu odločil tudi o

pritožbi kandidata ali predstavnika kandidature oziroma kandidatne liste.

Svet na podlagi poročila volilne komisije in potrdila o izvolitvi župana na podlagi poročila mandatne komisije posebej odloči o morebitnih pritožbah kandidatov za župana, predstavnikov kandidatur oziroma kandidatnih list.

11. člen

Ko se svet konstituira in ugotovi izvolitev župana, nastopijo mandat novoizvoljeni člani občinskega sveta in novi župan, mandat dotedanjim članom občinskega sveta in županu pa preneha.

S prenehanjem mandata članov občinskega sveta preneha članstvo v nadzornem odboru občine ter stalnih in občasnih delovnih telesih občinskega sveta.

Članom občinskega sveta, ki jim je prenehal mandat, preneha članstvo v vseh občinskih organih in organih javnih zavodov, javnih podjetij ter skladov, v katera so bili imenovani kot predstavniki občinskega sveta.

12. člen

Ko je svet konstituiran, imenuje najprej izmed svojih članov komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja kot svoje stalno delovno telo. Komisija mora do prve naslednje seje sveta pregledati članstvo v občinskih organih in delovnih telesih ter organih javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina ter pripraviti poročilo in predloge za imenovanje novih članov.

III. PRAVICE IN DOLŽNOSTI ČLANOV OBČINSKEGA SVETA

1. Splošne določbe

13. člen

Pravice in dolžnosti članov občinskega sveta so določene z zakonom, statutom občine in tem poslovníkom.

Člani občinskega sveta imajo pravico in dolžnost udeleževati se sej in sodelovati pri delu občinskega sveta in njegovih delovnih teles, katerih člani so. Člani občinskega sveta se lahko udeležujejo tudi sej drugih delovnih teles in imajo pravico sodelovati pri njihovem delu, vendar brez pravice glasovanja.

Član občinskega sveta ima pravico:

- predlagati občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte, razen proračuna, zaključnega računa in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana, ter obravnavo vprašanj iz njegove pristojnosti;

- glasovati o predlogih splošnih aktov občine, drugih aktov in odločitev občinskega sveta ter predlagati dopolnila (amandmaje) teh predlogov;

- sodelovati pri oblikovanju dnevnih redov sej občinskega sveta;

- predlagati kandidate za člane občinskih organov, delovnih teles občinskega sveta in organov javnih zavodov, javnih podjetij in skladov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je občina oziroma v katerih ima občina v skladu z zakonom svoje predstavnike.

Član občinskega sveta ima dolžnost varovati podatke zaupne narave, ki so kot osebni podatki, državne, uradne in poslovne skrivnosti opredeljene z zakonom, drugim predpisom ali z akti občinskega sveta in organizacij uporabnikov proračunskih sredstev, za katere zve pri svojem delu.

Član občinskega sveta ima pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije ter v skladu z zakonom in posebnim aktom občinskega sveta do dela plače za nepoklicno opravljanje funkcije občinskega funkcionarja.

14. člen

Član občinskega sveta ne more biti klican na odgovornost zaradi mnenja, izjave ali glasu, ki ga je dal v zvezi z opravljanjem svoje funkcije.

Član občinskega sveta nima imunitete ter je za svoja dejanja, ki niso povezana s pravicami in dolžnostmi člana občinskega sveta, odškodninsko in kazensko odgovoren.

15. člen

Svetniške skupine, ki jih oblikujejo člani občinskega sveta izvoljeni z istoimenske liste ali dveh ali več kandidatnih list, imajo le pravice, ki gredo posameznemu svetniku.

2. Vprašanja in pobude članov občinskega sveta

16. člen

Član občinskega sveta ima pravico zahtevati od župana, drugih občinskih organov in občinske uprave obvestila in pojasnila, ki so mu potrebna v zvezi z delom v občinskem svetu in njegovih delovnih telesih.

Občinski organi iz prejšnjega odstavka so dolžni odgovoriti na vprašanja članov občinskega sveta in jim posredovati zahtevana pojasnila. Če član občinskega sveta to posebej zahteva, mu je treba odgovoriti oziroma posredovati pojasnila tudi v pisni obliki.

Član občinskega sveta ima pravico županu ali tajniku občine postaviti vprašanje ter jima lahko da pobudo za ureditev določenih vprašanj ali za sprejem določenih ukrepov iz njune pristojnosti.

17. člen

Član občinskega sveta zastavlja vprašanja in daje pobude v pisni obliki ali ustno.

Na vsaki redni seji sveta mora biti predvidena posebna točka dnevnega reda za vprašanja in pobude članov.

Vprašanja oziroma pobude morajo biti kratke in postavljene tako, da je njihova vsebina jasno razvidna. V nasprotnem primeru župan ali za vodenje seje pooblaščen podžupan oziroma član občinskega sveta na to opozori in člana občinskega sveta pozove, da vprašanje oziroma pobudo ustrezno dopolni.

Ustno postavljeno vprašanje ne sme trajati več kot 3 minute, obrazložitev pobude pa ne več kot 5 minut.

Pisno postavljeno vprašanje mora biti takoj posredovano tistemu, na katerega je naslovljeno.

Pri obravnavi vprašanj in pobud morata biti na seji obvezno prisotna župan in tajnik občine. Če sta župan ali tajnik občine zadržana, določita, kdo ju bo nadomeščal in odgovarjal na vprašanja in pobude.

Na seji se odgovarja na vsa vprašanja in pobude, ki so bila oddana do začetka seje ter na ustna vprašanja dana ob obravnavi vprašanj in pobud članov občinskega sveta. Če zahteva odgovor na vprašanje podrobnejši pregled dokumentacije oziroma proučitev, lahko župan ali tajnik občine oziroma njun namestnik odgovori na naslednji seji.

Župan ali tajnik občine oziroma njun namestnik lahko na posamezna vprašanja ali pobude odgovorita pisno, pisno morata odgovoriti tudi na vprašanja in pobude, za katere tako zahteva vlagatelj. Pisni odgovor mora biti posredovan vsem članom občinskega sveta s sklicem, najkasneje pa na prvi naslednji redni seji.

18. člen

Če član občinskega sveta ni zadovoljen z odgovorom na svoje vprašanje oziroma pobudo, lahko zahteva dodatno pojasnilo. Če tudi po tem ni zadovoljen, lahko predlaga občinskemu svetu, da se o zadevi opravi razprava, o čemer odloči svet z glasovanjem.

Če svet odloči, da bo o zadevi razpravljal, mora župan uvrstiti to vprašanje na dnevni red prve naslednje redne seje.

3. Odgovornost in ukrepi zaradi neupravičene odsotnosti s sej sveta in delovnih teles

19. člen

Član občinskega sveta se je dolžan udeleževati sej sveta in delovnih teles, katerih član je.

Če ne more priti na sejo sveta ali delovnega telesa, katerega član je, mora o tem in o razlogih za to obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa najpozneje do začetka seje. Če zaradi višje sile ali drugih razlogov ne more obvestiti župana oziroma predsednika delovnega telesa o svoji odsotnosti do začetka seje, mora to opraviti takoj, ko je to mogoče.

Članu sveta, ki se neupravičeno ne udeleži redne seje občinskega sveta, ne pripada del plače za nepoklicno opravljanje funkcije za mesec, v katerem je bila ta seja.

Če se član delovnega telesa iz neopravičenih razlogov ne udeleži treh sej delovnega telesa v koledarskem letu, lahko predsednik delovnega telesa predlaga občinskemu svetu njegovo razrešitev.

IV. DELOVNO PODROČJE SVETA

20. člen

Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Svet opravlja zadeve iz svoje pristojnosti, ki jo določa na podlagi ustave in zakona statut občine.

V. SEJE SVETA

1. Sklicevanje sej, predsedovanje in udeležba na seji

21. člen

Občinski svet dela in odloča na sejah.

Seje sveta sklicuje župan.

Župan sklicuje seje občinskega sveta po potrebi, po sklepu sveta in na predlog drugih predlagateljev določenih s statutom občine, mora pa jih sklicati najmanj štirikrat letno.

22. člen

Vabilo za redno sejo občinskega sveta s predlogom dnevnega reda se pošlje članom najkasneje 7 dni pred dnevom, določenim za sejo. Skupaj z vabilom se pošlje tudi gradivo, ki je bilo podlaga za uvrstitev zadev na dnevni red.

Vabilo na sejo občinskega sveta se pošlje županu, podžupanu (podžupanom), predsedniku nadzornega odbora občine in tajniku občine.

23. člen

Izredna seja občinskega sveta se skliče za obravnavanje in odločanje o nujnih zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne seje.

Izredno sejo občinskega sveta lahko skliče župan na predlog delovnega telesa sveta ali na zahtevo štirih članov sveta ali na lastno pobudo.

V predlogu oziroma zahtevi za sklic izredne seje morajo biti navedeni razlogi za njen sklic. Predlogu oziroma zahtevi mora biti priloženo gradivo o zadevah, o katerih naj občinski svet odloča. Če seja sveta ni sklicana v roku sedem dni od predložitve pisnega obrazloženega predloga oziroma zahteve za sklic s priloženim ustreznim gradivom, jo lahko skliče tisti upravičeni predlagatelj, ki je sklic zahteval. V tem primeru lahko predlagatelj sejo tudi vodi.

Vabilo za izredno sejo občinskega sveta z gradivom mora biti vročeno članom občinskega sveta najkasneje tri dni pred sejo.

Če razmere terjajo drugače, se lahko izredna seja občinskega sveta skliče v skrajnem roku, ki je potreben, da so s sklicem seznanjeni vsi člani sveta in se seje lahko udeležijo. V tem primeru se lahko dnevni red seje predlaga na sami seji, na sami seji pa se lahko predloži svetnikom tudi gradivo za sejo. Občinski svet pred sprejemom dnevnega reda tako sklicane izredne seje ugotovi utemeljenost razlogov za sklic. Če občinski svet ugotovi, da ni bilo razlogov, se seja ne opravi in se skliče nova izredna ali redna seja v skladu s tem poslovníkom.

24. člen

Na seje sveta se vabijo poročevalci za posamezne točke dnevnega reda, ki jih določi župan oziroma tajnik občine.

Vabilo se pošlje tudi vsem, katerih navzočnost je glede na dnevni red seje potrebna.

25. člen

Predlog dnevnega reda seje občinskega sveta pripravi župan.

Predlog dnevnega reda lahko predlagajo tudi vsi, ki imajo pravico zahtevati sklic seje sveta.

V predlog dnevnega reda seje sveta se lahko uvrstijo le točke, za katere obravnavo so izpolnjeni pogoji, ki so določeni s tem poslovníkom.

Na dnevni red se prednostno uvrstijo odloki, ki so pripravljeni za drugo obravnavo.

O sprejemu dnevnega reda odloča občinski svet na začetku seje.

Svet ne more odločiti, da se v dnevni red seje uvrstijo zadeve, če članom ni bilo predloženo gradivo oziroma h katerim ni dal svojega mnenja ali ni zavzel stališča župan, kadar ta ni bil predlagatelj, razen v primerih, ki jih določa ta poslovník.

26. člen

Sejo občinskega sveta vodi župan. Župan lahko za vodenje sej občinskega sveta pooblasti podžupana ali drugega člana občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).

Če nastopijo razlogi, zaradi katerih župan ali predsedujoči ne more voditi že sklicane seje, jo vodi podžupan, če pa tudi to ni mogoče, jo vodi najstarejši član občinskega sveta.

27. člen

Seje občinskega sveta so javne.

Javnost seje se zagotavlja z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah občinskega sveta.

Predstavnike sredstev javnega obveščanja v občini se povabi na sejo z osebnim vabilom, ki mu je priloženo gradivo za sejo.

Občan, ki se želi udeležiti seje, ima pravico vpogleda v gradiva, ki so predložena članom občinskega sveta za to sejo.

Predsedujoči mora poskrbeti, da ima javnost v prostoru, v katerem seja občinskega sveta poteka, primeren prostor, da lahko spremlja delo občinskega sveta ter pri tem dela ne moti. Prostor za javnost mora biti vidno ločen od prostora za člane občinskega sveta. Če občan, ki spremlja sejo, ali predstavnik sredstva javnega obveščanja moti delo občinskega sveta, ga predsedujoči najprej opozori, če tudi po opozorilu ne neha motiti dela občinskega sveta, pa ga odstrani iz prostora.

Župan predlaga občinskemu svetu, da s sklepom za pre sejo za javnost v celoti ali ob obravnavi posamezne točke dnevnega reda, če to terjajo zagotovitev varstva osebnih podatkov, dokumentov in gradiv, ki vsebujejo podatke, ki so v skladu z zakonom, drugim predpisom ali splošnim aktom občine oziroma druge javne ali zasebno-pravne osebe, zaupne narave oziroma državna, vojaška ali uradna tajnost.

Kadar svet sklene, da bo izključil javnost oziroma kako točko dnevnega reda obravnaval brez navzočnosti javnosti, odloči, kdo je lahko poleg župana, predsedujočega in članov občinskega sveta navzoč na seji.

2. Potek seje

28. člen

Ko predsedujoči začne sejo, obvesti svet, kdo izmed članov občinskega sveta mu je sporočil, da je zadržan in se seje ne more udeležiti.

Predsedujoči nato ugotovi, ali je svet sklepčen. Predsedujoči obvesti svet tudi o tem, kdo je povabljen na sejo.

Na začetku seje lahko predsedujoči poda pojasnila v zvezi z delom na seji in drugimi vprašanji.

29. člen

Preden svet določi dnevni red seje, odloča o sprejemu zapisnika prejšnje seje.

Član občinskega sveta lahko da pripombe k zapisniku prejšnje seje in zahteva, da se zapisnik ustrezno spremeni in dopolni. O utemeljenosti zahtevanih sprememb ali dopolnitev zapisnika prejšnje seje odloči svet.

Zapisnik se lahko sprejme z ugotovitvijo, da nanj niso bile podane pripombe, lahko pa se sprejme ustrezno spremenjen in dopolnjen s sprejetimi pripombami.

30. člen

Svet na začetku seje določi dnevni red.

Pri določanju dnevnega reda svet najprej odloča o predlogih, da se posamezne zadeve umaknejo z dnevnega reda, nato o predlogih, da se dnevni red razširi in nato o morebitnih predlogih za skrajšanje rokov, združitve obravnav ali hitri postopek.

Zadeve, za katere tako predlaga župan, se brez razprave in glasovanja umaknejo z dnevnega reda.

Predlogi za razširitev dnevnega reda se lahko sprejmejo le, če so razlogi nastali po sklicu seje in če je bilo članom občinskega sveta izročeno gradivo, ki je podlaga za uvrstitev zadeve na dnevni red. O predlogih za razširitev dnevnega reda svet razpravlja in glasuje.

Po sprejetih posameznih odločitvah za umik oziroma za razširitev dnevnega reda da predsedujoči na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

31. člen

Posamezne točke dnevnega reda se obravnavajo po določenem (sprejetem) vrstnem redu.

Med sejo lahko svet spremeni vrstni red obravnave posameznih točk dnevnega reda.

32. člen

Na začetku obravnave vsake točke dnevnega reda lahko poda župan ali oseba, ki jo določi župan oziroma predlagatelj, kadar to ni župan, dopolnilno obrazložitev. Dopolnilna obrazložitev sme trajati največ 15 minut, če ni s tem poslovníkom drugače določeno. Kadar svet tako sklene, je predlagatelj dolžan podati dopolnilno obrazložitev.

Če ni župan predlagatelj, poda župan ali od njega pooblaščen podžupan oziroma tajnik občine mnenje k obravnavani zadevi. Potem dobi besedo predsednik delovnega telesa občinskega sveta, ki je zadevo obravnavalo. Obrazložitev županovega mnenja in beseda predsednika delovnega telesa lahko trajata največ po 10 minut.

Po tem dobijo besedo člani občinskega sveta po vrstnem redu, kakor so se priglasili k razpravi. Razprava posameznega člana lahko traja največ 7 minut. Svet lahko sklene, da posamezen član iz utemeljenih razlogov lahko razpravlja dalj časa, vendar ne več kot 15 minut.

Razpravljalac lahko praviloma razpravlja le enkrat, ima pa pravico do replike po razpravi vsakega drugega razpravljalca. Replika mora biti konkretna in se nanašati na napovedi replike označeno razpravo, sicer jo lahko predsedujoči prepove. Replike smejo trajati največ 3 minute.

Ko je vrstni red priglasenih razpravljalcev izčrpan, predsedujoči vpraša, ali želi še kdo razpravljati. Dodatne razprave lahko trajajo le po 3 minute.

33. člen

Razpravljalac sme govoriti le o vprašanju, ki je na dnevnem redu in o katerem teče razprava, h kateri je predsedujoči pozval.

Če se razpravljalac ne drži dnevnega reda ali prekorači čas za razpravo, ga predsedujoči opomni. Če se tudi po drugem opominu ne drži dnevnega reda oziroma nadaljuje z razpravo, mu predsedujoči lahko vzame besedo. Zoper odvzem besede lahko razpravljalac ugovarja. O ugovoru odloči svet brez razprave.

34. člen

Članu občinskega sveta, ki želi govoriti o kršitvi poslovnika ali o kršitvi dnevnega reda, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva.

Nato poda predsedujoči pojasnilo glede kršitve poslovnika ali dnevnega reda. Če član ni zadovoljen s pojasnilom, odloči svet o tem vprašanju brez razprave.

Če član zahteva besedo, da bi opozoril na napako ali popravil navedbo, ki po njegovem mnenju ni točna in je povzročila nesporazum ali potrebo po osebem pojasnilu, mu da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Pri tem se mora član omejiti na pojasnilo in njegov govor ne sme trajati več kot 5 minut.

35. člen

Ko predsedujoči ugotovi, da ni več priglasenih k razpravi, sklene razpravo o posamezni točki dnevnega reda. Če je na podlagi razprave treba pripraviti predloge za odločitve ali stališča, se razprava o taki točki dnevnega reda prekine in nadaljuje po predložitvi teh predlogov.

Predsedujoči lahko med sejo prekine delo sveta tudi, če je to potrebno zaradi odmora, priprave predlogov po zaključeni razpravi, potrebe po posvetovanjih, pridobitve do-

datnih strokovnih mnenj. V primeru prekinitve predsedujoči določi, kdaj se bo seja nadaljevala.

Predsedujoči prekine delo sveta, če ugotovi, da seja ni več sklepčna, če so potrebna posvetovanja v delovnem telesu in v drugih primerih, ko tako sklene svet. Če je delo sveta prekinjeno zato, ker seja ni več sklepčna, sklepčnosti pa ni niti v nadaljevanju seje, predsedujoči sejo konča.

36. člen

Seje občinskega sveta se sklicujejo ob 18. uri in morajo biti načrtovane tako, da praviloma ne trajajo več kot štiri ure.

Predsedujoči odredi petnajstminutni odmor vsaj po dveh urah neprekinjenega dela.

Odmor lahko predsedujoči odredi tudi na obrazložen predlog posameznega ali skupine članov občinskega sveta, župana ali predlagatelja, če je to potrebno zaradi priprave dopolnil (amandmajev), mnenj, stališč, dodatnih obrazložitev ali odgovorov oziroma pridobitve zahtevanih podatkov. Odmor lahko traja največ 30 minut, odredi pa se ga lahko pred oziroma v okviru posamezne točke največ dvakrat.

Če kdo od upravičencev predlaga dodatni odmor po izčrpanju možnosti iz prejšnjega odstavka, odloči občinski svet, ali se lahko odredi odmor ali pa se seja prekine in nadaljuje drugič.

37. člen

Če svet o zadevi, ki jo je obravnaval, ni končal razprave ali če ni pogojev za odločanje, ali če svet o zadevi ne želi odločiti na isti seji, se razprava oziroma odločanje o zadevi preloži na eno izmed naslednjih sej. Enako lahko svet odloči, če časovno ni uspel obravnavati vseh točk dnevnega reda.

Ko so vse točke dnevnega reda izčrpane, občinski svet konča sejo.

3. Vzdrževanje reda na seji

38. člen

Za red na seji skrbi predsedujoči. Na seji sveta ne sme nihče govoriti, dokler mu predsedujoči ne da besede.

Predsedujoči skrbi, da govornika nihče ne moti med govorom. Govornika lahko opomni na red ali mu seže v besedo le predsedujoči.

39. člen

Za kršitev reda na seji sveta sme predsedujoči izreči naslednje ukrepe:

- opomin,
- odvzem besede,
- odstranitev s seje ali z dela seje.

40. člen

Opomin se lahko izreče članu občinskega sveta, če govori, čeprav ni dobil besede, če sega govorniku v besedo ali če na kak drug način krši red na seji.

Odvzem besede se lahko izreče govorniku, če s svojim govorom na seji krši red in določbe tega poslovnika in je bil na tej seji že dvakrat opominjan, naj spoštuje red in določbe tega poslovnika.

Odstranitev s seje ali z dela seje se lahko izreče članu občinskega sveta oziroma govorniku, če kljub opominu ali odvzemu besede krši red na seji, tako da onemogoča delo sveta.

Član občinskega sveta oziroma govornik, ki mu je izrečen ukrep odstranitve s seje ali z dela seje, mora takoj zapustiti prostor, v katerem je seja.

41. člen

Predsedujoči lahko odredi, da se odstrani s seje in iz poslopja, v katerem je seja, vsak drug udeleženec, ki krši red na seji oziroma s svojim ravnanjem onemogoča nemoten potek seje.

Če je red hudo kršen, lahko predsedujoči odredi, da se odstranijo vsi poslušalci.

42. člen

Če predsedujoči z rednimi ukrepi ne more ohraniti reda na seji sveta, jo prekine.

4. Odločanje

43. člen

Svet veljavno odloča, če je na seji navzočih večina vseh članov sveta (več kot polovica).

Navzočnost se ugotavlja na začetku seje, pred vsakim glasovanjem in na začetku nadaljevanja seje po odmoru oziroma prekinitvi.

Za sklepčnost je odločilna dejanska navzočnost članov občinskega sveta v sejni sobi (dvorani).

Kadar je za sprejem odločitve potrebna dvetretjinska večina, svet veljavno odloča, če je na seji navzočih najmanj dve tretjini vseh članov občinskega sveta.

44. člen

Občinski svet sprejema odločitve z večino glasov navzočih članov, razen če zakon določa drugačno večino. Predlagana odločitev je sprejeta, če se je večina navzočih članov izrekla "ZA" njen sprejem.

45. člen

Občinski svet praviloma odloča z javnim glasovanjem.

S tajnim glasovanjem lahko svet odloča, če tako sklene pred odločanjem o posamezni zadevi oziroma vprašanju. Predlog za tajno glasovanje lahko da župan ali najmanj ena četrtina vseh članov sveta.

46. člen

Glasovanje se opravi po končani razpravi o predlogu, o katerem se odloča.

Član občinskega sveta ima pravico obrazložiti svoj glas, razen če ta poslovnik ne določa drugače. Obrazložitev glasu se v okviru posameznega glasovanja dovoli le enkrat in sme trajati največ 2 minuti.

Predsedujoči po vsakem opravljenem glasovanju ugotovi in objavi izid glasovanja.

47. člen

Člani občinskega sveta glasujejo tako, da se opredelijo "ZA" ali "PROTI" sprejemu predlagane odločitve.

48. člen

Javno glasovanje se opravi z dvigom rok ali s poimenskimi izjavljanjem.

Poimensko glasujejo člani občinskega sveta, če svet tako odloči na predlog predsedujočega ali najmanj ene četrtine vseh članov sveta.

Člane se pozove k poimenskemu glasovanju po abecednem redu prve črke njihovih priimkov. Član glasuje tako, da glasno izjavi "ZA", "PROTI" ali "NE GLASUJEM".

49. člen

Tajno se glasuje z glasovnicami.

Tajno glasovanje vodi in ugotavlja izide tričlanska komisija, ki jo vodi predsedujoči. Dva člana določi občinski svet

na predlog predsedujočega. Administrativno-tehnična opravila v zvezi s tajnim glasovanjem opravlja tajnik občine ali delavec občinske uprave, ki ga določi tajnik.

Za glasovanje se natisne toliko enakih glasovnic, kot je članov sveta.

Glasovnice morajo biti overjene z žigom, ki ga uporablja občinski svet.

Pred začetkom glasovanja določi predsedujoči čas glasovanja.

Komisija vroči glasovnice članom občinskega sveta in sproti označi, kateri član je prejel glasovnico. Glasuje se na prostoru, ki je določen za glasovanje in na katerem je zagotovljena tajnost glasovanja.

Glasovnica vsebuje predlog, o katerem se odloča, in praviloma opredelitev "ZA" in "PROTI". "ZA" je na dnu glasovnice za besedilom predloga na desni strani, "PROTI" pa na levi. Glasuje se tako, da se obkroži besedo "ZA" ali besedo "PROTI".

Glasovnica mora vsebovati navodilo za glasovanje.

Glasovnica za imenovanje vsebuje zaporedne številke, imena in priimke kandidatov, če jih je več po abecednem redu prvih črk njihovih priimkov. Glasuje se tako, da se obkroži zaporedno številko pred priimkom in imenom kandidata, za katerega se želi glasovati in največ toliko zaporednih števil, kolikor kandidatov je v skladu z navodilom na glasovnici treba imenovati.

Ko član občinskega sveta izpolni glasovnico, odda glasovnico v glasovalno skrinjico.

50. člen

Ko je glasovanje končano, komisija ugotovi izid glasovanja.

Ugotovitev izida glasovanja obsega:

- število razdeljenih glasovnic,
- število oddanih glasovnic,
- število neveljavnih glasovnic,
- število veljavnih glasovnic,
- število glasov "ZA" in število glasov "PROTI", oziroma

pri glasovanju o kandidatih število glasov, ki jih je dobil posamezni kandidat,

- ugotovitev, da je predlog izglasovan s predpisano večino ali da predlog ni izglasovan, pri glasovanju o kandidatih pa katerih kandidat je imenovan.

O ugotovitvi rezultatov glasovanja se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo vsi, ki so vodili glasovanje.

Predsedujoči takoj po ugotovitvi rezultatov objavi izid glasovanja na seji sveta.

51. člen

Če član občinskega sveta utemeljeno ugovarja poteku glasovanja ali ugotovitvi izida glasovanja, se lahko glasovanje ponovi.

O ponovitvi glasovanja odloči svet brez razprave na predlog člana, ki ugovarja poteku ali ugotovitvi izida glasovanja, ali na predlog predsedujočega.

5. Zapisnik seje občinskega sveta

52. člen

O vsaki seji občinskega sveta se piše zapisnik.

Zapisnik obsega glavne podatke o delu na seji, zlasti pa podatke o udeležbi na seji, o predlogih, o izidih glasovanja o posameznih predlogih in o sklepih, ki so bili sprejeti. Zapisniku je treba predložiti original ali kopijo gradiva, ki je bilo predloženo oziroma obravnavano na seji.

Za zapisnik seje občinskega sveta skrbi tajnik občine. Tajnik občine lahko za vodenje zapisnika seje občinskega sveta pooblasti drugega delavca občinske uprave.

Na vsaki redni seji občinskega sveta se obravnavajo in potrdijo zapisniki prejšnje redne in vseh vmesnih izrednih sej občinskega sveta. Vsak član občinskega sveta ima pravico podati pripombe na zapisnik. O utemeljenosti pripomb odloči občinski svet. Če so pripombe sprejete, se zapišejo v zapisnik ustrezne spremembe.

Sprejeti zapisnik podpiše predsedujoči sveta, ki je sejo vodil, in tajnik občine oziroma pooblaščen delavec občinske uprave, ki je vodil zapisnik.

Po sprejemu se zapisnik pošlje predstavnikom sredstev javnega obveščanja, ki so bili prisotni na seji in se na krajevno običajen način objavi. Zapisnik nejavne seje oziroma tisti del zapisnika, ki je bil voden na nejavnem delu seje občinskega sveta, se ne prilaga v gradivo za redno sejo občinskega sveta in ne objavlja. Člane občinskega sveta z njim pred potrjevanjem zapisnika seznani predsedujoči.

53. člen

Potek seje občinskega sveta se snema na magnetofonski trak, ki se hrani do dveh naslednjih sej.

Magnetogram seje se hrani skupaj z zapisnikom in drugim gradivom s seje.

Član občinskega sveta in drug udeleženec seje, če je za to dobil dovoljenje predsedujočega, ima pravico poslušati magnetogram. Poslušanje se opravi v prostorih občinske uprave.

Član občinskega sveta lahko zahteva, da se del posnetka dobesedno prepíše. Zahtevo, v kateri navede del seje, za katerega zahteva prepis, razlog in utemeljitev, vloži pisno pri županu. Župan odloči o zahtevi in naroči prepis, če ugotovi, da so razlogi utemeljeni.

54. člen

Ravnanje z gradivom občinskega sveta, ki je zaupne narave, določi občinski svet na podlagi zakona s posebnim aktom.

Izvirniki odlokov, splošnih in drugih aktov občinskega sveta, zapisniki sej ter vse gradivo občinskega sveta in njegovih delovnih teles se hrani v arhivu občinske uprave.

O arhiviranju in rokih hranjenja dokumentarnega gradiva izda natančnejša navodila župan v skladu s predpisi, ki urejajo pisarniško poslovanje in dokumentacijsko gradivo.

55. člen

Član občinskega sveta ima pravico vpogleda v vse spise in gradivo, ki se hrani v arhivu ali je pri pristojnih organih občinske uprave, če je to potrebno zaradi izvrševanja njegove funkcije. Vpogled odredi tajnik občine na podlagi pisne zahteve člana občinskega sveta. Original zahteve, odredba oziroma sklep o zavrnitvi se hrani pri gradivu, ki je bilo pogledano.

V primeru dokumentarnega gradiva zaupne narave, odloči o vpogledu župan v skladu z zakonom in aktom občinskega sveta.

6. Strokovna in administrativno-tehnična opravila za svet

56. člen

Strokovno in administrativno delo za občinski svet in za delovna telesa občinskega sveta zagotavlja tajnik občine z zaposlenimi v občinski upravi.

Tajnik občine določi delavca v občinski upravi, ki pomaga pri pripravi in vodenju sej ter opravlja druga opravila potrebna za nemoteno delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles, če ni za to s sistemizacijo delovnih mest v občinski upravi določeno posebno delovno mesto.

Za zapisnik občinskega sveta in delovnih teles občinskega sveta skrbi tajnik občine. Tajnik občine lahko za vodenje zapisnikov pooblasti druge delavce občinske uprave.

7. Delovna telesa občinskega sveta

57. člen

Občinski svet ima komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki jo imenuje izmed svojih članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja tudi funkcijo komisije po zakonu o nezdružljivosti funkcije s pridobitveno dejavnostjo.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima tri člane.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

- občinskemu svetu predlaga kandidate za delovna telesa občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet,

- občinskemu svetu ali županu daje pobude oziroma predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini, ki so v pristojnosti občinskega sveta,

- pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačili ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta, zakone in predpise, ki urejajo plače in druge prejemke občinskih funkcionarjev,

- obravnava druga vprašanja, ki jih določi občinski svet.

Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja imenuje občinski svet na prvi seji po volitvah takoj, ko se konstituira in ugotovi, kdo je bil izvoljen za župana.

58. člen

Občinski svet lahko ustanovi stalne ali občasne komisije in odbore kot svoja delovna telesa. Komisije in odbori občinskega sveta v okviru svojega delovnega področja v skladu s tem poslovníkom in aktom o ustanovitvi obravnavajo zadeve iz pristojnosti občinskega sveta in dajejo občinskemu svetu mnenja in predloge.

Komisije in odbori občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali v statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

59. člen

Stalna delovna telesa občinskega sveta, ustanovljena s statutom občine, so naslednji odbori in komisija:

- za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti,
- za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe,
- statutarno-pravna komisija.

60. člen

Odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti ima po potrebi lahko naslednje komisije:

- komisijo za kulturo, vzgojo in izobraževanje,
- telesno kulturo in društva,
- komisijo za zdravstvo, skrbstvo in socialno varstvo,
- komisijo za proslave, prireditve in pogrebne svečanosti.

Komisije imajo od tri do pet članov.

Odbor za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe ima po potrebi lahko naslednje komisije:

- komisijo za kmetijstvo, gozdarstvo in elementarne nesreče,

- komisijo za obrt, gostinstvo, turizem in trgovino,
 - komisijo za komunalno infrastrukturo,
 - komisijo za premoženje in prostor,
- Komisije imajo od tri do pet članov.

Odbor za plan, katerega sestava je župan občine, predsednik odbora za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe in predsednik odbora za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti.

61. člen

Odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju negospodarstva in javnih služb družbenih dejavnosti, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred dnem, za katerega je skicana redna seja občinskega sveta ter svoje mnenje, stališče in predlog pisno predložiti županu, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na področju negospodarstva in javnih služb družbenih dejavnosti.

62. člen

Odbor za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju gospodarstva (malega gospodarstva in obrti, kmetijstva, gostinstva in turizma), varstva okolja in gospodarskih javnih služb, ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred dnem, za katerega je skicana redna seja občinskega sveta ter svoje mnenje, stališče in predlog pisno predložiti županu, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na svojem področju dela.

63. člen

Statutarno-pravna komisija občinskega sveta ima tri do pet članov.

Komisija obravnava predlog statuta občine in poslovnika občinskega sveta in njunih sprememb oziroma dopolnitev, odlokov in drugih aktov, ki jih občinski svet sprejema v obliki predpisov. Komisija oblikuje svoje mnenje oziroma stališče glede skladnosti obravnavanih predlogov aktov z ustavo, zakoni in statutom občine ter glede medsebojne skladnosti z drugimi veljavnimi akti občine.

Komisija lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem spremembe in dopolnitve statuta občine in poslovnika občinskega sveta ter obvezno razlago določb splošnih aktov občine.

Med dvema sejama občinskega sveta ali v času seje, če tako zahteva predsedujoči občinskega sveta, statutarno-pravna komisija razlaga poslovnik občinskega sveta.

64. člen

Občasna delovna telesa ustanovi občinski svet s sklepom, s katerim določi naloge delovnega telesa in število članov ter opravi imenovanje.

65. člen

Člane odborov in komisij imenuje občinski svet na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja izmed svojih članov in članov izmed drugih občanov, če ta poslovnik ne določa drugače.

Predsednika odbora imenuje občinski svet izmed svojih članov.

Prvo sejo odbora skliče župan.

Članstvo v komisiji ali odboru občinskega sveta ni združljivo s članstvom v nadzornem odboru občine ali z delom v občinski upravi.

66. člen

Občinski svet lahko razreši predsednika, posameznega člana odbora občinskega sveta ali odbor v celoti na predlog najmanj četrtine članov občinskega sveta. Predlog novih kandidatov za člane odborov pripravi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja do prve naslednje seje občinskega sveta.

67. člen

Svet in župan lahko ustanovita skupna delovna telesa. V aktu o ustanovitvi skupnega delovnega telesa se določi njihova sestava in naloge.

68. člen

Predsednik delovnega telesa predstavlja delovno telo, organizira in vodi delo delovnega telesa, sklicuje njegove seje in zastopa njegova mnenja, stališča in predloge v občinskem svetu.

Seje delovnih teles se skličejo za obravnavo dodeljenih zadev po sklepu občinskega sveta, na podlagi dnevnega reda redne seje sveta ali na zahtevo župana.

Gradivo za sejo delovnega telesa mora biti poslano članom delovnega telesa najmanj tri dni pred sejo delovnega telesa, razen v izjemnih in utemeljenih primerih.

Delovno telo dela na sejah. Delovno telo lahko veljavno sprejema svoje odločitve, če je na seji navzoča večina njegovih članov in je med navzočimi člani večina tistih, ki so člani občinskega sveta. Delovno telo sprejema svoje odločitve – mnenja, stališča in predloge z večino glasov navzočih članov.

Glasovanje v delovnem telesu je javno.

Za delo delovnih teles se smiselno uporabljajo določila tega poslovnika, ki se nanašajo na delo občinskega sveta.

69. člen

Na sejo delovnega telesa so praviloma vabljeni strokovni delavci, ki so sodelovali pri pripravi predlogov aktov in drugih odločitev občinskega sveta, ki jih določi predlagatelj, lahko pa tudi predstavniki organov in organizacij, zavodov, podjetij in skladov, katerih delo je neposredno povezano z obravnavano problematiko.

VI. AKTI OBČINSKEGA SVETA

1. Splošne določbe

70. člen

Občinski svet sprejema statut občine in v skladu z zakonom in statutom naslednje akte:

- poslovnik o delu občinskega sveta,
- proračun občine in zaključni račun,
- planske in razvojne akte občine ter prostorske izvedbene akte,
- odloke,
- odredbe,
- pravilnike,
- navodila,
- sklepe.

Občinski svet sprejema tudi stališča, priporočila, poročila, obvezne razlage določb statuta občine in drugih splošnih aktov ter daje mnenja in soglasja v skladu z zakonom ali statutom občine.

Vsebinsa splošnih aktov občine je določena z zakonom in statutom občine.

71. člen

Župan predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun občine in zaključni račun proračuna, odloke ter druge splošne akte, za katere je v zakonu ali tem statutu določeno, da jih predlaga župan.

Komisije in odbori občinskega sveta ter vsak član občinskega sveta lahko predlagajo občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti, razen proračuna in zaključnega računa proračuna in drugih aktov, za katere je v zakonu ali statutu občine določeno, da jih sprejme občinski svet na predlog župana.

Najmanj pet odstotkov volivcev v občini lahko zahteva od občinskega sveta izdajo ali razveljavitev splošnega akta.

72. člen

Akte, ki jih sprejema občinski svet, podpisuje župan.

Izvirnike aktov občinskega sveta se pečati in shrani v arhivu občinske uprave.

2. Postopek za sprejem odloka

73. člen

Predlog odloka mora vsebovati naslov odloka, uvod, besedilo členov in obrazložitev.

Uvod obsega razloge za sprejetje odloka, oceno stanja, cilje in načela odloka ter oceno finančnih in drugih posledic, ki jih bo imelo sprejetje odloka.

Če je predlagatelj odloka delovno telo občinskega sveta ali član občinskega sveta, pošlje predlog odloka županu ali podžupanu oziroma članu občinskega sveta, ki je pooblaščen za vodenje sej občinskega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsedujoči).

74. člen

Predlagatelj določi svojega predstavnika, ki bo sodeloval v obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta.

Župan lahko sodeluje v vseh obravnavah predloga odloka na sejah občinskega sveta, tudi kadar on ni predlagatelj.

75. člen

Predsedujoči občinskega sveta pošlje predlog odloka članom občinskega sveta in županu, kadar ta ni predlagatelj odloka, najmanj 7 dni pred dnem, določenim za sejo sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka.

Občinski svet razpravlja o predlogu odloka na dveh obravnavah.

76. člen

V prvi obravnavi predloga odloka se razpravlja o razlogih, ki zahtevajo sprejem odloka ter o ciljih in načelih ter temeljnih rešitvah predloga odloka.

Če občinski svet meni, da odlok ni potreben, ga s sklepom zavrne.

Odlok je sprejet, če je zanj glasovala večina navzočih članov občinskega sveta.

Pred začetkom druge obravnave predlagatelj odloka dopolni predlog odloka na podlagi stališč in sklepov, ki so bili sprejeti ob prvi obravnavi predloga odloka.

77. člen

V drugi obravnavi razpravlja občinski svet po vrstnem redu o vsakem členu predloga odloka. Ko občinski svet konča razpravo o posameznem členu predloga odloka, glasuje o predlogu odloka v celoti.

Predlagatelj lahko predlaga umik predloga odloka po končani prvi ali drugi obravnavi. O predlogu umika odloči občinski svet.

Če na predlog odloka v prvi obravnavi ni bilo bistvenih vsebinskih pripomb in bi besedilo predloga odloka v drugi obravnavi bilo enako besedilu predloga odloka v prvi obravnavi, lahko občinski svet na predlog predlagatelja sprejme predlog odloka na isti seji, tako da se prva in druga obravnavata predloga odloka združita.

78. člen

V drugi obravnavi predloga odloka lahko predlagajo njegove spremembe in dopolnitve člani občinskega sveta in predlagatelj z amandmaji.

Župan lahko predlaga amandmaje tudi, kadar ni sam predlagatelj odloka.

Amandma mora biti predložen članom občinskega sveta v pisni obliki z obrazložitvijo najmanj tri dni pred dnem, določenim za sejo občinskega sveta, na kateri bo obravnavan predlog odloka, h kateremu je predlagan amandma, ali na sami seji, na kateri lahko predlaga amandma najmanj ena četrtnina vseh članov občinskega sveta in predlagatelj odloka.

Župan lahko pove mnenje k amandmaju tudi kadar on ni predlagatelj odloka.

Predlagatelj amandmaja ima pravico na seji do konca obravnave spremeniti ali dopolniti amandma oziroma ga umakniti.

79. člen

Amandma, člen odloka in odlok v celoti so sprejeti, če zanje na seji občinskega sveta glasuje večina navzočih članov.

O vsakem amandmaju se glasuje posebej.

80. člen

Statut občine in poslovnik o delu občinskega sveta se sprejemata po enakem postopku, kot velja za sprejemanje odloka.

O predlogih drugih splošnih aktov, če zakon ne določa drugače, odloča občinski svet na eni obravnavi.

81. člen

Občinski svet mora do prenehanja mandata svojih članov praviloma zaključiti vse postopke o predlaganih splošnih aktih občine.

V primeru, da postopki niso zaključeni, občinski svet v novi sestavi na predlog župana odloči, o katerih predlogih za

sprejem občinskih splošnih aktov bo postopek nadaljeval, katere začel obravnavati znova ter katerih ne bo obravnaval.

Občinski svet lahko nadaljuje obravnavo predloga splošnega akta oziroma obravnavo začne znova, če je predlagatelj župan, ki je na volitvah znova pridobil mandat (isti predlagatelj). Če predlagatelj ni več občinski funkcionar, se predlog ne obravnava.

3. Hitri postopek za sprejem odlokov

82. člen

Kadar to zahtevajo izredne potrebe občine ali naravne nesreče, lahko občinski svet sprejme odlok po hitrem postopku. Po hitrem postopku sprejema občinski svet tudi obvezne razlage določb splošnih aktov občine.

Pri hitrem postopku se združita prva in druga obravnava predloga odloka na isti seji.

Pri hitrem postopku je mogoče predlagati amandmaje na sami seji vse do konca obravnave predloga odloka.

Amandma lahko predlaga tudi župan, kadar ni predlagatelj odloka.

O uporabi hitrega postopka odloči občinski svet na začetku seje pri določanju dnevnega reda. Hitri postopek lahko predlaga vsak predlagatelj odloka.

Če občinski svet ne sprejme predloga za sprejetje odloka po hitrem postopku, se uporabljajo določbe statuta, ki veljajo za prvo obravnavo predloga odloka.

Pri hitrem postopku ne veljajo roki, ki so določeni za posamezna opravila v rednem postopku sprejemanja odloka.

4. Skrajšani postopek za sprejem odlokov

83. člen

Občinski svet lahko na obrazložen predlog predlagatelja odloči, da bo na isti seji opravil obe obravnavi odlokov ali drugih aktov, ki se sprejemajo po dvofaznem postopku, če gre za:

- manj zahtevne spremembe in dopolnitve odlokov,
- prenehanje veljavnosti posameznih odlokov ali njihovih posameznih določb v skladu z zakonom,
- uskladitve odlokov z zakoni, državnim proračunom, drugimi predpisi Državnega zbora in ministrstev ali odloki občinskega sveta,
- spremembe in dopolnitve odlokov v zvezi z odločbami ustavnega sodišča ali
- drugih pristojnih organov.

V skrajšanem postopku se amandmaji vlagajo samo k členom sprememb in dopolnitev odloka. Amandmaji se lahko vlagajo na sami seji vse do konca obravnave odloka.

Odločitev iz prvega odstavka tega člena ne more biti sprejeta, če ji nasprotuje najmanj ena tretjina navzočih članov občinskega sveta.

Po končani prvi obravnavi lahko vsak član občinskega sveta predlaga, da občinski svet spremeni svojo odločitev iz prvega odstavka tega člena in da se druga obravnava opravi po rednem postopku. O tem odloči občinski svet takoj po vložitvi predloga.

84. člen

Statut, odloki in drugi predpisi občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu, ki ga določi statut občine in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih drugače določeno.

V uradnem glasilu se objavljajo tudi drugi akti, za katere tako določi občinski svet.

5. Postopek za sprejem proračuna

85. člen

S proračunom občine se razporedijo vsi prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja javne porabe občini.

Občinski proračun se sprejme za proračunsko leto, ki se začne in konča hkrati s proračunskim letom za državni proračun.

86. člen

Predlog proračuna občine za naslednje proračunsko leto mora župan predložiti občinskemu svetu najkasneje do 31. marca tekočega leta. V letu rednih lokalnih volitev predloži župan občinskemu svetu proračun najkasneje v 6 mesecih po začetku mandata.

Župan predloži skupaj s predlogom proračuna občine tudi izhodišča za sestavo proračuna.

Župan pošlje predsednikom delovnih teles in vsem članom občinskega sveta predlog proračuna občine in izhodišča za sestavo proračuna ter sklic seje, na kateri bo občinski svet opravil splošno razpravo o predlogu proračuna občine.

Na seji občinskega sveta župan predstavi predlog proračuna občine. Predstavitev ni časovno omejena. O predstavitvi ni razprave.

87. člen

Predsedniki delovnih teles lahko v petnajstih dneh od vložitve predloga proračuna občine skličejo seje delovnih teles, na katerih župan in predstavniki občinske uprave pojasnijo predlog proračuna občine. Občinski svet opravi splošno razpravo o predlogu proračuna občine najkasneje v 10 dneh po preteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena.

Občinski svet po končani splošni razpravi sklene, da nadaljuje postopek sprejemanja predloga proračuna občine, v skladu s tem statutom in poslovníkom občinskega sveta, ali da predlog proračuna občine ne sprejme in hkrati določi rok, v katerem mora župan pripraviti nov predlog proračuna občine.

88. člen

V 10 dneh po opravljeni splošni razpravi lahko člani občinskega sveta k predlogu proračuna predložijo županu pisne pripombe in predloge.

Vsak predlagatelj predloga oziroma pripombe mora upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prejemki in izdatki.

89. člen

Župan se najkasneje v 15 dneh opredeli do vloženih pripomb in predlogov ter pripravi dopolnjen predlog proračuna občine ter skliče sejo sveta občinskega sveta, na kateri se bo razpravljalo in odločalo o sprejetju proračuna.

90. člen

Na dopolnjen predlog proračuna lahko člani občinskega sveta vložijo amandmaje v pisni obliki najkasneje tri dni pred sejo občinskega sveta.

Amandmaji se v roku iz prvega odstavka tega člena dostavijo županu. Amandma mora upoštevati pravilo o ravnovesju med proračunskimi prejemki in izdatki.

91. člen

Pred začetkom razprave, v kateri občinski svet razpravlja o posameznih delih predloga proračuna občine, lahko najprej župan ali predstavnik občinske uprave dodatno

obrazloži predlog proračuna občine. Občinski svet glasuje najprej o amandamjih, ki jih je vložil župan in šele nato o drugih amandmajih.

92. člen

Ko je končano glasovanje po delih, predsedujoči ugotovi, ali je proračun medsebojno usklajen po delih ter glede prihodkov in odhodkov.

Če je proračun usklajen, občinski svet glasuje o njem v celoti.

93. člen

Če župan ugotovi, da proračun ni usklajen, določi rok, v katerem se pripravi predlog za uskladitev, in sicer datum naslednje seje oziroma trajanje odmora, v katerem strokovna služba pripravi predlog uskladitve.

Ko je predlog uskladitve proračuna dan na dnevni red, ga župan obrazloži.

Občinski svet glasuje o predlogu uskladitve, in če je predlog sprejet, glasuje občinski svet o proračunu v celoti.

94. člen

Če proračun ni sprejet, določi občinski svet rok, v katerem mora župan predložiti nov predlog proračuna. Nov predlog proračuna občine občinski svet obravnava in o njem odloča, po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

95. člen

Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

Rebalans proračuna občine sprejema občinski svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za sprejem odloka po skrajšanem postopku. Predlagatelj amandmaja k rebalansu proračuna občine, ki mora biti predložen v pisni obliki in mora biti obrazložen, mora upoštevati pravilo o ravnesju med proračunskimi prihodki in izdatki.

6. Postopek za sprejem obvezne razlage

96. člen

Vsak, ki ima pravico predlagati odlok, lahko poda zahtevo za obvezno razlago določb občinskih splošnih aktov.

Zahteva mora vsebovati naslov splošnega akta, označitev določbe s številko člena ter razloge za obvezno razlago.

Zahtevo za obvezno razlago najprej obravnava statutarno-pravna komisija, ki lahko zahteva mnenje drugih delovnih teles občinskega sveta, predlagatelja splošnega akta, župana in občinske uprave. Če komisija ugotovi, da je zahteva utemeljena, pripravi predlog obvezne razlage in ga predloži občinskemu svetu v postopek.

Občinski svet sprejema obvezno razlago po postopku, ki je s tem poslovníkom določen za sprejem odloka po rednem postopku.

7. Postopek za sprejem prečiščenega besedila

97. člen

Če bi bil kak občinski splošni akt zaradi številnih vsebinskih sprememb in dopolnitev bistveno spremenjen in nepregleden, lahko predlagatelj občinskemu svetu predloži spremembe in dopolnitve splošnega akta v prečiščenem besedilu kot nov splošni akt.

Tak splošni akt sprejema občinski svet po postopku, ki ga ta poslovnik določa za sprejem odloka.

VII. VOLITVE IN IMENOVANJA

98. člen

Imenovanje funkcionarjev oziroma članov organov, ki jih po zakonu ali statutu občine imenuje občinski svet, se opravi po določenih tega poslovnika.

Če svet odloči, da se glasuje tajno, se glasovanje izvede po določbah tega poslovnika, ki veljajo za tajno glasovanje.

99. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži zaporedna številka pred imenom kandidata, za katerega se želi glasovati.

Če se glasuje za ali proti listi kandidatov, se glasuje tako, da se na glasovnici obkroži beseda "ZA" ali "PROTI".

Kandidat je imenovan, če je glasovala večina članov občinskega sveta in je zanj glasovala večina tistih članov, ki so glasovali.

100. člen

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, pa nihče od predlaganih kandidatov pri glasovanju ne dobi potrebne večine, se opravi novo glasovanje. Pri drugem glasovanju se glasuje o tistih dveh kandidatih, ki sta pri prvem glasovanju dobila največ glasov. Če pri prvem glasovanju več kandidatov dobi enako najvišje oziroma enako drugo najvišje število glasov, se izbira kandidatov za ponovno glasovanje med kandidati z enakim številom glasov določi z žrebom.

Če se glasuje o več kandidatih za isto funkcijo, se kandidati na glasovnici navedejo po abecednem vrstnem redu prve črke njihovih priimkov.

Na glasovnici pri drugem glasovanju sta kandidata navedena po vrstnem redu glede na število glasov, dobljenih pri prvem glasovanju.

101. člen

Če kandidat ne dobi potrebne večine, oziroma če tudi pri drugem glasovanju noben kandidat ne dobi potrebne večine, se ponovi kandidacijski postopek in postopek glasovanja na podlagi novega predloga kandidatur.

1. Imenovanje članov delovnih teles občinskega sveta

102. člen

Člane delovnih teles sveta imenuje svet na podlagi liste kandidatov za člane, ki jo določi komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Če kandidatna lista ni dobila potrebne večine glasov, se na isti seji izvede posamično imenovanje članov. Če na ta način niso imenovani vsi člani, se lahko predlagajo novi kandidati, o katerih se opravi posamično glasovanje na isti seji sveta.

Če tudi na način iz prejšnjega odstavka ne pride do imenovanja vseh članov delovnega telesa, se glasovanje ponovi na naslednji seji sveta, vendar samo glede manjkajočih članov delovnega telesa.

2. Imenovanje podžupana

103. člen

Na predlog župana imenuje svet podžupana izmed članov občinskega sveta.

O tem, ali se imenovanje podžupana izvede na podlagi javnega ali tajnega glasovanja, odloči svet pred glasovanjem o imenovanju.

Kandidat je imenovan za podžupana, če dobi večino glasov navzočih članov sveta.

3. Postopek za razrešitev

104. člen

Svet razrešuje funkcionarje in člane organov, ki jih imenuje, po enakem postopku, kot je določen za imenovanje.

Postopek za razrešitev se začne na predlog predlagateljev, določenih s statutom občine in tem poslovnikom. Če je komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pristojna za predlaganje kandidatov za določene funkcije, je pristojna tudi predlagati njihovo razrešitev.

Če je župan pristojen za predlaganje kandidatov za imenovanje, je pristojen predlagati tudi njihovo razrešitev.

Odločitev o razrešitvi se sprejme z enako večino, kot je določeno za njihovo imenovanje.

4. Odstop članov občinskega sveta, članov delovnih teles in drugih organov ter funkcionarjev občine

105. člen

Člani občinskega sveta in občinski funkcionarji imajo pravico odstopiti. Občinskim funkcionarjem na podlagi odstopa v skladu z zakonom in statutom občine predčasno preneha mandat.

Pravico odstopiti imajo tudi člani delovnih teles, drugih organov in člani nadzornega odbora ter drugi imenovani, tudi če niso občinski funkcionarji. Izjava o odstopu mora biti dana v pisni obliki komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

Občinski svet ugotovi prenehanje članstva zaradi odstopa na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Komisija je hkrati s predlogom za ugotovitev prenehanja članstva dolžna predlagati občinskemu svetu novega kandidata.

VIII. RAZMERJA MED ŽUPANOM IN OBČINSKIM SVETOM

106. člen

Župan predstavlja občinski svet, ga sklicuje in vodi njegove seje.

Župan in svet ter njegova delovna telesa sodelujejo pri uresničevanju in opravljanju nalog občine. Pri tem predvsem usklajujejo programe dela in njihovo izvrševanje, skrbijo za medsebojno obveščanje in poročanje o uresničevanju svojih nalog in nastali problematiki ter si prizadevajo za sporazumno razreševanje nastalih problemov.

Kadar svet obravnava odloke in druge akte, ki jih predlaga župan, določi župan za vsako zadevo, ki je na dnevnem redu, poročevalca izmed delavcev občinske uprave, lahko pa tudi izmed strokovnjakov, ki so pri pripravi odlokov ali drugih aktov sodelovali.

107. člen

Župan skrbi za izvajanje odločitev občinskega sveta. Na vsaki redni seji sveta poroča župan, ali po njegovem pooblastilu podžupan ali tajnik občine, o opravljenih nalogah med obema sejama in o izvrševanju sklepov sveta.

V poročilu o izvršitvi sklepov sveta je potrebno posebej obrazložiti tiste sklepe, ki niso izvršeni in navesti razloge za neizvršitev sklepa.

Če sklepa sveta župan ne more izvršiti, mora svetu predlagati nov sklep, ki ga bo možno izvršiti.

Župan skrbi za objavo odlokov in drugih splošnih aktov sveta.

Župan skrbi za zakonitost dela sveta, zato je dolžan svet sproti opozarjati na posledice nezakonitih odločitev in ukrepati v skladu z zakonom in statutom občine.

IX. JAVNOST DELA

108. člen

Delo občinskega sveta in njegovih delovnih teles je javno.

Javnost dela se zagotavlja z obveščanjem javnosti o delu občinskih organov, s posredovanjem posebnih pisnih sporočil občanom in sredstvom javnega obveščanja o sprejetih odločitvah, z navzočnostjo občanov in predstavnikov sredstev javnega obveščanja na sejah organov občine ter na druge načine, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Župan in tajnik občine obveščata občane in sredstva javnega obveščanja o delu občinskega sveta, delovnih teles občinskega sveta, župana in občinske uprave.

Občinski svet lahko sklene, da se o seji izda uradno obvestilo za javnost.

Občina izdaja svoje glasilo, v katerem se objavljajo tudi sporočila in poročila o delu ter povzetki iz gradiv in odločitev sveta in drugih organov občine.

109. člen

Župan skrbi za obveščanje javnosti in sodelovanje s predstavniki javnih občil ter za zagotovitev pogojev za njihovo delo na sejah sveta.

Predstavnikom javnih občil je na voljo informativno in dokumentacijsko gradivo, predlogi aktov sveta, obvestila in poročila o delu sveta, zapisniki sej in druge informacije o delu občinskih organov.

Javnosti niso dostopni dokumenti in gradiva sveta in delovnih teles, ki so zaupne narave.

Za ravnanje z gradivi zaupne narave se upoštevajo zakonski in drugi predpisi, ki urejajo to področje.

X. DELO OBČINSKEGA SVETA V IZREDNEM STANJU

110. člen

V izrednem stanju oziroma izrednih razmerah, ko je delovanje občinskega sveta ovirano, so dopustna odstopanja od postopkov in načina delovanja občinskega sveta, ki jih določa statut in ta poslovnik.

Odstopanja se lahko nanašajo predvsem na roke sklicevanja sej, predložitve predlogov oziroma drugih gradiv in rokov za obravnavanje predlogov splošnih aktov občine. Če je potrebno, je mogoče tudi odstopanje glede javnosti dela občinskega sveta. O odstopanjih odloči oziroma jih potrdi občinski svet, ko se sestane.

XI. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE TER RAZLAGA POSLOVNIKA

111. člen

Za sprejem sprememb in dopolnitev poslovnika se uporabljajo določbe statuta, ki veljajo za sprejem odlokov.

Spremembe in dopolnitve poslovnika sprejme svet z dvetretjinsko večino glasov navzočih članov.

112. člen

Če pride do dvoma o vsebini posamezne določbe poslovnika, razlaga med sejo občinskega sveta poslovnik predsedujoči. Če se predsedujoči ne more odločiti, prekine obravnavo točke dnevnega reda in naloži statutarno-pravni komisiji, da do naslednje seje pripravi razlago posamezne poslovniške določbe.

Izven seje sveta daje razlago poslovnika statutarno-pravna komisija.

Vsak član občinskega sveta lahko zahteva, da o razlagi poslovnika, ki ga je dala statutarno-pravna komisija, odloči svet.

XII. KONČNA DOLOČBA

113. člen

Ta poslovnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 002-01-358/99

Dornava, dne 26. maja 1999.

Župan
Občine Dornava
Franc Šegula, inž. l. r.

GORNJI PETROVCI

2848. Odlok o proračunu Občine Gornji Petrovci za leto 1999

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94), 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95) in 16. člena statuta Občine Gornji Petrovci je Občinski svet občine Gornji Petrovci na 2. izredni seji dne 11. 6. 1999 sprejel

O D L O K
o proračunu Občine Gornji Petrovci
za leto 1999

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se ureja način izvrševanja proračuna Občine Gornji Petrovci za leto 1999 (v nadaljevanju: proračuna občine), upravljanje s prihodki in odhodki proračuna ter premoženjem.

2. člen

Proračun občine sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov in račun financiranja.

A) bilanca prihodkov in odhodkov

– skupni prihodki	278,742.629,90 SIT
– odhodki	273,242.629,90 SIT
– račun finančnih naložb in terjatev	5,500.000,00 SIT

3. člen

Uporabniki sredstev proračuna občine smejo uporabljati sredstva proračuna le za namene, ki so opredeljeni v bilanci odhodkov.

4. člen

Sredstva proračuna občine se med letom enakopravno in v skladu s potrebami delijo med vse nosilce oziroma uporabnike proračuna do višine doseženih prihodkov, če z odlokom ali aktom občinskega sveta ni drugače določeno, oziroma če v pogodbi med občino in uporabnikom sredstev ni drugače določeno.

5. člen

Sredstva za delovanje uporabnikov se zagotavljajo za:

- sredstva za plače,
- sredstva za druge osebne prejemke,
- sredstva za prispevke delodajalca,
- sredstva za materialne stroške,
- sredstva za investicijske odhodke.

6. člen

Sredstva za plače se upravnemu organu mesečno zagotavljajo glede na število delavcev in funkcionarjev, koeficiente za določanje plač za posamezne skupine delovnih mest oziroma funkcij, osnovo za obračun plač, ki jo določi republiška vlada, dodatno obremenjenost oziroma uspešnost in delovno dobo.

7. člen

Uporabniki proračuna občine morajo izvrševati svoje naloge in skrbeti za financiranje dejavnosti od višine sredstev, ki so jim za te namene odobrena v proračunu.

Na račun proračuna ne smejo prevzemati nobenih obveznosti, ki bi presegale za ta namen določena proračunska sredstva.

8. člen

Uporabniki proračuna so dolžni občinskemu uradu občine predložiti finančne načrte in zaključne računa.

9. člen

Nadzor nad porabo sredstev proračuna ter smotrnostjo in namembnostjo porabe teh sredstev opravlja Nadzorni odbor občine Gornji Petrovci in o svojih ugotovitvah poroča občinskemu svetu.

Če za proračun pristojni organ občine pri opravljanju proračunskega nadzora pri uporabnikih ugotovi, da se sredstva ne uporabljajo za namene, za katere so bila dodeljena, mora zahtevati da se ta sredstva vrnejo v proračun ter o tem obvesti župana.

10. člen

Od prihodkov proračun se v obvezno rezervo izloči 0,5% od skupno doseženih prihodkov. Sredstva rezerve se uporabljajo v skladu z zakonom in statutom občine.

11. člen

V proračunu se zagotavljajo sredstva za tekočo proračunsko rezervo. Sredstva se uporabljajo:

- za nepredvidene naloge, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva,
- za namene, za katere se med letom izkaže, da v proračunu niso bila zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu.

Porabljeni sredstva za tekočo proračunsko rezervo se razporedijo pri uporabnikom na postavko, na katero se nanašajo, če takšne postavke ni, pa se zanje odpre nova postavka.

O uporabi sredstev tekoče proračunske rezerve odloča župan.

12. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan.

13. člen

Župan občine odloča:

- o prenosu sredstev med posameznimi nameni proračuna občine, določenim v bilanci odhodkov,
- o začasni uporabi tekočih likvidnostnih proračunskih presežkov zaradi ohranitve njihove realne vrednosti in zagotovitve tekoče likvidnosti proračuna,
- o podpisu pogodbe za financiranje investicijskih objektov in opreme ter drugih materialnih stroškov do vrednosti 5 mio SIT,
- o najetju posojila za začasno kritje odhodkov, če se zaradi neenakomernega pritekovanja prihodkov ne more uravnesiti izvrševanja proračuna, vendar le do višine 5% sprejetega proračuna, kar mora biti odplačano do konca proračunskega leta.

O uporabi teh sredstev je župan dolžan poročati občinskemu svetu ob obravnavi porabe proračunskih sredstev v občinskem svetu.

14. člen

O odpisu neizterljivih prispevkov ter drugih obveznosti, ki so prihodek proračuna, odloča občinski svet.

15. člen

Sredstva proračuna za investicije v izgradnji lokalnih cest se razporejajo v skladu s kriteriji, ki so določeni v odloku proračuna ali jih pa v skladu s politiko investicij v določenem obdobju sprejme občinski svet.

16. člen

Vse investicije, ki se izvajajo v občini in pri kateri sodeluje s svojimi sredstvi krajevna skupnost se izvajajo na podlagi sprejetih sklepov občinskega sveta za posamezno investicijo.

17. člen

Uporabniki proračuna so dolžni nabavo opreme, investicijska dela, vzdrževalna dela in storitve oddajati s pogodbo in v skladu z zakonom o javnih naročilih.

II. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

18. člen

Finančno računovodska opravila za občinski proračun in krajevne skupnosti se za leto 1999 vodijo v računovodski službi Občine Gornji Petrovci. Krajevne skupnosti se lahko odločijo, da vodijo finančno računovodske posle samostojno, za kar pa se ne zagotavljajo dodatna sredstva iz proračuna.

19. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1999 dalje.

Št. 1633/99

Gornji Petrovci, dne 11. junija 1999.

Župan
Občine Gornji Petrovci
Franč Šlihthuber l. r.

KAMNIK

2849. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–1990, dopolnjenega v letu 1999

Na podlagi 46. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84, 15/89 in Uradni list RS, št. 71/93), 2. in 6. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90), 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 57/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 29/95) ter 27. člena statuta Občine Kamnik (Uradni list RS, št. 47/99) je župan Občine Kamnik, dne 16. 7. 1999 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–1990, dopolnjenega v letu 1999

1

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–1990, dopolnjenega v letu 1999, ki ga je izdelal Ljubljanski urbanistični zavod, d.d. iz Ljubljane.

2

Osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–1990, dopolnjenega v letu 1999 bo javno razgrnjen v prostorih oddelka za okolje in prostor Občine Kamnik, Glavni trg 24, in v prostorih KS Črna, Duplica, Godič, Kamniška Bistrica, Motnik, Nevlje, Podgorje, Pšajnovica, Sela, Srednja vas, Šmarca, Šmartno, Špitalič, Tuhinj, Tunjice, Volčji Potok, Vranja Peč, Kamnik – center, Kamnik – Mekinje, Kamnik – Novi trg, Kamnik – Perovo, Kamnik – Zaprice.

Razgrnitev bo trajala 45 dni in se začne z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

3

Pripombe in predloge k osnutku sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–1990, dopolnjenega v letu 1999 lahko zainteresirane pravne in fizične osebe podajo v času javne razgrnitve pisno na Občino Kamnik – oddelek za okolje in prostor, Glavni trg 24, oziroma podajo v knjigo pripomb na kraju razgrnitve.

4

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 02101-0100/97

Kamnik, dne 16. julija 1999

Župan
Občine Kamnik
Anton Tone Smolnikar l. r.

MURSKA SOBOTA**2850. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o sprejetju prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Murska Sobota in okolico**

Na podlagi 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97) in 17. člena statuta Mestne občine Murska Sobota (Uradni list RS, št. 23/99) je Mestni svet mestne občine Murska Sobota na seji dne 13. 7. 1999 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah odloka o sprejetju prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Murska Sobota in okolico****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Sprejmejo se spremembe in dopolnitve odloka o sprejetju prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Murska Sobota in okolico (Uradne objave, št. 25/89) (v nadaljnjem besedilu: spremembe PUP)

Spremembe PUP je izdelala ZEU – družba za načrtovanje in inženiring, d.o.o. Murska Sobota, v februarju 1999.

2. člen

Spremembe PUP se nanašajo na tekstualni del odloka o sprejetju prostorsko ureditvenih pogojev za mesto Murska Sobota in okolico (Uradne objave, št. 25/89) v delu, ki zadeva območje, označeno s šifro PUP/D-6.

3. člen

“Spremeni in dopolni se 15. člen odloka, in sicer se pod šifro PUP/D-6 za zadnjo alineo dodajo nove alinee:

- sprememba namembnosti obstoječih objektov in prostorov v druge proizvodne, servisne ali obrtne dejavnosti ter v trgovske in gostinske dejavnosti,
- ureditev pripadajočih funkcionalnih zemljišč,
- pred izdajo upravnih dovoljenj za nove dejavnosti se mora v lokacijski dokumentaciji, v sklopu prometne ureditve, nedvoumno ugotoviti, da imajo z vključitvijo novih dejavnosti vsi objekti, ki mejijo na območje, kjer se predvidevajo nove dejavnosti, omogočen ustrezen dostop in manipulativne površine.

V istem členu se v zadnjem odstavku, ki se glasi “Sprememba namembnosti za gostinske, trgovske ali hrupne obrtne dejavnosti v območju ni dopustna” doda besedilo: razen na območju, kjer je to posebej dovoljeno.”

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 35003-37/99

Murska Sobota, dne 13. julija 1999.

Župan

Mestne občine Murska Sobota
Anton Slavic l. r.

NOVO MESTO**2851. Odlok o organizaciji in načinu izvajanja gospodarske javne službe urejanja mestnega prometa**

Na podlagi 13. člena zakona o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96 in 7/99), 32. člena zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98), 7. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Novo mesto (Uradni list RS, št. 71/94 in 40/98) in 12. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37795, 8/96, 68/96 in 58/98) je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 6. seji dne 24. 6. 1999 sprejel

O D L O K**o organizaciji in načinu izvajanja gospodarske javne službe urejanja mestnega prometa****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se določa organizacija in način opravljanja izbirne gospodarske javne službe urejanja mestnega prometa.

2. člen

Mestni promet je javni linijski prevoz na območju mesta Novo mesto in bližnjih naselij.

II. ORGANIZACIJA IN NAČIN IZVAJANJA UREJANJA MESTNEGA PROMETA**3. člen**

Izbirna gospodarska javna služba iz prvega člena tega odloka se zagotavlja s podeljevanjem koncesije na podlagi tega odloka in koncesijske pogodbe.

S tem odlokom, kot koncesijskim aktom, Mestna občina Novo mesto kot koncedent (v nadaljevanju: koncedent), določa: predmet in območje izvajanja koncesije, uporabnike koncesije, pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar, splošne pogoje za izvajanje koncesije, obseg monopola, začetek in čas trajanja koncesije, vire financiranja koncesije, nadzor nad izvajanjem koncesije, prenehanje koncesijskega razmerja, postopek javnega razpisa in izbire koncesionarja, sklenitev koncesijske pogodbe, druge sestavine, potrebne za določitev in izvajanje gospodarske javne službe.

1. Predmet izvajanja koncesije**4. člen**

Predmet koncesije je izvajanje izbirne gospodarske javne službe urejanja mestnega prometa (v nadaljevanju: koncesija).

2. Območje izvajanja koncesije**5. člen**

Koncesija se izvaja na avtobusnih linijah, ki jih določi koncedent s sklepom. Način oblikovanja in spreminjanja avtobusnih linij se določi s koncesijsko pogodbo.

6. člen

Vozni red določi koncedent s sklepom. Način oblikovanja in spreminjanja voznega reda se določi s koncesijsko pogodbo.

3. Uporabniki koncesije

7. člen

Uporabniki storitev koncesije so potniki. Potnik je fizična oseba, ki pridobi z nakupom vozne karte pravico koristiti storitve izvajanja koncesije.

8. člen

Potniki smejo vstopati in izstopati v vozila samo pri tako označenih vratih. Ostalim potnikom za njim so dolžni omogočiti nemoten vstop s tem, da se pomikajo proti mestu izstopa vozila.

Potniki morajo dati prednost in odstopiti prostor predvsem slepim osebam in njihovim spremljevalcem, težko pokretnim in invalidom, ostarelim občanom, nosečim ženam in materam z malimi otroki in jim omogočiti čim hitrejše vstopanje in izstopanje, če ti to uveljavljajo.

Ko je v vozilu doseženo dovoljeno število potnikov, je voznik dolžan zapreti vrata vozila.

9. člen

Potniki ne smejo med vožnjo odpirati vrat vozila.

V vozilih ni dovoljeno kaditi, uživati alkoholnih pijač, razgrajati in onesnaževati ter uničevati vozila in opreme. Povzročitelj škode je dolžan koncesionarju poravnati stroške popravila.

10. člen

Prevoz ročne prtljage je brezplačen. Za prtljago velikosti nad 50 x 40 x 30 cm je potrebno plačati voznino po veljavnem ceniku.

Večje predmete, ki bi ovirale potnike, ni dovoljeno prinašati v vozilo.

Prepovedano je vnašati strupene, eksplozivne in vnetljive snovi, ki so lahko nevarne za življenje občanov in varstvo premoženja.

Prepovedan je vstop potnika s kotalkami, rolerji, pancerji in podobno. Smuči in palice je dovoljeno nositi v vozilo le v pokončnem položaju, ob telesu potnika. Smuči ni dovoljeno izpuščati v času trajanja vožnje, prav tako jih ni dovoljeno naslanjati po notranji opremi vozila.

Prepovedan je vstop potnika, ki se ob vstopu v vozilo hrani (pomfri, sladoled ipd.).

11. člen

Potnik mora ob vstopu v vozilo plačati voznino oziroma vozniku pokazati ustrezno vozno karto (mesečne vozovnice, žetoni, magnetne kartice ipd.).

Pravilnost plačevanja oziroma uporabe voznih kart ugotavljajo vozniki in kontrolorji koncesionarja.

V primeru nepravilne uporabe voznih kart lahko voznik oziroma kontrolor odvzame vozno karto.

12. člen

Potnik mora na zahtevo voznika ali kontrolorja takoj zapustiti vozilo v primeru, če s svojim ravnanjem in obnašanjem krši določbe 8., 9., 10. in 11. člena tega odloka.

13. člen

V primeru, če potnik ne upošteva navodil voznika ali kontrolorja, ima voznik ali kontrolor pravico zahtevati od potnika osebne podatke. Pristojni organ koncedenta ali

koncesionarja lahko zaradi kršitev določb, navedenih v 12. členu tega odloka, poda predlog za uvedbo postopka o prekršku pri pristojnem sodniku za prekrške.

14. člen

Z denarno kaznijo od 5.000 do 20.000 tolarjev se kaznuje potnik, če ravna v nasprotju z 12. členom tega odloka.

4. Pogoji, ki jih mora izpolnjevati koncesionar

15. člen

Koncesionar je lahko domača pravna ali fizična oseba, ki ima licenco, pridobljeno na podlagi zakona o prevozih v cestnem prometu, s katero pridobi pravico do opravljanja prevozov oseb v notranjem cestnem prometu.

5. Splošni pogoji za izvajanje koncesije

16. člen

Izvajanje koncesije obsega:

1. izvajanje mestnega prometa na avtobusnih linijah, ki so določene s sklepom koncedenta,
2. zagotavljanje uporabe prevoznih storitev vsem uporabnikom pod enakimi pogoji,
3. opremljanje avtobusnih postaj in postajališč z vozni mi redi, potekom linij, obvestili,
4. prevzem obveznosti za ureditev in vzdrževanje avtobusnih postaj in postajališč, vključno s postavitvijo postajališčnih nadstreškov in tabel,
5. prevzem obveznosti za ureditev prometne signalizacije na avtobusnih postajah in postajališčih,
6. čiščenje avtobusnih postaj in postajališč, prejetih v koncesijo.

17. člen

Koncesionar, ki izvaja koncesijo mora:

1. upoštevati predpisane strokovno-tehnične, organizacijske, stroškovne in druge normative in standarde,
2. omogočiti strokovni in finančni nadzor ter nadzor nad zakonitostjo dela po organih, ki so za to pristojni,
3. voditi ločeno računovodstvo o poslovanju pri opravljanju koncesije, v skladu s predpisi,
4. svojo dejavnost usklajevati z razvojnimi programi ter potrebami in interesi koncedenta,
5. zagotavljati uporabnikom kontinuirano in kvalitetno izvajanje koncesije,
6. opravljati prevoze po cenah, ki jih oblikuje koncedent v skladu z merili iz koncesijske pogodbe,
7. opravljati koncesijo na avtobusnih linijah, ki so določene s sklepom koncedenta; linije morajo biti vidno označene na sprednji strani vozila,
8. spoštovati vozni red,
9. pri označevanju avtobusov in voznih redov uporabljati oblikovno rešitev in barve, ki jih določi koncedent,
10. zagotoviti, da so vozniki urejeni, uniformirani in opremljeni z napisi prevoznika in svojim imenom,
11. zagotoviti, da bo vsa javna ali osebna lastnina, ki se poškoduje ob izvajanju koncesije, na njegove stroške vrnjena v prvotno stanje,
12. zavarovati potnike za primer nezgode med koriščenjem storitev koncesije.

18. člen

Koncesionar mora v okviru objektivnih možnosti opravljati koncesijo tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile. V teh primerih ima koncesionar, ob dokaza-

nih razlogih, pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja koncesije v nepredvidljivih okoliščinah.

Ob nastopu okoliščin, ki pomenijo višjo silo, se morata koncedenta in koncesionar medsebojno obvestiti in dogovoriti o izvajanju koncesije v pogojih višje sile.

Koncesionar mora o spremembi poteka linije, tarife, voznega reda, prekinitvi prevozov in podobno, obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki bodo ali so povzročile spremembe oziroma prekinitev prevoza.

V primerih spremembe avtobusne linije zaradi različnih gradbenih ali drugih posegov v prostor, krije nastale stroške spremembe investitor gradnje, organizator prireditve, sejma.

19. člen

Kot višja sila se ne šteje stavka pri koncesionarju zaposlenih delavcev. Koncesionar mora ob stavki svojih delavcev zagotoviti opravljanje koncesije tako, da potnikom zagotovi nemoteno uporabo storitev izvajanja koncesije v okviru voznih redov.

Če koncesionar v primerih, ki so posledica stavke ali drugega ravnanja pri njem zaposlenih delavcev, ne zagotovi opravljanja koncesije, lahko njeno opravljanje zagotovi koncedent s prevzemom koncesije v režijo ali na drug način, določen v koncesijski pogodbi.

20. člen

Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem koncesije povzroči pri njem zaposleni ljudje uporabnikom koncesije ali drugim osebam.

6. Obseg monopola

21. člen

Koncedent zagotavlja koncesionarju izključno pravico opravljanja koncesionirane dejavnosti za čas trajanja koncesijske pogodbe na ureditvenem območju mesta Novo mesto, pravico uporabe postajališč, ki so v njegovi lasti in druge pravice, določene v koncesijski pogodbi v skladu s tem odlokom.

7. Začetek in čas trajanja koncesije

22. člen

Koncesija se podeli za obdobje najmanj šestih let.

Rok iz prejšnjega odstavka začne teči z dnem veljavnosti pravno močne odločbe o podelitvi koncesije.

8. Viri financiranja koncesije

23. člen

Koncesija se financira:

- iz cene vozne karte, ki jo določi koncedent in ne more biti višja od veljavnih tarif za javni potniški promet,
- iz dohodka propagandnih sporočil,
- iz drugih virov.

Višina izhodiščnih tarif se določi s koncesijsko pogodbo in se spreminja s sklepom koncedenta.

Pri oblikovanju in spreminjanju tarif za prevoze mestnega prometa na ureditvenem območju mesta Novo mesto se upoštevajo tudi veljavne tarife odbora za cestni potniški promet pri Združenju prometa in zvez Gospodarske zbornice Republike Slovenije.

24. člen

Cene voznih kart se lahko tudi subvencionirajo, o čemer odloča občinski svet s sklepom, s katerim se določita višina in vir subvencij.

9. Nadzor nad izvajanjem koncesije

25. člen

Nadzor nad izvajanjem koncesije izvaja pristojna strokovna služba koncedenta. Koncedent lahko za posamezna strokovna in druga opravila pooblasti druge organe.

Nadzor zajema zlasti nadzor finančnega poslovanja, nadzor izvajanja dejavnosti in nadzor nad ustreznostjo uporabe prevoznih sredstev in ostalih sredstev za izvajanje dejavnosti.

Koncesionar mora pristojni strokovni službi koncedenta oziroma organom, pooblaščenim za nadzor, kadarkoli posredovati informacije v zvezi z izvajanjem koncesije in omogočiti vpogled v poslovne knjige in evidence v zvezi z izvajanjem koncesije.

Nadzor je lahko napovedan, nenapovedan ali stalen. Nadzor mora potekati tako, da ne ovira rednega izvajanja koncesije, praviloma le v poslovnem času koncesionarja. Izvajalec nadzora se izkaže s pooblastilom koncedenta.

Osebe, ki izvajajo nadzor, so dolžne podatke o poslovanju koncesionarja obravnavati kot poslovno skrivnost.

O opravljenem nadzoru se napravi zapisnik, ki ga podpišeta koncesionar in koncedent oziroma koncedentov pooblaščenec.

26. člen

Koncesionar je dolžan izvajati stalno kontrolo:

1. nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom,
2. nad predpisanimi pogoji glede vozil in
3. izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

Koncesionar mora na zahtevo koncedenta predložiti poročila o stanju stvari v zvezi z opravljanjem koncesije.

10. Prenehanje koncesijskega razmerja

27. člen

Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha s prenehanjem koncesijske pogodbe, z odkupom koncesije, z odvzemom koncesije ali s prevzemom koncesije v režijo.

Pogoji in način prenehanja koncesije se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo.

28. člen

Koncedent lahko, ne glede na določila koncesijske pogodbe, koncesionarju odvzame koncesijo zlasti v naslednjih primerih:

1. izpada opravljanja storitev javne službe iz neopravičljivih razlogov za več kot tri dni na posamezni ali več linijah,
2. uporabe tarif, v nasprotju s soglasjem ali brez soglasja koncedenta,
3. neustreznih rabe infrastrukturnih objektov in mobilnih sredstev,
4. v primerih reorganizacije ali stečaja koncesionarja.

11. Postopek javnega razpisa in izbire koncesionarja

29. člen

Koncesionarja za izvajanje koncesije koncedent izbere na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis za podelitev koncesije se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Javni razpis za podelitev koncesije pripravi in razpiše strokovna komisija, ki jo s sklepom imenuje direktor občinske uprave. Komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana.

30. člen

Javni razpis mora vsebovati vsaj navedbe o:

- predmetu in območju koncesije,
- začetku in času trajanja koncesije,
- pogojih, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- obveznih sestavinah prijave na razpis,
- strokovnih referencah in drugih dokazilih, ki morajo biti predložena za ugotavljanje usposobljenosti prijavitelja,
- merilih, ki bodo vplivala na izbiro koncesionarja,
- roku in načinu predložitve prijave,
- roku za izbor koncesionarja,
- roku, v katerem bodo prijavitelji obveščeni o izboru koncesionarja,
- odgovornih osebah za dajanje pisnih in ustnih informacij med razpisom.

31. člen

Javni razpis traja od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije do poteka razpisnega roka, ki ne sme biti krajši od 15 dni.

Izbira najugodnejšega prijavitelja se lahko opravi, če se je na javni razpis veljavno prijavil vsaj en prijavitelj.

Javni razpis je neuspešen, če do poteka razpisanega roka ni predložena nobena veljavna prijava. Prijava na razpis je neveljavna, če ne izpolnjuje vseh z razpisom predpisanih pogojev in sestavin, ali če ni prispela v razpisanem roku.

Če javni razpis ni uspel, se lahko ponovi.

32. člen

V postopku izbire najugodnejšega prijavitelja se upoštevajo predvsem naslednji kriteriji:

- strokovna, finančna in organizacijska usposobljenost prijavitelja,
- dosedanje reference interesenta,
- višina ponujenih investicijskih vlaganj interesenta,
- ponujena cena vozovnice,
- druge ugodnosti, ki jih nudi prijavitelj.

33. člen

Komisija iz drugega odstavka 29. člena tega odloka po pregledu in ocenjevanju prijav pripravi predlog za izbiro najugodnejšega prijavitelja.

O izbiri koncesionarja odloči direktor občinske uprave Mestne občine Novo mesto z upravno odločbo.

12. Sklenitev koncesijske pogodbe

34. člen

Koncesija prične veljati z dnem podpisa koncesijske pogodbe, s katero se podrobneje uredi medsebojno razmerje med koncedentom in koncesionarjem.

Koncesijsko pogodbo sklene v imenu koncedenta župan.

V primeru neskladja med tem odlokom in koncesijsko pogodbo veljajo določbe tega odloka.

III. KONČNA DOLOČBA

35. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-05-18/1999-1200

Novo mesto, dne 24. junija 1999.

Župan

Mestne občine Novo mesto

Anton Starc, dr. med. l. r.

2852. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjene 1998

Na podlagi 43. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89) ter prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90) ter 17. člena statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 13/95, 37/95, 8/96 in 68/96), je Občinski svet mestne občine Novo mesto na 6. seji dne 24. 6. 1999 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjene 1998

1. člen

(uvodne določbe)

Ta odlok ureja spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Skupščinski Dolenjski list, št. 24/86, 18/88, 6/89, 3/90, 10/90 in 9/91 ter Uradni list RS, št. 17/92, 58/95, 11/96, 16/96 in 21/97; v nadaljnjem besedilu: dolgoročni plan) in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990 (Skupščinski Dolenjski list, št. 24/86, 18/88, 6/89, 15/90, 9/91 in 12/91 ter Uradni list RS, št. 7/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92, 1/93, 28/93, 32/93, 60/93, 69/93, 20/94, 50/94, 71/94, 78/94, 23/95, 58/95, 11/96, 16/96, 32/96 21/97, 80/97, 39/98, 59/98 in 21/99; v nadaljnjem besedilu: srednjeročni plan), ki se nanašajo na:

- spremembo namenske rabe prostora;
- za območje poteka obvoznice Šmarjete (programska zasnova za lokacijski načrt obvoznice Šmarjete),
- spremembe načinov urejanja prostora.

2. člen

(spremembe in dopolnitve srednjeročnega družbenega plana)

(1) V poglavju 6.4. Načini urejanja prostora se dopolni preglednica veljavnih prostorsko izvedbenih aktov na območju Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 21/97) z naslednjim besedilom:

Veljavni prostorsko izvedbeni akti na območju Mestne občine Novo mesto.

Naselje	Ime dokumenta	Številka	Objava
	PUP za pomembnejša lokalna središča Občine Novo mesto		Spremembe in dopolnitve Uradni list RS, št. 35/97
Novo mesto	PUP za Novo mesto (izven mestnega jedra) in predmestna središča		Spremembe in dopolnitve – Uradni list RS, št. 35/97
	Zazidalni načrt Krka tovarna zdravil Novo mesto	ZN – 1/96	Spremembe in dopolnitve – Uradni list RS, št. 21/97
	Zazidalni načrt Zabrezje	ZN – 106/97	Uradni list RS, št. 80/97
	Zazidalni načrt centralnega dela Bršljina	UN -21/97	Uradni list RS, št. 39/98

(2) V poglavju 6.4. Načini urejanja prostora se v preglednici predvidenih faz planskih aktivnosti po posameznih področjih v točki 2. Promet in zveze, podtočki 2.2. Cestno omrežje doda nova alineja:

Šmarjeta obvoznica Šmarjete LN D

(3) Za zadnjo alinejo preglednice v poglavju 6.5. Seznam posegov na 1. Območje kmetijskih zemljišč se doda nova alineja:

Šmarjeta obvoznica Šmarjete k LN 0,64 ha b

(4) V poglavju 6.6. Kartografski del in programske zasnove se doda nova točka, ki se glasi:

C) Programska zasnova za lokacijski načrt obvoznice Šmarjete

1. Opredelitev območja urejanja

1.1. Splošno

Območje urejanja zajema odsek regionalne ceste R 3-667, odsek 1385 od km 2.850 do km 3.340, to je odsek od Gasilskega doma Šmarjete do križišča regionalne ceste z lokalno cesto za naselje Strelac.

Obračunavani odsek je novogradnja obvozne ceste jedra naselja Šmarjeta. Dolžina odseka je 490m.

Ob gradnji obvozne ceste se bodo uredili dostopi do obstoječih zemljišč, nove komunalne naprave in objekti, avtobusni postajališči in ustrezne prestavitve objektov.

1.2. Površina in meja območja

Celotna površina zajema zemljišča ali dele zemljišč z naslednjimi parcelnimi številkami:

1878/1, 1878/2, 1823, 1879, 2915, 1873, 1869/2, 2907, 1896/1, 1887/1, 1896/2, 1904, 2908, 1893, 1912/2, 2913, 1891/1, 1891/2, 1914/1, 1912/1, 1914/3, 2518/3, 1914/11, 2513/3, 2513/2, 1918/1, 1914/4, 2514, 2513/1, 1918/2, 1921/3, stp.306, 1921/7, 2905/2, 1919/1 in 1919/2 vse k.o. Gorenja vas.

Meja območja urejanja poteka je vrisana na kopiji katastrskega načrta, ki je sestavni del programske zasnove.

2. Zasnova organizacije dejavnosti v prostoru

Predvideni poseg bo reševal prometne probleme in preusmerjal sedanji promet zlasti tovorni in tranzitni iz centra naselja Šmarjeta na novo obvoznico. Na novo obvoznico bo izvedena navezava obstoječe regionalne ceste skozi center naselja v dveh priključkih.

V okviru gradnje obvozne ceste Šmarjete bodo izvedene naslednje ureditve:

- novogradnja odseka regionalne ceste R3-667 z enostranskim hodnikom za pešce, obojestranski avtobusni postajališči in prehodi za pešce,

- ureditev priključkov ceste v jedro naselja in križišč z lokalnimi cestami ter krajevnimi potmi,

- prilagoditve in prenove obstoječih ter gradnje novih elementov infrastrukturnih omrežij, ki so funkcionalno vezana na obvoznico oziroma bodo z načrtovanimi posegi kakorkoli tangirana,

- opremljanje površin ob obvoznici z ulično opremo ter ureditev vseh ostalih pripadajočih odprtih površin.

3. Zasnova infrastrukturnih omrežij

3.1 Cestno omrežje

Obvozna cesta Šmarjete ima status regionalne ceste, ki se v obravnavanem delu oblikuje z elementi mestne ceste. Vsi predvideni posegi so opisani v točki 2. Sedanji tranzitni promet se preusmeri na novo obvoznico.

Cesta mora biti projektirana za računsko hitrost 60 km/h. Vozna pasova se projektirata na širino 2,75m, robna pasova 0,25m, enostranski hodnik za pešce širine 1,60 m in bankini širine 0,75 m.

Prometni režim se uskladi s prometnim režimom naselja Šmarjeta.

Na obravnavanem odseku je v km 2.961 predvidena ureditev priključka za naselje Šmarjeta s pasom za leve zavijalce in zaporno površino za enostransko razširjanje vozišča na regionalni cesti. Na priključnem kraku se za boljše usmerjanje prometa predvidi zaporna površina. Poleg tega priključka je na celotnem odseku predvidenih še več manjših priključkov do posameznih objektov. V km 3.321 je predviden priključek za navezavo lokalne ceste v smeri naselja Strelac in obstoječe regionalne ceste skozi jedro-center naselja Šmarjeta.

Obojestranski avtobusni postajališči s pripadajočo ulično opremo se uredita v območju priključka za naselje Šmarjeta v km 2.961.

Na novi obvoznici se uredi odvodnjavanje meteornih vod z vozišča in hodnika za pešce ter zagotovi ustrezna signalizacija. Pri izgradnji obvozne ceste je potrebno zagotoviti ustrezne dostope do zalednih kmetijskih površin.

3.2. Komunalna infrastruktura

Vodovodno omrežje

V koridor ceste in hodnika za pešce se predvidi vodovod kot zazankanje vodovodne mreže jedra naselja. Istočasno se izvede hidrantna mreža.

Obnovijo se tudi vodovodni priključki, ki so tangirani z gradnjo obvoznice.

Kanalizacija

Za odvod meteorne vode s cestišča in hodnika za pešce se izvede meteorna kanalizacija. Prečno odvodnjava-

nje bo zagotovljeno z ustreznimi prečnimi in vzdolžnim sklonom ter vtočnimi in slepimi jaški. Vzdolžno odvodnjavanje bo zagotovljeno z izgradnjo asfaltne koritnice, jarka s tlakovanim dnom, betonske kanaletе in drenaže. Celoten sistem odvodnjavanja bo vezan na predvideni kolektor meteorne vode ob skrajnem levem robu cestišča. Kolektor bo priključen na manjši potok v km 3.350.

Izvede se prestavitev in zaščita javne fekalne kanalizacije ter zgradijo novi vodi, kjer to narekujejo potrebe zaradi navezave ostalih delov naselja.

Električno omrežje

Za dolgoročne potrebe po napajanju z električno energijo se izvede elektrokabelska kanalizacija v robu hodnika za pešce ali VN električni nadzemni vod do TP. Zaradi izvedbe obvoznice bo potrebno prestaviti obstoječi drog nadzemnega električnega voda. Ob hodniku za pešce se predvidi javna razsvetljava.

Plinovod

Za dolgoročno preskrbo naselja s plinom se predvidi koridor za plinovod.

TT omrežje

Za potek TT kablov se predvidi poseben koridor izven cestnega telesa.

4. Usmeritve za arhitektonsko, urbanistično in krajinsko oblikovanje

Prostor obvoznice se oblikuje kot mestna cesta z ureditvijo vmesnih čakalnih otokov in protihrupno zaščito ob stanovanjskih predelih.

Na vseh vstopih v naselje, to je pri križišču v km 2.960 in v km 3.321 se uredijo čakalni otoki na opuščenih delih ceste in opremiti z ulično opremo. Izvedejo se hodniki za pešce in poudarijo vhodi v naselje. Brežine vkopov in nasipov se zazelenijo.

Na predvidenih avtobusnih postajališčih se uredijo ustrezna čakališča za potnike.

Na skrajnem levem robu hodnika za pešce se ob križišču za naselje Šmarjeta uredi zelena površina in prestavi kapelica.

5. Usmeritve za izboljšanje bivalnega in delovnega okolja

Z izgradnjo obvozne ceste se bodo bistveno izboljšale prometne in bivalne razmere ter prometna varnost v jedru naselja Šmarjeta. Kot protihrupna zaščita na delih cestišča, kjer ta poteka po nasipih, se zasadi živa meja višine 1 m. Pri načrtovanju posegov je potrebno upoštevati vse normative varovanja okolja tako glede emisij hrupa, škodljivih plinov in drugih škodljivih emisij v okolje.

6. Rušitve in prestavitve objektov

Za izvedbo načrtovanih posegov bosta potrebni prestavitvi kapelice na križišču v km 2.955 in manjšega gospodarskega poslopja v km 3.070.

7. Faznost realizacije posegov

Posegi v okviru območja lokacijskega načrta obvoznice Šmarjete se bodo izvajali v naslednjih fazah:

1. faza

- prestavitev in rušenje objektov,
- prestavitev komunalnih naprav,
- gradnja cestnega telesa s hodnikom za pešce,
- gradnja komunalnih naprav v hodniku za pešce,
- ureditev brežin.

2. faza

- gradnja avtobusnih postajališč,
- finalizacija hodnika za pešce in ureditev čakalnih platojev.

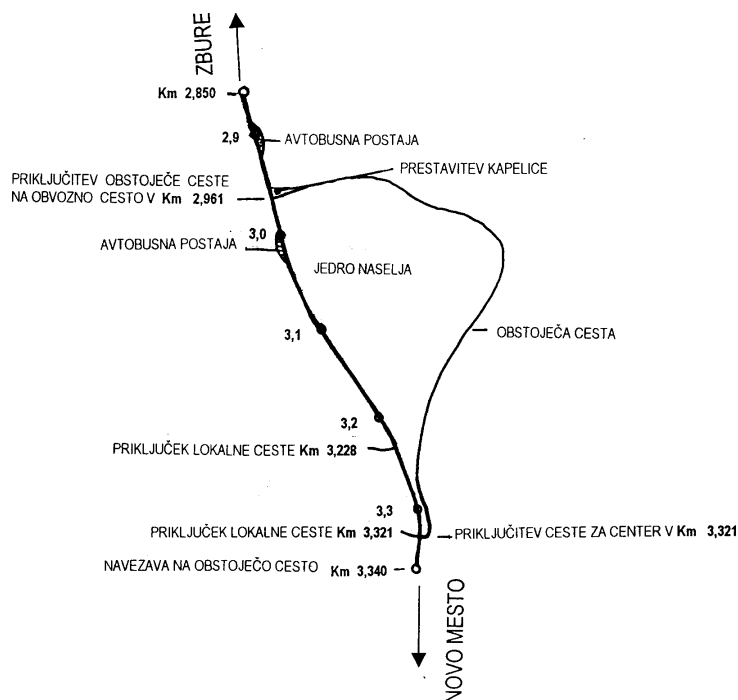
3. faza

- gradnja komunalnih naprav izven cestnega telesa.

8. Posegi na 1. območje kmetijskih zemljišč

Za potrebe izvedbe obvoznice Šmarjete je potrebno poseči na približno 6576 m² zemljišč, ki so opredeljena kot 1. območje kmetijskih zemljišč.

9. Grafični prikaz programske zasnove

Območje programske zasnove za lokacijski načrt obvoznice Šmarjete je prikazano kartografski dokumentaciji k dolgoročnemu in srednjeročnemu družbenemu planu na PKN 1:5000 (list Novo mesto – 9).

3. člen

(kartografski del in kartografska dokumentacija k dolgoročnemu in srednjeročnemu družbenemu planu)

(1) Dopolni se kartografski del k dolgoročnemu in srednjeročnemu družbenemu planu in sicer publikacijska karta VI. Zasnova prometnega omrežja z vrisom poteka obvoznice Šmarjete.

(2) Dopolni se kartografska dokumentacija k dolgoročnemu in srednjeročnemu družbenemu planu na PKN 1:5000 in sicer karta Novo mesto – 9 z vrisom območja lokacijskega načrta obvoznice Šmarjete.

(3) Kartografski del in kartografska dokumentacija k dolgoročnemu in srednjeročnemu družbenemu planu s programsko zasnovo za lokacijski načrt obvoznice Šmarjete sta izdelana v petih št. (5) izvodih, ki jih hranijo:

- MONM, Sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora (3),
- UE Novo mesto, Oddelek za okolje in prostor (1),
- MOP, Urad za prostorsko planiranje (1).

4. člen

(pričetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-01-13/97-12

Novo mesto, dne 24. junija 1999.

Župan

Mestne občine Novo mesto

Anton Starc, dr. med. l. r.

ROGAŠOVCI

2853. Odlok o proračunu Občine Rogašovci za leto 1999

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98), 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98 in 74/98) in 22. člena statuta Občine Rogašovci (Uradni list RS, št. 48/95, 2/96 in 20/96) je Občinski svet občine Rogašovci sprejel dne 28. 6. 1999

O D L O K

o proračunu Občine Rogašovci za leto 1999

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se določa obseg sredstev in v skladu z zakonom o lokalni samoupravi ter občinskim statutom način izvrševanja proračuna Občine Rogašovci za leto 1999 (v nadaljnjem besedilu: proračun), upravljanje s prihodki in odhodki proračuna ter občinskim premoženjem.

2. člen

Proračun občine sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

V bilanci prihodkov se izkazujejo načrtovani prihodki iz davkov, taks, pristojbin, drugih dajatev in drugi dohodki ter prihodki od upravljanja in razpolaganja z občinskim premoženjem in načrtovanimi odhodki, bilanca odhodkov pa vsebuje vse izdatke proračuna tekoče in investicijske porabe.

V računu financiranja se izkazuje odplačevanje dolgov in zadolževanje na osnovi dobljenih posojil po soglasju Ministrstva za finance.

3. člen

Po bilanci proračunskih prihodkov in odhodkov za leto 1999 se določijo skupni prihodki in skupni odhodki proračuna za leto 1999 v višini 259,100.000 SIT.

Pri tem se v okviru zakonskih prihodkov proračuna, ki dosega:

– 242,100.000 SIT

– 17,000.000 SIT namensko bančno posojilo – zadolževanje

Skupaj: 259,100.000 SIT

sredstva prihodkov razporedijo za naslednje namene oziroma odhodke:

SIT

– tekočo porabo v znesku

127,250.000

– investicijsko porabo

114,850.000

Skupaj:

242,100.000

– namensko porabo posojila-OŠ Sv. Jurij 17,000.000

Skupaj celotna poraba:

259,100.000

Račun financiranja:

Zadolževanje proračuna – bančno posojilo po 5. členu ZFO 17,000.000 SIT (pričetek odplačila dolga z 31. 7. 1999, skupna višina anuitet v letu 1999 2,359.714 SIT).

4. člen

Če se med izvajanjem proračuna spremeni zaradi sprememb zakona, občinskega odloka ali sklepa Vlade Republike Slovenije, obseg zagotovljene porabe v proračunu občine za tekoče leto, župan občine tako spremembo vnese v proračun občine za tekoče leto, ki s tem postane njegov sestavni del.

5. člen

Od vseh prihodkov občinskega proračuna Občine Rogašovci se 0,5% sredstev izloči za z zakonom določene rezerve.

Sredstva rezerv po prejšnjem odstavku, se uporabljajo za namene iz 12. člena zakona o financiranju občin.

II. FINANCIRANJE UPORABNIKOV PRORAČUNA

6. člen

Uporabniki sredstev občinskega proračuna smejo uporabljati sredstva le za namene, ki so določeni v bilanci odhodkov tega proračuna. Sredstva se nakazujejo uporabnikom, če so izpolnjeni vsi z zakonom ali drugim aktom predpisani pogoji za uporabo sredstev.

7. člen

Sredstva za delovanje uporabnikov, se zagotavljajo za:

– sredstva za plače,

– sredstva za druge osebne prejemke v skladu s predpisi,

- sredstva za prispevke delodajalca,
- sredstva za materialne stroške,
- sredstva za amortizacijo,
- sredstva za druge odhodke na zakonski osnovi.

8. člen

Sredstva občinskega proračuna se med letom enakomerno in v skladu s potrebami delijo med vse uporabnike, do višine doseženih prihodkov, če z odlokom ali posebnim aktom občinskega sveta ni drugače določeno.

9. člen

Uporabniki občinskega proračuna morajo izvrševati svoje naloge in skrbeti za financiranje dejavnosti do višine sredstev, ki so jim za te namene odobrena v občinskem proračunu. Na račun proračuna ne smejo, brez soglasja občine, prevzemati nobenih obveznosti, ki bi preseгла za ta namen določena proračunska sredstva.

10. člen

Uporabniki proračuna so dolžni organu občinske uprave oziroma županu občine, kot pristojnemu organu občine, predložiti predračune in finančne načrte za prihodnje leto do 1. novembra tekočega leta. Skladno s tem odlokom in drugimi predpisi morajo uporabniki sredstev proračuna, katerih namenskost porabe nadzira občina, zaključne račune oziroma ustrezna poročila za preteklo leto predložiti pristojnemu organu do 15. marca tekočega leta.

11. člen

Nadzor nad smotnostjo in namembnostjo porabe sredstev, ki jih proračunski uporabniki pridobijo iz občinskega proračuna za sofinanciranje, opravlja nadzorni odbor občine.

III. FINANCIRANJE NALOG KRAJEVNIH OZIROMA VAŠKIH SKUPNOSTI

12. člen

Vsi prihodki in odhodki ožjih delov občine morajo biti zajeti v finančnem načrtu, ki je sestavni del občinskega proračuna.

V okviru tekoče porabe proračuna se za potrebe krajevnih in vaških skupnosti zagotavljajo sredstva:

- za funkcionalno delo organov krajevnih in vaških skupnosti, sorazmerno s številom prebivalcev,
- za pokrivanje stroškov ulične javne razsvetljave,
- za počastitev dneva starejših občanov.

Sredstva za delo KS se nakazujejo trimesečno oziroma se stroški neposredno pokrijejo iz proračuna.

13. člen

Sredstva investicijske porabe so namenjena izgradnji komunalne in družbene infrastrukture (občinske ceste, šolski in kulturni objekti).

V okviru investicijske porabe proračuna se za potrebe krajevnih oziroma vaških skupnosti v skladu z možnostmi proračuna zagotavljajo sredstva za sofinanciranje programov na področju:

- obnove in izgradnje vaških cest do višine 40% vrednosti po kriterijih in sklepu Občinskega sveta občine Rogošci,
- za investicije v druge komunalne objekte pa po predhodni določitvi kriterijev občinskega sveta,
- ureditev odvodnjavanja meteornih in padavinskih voda po predhodno določenih kriterijih občinskega sveta.

14. člen

Krajevne in vaške skupnosti so dolžne pristojnemu odboru občinskega sveta oziroma županu predložiti finančne načrte za naslednje proračunsko leto pred sprejemom občinskega proračuna oziroma najpozneje do 1. novembra tekočega leta.

Nadzor nad poslovanjem krajevnih skupnosti ter smotnostjo in namembnostjo porabe sredstev, ki jih le-te pridobijo iz občinskega proračuna za sofinanciranje, opravlja nadzorni odbor občine.

IV. SREDSTVA REZERV

15. člen

Sredstva za proračunsko rezervo se uporabljajo:

- za nepredvidene naloge, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva,
- za namene, za katere se med letom izkaže, da v proračunu niso bila zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu.

O uporabi sredstev proračunske rezerve odloča župan v primerih nesreč ali drugih izrednih razmer, drugače pa občinski svet.

V. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

16. člen

Za izvrševanje proračuna je v skladu z zakonom in občinskim statutom odgovoren župan občine. Župan lahko pooblasti določene osebe za izvrševanje proračuna.

Izvrševalec proračuna – župan občine mora financirati vse v proračunu sprejete postavke v okviru razpoložljivih sredstev, vendar posamezne postavke ne sme prekoračiti za več kot 5% brez predhodne odobritve občinskega sveta.

17. člen

Če proračunski prihodki pritekajo neenakomerno se lahko začasno kritje odhodkov:

1. porabijo sredstva rezerv občine,
 2. najame posojilo do 5% prihodkov sprejetega proračuna, ki mora biti odplačano do konca proračunskega leta.
- O najetju posojila pod 2. točko tega člena, odloča občinski svet, v skladu s določili statuta občine.

18. člen

Ožji deli občine, javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem občine oziroma ustanovitelja.

19. člen

O dajanju poroštev, določenih v 19. členu zakona o financiranju občin, odloča občinski svet.

20. člen

Uporabniki proračuna smejo oddati izvajalska dela brez javnega razpisa, če pogodbeni vrednost ne presega zneska, ki je določen v skladu z zakonom o javnih naročilih. Investicijska in investicijsko vzdrževalna dela in storitve se oddajajo s pogodbo.

Kot zakoniti izvrševalec proračuna je župan odgovoren za sklepanje pravnih poslov v zvezi z občinskim premoženjem do višine zneska iz prejšnjega odstavka, če ima tak pravni posel zakonsko osnovo oziroma postavko v proračunu.

21. člen

Sredstva za amortizacijo se uporabnikom proračunskih sredstev zagotavljajo v skladu z možnostmi proračuna.

22. člen

S prostimi denarnimi sredstvi na žiro računu proračuna upravlja, po načelu dobrega gospodarja, župan občine.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Vsi prihodki, ki jih pridobi občina v skladu z delitvenimi razmerji med občinami iz skupnega premoženja v letošnjem letu, postanejo sestavni del bilance prihodkov in odhodkov proračuna občine za leto 1999.

24. člen

Po določitvi ustanoviteljskih pravic in sprejetju premoženjske delitvene bilance občin pravnih naslednic dosedanje občine Murska Sobota, za področje javnih zavodov in javnega komunalnega podjetja, se prihodki vključijo v bilanco prihodkov proračuna občine za leto 1999 in se razporedijo v skladu s sprejetimi sklepi.

25. člen

Vsa dodatna sredstva, ki jih občina pridobi med letom po sklepih vlade ali ministrstev na osnovi državnih natečajev v proračun, se porabijo strogo po namenih pridobitve.

26. člen

Vsa neporabljena sredstva iz tekoče in investicijske porabe v okviru proračuna za leto 1999, se z rebalansom k temu proračunu namenijo za financiranje izgradnje Osnovne šole Sv. Jurij.

Na osnovi sklenjene izvajalske pogodbe v letu 1998 se vse nepokrite pogodbene obveznosti prenesejo kot I. prioriteta v proračun naslednjega leta.

27. člen

V skladu z 10. členom statuta občine so krajevne skupnosti pravne osebe, zato morajo svoje finančno poslovanje izvajati v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

Strokovne storitve, ki zadevajo finančno računovodsko področje ožjih delov občine, zagotavlja občinska uprava.

Pravne posle v zvezi z investicijami krajevnih oziroma vaških skupnosti sklepajo njihovi pristojni organi. Oddajanje javnih naročil se realizira skladno z zakoni.

28. člen

Računovodske listine lahko podpisujejo strokovno usposobljene osebe, ki jih na osnovi zakona pooblasti župan občine, kot odgovoren organ za izvrševanje proračuna.

29. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1999 dalje.

Št. 403 02-112/99-2

Rogašovci, dne 28. junija 1999.

Župan

Občine Rogošovci

Janko Halb, dipl. ek. l. r.

Bilanca prihodkov in odhodkov proračuna Občine Rogošovci za leto 1999

Prihodki

1. Prihodki za pokrivanje primerne porabe v višini	48,200.000
2. Dodatna sredstva finančne izravnave	140,000.000
3. Prihodki KS iz naslova samoprispevka in drugi viri KS	20,000.000
4. Drugi prihodki	2,900.000
5. Dopolnilna sredstva – prihodki na podlagi javnih razpisov	18,275.000
6. Prihodki iz naslova najetih kreditov	17,000.000
7. Preneseni prihodki	12,725.000
	259,100.000

Odhodki

1. Sredstva za delo občinskih organov, uprave in zavodov	49,600.000
2. Transferji, dotacije in subvencije	41,450.000
3. Sredstva KS za izvajanje lastnih programov	20,000.000
4. Odplačila kredita	1,700.000
5. Druge javne potrebe in rezerve	14,500.000
6. Investicijsko vzdrževanje	16,750.000
7. Investicije	115,100.000
	259.100.000

SLOVENJ GRADEC

2854. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o prostorsko ureditvenih pogojih št. 14

Na podlagi 30. in 40. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 ter Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93 in 44/97) in 16. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 29/99) je Občinski svet mestne občine Slovenj Gradec na 9. redni seji dne 14. julija 1999 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka odloka o prostorsko ureditvenih pogojih št. 14

I

Javno se razgrne osnutek odloka o prostorsko ureditvenih pogojih št. 14.

II

Osnutek bo javno razgrnjen 30 dni po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije v prostorih Mestne občine Slovenj Gradec, Šolska ulica 5 (graščina Rotenturn).

III

Občani in drugi zainteresirani podajo pisne pripombe in predloge na osnutek v kraju razgrnitve ali pa jih pošljejo na Upravo za urejanje prostora in varstvo okolja, Glavni trg 1, Slovenj Gradec, do zaključno zadnjega dneva javne razgrnitve.

IV

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Slovenj Gradec, dne 19. julija 1999.

Župan
Mestne občine Slovenj Gradec
Janez Komljanec l. r.

ŠENTJUR PRI CELJU

2855. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Planina Mahne

Na podlagi 36., 37., 38. in 39. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 56/93, 71/93) ter 37. člena statuta Občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 40/99) izdaja župan Občine Šentjur pri Celju

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Planina Mahne

I

Župan Občine Šentjur pri Celju odreja javno razgrnitev osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Planina Mahne (Uradni list SRS, št. 37/89).

II

Sprememba zazidalnega načrta obsega zemljišča, parcelne številke 53, 37/1, 309/2, 311/2 in dele zemljišč, parcelne številke 43/1, 38/1, 359/4 in 309/1, vse k.o. Planina, oziroma funkcionalna zemljišča, ki so v obstoječem ZN označena s številkami 8, 9, 10, 11, 12, 13, 23 in 24.

Dopolnitve ZN z določitvijo toleranc veljajo za celotno območje ZN.

Namen spremembe zazidalnega načrta je omogočanje umestitve poslovnih dejavnosti ter stanovanjskih objektov s pripadajočimi manipulativnimi površinami, sprememba pripadajočih funkcionalnih zemljišč in povečanje toleranc.

III

Javna razgrnitev traja 30 dni od objave v Uradnem listu RS. Pripombe in predloge na javno razgrnjen osnutek lahko podajo vsi zainteresirani.

Javna razgrnitev se izvede na sedežu Krajevne skupnosti Planina pri Sevnici in na Občini Šentjur pri Celju, oddelek za okolje in prostor, soba št. 49.

V času javne razgrnitve mora krajevna skupnost organizirati javno obravnavo.

IV

Po poteku javne razgrnitve mora Svet krajevne skupnosti Planina pri Sevnici v 15 dneh oblikovati svoje stališče in ga skupaj z ostalimi pripombami in predlogi dostaviti županu občine, ki poskrbi za preučitev pripomb in jih predloži Občinskemu svetu občine Šentjur pri Celju, ki sprejme odlok.

V

Ta sklep začne veljati takoj po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 004-20/99-100

Šentjur pri Celju, dne 13. julija 1999.

Župan
Občine Šentjur pri Celju
Jurij Malovrh l. r.

ŽALEC

2856. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta stanovanjske soseske V. Žalec in soseske FRENGA Žalec

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97) ter 16., 24. in 36. člena statuta Občine Žalec (Uradni list RS, št. 37/99), je župan Občine Žalec, dne 9. 7. 1999 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta stanovanjske soseske V. Žalec in soseske FRENGA Žalec

I

Javno se razgrne osnutek sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta stanovanjske soseske V. Žalec in soseske FRENGA Žalec (v nadaljevanju besedila: spremembe in dopolnitve ZN), ki ga je izdelal RC-Inštitut za urejanje prostora Celje, d.o.o., pod št. projekta 14/99 v maju 1999.

II

Osnutek akta iz I. točke tega sklepa bo javno razgrnjen v prostorih oddelka za okolje, prostor in komunalne zadeve Občine Žalec in v prostorih mestne skupnosti Žalec. Javna razgrnitev se začne naslednji dan po objavi tega sklepa v Uradnem listu Republike Slovenije in traja 30 dni.

III

V času javne razgrnitve lahko na javno razgrnjeni osnutek sprememb in dopolnitev ZN podajo svoje pisne pripombe in predloge delovni ljudje in občani, podjetja ter druge organizacije in skupnosti in jih posredujejo na oddelek za okolje, prostor in komunalne zadeve Občine Žalec.

IV

V času javne razgrnitve bo v sejni dvorani Občine Žalec, dne 12. avgusta 1999 ob 19. uri javna obravnavo, ki jo bosta organizirala oddelek za okolje, prostor in komunalne zadeve Občine Žalec in mestna skupnost Žalec.

V

Po preteku javne razgrnitve zavzame župan Občine Žalec stališče do vseh pripomb in predlogov, ki so bili podani na osnutek sprememb in dopolnitev ZN v času javne razgrnitve, Občina Žalec pa poskrbi za pripravo predloga sprememb in dopolnitev ZN.

VI

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35003/0004/99 -0002-03
Žalec, dne 9. julija 1999.

Župan
Občine Žalec
Lojze Posedel, dipl. ek. l. r.

ŽETALE**2857. Odlok o proračunu Občine Žetale za leto 1999**

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in na podlagi 16. člena statuta Občine Žetale (Uradni list RS, št. 27/95), je Občinski svet občine Žetale na 7. redni seji dne 21. 5. 1999 sprejel

O D L O K
o proračunu Občine Žetale za leto 1999

1. člen

S proračunom Občine Žetale za leto 1999 (v nadaljnjem besedilu: občinski proračun), se zagotavljajo sredstva za financiranje javne porabe Občini Žetale.

2. člen

Za financiranje javne porabe pripadajo občini prihodki iz davkov, določenih z zakonom o financiranju občin, in drugi prihodki v skladu s posebnimi predpisi.

3. člen

Predvideni prihodki občinskega proračuna za leto 1999 znašajo 155,118.236 SIT, in sicer:

- a) v bilanci prihodkov in odhodkov:
 - prihodki - 155,118.236 SIT
 - odhodki - 155,118.236 SIT
- c) račun financiranja:
 - prihodki - SIT
 - odhodki - SIT.

4. člen

Proračun sestavljata bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja, ki so sestavni del proračuna.

5. člen

Za izvrševanje občinskega proračuna je odgovoren župan, ki je tudi odredbodajalec.

6. člen

Sredstva občinskega proračuna se uporabljajo namen-sko. Za nakup opreme in investicijska dela, ki presegajo vrednost, določeno za državni proračun, morajo dela biti oddana na podlagi javnega razpisa.

7. člen

Sredstva se delijo v skladu z dinamiko prihodkov.

8. člen

Za rezerve Občine Žetale se izloča 0,5% prihodkov.

9. člen

Če se zaradi neenakomernega pritekanja prihodkov proračuna izvrševanje proračuna ne more uravnovesiti, se lahko začasno kritje odhodkov uporabijo sredstva rezerv občine ali pa se najame posojilo v višini največ 5% sprejete-ga občinskega proračuna, ki pa mora biti odplačano do konca proračunskega leta.

O začasni uporabi sredstev občinskih rezerv in o najet-ju posojila odloča župan Občine Žetale.

10. člen

Župan Občine Žetale je pooblaščen, da odloča o upo-rabi tekočih likvidnostnih sredstev zaradi ohranitve njihove realne vrednosti in zagotovitve tekoče likvidnosti proračuna.

11. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1999 dalje.

Št. 403-02-0001/99
Žetale, dne 21. maja 1999.

Župan
Občine Žetale
Anton Butolen l. r.

Bilanca prihodkov in odhodkov

A) Prihodki občine za financiranje javne porabe so:

1. Lastni prihodki (po 21. in 22. členu ZFO)	18,640.000 SIT
2. Finančna izravnava	58,640.000 SIT
3. Razlika finančne izravnave za 1998	1,636.500 SIT
4. Samoprispevek	6,981.807 SIT
5. Izravnava na samoprispevek	6,981.807 SIT
6. Sredstva MŠS	48,000.000 SIT
7. Sredstva MKGP	1,824.719 SIT
8. Prenos po zaključnem računu Občine Majšperk	10,318.043 SIT
9. Drugi dohodki	2,378.415 SIT
Skupaj prihodki	155,118.236 SIT

B) Odhodki so:

1. Tekoči odhodki	
1.1. Dejavnost občinskih organov	7,000.000 SIT
1.2. Dejavnost občinske uprave	8,000.000 SIT
1.3. Izobraževanje	8,000.000 SIT
1.4. Socialno varstvo	9,450.000 SIT
1.5. Predšolska vzgoja	3,220.000 SIT
1.6. Kultura	500.000 SIT
1.7. Šport	600.000 SIT
1.8. Zdravstvo	2,650.000 SIT
1.9. Kmetijstvo	1,800.000 SIT
1.10. Komunalna dejavnost	688.415 SIT
1.11. Cestna dejavnost	9,824.719 SIT
1.12. Drugi odhodki	880.000 SIT
Skupaj tekoči odhodki	54,113.134 SIT

2. Investicijski odhodki	
2.1. Občinska uprava	1,400.000 SIT
2.2. Nakup računalniške opreme	1,100.000 SIT
2.3. Izobraževanje in šport	80,535.092 SIT
2.4. Nakup gasilskega vozila	1,000.000 SIT
2.5. Zdravstvo	1,000.000 SIT
2.6. Komunalna dejavnost	7,000.000 SIT
2.7. Projektna dokumentacija	2,000.000 SIT
2.8. Cestna dejavnost	7,000.000 SIT
Skupaj investicijski odhodki	101,005.092 SIT
Skupaj odhodki	155,118.236 SIT

VLADA**2858. Uredba o pogojih, pod katerimi je potrebno plačila in prejeme davčnim zavezancem nakazovati na njihove račune pri bankah in hranilnicah ter o načinu poročanja bank in hranilnic**

Na podlagi 26. člena zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 87/97, 82/98 in 91/98), v zvezi z 29. členom zakona o davčni službi (Uradni list RS, št. 18/96, 36/96, 87/97 in 48/98) ter na podlagi 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o pogojih, pod katerimi je potrebno plačila in prejeme davčnim zavezancem nakazovati na njihove račune pri bankah in hranilnicah ter o načinu poročanja bank in hranilnic****1. člen**

Ta uredba določa pogoje, pod katerimi morajo pravne in druge osebe, fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, državni in drugi organi in organi lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: izplačevalci), plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druge prejeme, ki jih izplačujejo, davčnim zavezancem nakazovati na njihove račune pri bankah in hranilnicah ter način in roke poročanja bank in hranilnic o podatkih v zvezi z računi davčnih zavezancev in o poslovanju preko teh računov.

Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se plačila pravnim osebam opravljajo v skladu z veljavno zakonodajo, ki za pravne osebe ureja plačilni promet v Republiki Sloveniji.

2. člen

Izplačevalec nakaže plačila iz prvega odstavka 1. člena te uredbe davčnemu zavezancu, ki ni pravna oseba, na tekoči, žiro ali transakcijski račun v domači ali tuji valuti (v nadaljevanju: račun), če ni s to uredbo drugače določeno.

Davčni zavezanec, ki ni pravna oseba, ima račune pri bankah in hranilnicah, ki imajo sedež ali podružnico v Republiki Sloveniji.

3. člen

Izplačevalec fizični osebi plačilo nakaže na njen račun.

Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi v primeru, če fizična oseba ni rezident Republike Slovenije.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se izplačilo fizični osebi, ki ni rezident Republike Slovenije, lahko opravi tudi na njegov račun v tujini, pod pogojem, da izplačevalec ob nalogu za plačilo v tujino banki predloži potrdilo pristojnega davčnega organa, da so bile poravnane davčne in druge obveznosti v zvezi s tem izplačilom.

4. člen

Ne glede na določbe prejšnjega člena izplačevalec ni dolžan nakazati na račun fizične osebe:

- osebnih prejemkov iz prve, druge in tretje alinee prvega odstavka 16. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 - pop., 1/95 - odl. US, 2/95 - odl. US, 7/95, 14/96 - odl. US, 18/96, 44/96, 68/96 - odl. US, 82/97 - odl. US in 87/97);

- povračil stroškov v zvezi z delom in v zvezi z opravljanjem storitev;

- osebnih prejemkov iz 19. člena zakona o dohodnini;
- osebnih prejemkov od opravljanja sezonskih kmetijskih del;

- osebnih prejemkov iz četrte alinee prvega odstavka 15. člena zakona o dohodnini, ki ne presegajo 11% povprečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji iz predpreteklega meseca;

- dohodkov, doseženih z udeležbo pri dobičku iz prve alinee 64. člena zakona o dohodnini, ki ne presegajo 30.000 tolarjev;

- prejemkov od prodaje kmetijskih proizvodov, gozdnih plodov, industrijskih in drugih odpadkov ter izdelkov domače in umetne obrti, ki ne presegajo 25.000 tolarjev.

V primeru, ko je izplačevalec fizična oseba, ki opravlja dejavnost, plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve, ki jih izplačuje, ni dolžna nakazati na žiro ali transakcijski račun (v nadaljnjem besedilu: žiro račun) pravne osebe ali fizične osebe, ki opravlja dejavnost, če posamično plačilo ne presega 25.000 tolarjev.

V primeru, ko je izplačevalec pravna oseba, plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve, ki jih izplačuje, ni dolžna nakazati na žiro račun fizične osebe, ki opravlja dejavnost, če posamično plačilo ne presega 25.000 tolarjev.

5. člen

Ne glede na določbo 3. člena te uredbe mora izplačevalec fizični osebi, ki opravlja dejavnost, plačila v zvezi z dejavnostjo nakazovati na njen žiro račun. Fizična oseba, ki opravlja dejavnost, mora imeti za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti ločen žiro račun.

Določba prvega odstavka tega člena se uporablja tudi v primeru, če fizična oseba, ki opravlja dejavnost, ni rezident Republike Slovenije.

6. člen

Banka in hranilnica mora od fizične osebe, ki opravlja dejavnost in želi odpreti žiro račun za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti, poleg drugih podatkov pridobiti tudi podatke o firmi in njenem sedežu oziroma sedežu poslovanja.

Fizična oseba, ki opravlja dejavnost in želi odpreti žiro račun za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti, mora predložiti banki ali hranilnici potrdilo davčnega organa, pri katerem je vpisana v davčni register, da ima poravnane davčne in druge obveznosti iz naslova opravljanja dejavnosti.

Fizična oseba, ki želi odpreti žiro račun za namene v zvezi z opravljanjem dejavnosti in še ni vpisana v vpisnik samostojnih podjetnikov posameznikov oziroma drug predpisan register in evidenco, mora predložiti potrdilo davčnega organa, pri katerem je vpisana v davčni register, da nima davčnih in drugih obveznosti iz naslova opravljanja dejavnosti.

7. člen

Za plačila pravni osebi ali drugi osebi, ki ni fizična oseba, in ima račun pri banki ali hranilnici, se smiselno uporabljata določbi 5. in 6. člena te uredbe.

8. člen

Banka ali hranilnica, pri kateri oseba, na katero se nanaša ta uredba, odpre račun, mora o odprtju ali zaprtju računa do 10. v mesecu za pretekli mesec obvestiti pristojni davčni urad; o računih oseb, ki niso rezidenti Republike Slovenije pa mora obvestiti Glavni urad Davčne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: glavni urad).

Obvestilo mora poleg navedenega v prvem odstavku vsebovati še naslednje podatke:

- za fizično osebo: številko računa, priimek in ime fizične osebe, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, davčno številko, naziv banke oziroma hranilnice, pri kateri je odprt račun;
- za fizično osebo, ki opravlja dejavnost: obvestilo mora poleg podatkov, navedenih v prvi alineji tega člena vsebovati še podatek o firmi in njenem sedežu oziroma sedežu poslovanja;
- za osebe iz 7. člena te uredbe: številko, ime, sedež in naslov, davčno številko, naziv banke oziroma hranilnice, pri kateri je odprt račun.

Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati tudi naslednje podatke o banki oziroma hranilnici, ki posreduje podatke:

- naziv banke ali hranilnice,
- naslov sedeža banke ali hranilnice,
- matična številka banke ali hranilnice,
- davčna številka banke ali hranilnice,
- poravnavni ali transakcijski račun banke ali hranilnice.

Če banka ali hranilnica ne razpolaga s podatkom o davčni številki iz drugega odstavka tega člena za račune, odprte pred 1. januarjem 1999, posreduje podatke iz tega člena brez davčne številke.

9. člen

Podatke o prilivih in odlivih na žiro računih fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in oseb iz 7. člena te uredbe ter identifikacijske podatke iz 8. člena te uredbe morajo banke in hranilnice izkazati po trimesečjih v letu, in sicer ločeno za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, in za osebe iz 7. člena te uredbe.

Banka in hranilnica mora posredovati podatke iz prvega odstavka tega člena enkrat letno, in sicer do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto. Navedene podatke banka in hranilnica posreduje pristojnemu davčnemu uradu.

10. člen

Banke in hranilnice posredujejo podatke iz 8. in 9. člena te uredbe pristojnemu davčnemu uradu oziroma glavnemu uradu na magnetnem mediju. Podrobnejše navodilo o posredovanju podatkov bank in hranilnic izda direktor Davčne uprave Republike Slovenije.

11. člen

Ne glede na določbo 8. člena te uredbe banke in hranilnice po tej uredbi prvič poročajo o podatkih, navedenih v 8. členu te uredbe, po stanju na dan zadnjega dne v mesecu, v katerem potečejo štirje meseci od začetka veljavnosti te uredbe in sicer do 10. v naslednjem mesecu.

Po tej uredbi banke in hranilnice prvič poročajo o podatkih o prilivih in odlivih na računih, navedenih v 9. členu te uredbe, za leto 1999, in sicer do 28. februarja leta 2000.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta uredba, preneha veljati uredba o pogojih, pod katerimi je potrebno plačila in prejemke davčnim zavezancem nakazovati na njihove račune pri bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 77/96 in 5/97).

13. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 440-07/97-7

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Podpredsednik

2859. Uredba o določitvi mejnega prehoda za mednarodni morski promet Izola

Na podlagi četrtega odstavka 7. člena zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 1/91) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O o določitvi mejnega prehoda za mednarodni morski promet Izola

1. člen

Za prehajanje čez državno mejo se določi mejni prehod za mednarodni morski promet Izola.

2. člen

Mejni prehod iz prejšnjega člena je odprt od petka pred velikonočno nedeljo do 31. oktobra v naslednjih urah:

- od petka pred velikonočno nedeljo do 31. maja od 8. do 18. ure;
- od 1. junija do 31. avgusta od 8. do 21. ure;
- od 1. septembra do 31. oktobra od 8. do 18. ure.

3. člen

Z dnem začetka veljavnosti te uredbe preneha veljati odlok o določitvi mejnega prehoda za mednarodni morski promet (Uradni list RS, št. 21/92).

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 280-06/99-1

Ljubljana, dne 15. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Predsednik

2860. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi tržnega reda za pšenico in rž letine 1999

Na podlagi 7. in 9. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91), 3. in 8. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvu, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) ter 4. člena zakona o blagovnih rezervah (Uradni list RS, št. 60/95) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi tržnega reda za pšenico in rž letine 1999

1. člen

V uredbi o določitvi tržnega reda za pšenico in rži letine 1999 (Uradni list RS, št. 24/99) se v 2. členu:

za prvim odstavkom doda nov odstavek, ki se glasi:

"Zaradi nižjega pridelka in slabše kakovosti pridelka, ki sta posledica neugodnih vremenskih razmer v času rasti in žetve, se uvede dodatek k odkupni ceni pšenice in rži letine 1999 (v nadaljnjem besedilu: dodatek k odkupni ceni) kot nadomestilo za izpad dohodka. Dodatek znaša tako za pšenico kot za rž, ki ne dosegata minimalnih pogojev kakovosti, določenih v 8. členu te uredbe, 3,00 SIT/kg prodane pšenice oziroma rži. Za ostale prodane količine pšenice in rži znaša ta dodatek 3,00 SIT/kg.";

– v drugem odstavku za besedilom "neposredno plačilo" doda besedilo "in za dodatek k odkupni ceni" ter črta besedilo "št. 1433 Skupni nameni: nadomestilo pri cenah kmetijskih proizvodov in intervencijski nakupi, konto 4102 Subvencije privatnim podjetjem in zasebnikom, ter".

2. člen

V 3. členu se:

– v prvem odstavku za besedilom "neposredno plačilo" doda besedilo "in dodatek k odkupni ceni";

– v drugem odstavku datum "30. 4. 1999" nadomesti z datumom "31. 8. 1999".

3. člen

V prvem odstavku 4. člena se besedilo: »do 30. 4. 1999« nadomesti z »do 31. 5. 1999«, besedilo: »do 17. 5. 1999« pa z »do 31. 8. 1999«, črta se besedilo drugega odstavka 4. člena.

4. člen

V 7. členu se v prvi alineji prvega odstavka in v prvi alineji drugega odstavka število »13« nadomesti s številom »14«.

5. člen

V 8. členu se

– v točki a):

črtata prva in druga alineja;

– v točki b):

črtata prva in druga alineja;

6. člen

Tretji odstavek 10. člena se spremeni tako, da se glasi: "Pšenico in rž, ki ne ustrezata minimalnim pogojem glede kakovosti, določenim v 8. členu te uredbe, odkupi zavod po 15,00 SIT/kg pšenice in 10,00 SIT/kg rži."

7. člen

V 11. členu se v drugem odstavku število »13« nadomesti s številom »14«.

8. člen

Tabela št 3. Se nadomesti z naslednjo tabelo:

Ugotovljeno število padanja	Znižanje cene za %	Ugotovljeno št. padanja	Zvišanje cene za %
199–195	0,50	201–205	0,50
194–190	1,00	206–210	1,00
189–185	1,50	211–215	1,50
		216–220	2,00
		221–225	2,50
		226–230	3,00
		231–235	3,50
		236–240	4,00

Ugotovljeno število padanja	Znižanje cene za %	Ugotovljeno št. padanja	Zvišanje cene za %
		241–245	4,50
		246–250	5,00
		251–255	5,50
		256–260	6,00
		261–265	6,50
		266–270	7,00
		271–275	7,50
		276–280	8,00
		281–285	8,50
		286–290	9,00
		291–295	9,50
		296–300	10,00
		nad 300	10,50

9. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in velja do 31. 12. 1999.

Št. 331-03/99-3

Ljubljana, dne 22. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Predsednik

2861. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1999

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 7. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1999

1. člen

V uredbi o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1999 (Uradni list RS, št. 9/99, 11/99, 12/99 – popravek, 16/99, 22/99, 34/99, 36/99 in 40/99) se:

– v VII. poglavju 14. člena, v prvi alineji prvega odstavka 3. točke in v drugi alineji prvega odstavka 4. točke, datum "30. 4. 1999" nadomesti z datumom "31. 8. 1999";

– v V. poglavju 17. člena, v prvi alineji prvega odstavka 4. točke, datum "30. aprila 1999" nadomesti z datumom "31. avgusta 1999";

– v V. poglavju 20. člena, v drugi alineji prvega odstavka 3. točke in v prvi alineji prvega odstavka 4. točke, datum "30. aprila 1999" in datum "17. maja 1999" nadomestita z datumom "31. avgusta 1999".

2. člen

V VII. poglavju 14. člena se:

– v prvem, drugem in četrtem odstavku 3. točke za besedo "podpora" doda besedilo "organizaciji pridelave in odkupa";

– v četrtem odstavku 3. točke številka "1,50" nadomesti s številko "2,00";

– besedilo šestega odstavka 3. točke nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

"V primeru da zadruga oziroma druga pravna oseba ne organizira odkupnega mesta v skladu s pogoji iz prejšnjega odstavka, ji pripada samo podpora za organizacijo pridelave pšenice in rži v višini 1,00 SIT/kg."

3. člen

V V. poglavju 20. člena se:

– za drugim odstavkom 3. točke doda nov odstavek, ki se glasi:

"Ne glede na določbe prvega odstavka te točke in prvega odstavka 4. točke, poglavja V. tega člena, pridobi podporo tudi pridelovalec, ki pšenice oziroma rži ne proda, vendar le v primeru, da so izpolnjeni ostali pogoji za pridobitev podpore, če je:

– pridelovalec pšenico oziroma rž ponudil v odkup, pa je bilo na podlagi analize kakovosti, ki jo je opravila neodvisna kontrolna institucija, ugotovljeno, da pšenica oziroma rž glede kakovosti ne izpolnjujeta minimalnih pogojev za prevzem, določenih v 8. členu veljavne uredbe o določitvi tržnega reda za pšenico in rž letine 1999; oziroma

– posevke pšenice oziroma rži prizadela toča in je pridelovalec prijavil škodo pristojni komisiji za oceno škod";

– na koncu tretje alineje 4. točke za besedo "cena" doda besedilo, ki se glasi: "; oziroma v primeru zavrnitve odkupa pšenice oziroma rži zaradi neizpolnjevanja minimalnih pogojev kakovosti: analizni izvid, ki ga izda neodvisna kontrolna institucija; oziroma v primeru prijave škode zaradi toče: uradni zapisnik pristojne občinske komisije za oceno škod".

4. člen

Na koncu 20. člena se doda novo VII. poglavje, ki se glasi:

"VII. Dodatek k odkupni ceni pšenice in rži"

1. Namen ukrepa:

– dodatek k odkupni ceni pšenice in rži letine 1999 kot nadomestilo za izpad dohodka zaradi nižjega pridelka in slabše kakovosti pridelka, ki sta posledica neugodnih vremenskih razmer v času rasti in žetve.

2. Upravičenci:

Do dodatka so upravičeni pridelovalci pšenice in rži letine 1999, ki so na podlagi kupoprodajnih pogodb prodali pšenico in rž mlinskim podjetjem, mlinom, zadrugam, mešalnicam ali drugim pravnim osebam oziroma Zavodu Republike Slovenije v intervencijskem odkupu.

3. Pogoji za pridobitev sredstev in višina sredstev

Dodatek k odkupni ceni pšenice in rži pridobi pridelovalec, ki izpolnjuje pogoje za pridobitev podpore pridelavi pšenice in rži iz prvega odstavka 3. točke poglavja V. tega člena, in sicer le za prodane količine pšenice in rži.

Višina dodatka znaša 3 SIT/kg odkupljene pšenice oziroma rži.

4. Način in rok za uveljavljanje zahtevkov.

Upravičenci uveljavljajo dodatek k odkupni ceni skupaj s podporo pridelavi pšenice in rži na podlagi enotnega zahtevka na predpisanem obrazcu: 'Zahtevek za podporo pridelavi pšenice in za dodatek k odkupni ceni' oziroma 'Zahtevek za podporo pridelavi rži in za dodatek k odkupni ceni'. Obrazcema morajo biti priložena dokazila, navedena v prvem odstavku 4. točke poglavja V. tega člena.

Rok za uveljavljanje zahtevkov: od 1. avgusta do 15. oktobra 1999.

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-00/99-9

Ljubljana, dne 22. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Predsednik

2862. Uredba o dopolnitvi uredbe o določitvi najvišjih cen

Na podlagi 5. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-l) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO o dopolnitvi uredbe o določitvi najvišjih cen

1. člen

Za 2. členom uredbe o določitvi najvišjih cen (Uradni list RS, št. 52/99) se doda nov 2.a člen, ki se glasi:

»2.a člen

Določbe te uredbe se prenehajo uporabljati za zavezanice s področja dejavnosti proizvodnje in prometa z naftnimi derivati 24. 7. 1999 in za zavezanice s področja dejavnosti zemeljskega plina 1. 9. 1999.«

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 380-02/99-3

Ljubljana, dne 22. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Predsednik

2863. Sklep o soglasju k cenam naftnih derivatov

Na podlagi 4. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-l) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

SKLEP o soglasju k cenam naftnih derivatov

1. člen

Vlada Republike Slovenije daje soglasje k prodajnim cenam naftnih derivatov brez davkov največ do naslednje ravni:

Vrsta derivata	Prodajna cena
Motorni bencin MB 86	32,985 SIT/l
Motorni bencin MB 98	38,450 SIT/l
Neosvinčen motorni bencin NMB 91	36,860 SIT/l
Neosvinčen motorni bencin NMB 95	37,365 SIT/l
Neosvinčen motorni bencin NMB 98	41,735 SIT/l

Drobnoprodajna cena avtoplina sme znašati največ 70 odstotkov drobnoprodajne cene motornega bencina MB 98.

2. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep o soglasju k cenam naftnih derivatov (Uradni list RS, št. 40/99).

3. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 382-03/98-9

Ljubljana, dne 22. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Predsednik

2864. Sklep o soglasju k ceni utekočinjenega naftnega plina

Na podlagi 4. člena zakona o cenah (Uradni list RS, št. 1/91-l) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) izdaja Vlada Republike Slovenije

S K L E P

o soglasju k ceni utekočinjenega naftnega plina

1. člen

Vlada Republike Slovenije daje soglasje k drobno prodajni ceni utekočinjenega plina, ki sme znašati največ 139,27 SIT/kg, (taksa za obremenjevanje zraka z emisijo CO₂ in davek na dodano vrednost sta vključena).

2. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 382-03/98-9

Ljubljana, dne 22. julija 1999.

Vlada Republike Slovenije

Marjan Podobnik l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

2865. Pravilnik o spremembi pravilnika o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali in obrazcu veterinarske napotnice

Na podlagi trinajste alinee 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl.US in 25/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K **o spremembi pravilnika o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali in obrazcu veterinarske napotnice**

1. člen

V pravilniku o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali in obrazcu veterinarske napotnice (Uradni list RS, št. 56/99), se v 12. členu besedilo »petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »1. septembra 1999«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-01-84/98-1

Ljubljana, dne 19. julija 1999.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano
Ciril Smrkolj l. r.

VSEBINA

	Stran		Stran
DRŽAVNI ZBOR			
2791. Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD)	7529	2807. Pravilnik o spremembah pravilnika o zdravstveni ustreznosti in sistematičnih preiskavah plemen- skih živali, živalskega semena, jajčnih celic in za- rodkov	7562
	7529	2808. Navodilo o dopolnitvah navodila o ukrepih za ugo- tavljanje, preprečevanje in zatiranje slinavke in par- kljevke (Apthae epizooticae)	7567
2792. Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP)	7534	2809. Odredba o dodatni določitvi pooblaščenega pod- jetja za opravljanje pregledov vkrcanega tovora nevarnih snovi ter izdajo potrdil	7570
2793. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu (ZDT-A)	7539	2810. Pravilnik o meroslovnih zahtevah za statične šte- ve jalove električne energije točnostnih razredov 2 in 3	7570
2794. Zakon o standardizaciji (ZSta-1)	7540	2811. Pravilnik o materialnem varstvu arhivskega in do- kumentarnega gradiva	7572
2795. Zakon o akreditaciji (ZAKr)	7543	2812. Pravilnik o strokovni obdelavi in evidencah arhiv- skega gradiva	7574
2796. Zakon o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (ZTZPUS)	7545	2813. Pravilnik o strokovni usposobljenosti delavcev jav- nopravnih oseb, ki delajo z dokumentarnim gra- divom	7577
PREDSEDNIK REPUBLIKE		2814. Pravilnik o odbiranju in izročanju javnega arhiv- skega gradiva arhivu	7578
2797. Ukaz o podelitvi odlikovanja Častni znak svobo- de Republike Slovenije	7548	2815. Pravilnik o uporabi javnega arhivskega gradiva v arhivih	7582
2798. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Turkme- nistanu	7548	2816. Pravilnik o ravnanju z zasebnim arhivskim gradi- vom	7585
VLADA		2817. Navodilo o poravnavanju v kazenskih zadevah	7586
2858. Uredba o pogojih, pod katerimi je potrebno pla- čila in prejemke davčnim zavezancem nakazovati na njihove račune pri bankah in hranilnicah ter o načinu poročanja bank in hranilnic	7665	2818. Minimalna plača za mesec avgust 1999	7588
2859. Uredba o določitvi mejnega prehoda za medna- rodni morski promet Izola	7666	2819. Osnova za določanje plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja od vključno avgusta 1999 da- lje	7589
2860. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o določitvi tržnega reda za pšenico in rž letine 1999	7666	2820. Količnik rasti cen prehrabnenih izdelkov	7589
2861. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o uvedbi finančnih intervencij za ohranjanje in raz- voj kmetijstva ter proizvodnje hrane za leto 1999	7667	2821. Količnik povišanja plač od vključno meseca av- gusta 1999 dalje	7589
2862. Uredba o dopolnitvi uredbe o določitvi najvišjih cen	7668	2822. Seznam medicinskih pripomočkov skupine D, za katere je bilo od 24. 4. 1999 do 28. 6. 1999 izdano dovoljenje za promet	7589
2863. Sklep o soglasju k cenam naftnih derivatov	7668	2865. Pravilnik o spremembi pravilnika o obrazcu zdrav- stvenega spričevala za živali in obrazcu veterinar- ske napotnice	7669
2864. Sklep o soglasju k ceni utekočinjenega naftnega plina	7669		
MINISTRSTVA		USTAVNO SODIŠČE	
2799. Odredba o dostavi podatkov za odmero dohod- nine za leto 1999	7548	2823. Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 40. člena zakona o državljanstvu Republike Slo- venije, kolikor se nanaša na razlog nevarnosti za javni red, določen v 8. točki 10. člena tega zakona	7599
2800. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost	7556	2824. Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 51.b čle- na, 51.c člena ter prvega, drugega in šestega od- stavka 100. člena zakona o lokalni samoupravi	7602
2801. Odredba o določitvi vrednosti točke za ugotovi- tev vrednosti stanovanja	7560	2825. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 24. člena zakona o financiranju občin in drugega odstavka 25. člena zakona o spremembah in do- polnitvah zakona o financiranju občin ter 2. in 3. člena uredbe o začasni zagotovitvi dodatnih sred- stev finančne izravanave občinam, ki ne dosega- jo petinsedemdeset odstotkov izračunanega ob- sega primerne porabe za občino	7607
2802. Odredba o izobraževalnih programih angleščina, nemščina, francoščina in italijanščina za odrasle	7560	2826. Odločba o razveljavitvi, da zakon o zdravstveni dejavnosti je v neskladju z ustavo, ker ne določa	
2803. Odredba o smeri izobrazbe učiteljev in drugih stro- kovnih delavcev v izobraževalnih programih jezi- kovnega izobraževanja za odrasle	7560		
2804. Odredba o sprejemu letnega gozdnogospodar- skega načrta gozdnogospodarske enote Most na Soči za leto 1999	7561		
2805. Odredba o sprejemu letnega gozdnogospodar- skega načrta gozdnogospodarske enote Most na Soči za leto 2000	7561		
2806. Sklep o javni razgrnitvi splošnega dela gozдно- gospodarskega načrta gozdnogospodarske eno- te Vrhnika	7562		

	Stran		Stran
postopka in kriterijev za ustanovitev zbornic, ustanovljenih na podlagi njegovega 87. člena	7611	DORNAVA	
2827. Sklep o zadržanju izvršitve 2. člena zakona o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestni občini Koper	7613	2846. Odlok o proračunu Občine Dornava za leto 1999	7639
2828. Sklep o podaljšanju roka	7614	2847. Občinskega sveta občine Dornava	7640
2829. Odločba o odpravi sklepa Občinskega sveta občine Škofljica o povečanju davka od premoženja	7616	GORNJI PETROVCI	
2830. Odločba o ugotovitvi, da je 64. člen zakona o telekomunikacijah v neskladju z ustavo	7617	2848. Odlok o proračunu Občine Gornji Petrovci za leto 1999	7652
2831. Sklep o nesprejemu ustavnih pritožb zoper sklep o stroških kazenskega postopka	7618	KAMNIK	
DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE		2849. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Kamnik za obdobje 1986–1990, dopolnjenega v letu 1999	7653
2832. Pravilnik o stopnjah normalnega odpisa blaga (kala, razsipa, razbitja in okvare)	7619	MURSKA SOBOTA	
2833. Pravilnik o stopnjah običajnega odpisa blaga za dejavnost cvetličarn	7620	2850. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o sprejetju prostorskih ureditvenih pogojev za mesto Murska Sobota in okolico	7654
2834. Pravilnik o izdajanju in urejanju glasila Vzajemnost	7621	NOVO MESTO	
2835. Spremembe in dopolnitve pravilnika o vrstah, vsebini in poteku specializacij zdravnikov	7622	2851. Odlok o organizaciji in načinu izvajanja gospodarske javne službe urejanja mestnega prometa	7654
2836. Ugotovitveni sklep za določitev dnevnic za službeno potovanje v državi	7622	2852. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Mestne občine Novo mesto, dopolnjene 1998	7657
2837. Ugotovitveni sklep za izhodiščno plačo za prvi tarifni razred	7623	ROGAŠOVCI	
2838. Poročilo o gibanju plač za maj 1999	7623	2853. Odlok o proračunu Občine Rogašovci za leto 1999	7660
2839. Dodatek k pravilom igre na srečo »Hitra srečka«	7623	SLOVENJ GRADEC	
2840. Dodatek k pravilom igre na srečo »Hitra srečka«	7623	2854. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o prostorsko ureditvenih pogojih št. 14	7662
2841. Obrazec naloga o uresničitvi pravice izbire in navodila za izvedbo postopkov v zvezi z uresničitvijo pravice izbire	7624	ŠENTJUR PRI CELJU	
OBČINE		2855. Sklep o javni razgrnitvi osnutka odloka o spremembah in dopolnitvah zazidalnega načrta Planina Mahne	7663
BOROVNICA		ŽALEC	
2842. Poslovnik Občinskega sveta občine Borovnica	7625	2856. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta stanovanjske soseske V. Žalec in soseske FRENGA Žalec	7663
CELJE		ŽETALE	
2843. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Šmarjeta	7636	2857. Odlok o proračunu Občine Žetale za leto 1999	7664
2844. Sporazum o ureditvi medsebojnih premoženjskih razmerij	7637		
ČRENŠOVCI			
2845. Odlok o proračunu Občine Črenšovci za leto 1999	7639		

Pravkar izšlo

KAZENSKI ZAKONIK

z uvodnimi pojasnili Boštjana Penka in Klaudija Stroliga in stvarnim kazalom dr. Vida Jakulina

Več kot 50 sprememb in dopolnitev zakona je pregledno (v ležečem tisku) vključenih v besedilo zakona.

Cena 3240 SIT broširana izdaja

10492

3672 SIT vezana izdaja

10493

ZAKON O KAZENSKEM POSTOPKU

z uvodnimi pojasnili Boštjana Penka in stvarnim kazalom dr. Vida Jakulina – ponatis

Cena 3240 SIT broširana izdaja

10491

3586 SIT vezana izdaja

10494

PREDPISI O GOSPODARSKIH DRUŽBAH s stvarnim kazalom IN SODNEM REGISTRU

Poleg dopolnjenega besedila zakona o gospodarskih družbah so objavljeni tudi vsi podzakonski akti, ki veljajo za gospodarske družbe in sodni register.

Cena 3024 SIT

10490

PREDPISI O TRGOVINI IN O VARSTVU POTROŠNIKOV

Knjigo zaključuje zakon o splošni varnosti proizvodov, ki ga je državni zbor sprejel aprila 1999, kolektivni pogodbi dejavnosti trgovine Slovenije pa sta dodani prilogi tipičnih delovnih mest v tej dejavnosti.

Cena 2376 SIT

10488

PREDPISI O ZAKONSKI ZVEZI IN DRUŽINSKIH RAZMERJIH

z uvodom prof. dr. Karla Zupančiča – peta spremenjena in dopolnjena izdaja

Cena 2290 SIT

10489

N A R O Č I L N I C A

Naročite po faksu: 061/125 14 18

S tem nepreklicno naročam

☐ **KAZENSKI ZAKONIK**

štev. broš. izv.

štev. vez. izv.

☐ **ZAKON O KAZENSKEM POSTOPKU**

štev. broš. izv.

štev. vez. izv.

☐ **PREDPISI O GOSPODARSKIH DRUŽBAH IN SODNEM REGISTRU**

število izvodov

☐ **PREDPISI O TRGOVINI IN O VARSTVU POTROŠNIKOV**

število izvodov

☐ **PREDPISI O ZAKONSKI ZVEZI IN DRUŽINSKIH RAZMERJIH**

število izvodov

Naročeno knjižico mi pošljite na naslov

Firma – ime naročnika

Davčna številka naročnika

Sektor – oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščen osebe

Žig

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor Tone Dolčič – Založnik Uradni list RS, d.o.o. – Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče – Akontacija naročnine za leto 1999 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV – Naročnina za tujino je 55.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 125 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – e-mail: info@uradni-list.si – Žiro račun 50100-601-273770